

ภาคองค์ความรู้

ภาคประชาชน

ภาครัฐ

การพัฒนา รูปแบบใหม่เพื่อ
ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำนักงานวิจัย

การพัฒนา รูปแบบสมัชชาการศึกษา เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

A Development of Educational Assembly Model
to Promote People Participation

สิ่งพิมพ์ สทศ. ฉบับที่ 32/2554

ISBN 978-616-7324-78-4

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบสมัยของการศึกษา
เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

(A Development of Educational Assembly Model
to Promote People Participation)

รองศาสตราจารย์ ดร.พฤษี ศิริปสรณพิทักษ์ และคณะ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

379.11 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
ส 691 ก การพัฒนาารูปแบบสมัชชชการศศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม
ของประชาชน กรุงเทพฯ : สกศ., 2554.
422 หน้า
ISBN: 978-616-7324-78-4
1. รายงานการวิจัย 2. สมัชชชการศศึกษา
3. การส่งเสริมการมีส่วนร่วม II. ชื่อเรื่อง

การพัฒนาารูปแบบสมัชชชการศศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชน

สิ่งพิมพ์ สกศ. ธันวาคม 2554

ISBN 978-616-7324-78-4

พิมพ์ครั้งที่ 1 พฤษภาคม 2554

จำนวน 1,000 เล่ม

ผู้จัดพิมพ์เผยแพร่ กลุ่มนโยบายการศศึกษาภาค

สำนักงานนโยบายการศศึกษาภาค

สำนักงานเลขาธิการสภาการศศึกษา

ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0-2668-7123 ต่อ 2417

โทรสาร 0-2243-2787

Web Site : <http://www.onec.go.th>

พิมพ์ที่ บริษัทพริทติ้งกราฟฟิค จำกัด

90/6 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 34/1 ถนนจรัญสนิทวงศ์

แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2424-3249, 0-2424-3252

โทรสาร 0-2424-3249, 0-2424-3252

คำนำ

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)

ซึ่งคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2553 กำหนด
แผนงานริบตัวระยะแรก (พ.ศ. 2552-2554) ประกอบด้วย 3 แผนงาน
คือ (1) แผนงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา (2) แผนงานขยายโอกาส
ทางการศศึกษา และ (3) แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหาร
และจัดการศศึกษา โดยในแผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหาร
และจัดการศศึกษาในนโยบายที่สำคัญหลายประการ ประการหนึ่งคือ
การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการวางแผนการศศึกษาซึ่งส่งเสริม
ให้สมัชชชการศศึกษาในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อเป็นเวทีแห่ง
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมมือกันในการพัฒนาการศศึกษาอย่างต่อเนื่อง
และยั่งยืน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศศึกษาจึงได้ดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง
“การพัฒนาารูปแบบสมัชชชการศศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศศึกษาและออกแบบสมัชชชการศศึกษา
ที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศศึกษาและ
สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศศึกษากลุ่มจังหวัด/จังหวัด ในมิติของขนาด
และภูมิสังคมเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการปฏิรูปการศศึกษาในทศวรรษที่สอง
และการนำแผนการศศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)
สู่การปฏิบัติ โดยได้รับความร่วมมือจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย และมี รองศาสตราจารย์ ดร.พณธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์
และคณะ เป็นผู้ดำเนินการศึกษาวิจัย

สำนักรงานฯ พิจารณาเห็นว่าผลการวิจัยนี้เป็นองค์ความรู้ที่เป็น
ประโยชน์ที่จะทำให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่ง
ส่งผลให้การขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติฯ สู่การปฏิบัติอย่างมี
ประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม จึงได้ดำเนินการจัดพิมพ์รายงานการวิจัย
ดังกล่าว เพื่อเผยแพร่ต่อหน่วยงานทางการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
และผู้สนใจทั่วไป พร้อมนี้ ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พณธิ์
ศิริบรรณพิทักษ์ และคณะ ที่ดำเนินการศึกษาวิจัยได้บรรลุผลสำเร็จตาม
เป้าหมาย และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความเห็นและ
ข้อเสนอแนะ ซึ่งทำให้รายงานการวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

(ศาสตราจารย์พิเศษธงทอง จันทรางศุ)
เลขาธิการสภาการศึกษา

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบสหวิทยาการศึกษ เพื่อส่งเสริม
การมีส่วนร่วมของประชาชน มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษา
และออกแบบสหวิทยาการศึกษที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมี
ส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษ
กลุ่มจังหวัด/จังหวัดในมิติของขนาดและภูมิสังคมเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อน
การปฏิรูปการศึกษในทศวรรษที่สอง และการนำแผนการศึกษาระดับ
ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) สู่การปฏิบัติ 2) เพื่อนำร่องการจัด
สมัชชาการศึกษารูปแบบที่พัฒนาขึ้น และนำผลการนำร่องมาปรับปรุง
รูปแบบการจัดสมัชชาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และ 3) เพื่อจัดทำข้อเสนอ
นโยบายการจัดสมัชชาการศึกษที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมี
ส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและเหมาะสมสอดคล้องกับแผนพัฒนา
การศึกษากลุ่มจังหวัด/จังหวัด ในมิติของขนาดและภูมิสังคม เป็นกลไก
ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษในทศวรรษที่สอง และการนำแผนการศึกษ
แห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) สู่การปฏิบัติ โดยใช้ระเบียบ
วิธีการวิจัยและพัฒนา (research and development) และมีกรอบ
แนวคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัย 2 ชุด ชุดแรกเป็นกรอบแนวคิดเครือข่าย
การวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ชุดที่สอง เป็นกรอบแนวคิด
การพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพของสมัชชาสุขภาพ

การดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ และมีขั้นตอนการวิจัย และพัฒนา 3 รอบ **ระยะแรก** เป็นการพัฒนารูปแบบสมัชชาการศึกษา มีการดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ 1) การออกแบบสมัชชาการศึกษาฉบับร่าง ที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่ การปฏิบัติ ซึ่งเป็นขั้นตอนของ invention or discovery of innovation และ 2) การตรวจสอบและปรับปรุงรูปแบบสมัชชาการศึกษาฉบับร่าง ด้วยการประชุม Focus group **ระยะที่สอง** เป็นการทดลองนำร่องจัดสมัชชา การศึกษาระดับจังหวัด ใน 8 จังหวัดที่กระจายอยู่ใน 4 กลุ่มจังหวัด การคัดเลือกจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนำร่อง ใช้กรอบแนวคิดด้านบริบท แบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ 1) มิติของขนาด ได้แก่ ขนาดประชากร และ 2) มิติของภูมิสังคม ได้แก่ สารสนเทศพื้นฐาน ดัชนีความก้าวหน้าของบุคคล (HAI) ผลการปฏิบัติด้านการศึกษา (EPI) เช่น ผลการสอบข้อสอบแห่งชาติ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จำนวนสถานศึกษา จำนวนห้องเรียน จำนวนนคร จำนวนนักเรียน เป็นต้น เพื่อให้มีความ หลากหลายในมิติด้านภูมิสังคมและขนาดครอบคลุมทุกภูมิภาคของ ประเทศ สำหรับการทดลองนำร่องระยะที่ 1 ที่คัดเลือกได้กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 นั้น ประกอบด้วย จังหวัดอุบลราชธานี* และจังหวัดอำนาจเจริญ และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก* และจังหวัดอุตรดิตถ์ ส่วนการทดลองนำร่องระยะที่ 2 ที่คัดเลือกได้กลุ่มจังหวัดในภาคกลางตอนบน 1 ประกอบด้วย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา* และจังหวัดนนทบุรี และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดสงขลา* และจังหวัดสตูล* (จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการ กลุ่มจังหวัด)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะของสมัชชาการศึกษาที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ

ประชาชน มีลักษณะที่ลักษณะ คือ เป็นทั้งกลไก (mechanism) และ กระบวนการ (process) ที่ไม่ซ้ำซ้อนกับกลไกที่มีอยู่แล้ว แต่เป็นการ เชื่อมกลไกที่มีอยู่ทั้งหมดเพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน กล่าวคือ

1.1 สมัชชาการศึกษา เป็นกลไกในการเชื่อมประสานกลไกของ ประเทศในภาคการศึกษา (education sector) ภาครัฐ และภาคประชาชน/ เอกชน เพื่อยกระดับการพัฒนาคนให้มั่งคั่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ธุรกิจอุตสาหกรรม และเสริมสร้างการพัฒนาประเทศไทยที่ยั่งยืน

1.2 สมัชชาการศึกษา เป็นกระบวนการที่ทำให้ประชาชนและหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและกาใช้ กำลังคนได้ร่วมมือร่วมพลัง แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเรียนรู้อย่าง สมานฉันท์เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา และการเรียนรู้ของประชาชน เป็นกระบวนการที่อิสระจากรัฐ แต่ไม่ แยกแยกกับรัฐ โดยจัดให้มีการประชุมอย่างเป็นระบบ อย่างมีส่วนร่วม และอย่างต่อเนื่อง เพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา และนำแผน การศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

2. วัตถุประสงค์ของสมัชชาการศึกษา ประกอบด้วย

2.1 เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาสารสนเทศ ผลการปฏิบัติงานด้านการศึกษา (Educational Performance Indicator: EPI) และผลการพัฒนาคน (Human Achievement Index: HAI) ระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ โดยใช้หลัก คิดระดับโลก วางแผนและ ปฏิบัติระดับท้องถิ่น (Think globally, plan and act locally)

2.2 เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนสารสนเทศ เรียนรู้ความก้าวหน้าของการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคน รวมทั้ง ช่องว่างของการพัฒนาที่ห่างไกลในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และ ระดับชาติ

2.3 เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการนำเสนอนโยบายและ ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคน รวมทั้งการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา และการนำแผนการศึกษา แห่งชาติสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

3. เป้าหมายของสมัชชาการศึกษา

3.1 หน่วยงานด้านการศึกษาและประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้ใช้สารสนเทศผลการปฏิบัติด้านการศึกษา และผลการพัฒนาคนของ จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในการตัดสินใจเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ ทั้งในมิติส่วนบุคคล มิติองค์กร และมีสังคมในระดับจังหวัด ระดับ กลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

3.2 หน่วยงานด้านการศึกษาและประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความตระหนักรู้ (informed awareness) และมีความตระหนักรู้อย่าง มีสติ (conscious awareness) ในการร่วมร่วมพลังสร้างสรรค์สร้าง (participation and involvement) ความก้าวหน้าของการพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาคนในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

3.3 หน่วยงานด้านการศึกษาและประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการสร้างสรรคีนโยบายและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของ การพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคนในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

4. รูปแบบสมัชชา

4.1 ชื่อรูปแบบสมัชชาการศึกษา คือ รูปแบบ 333 หรือ 3³ ใช้ ภาษาอังกฤษว่า Triple Three Model โดยที่

● 3 ตัวแรก หมายถึง ระดับสมัชชาการศึกษา 3 ระดับ ประกอบด้วย 1) สมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด เป็นระดับที่ 1 2) สมัชชา การศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด เป็นระดับที่ 2 และ 3) สมัชชาการศึกษา ระดับชาติ เป็นระดับที่ 3 โดยจะต้องจัดสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัดให้ ครบก่อน จึงจะจัดสมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด และต้องจัดสมัชชา การศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดให้ครบก่อน จึงจะจัดสมัชชาการศึกษาระดับชาติ ตามแนวคิดสมัชชาจากล่างขึ้นบน (bottom up) ทั้งนี้การจัดสมัชชา การศึกษาระดับจังหวัด อาจให้มีการจัดสมัชชาการศึกษาระดับอำเภอ หรือระดับตำบลก่อนก็ได้

● 3 ตัวที่สอง หมายถึง องค์ประกอบของสมัชชาการศึกษา แต่ละระดับ ซึ่งมี 3 ภาค คือ 1) ภาคองค์ความรู้ 2) ภาคประชาชน และ 3) ภาครัฐ โดยมีการสื่อสารแบบสองทาง (two-way communication)

● 3 ตัวที่สาม หมายถึง กิจกรรมของสมัชชาการศึกษา แต่ละระดับ ซึ่งมี 3 กิจกรรมหลัก คือ 1) การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ 2) การประชุมสมัชชา และ 3) การติดตามผลข้อเสนอเชิงนโยบายและ ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

4.2 ระบบการบริหารกระบวนการสมัชชา

(1) ระบบบริหารกระบวนการสมัชชา ประกอบด้วย องค์คณะบุคคล ที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมัชชา 3 ชุดหลัก คณะกรรมการทั้ง 3 ชุด มีโครงสร้างประสานงานกันในแนวนอน (horizontal coordination)

(2) องค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารการสมาชิกการศึกษาแต่ละระดับ ประกอบด้วย ผู้แทนภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาครัฐ โดยมีจำนวนตามความเหมาะสมของขนาดจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

(3) หน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารสมาชิกฯ ได้แก่ จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานการศึกษา (EPI) และความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (HAN) ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ชาติ ในรอบปีที่ผ่านมา และกำหนดประเด็นการประชุมสมาชิกการศึกษา (ควรเน้นประเด็นระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัด แต่เชื่อมโยงกับประเด็นระดับชาติและนานาชาติ) จัดทำโครงการประชุมสมาชิกการศึกษาระดับจังหวัด (อาจมีกิจกรรมประชุมสมาชิกในระดับตำบล/อำเภอก่อนประชุมสมาชิกในระดับจังหวัดด้วยก็ได้) เชิญชวนและรับสมัครสมาชิกเข้าประชุมสมาชิกการศึกษา ดำเนินการจัดประชุมสมาชิกการศึกษา รายงานผลการประชุมสมาชิกการศึกษา ติดตามการดำเนินการตามมติการประชุมสมาชิกการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ คัดสรรผู้แทนสมาชิกสมัครเข้าศึกษาเข้าประชุมในระดัต่อไป

4.3 องค์ประกอบสมาชิก

4.3.1 ภาคองค์ความรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้หลัก 5 ประเภท คือ 1) สารสนเทศพื้นฐานในบริบทของพื้นที่ 2) ผลการปฏิบัติงานด้านการศึกษาระดับพื้นที่ ด้านคุณภาพการศึกษา ด้านการขยายโอกาสการศึกษา และการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3) ผลการพัฒนาคน รวมทั้งความก้าวหน้าและช่องว่างของการพัฒนาคนของพื้นที่ 4) ความต้องการของประชาชนในด้านการศึกษา และ 5) การขับเคลื่อนการปฏิรูปตามทัศนะของประชาชน

4.3.2 ภาคประชาชน มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 มีทั้งสมาชิกรับเชิญและสมาชิกที่สมัครเข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย 7 กลุ่มหลัก ได้แก่ 1) ผู้รับบริการการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาดำเนินชีวิต 2) ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา 3) ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาดำเนินชีวิต 4) ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาดำเนินชีวิต 5) ผู้แทนพรรคการเมือง/สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/สมาชิกวุฒิสภา 6) ผู้แทนสื่อมวลชน (วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์สื่อพิมพ์ ฯลฯ) และ 7) ผู้แทนองค์กรชุมชนและภาคประชาสังคม

ทั้งนี้ ควรมีสมาชิกเข้าประชุมทุกกลุ่ม และมีการกระจายอย่างเหมาะสมตามกลุ่มและพื้นที่ เช่น ระดับจังหวัด ควรมีสมาชิกจากทุกอำเภอ/ทุกตำบล ระดับกลุ่มจังหวัด ควรมีสมาชิกจากทุกจังหวัด และระดับชาติ ควรมีสมาชิกทุกกลุ่มจังหวัด

4.3.3 ภาครัฐ

มีจำนวนไม่เกินกว่าร้อยละ 50 มีทั้งสมาชิกรับเชิญและสมาชิกที่สมัครเข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ 1) ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา 2) ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาหรือแหล่งเรียนรู้ในระบบ นอกระบบ และการศึกษาดำเนินชีวิต 3) ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษาหรือการจัดแหล่งเรียนรู้ในระบบ นอกระบบ และการศึกษาดำเนินชีวิต 4) ผู้แทนสื่อมวลชน ทั้งนี้ ควรมีสมาชิกเข้าประชุมทุกกลุ่ม และมีการกระจายอย่างเหมาะสม

4.4 กิจกรรมสมัชชา ประกอบด้วย กิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ

4.4.1 การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ โดยคณะกรรมการบริหาร สมัชชากาการศึกษาภาควิชาการ ประกอบด้วย เครือข่ายวิจัยการศึกษา ระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ ที่สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติประสานงานจัดตั้งขึ้นร่วมกับสภาคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย และสภาคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์หรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้ประสานงานทำการศึกษาวิจัยและพัฒนา องค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง

4.4.2 การประชุมสมัชชา

(1) จำนวนสมาชิกผู้เข้าร่วมสมัชชาและวงเงินงบประมาณ สมาชิกที่เข้าประชุมสมัชชา จะรวมทั้งสมาชิกที่ได้รับเชิญ โดยคณะกรรมการ บริหารสมัชชาแต่ละระดับ และสมาชิกที่สนใจสมัครเข้าร่วมด้วยตนเอง โดยมีสมาชิกจากภาคประชาชนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง

(2) ระยะเวลาการประชุมสมัชชา ในระยะ 5 ปีแรก การประชุม สมัชชาสามัญของสมัชชากาการศึกษาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จัดประชุม ทุกปี ปีละ 1 ครั้ง สมัชชาระดับชาติ จัดประชุมทุก 2 ปี แต่อาจจัดประชุม สมัชชาสามัญ ตามความจำเป็นก็ได้ และให้มีการประเมินความเหมาะสม ของระยะเวลาการจัดประชุมสมัชชาเมื่อครบ 5 ปี เพื่อปรับปรุงการจัด ประชุมสมัชชาระยะต่อไป

(3) การรายงานผลการประชุม โดยคณะกรรมการบริหาร สมัชชาแต่ละระดับจะต้องส่งข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์ในการ พัฒนาการศึกษาไปยังบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใน 1 เดือน หลังเสร็จสิ้นการประชุม

(4) หน่วยงานรับผิดชอบ 1) สมัชชากาการศึกษาระดับชาติ ให้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบจัดประชุม สมัชชากาการศึกษาระดับชาติและเป็นหน่วยงานประสานงานและสนับสนุน การจัดสมัชชากาการศึกษา ระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด 2) สมัชชากาการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาของแต่ละกลุ่มจังหวัดเป็นผู้ รับผิดชอบ ร่วมกับผู้อำนวยการศึกษา ผู้แทนภาคประชาชน และผู้แทน ภาครัฐ 3) สมัชชากาการศึกษาระดับจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ประธาน กรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดสู่การปฏิบัติ ร่วมกับแทน ภาควิชาการ และผู้แทนภาครัฐในจังหวัดนั้นร่วมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ **(5) การจัดงบประมาณ** สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จัด งบประมาณสนับสนุนการจัดประชุมสมัชชากาการศึกษาทุกระดับ ทั้งนี้ หน่วยงานรับผิดชอบการจัดสมัชชากาการศึกษาระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด อาจจัดหรือจัดหางบประมาณเพิ่มเติมตามความจำเป็นก็ได้

4.4.3 การติดตามข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์

คณะกรรมการบริหารสมัชชาแต่ละระดับจะต้องติดตามและรายงาน การนำมติการประชุมเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์สู่ การปฏิบัติอย่างเป็นระบบ

4.5 การดำเนินการจัดประชุมสมัชชากาการศึกษา

4.5.1 การวางแผนและเตรียมการจัดประชุม สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา ควรจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวก สมัชชากาการศึกษาเพื่อวางแผนและเตรียมการจัดประชุมสมัชชากาการศึกษาทุกระดับ

สมาชิกที่จะทำหน้าที่บริหารจัดการจัดสมาชิกการศึกษา จำนวนตาม
องค์ประกอบได้ 3 ภาค คือ 1) ภาคประชาชน 2) ภาควิชาการ และ
3)ภาครัฐ ในการจัดสมาชิกศึกษารั้งนี้ พบว่า ในจำนวนคณะ
กรรมการบริหารสมาชิกทั้งหมดรวม 178 คน จำแนกเป็นกรรมการจาก
ภาควิชาการมากที่สุด ร้อยละ 44.94 ส่วนกรรมการภาคประชาชนและ
ภาครัฐมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 28.09 และร้อยละ 26.97

**5.1.4 สัดส่วนสมาชิกสมาชิกที่เข้าประชุมจำนวนตาม
องค์ประกอบ** ในการจัดสมาชิกวิชาการต้องมีสมาชิกสมาชิก ประกอบด้วย
องค์ประกอบ 7 กลุ่ม คือ 1) ผู้รับบริการการศึกษาทั้งในระบบ นอกกระบวน
และภาคศึกษาด้านอัยาศัย 2) ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิต
จากการศึกษาทุกภาคส่วน (ผู้แทนหน่วยจ้างงาน) 3) ผู้แทนองค์กรจัด
การศึกษาในระบบ นอกกระบวน และการศึกษาด้านอัยาศัย 4) ผู้แทน
องค์การบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบ นอกกระบวน และ
การศึกษาด้านอัยาศัย 5) ผู้แทนพรรคการเมือง/สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/
สมาชิกวุฒิสภา 6) ผู้แทนสื่อสารมวลชน และ 7) ผู้แทนองค์กรชุมชน
และภาคประชาสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนของสมาชิกที่เข้าประชุม
สมาชิกในภาพรวม 8 จังหวัด จำนวน 828 คน พบว่า เป็นผู้แทนองค์กร
จัดศึกษามากที่สุด ร้อยละ 36.35 รองลงมาคือ ผู้รับบริการ ร้อยละ
18.72 และผู้แทนองค์กรชุมชนและภาคประชาสังคม ร้อยละ 15.46

5.1.5 การจัดกิจกรรมการประชุมสมาชิก การจัดกิจกรรม
การประชุมสมาชิกวิชาการในการทดลองทั้ง 2 ระยะ เป็นการจัดประชุม
สมาชิก 1 วัน กิจกรรมประกอบด้วย สถานที่จัดประชุม การลงทะเบียน
เข้าประชุม พิธีเปิดการประชุม การนำเสนอสารสนเทศพื้นฐาน การจัด
ประชุมประเด็นย่อย การนำเสนอผลการประชุม และพิธีปิดการประชุม

ผลการจัดกิจกรรม พบว่า **1) สถานที่จัดประชุมสมาชิกวิชาการ** สถานที่
จัดการประชุมสมาชิกวิชาการศึกษาทั้งในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ในจังหวัด
ที่มีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สถานที่จัดคือ
ห้องประชุมของมหาวิทยาลัยในจังหวัดนั้น ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัด
อุบลราชธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสงขลา และจังหวัดนนทบุรี
สำหรับจังหวัดที่ไม่มีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ซึ่ง
เป็นจังหวัดขนาดเล็ก สถานที่จัดการประชุมคือ หน่วยงานด้านการศึกษา

2) ฐานะเปิดการประชุม ฐานะการรวมการบริหารสมาชิกวิชาการศึกษา
ระดับจังหวัด คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งจะทำหน้าที่ประสานเปิดการประชุม
สำหรับการนำร่องจัดสมาชิกศึกษารั้งนี้ มี 3 จังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
ทำหน้าที่เป็นประธานเปิดการประชุมด้วย ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัด
อุบลราชธานี และจังหวัดสตูล **3) การนำเสนอสารสนเทศพื้นฐาน** ทุก
จังหวัดจะดำเนินการโดยผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาในระบบ นอกกระบวน
และการศึกษาด้านอัยาศัย เพื่อนำเสนอสารสนเทศด้านการศึกษา และ
ความก้าวหน้าในการพัฒนาคนของจังหวัด เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการ
ประชุมประเด็นย่อยต่อไป **4) การจัดประชุมประเด็นย่อย** ทุกจังหวัดได้
จัดให้มีการประชุมประเด็นย่อย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และ
ความคิดเห็นระหว่างสมาชิกสมาชิกใน 3 ประเด็น คือ 1) คุณภาพการศึกษา
ของจังหวัด 2) การขยายโอกาสทางการศึกษาของจังหวัด และ 3) การมี
ส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของจังหวัด ยกเว้นจังหวัดนนทบุรีได้เพิ่มเติม
อีก 1 ประเด็น คือ ประเด็นด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แล้วสรุปเป็นข้อเสนอ
นโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา และปฏิญญาสมาชิก
การศึกษา **5) การนำเสนอผลการประชุมประเด็นย่อย** สมาชิกสมาชิก
ทุกจังหวัดได้ร่วมกันให้ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์

ด้านการศึกษา 3 ด้าน คือ 1) คุณภาพการศึกษาของจังหวัด 2) การขยายโอกาสทางการศึกษาของจังหวัด และ 3) การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของจังหวัด และมี 5 จังหวัดที่มีปฏิญญาสังคมวิชาการศึกษา จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสตูล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดนนทบุรี 6) **ประธานเปิดการประชุม** ผู้ที่ทำหน้าที่ประธานเปิดการประชุม คือ ผู้แทนที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด ในจังหวัดที่มีสถานอุดมศึกษาที่มีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ประธานเปิดการประชุม คือ อธิการบดีมหาวิทยาลัยที่จัดการประชุม ได้แก่ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏบึงกาฬ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดอุบลราชธานี คือ คณะบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ คือ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาอำนาจเจริญ และจังหวัดสตูล คือ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสตูล

5.1.6 ความพึงพอใจของสมาชิกสมัชชาการศึกษา ผลการประเมินความพึงพอใจของสมาชิกสมัชชาการศึกษาในการทดลองนำร่องระยะที่ 1 และระยะที่ 2 พบว่า สมาชิกสมัชชาการศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดประชุมสมัชชาการศึกษาในระดับมากทุกจังหวัด เมื่อจำแนกรายจังหวัด พบว่า จังหวัดที่สมาชิกสมัชชามีความพึงพอใจมากที่สุด คือ จังหวัดขนาดใหญ่ กล่าวคือ ในระยะที่ 1 จังหวัดที่สมาชิกสมัชชาการศึกษา มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ จังหวัดอุบลราชธานี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมาคือ จังหวัดอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ในการทดลองระยะที่ 2 พบว่า จังหวัดที่สมาชิกสมัชชาการศึกษา มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ

จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98

5.2 ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา

ผลการนำร่อง พบว่า ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาที่มีความสอดคล้องกันตั้งแต่ 2 จังหวัดขึ้นไป มี 4 ด้าน คือ 1) ด้านคุณภาพการศึกษา คือ ให้ครูมีอาชีพได้รับการดูแล ยกย่อง เชิดชูเกียรติ เพิ่มขวัญและกำลังใจจากรัฐมากขึ้น และควรปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น สภาวิชาชีพครูและสังคม และพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีที่มีอยู่ให้มีความทันสมัย ทั่วถึง 2) ด้านการมีส่วนร่วม คือ ควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่หน่วยงาน องค์กร ชุมชน และครอบครัวในการมีส่วนร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา และควรมีการส่งเสริมและยกย่องคนที่ทำระดับ ทั้งระดับตำบล อำเภอ จังหวัด 3) ด้านการขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่า ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องกันมากที่สุด คือ ควรจัดระบบเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อเพิ่มคุณภาพผู้เรียนทางวิชาชีพ และวิชาชีพ 4) ด้านกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษา คือ ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการขับเคลื่อนกิจกรรมสมัชชาการศึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

5.3 ปฏิญญาสมัชชาการศึกษา

จากการนำเสนอนโยบายสมัชชาการศึกษาที่สมาชิกสมัชชาได้มีส่วนร่วมกันจากการประชุมสมัชชาจังหวัด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสตูล และจังหวัดนนทบุรี ผลการวิเคราะห์สาระสำคัญของปฏิญญาสมัชชาการศึกษา พบว่า มีจำนวนสาระสำคัญ

10 ประเด็น สารสำคัญของปฏิญญาสมัชชาการศึกษาที่มีความสอดคล้องกันตั้งแต่ 2 จังหวัดขึ้นไป มี 3 ประเด็น คือ 1) พัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทุกวิถีทาง เป็นปฏิญญาของจังหวัดนนทบุรี พิษณุโลก และสตูล 2) ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษา เป็นปฏิญญาของจังหวัดนนทบุรีและพิษณุโลก และ 3) ร่วมมือร่วมใจพัฒนากำลังคนระดับมัธยมศึกษาที่มีอยู่เพื่อพัฒนาการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน เป็นปฏิญญาของจังหวัดอุตรดิตถ์และจังหวัดสตูล

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดสมัชชาการศึกษาครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษาที่มีความสอดคล้องกันตั้งแต่ 2 จังหวัดขึ้นไป ได้แก่ 1) ระบบการบริหารสมัชชา ควรเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งองค์กรนอกวงการศึกษา/ชุมชน/ตัวแทนผู้ปกครอง/ผู้แทนศาสนาเข้าร่วมประชุมมากขึ้น โดยเฉพาะผู้บริหารองค์กรส่วนตำบล เทศบาลและผู้บริหารการศึกษา เพื่อนำมติ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ โดยที่สัดส่วนผู้เข้าร่วมประชุมภาคประชาชนต่อภาครัฐ ควรเป็นร้อยละ 70:30 2) การเตรียมการจัดประชุม ควรกำหนดหัวข้อให้ชัดเจน และแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 3 วัน ก่อนการจัดประชุมสมัชชา รวมทั้งต้องจัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่และข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้พร้อม เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันมากกว่าการมาแสดงความคิดเห็นโดยปราศจากข้อมูลหรือองค์ความรู้ที่เพียงพอ และ 3) ระยะเวลาการประชุม ควรจัดการประชุมสมัชชาประมาณ 1-3 วัน โดยจัดให้มีการประชุมสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัดอย่างต่อเนื่องและอิสระ แต่ละครั้งควรขยายระยะเวลาในการระดมความคิดเห็น อภิปราย และนำเสนอในประเด็นกลุ่มย่อยให้มากขึ้น และ

ควรจัดให้มีการประชุมสมัชชาการศึกษาทุกปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ทั้งนี้ควรมีการเตรียมสมัชชาโดยดำเนินการ ตั้งแต่ระดับตำบล ระดับเครือข่าย แล้วจึงจัดสมัชชาระดับจังหวัด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลกรวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการกำหนดสัดส่วนของผู้แทนสมาชิกสมัชชาให้เหมาะสมในการเป็นตัวแทนของแต่ละกลุ่ม

ในการจัดสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด ซึ่งมีสมาชิกสมัชชาประกอบด้วย องค์ประกอบ 7 กลุ่ม คือ 1) ผู้บริหารการศึกษาทั้งในระบบนอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย 2) ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา 3) ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย 4) ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย 5) ผู้แทนพรรคการเมือง/สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/สมาชิกวุฒิสภา 6) ผู้แทนสื่อสารมวลชน และ 7) ผู้แทนองค์กรชุมชนและภาคประชาสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนของสมาชิกที่เข้าประชุมสมัชชาในภาพรวม 8 จังหวัด ซึ่งมีจำนวน 828 คน พบว่า เป็นผู้แทนองค์กรจัดการศึกษามากที่สุด เข้ากับร้อยละ 36.35 รองลงมาคือ ผู้รับบริการ ร้อยละ 18.72 และผู้แทนองค์กรชุมชนและภาคประชาสังคม ร้อยละ 15.46 แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่เข้าร่วมประชุมสมัชชาการศึกษายังมีสัดส่วนการเป็นตัวแทนของกลุ่มที่ไม่สมดุล อาจส่งผลกระทบต่อแสดงความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนประเด็นและการนำเสนอสารสนเทศในส่วนต่าง ๆ ที่อาจไม่ครบถ้วน และไม่มี

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

2.1 การวิจัยครั้งนี้ได้ทดลองนำร่องเฉพาะการจัดสมัชชชกการศึกษา ระดับจังหวัด ซึ่งเป็นสมัชชชกการศึกษาระดับที่ 1 เท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มี ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดสมัชชชกการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ ดังนั้นควรจะมีการทดลองนำร่องจัดสมัชชชกการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติตามรูปแบบใหม่นี้ในปีต่อไป เพื่อปรับปรุง รูปแบบการจัดให้เหมาะสม

2.2 รูปแบบสมัชชชกการศึกษาที่พัฒนาขึ้น เป็นสมัชชชกการศึกษา 3 ระดับ ซึ่งมีสมัชชชกการศึกษาระดับจังหวัดเป็นระดับที่ 1 สมัชชชกการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัดเป็นระดับที่ 2 และสมัชชชกการศึกษาระดับชาติเป็นระดับ ที่ 3 โดยจะต้องจัดสมัชชชกการศึกษาระดับจังหวัดในแต่ละกลุ่มจังหวัดให้ ครบก่อน จึงจะจัดสมัชชชกการศึกษาระดับชาติตามแนวคิดสมัชชชกจากล่างขึ้นบน ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยทดลองจัดลำดับช่วงเวลาที่เหมาะสม ในการจัดสมัชชชกการศึกษา 3 ระดับทั้งประเทศ เพื่อให้จรงการจัดสมัชชชก การศึกษามีความเป็นระบบที่ต่อเนื่องอย่างราบรื่น บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

สารบัญ

คำนำ	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ค
สารบัญ	ป
สารบัญตาราง	พ
สารบัญภาพ	ภ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 เป้าหมาย	4
1.4 กรอบแนวคิด	4
1.5 นิยามศัพท์	8
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ	9
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 แนวคิดการจัดสมัชชชก	11
2.2 การจัดสมัชชชกด้านการศึกษา	111
2.3 สาระสำคัญของข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่สอง	124
2.4 สาระสำคัญของแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)	129

สารบัญญ (ต่อ)

หน้า

2.5 แนวคิดเครือข่ายการวิจัยการศึกษา	147
2.6 การบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	154
2.7 แผนพัฒนาการศึกษารัฐและกลุ่มจังหวัด	157

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

163

3.1 การพัฒนารูปแบบสมัชชทางการศึกษา	163
3.2 การทดลองนำร่องจัดสมัชชทางการศึกษา	167
3.3 สรุป	174

บทที่ 4 ผลการวิจัย

179

4.1 รูปแบบสมัชชทางการศึกษาที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชน	179
4.2 การทดลองนำร่องจัดสมัชชทางการศึกษาระดับจังหวัด	216

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

251

5.1 สรุปผลการวิจัย	252
5.2 อภิปราย	283
5.3 ข้อเสนอแนะ	288

บรรณานุกรม

292

สารบัญญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

297

ก. รายงานผู้เข้าร่วม Focus group	299
ข. รายงานผู้ประสานงานการนำร่องจัดสมัชชทางการศึกษา ระดับจังหวัด	302

ค. ตัวอย่างสมาชิกสมัชชทางการศึกษาตำบลประชาชน	304
--	-----

ง. ตัวอย่างสมาชิกสมัชชทางการศึกษาภาครัฐ	306
---	-----

จ. ประธาน รองประธาน และเลขานุการ คณะกรรมการบริหารสมัชชทางการศึกษา	307
--	-----

ระดับกลุ่มจังหวัด (18 กลุ่มจังหวัด)	307
-------------------------------------	-----

ฉ. ประธาน รองประธาน และเลขานุการ คณะกรรมการบริหารสมัชชทางการศึกษา	317
--	-----

ระดับจังหวัด (76 จังหวัด)	317
---------------------------	-----

ช. รายงานสมัชชาพัฒนาการเมืองตามตรา 7 (1) ซึ่งมาจากผู้แทนองค์กรภาคประชาชน	356
---	-----

จังหวัดละ 1 คน	356
----------------	-----

ซ. โครงสร้างดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI)	366
--	-----

ณ. การวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อเสนอ ด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา/ ปฏิญญาสมัชชทางการศึกษา 8 จังหวัด 4 กลุ่มจังหวัด	369
---	-----

คณะผู้ดำเนินการ	388
-----------------	-----

สารบัญตาราง

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	ตารางที่	หน้า
2.1	109	4.7	
ผลการวิเคราะห์สังคมวิทยาในประเทศไทยและต่างประเทศ		จำนวนและสัดส่วน (ร้อยละ) ขององค์ประกอบ	
2.2	119	คณะกรรมการบริหารสังคมวิทยาภาคประชาชน	
ผลการวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของสังคมวิชาการศึกษา		ต่อภาควิชาการและภาครัฐ	
2.3	131	4.8	
เจตนารมณ์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ		จำนวนและสัดส่วน (ร้อยละ) ขององค์ประกอบ	
ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)		สมาชิกสังคมวิชาการศึกษา	
2.4		4.9	
ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เป้าหมาย นโยบาย		การจัดกิจกรรมการประชุมสมาชิกในจังหวัดนำร่อง	
และกรอบการดำเนินงานของแผนการศึกษาแห่งชาติ		4.10	
ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)	137	ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้เข้าประชุมสมาชิก	
2.5	143	ระดับจังหวัด	235
เงื่อนไขการนำแผนการศึกษาแห่งชาติ		4.11	
ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) สุภากรปฏิบัติ		ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อเสนอ	
3.1	178	นโยบายสาธารณะ และยุทธศาสตร์การศึกษา	238
กำหนดการทดลองนำร่องจัดสมาชิกการศึกษา		4.12	
ระดับจังหวัดและจำนวนสมาชิก		ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้อง	
4.1	204	ของปฏิญาสังคมวิชาการศึกษา	245
จำนวนสมาชิกสังคมวิชาการระดับจังหวัด			
และวงเงินงบประมาณ จำนวนตามขนาดของจังหวัด			
4.2	210		
ประมาณการงบประมาณการศึกษาภาคประชาชน			
ระดับจังหวัด			
4.3	212		
ประมาณการงบประมาณสมาชิกศึกษากลุ่มจังหวัด			
4.4	215		
ประมาณการงบประมาณสมาชิกศึกษาระดับชาติ			
4.5	218		
จำนวนและสัดส่วน (ร้อยละ) ของผู้เข้าประชุม			
สมาชิกวิชาการศึกษาเปรียบเทียบกับเป้าหมาย			
4.6	221		
จำนวนและสัดส่วน (ร้อยละ) ของคณะกรรมการบริหาร			
สมาชิกและสมาชิกสังคมวิชาการศึกษา			

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 รูปแบบเครือข่าย	5
1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีรัฐ ในการกำหนดนโยบายสาธารณะ	7
2.1 กลไกการจัดตั้งชมรมสุขภาพแห่งชาติ	24
2.2 ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่กำหนดยุค ใหม่แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)	146
2.3 โครงสร้างเครือข่ายการวิจัยการศึกษา	153
3.1 ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาในรูปแบบสังคมวิชาการศึกษา	176
4.1 กลไกและกระบวนการสังคมวิชาการศึกษา	181
4.2 ระดับสังคมวิชาการศึกษา 3 ระดับ	184
4.3 องค์ประกอบของสังคมวิชาการศึกษา 3 ภาค	185
4.4 กิจกรรมสังคมวิชาการศึกษา 3 กิจกรรมหลัก	186
4.5 โครงสร้างการประสานงานของคณะกรรมการบริหาร สังคมวิชาการศึกษา	187
4.6 คณะกรรมการบริหารสังคมวิชาการระดับจังหวัด	189
4.7 คณะกรรมการบริหารสังคมวิชาการกรุงเทพมหานคร	190
4.8 คณะกรรมการบริหารสังคมวิชาการระดับกลุ่มจังหวัด	191
4.9 คณะกรรมการบริหารสังคมวิชาการระดับชาติ	192

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.10 สมาชิกชมรมวิชาการศึกษาจากภาคประชาชน	200
4.11 สมาชิกชมรมวิชาการศึกษาจากภาคีรัฐ	202
4.12 การรายงานผลการประชุมและการติดตาม การนำมติการประชุมสู่การปฏิบัติ	207

บทที่ 1

บทนำ

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบสมัชชาการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน มีความเป็นมา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กรอบแนวคิด นิยามศัพท์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความเป็นมา

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552-2559 เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการศึกษาของประเทศที่มีความสอดคล้องกับกรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ซึ่งมีวิสัยทัศน์ คือ **“คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ”** มีเป้าหมายหลัก 3 ประการ คือ 1) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทย 2) ขยายโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ และ 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารและจัดการศึกษา

- แผนการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดระยะเวลาดำเนินงานเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรก พ.ศ. 2552-2554 และระยะที่สอง พ.ศ. 2555-2559 ซึ่งแต่ละระยะจะต้องดำเนินงานทั้ง 3 แผนข้างต้น สำหรับในระยะเริ่มต้นจะเตรียมความพร้อมของประชาชนในการจัดการศึกษา 7 ประการ คือ 1) การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนการศึกษา 2) การมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษา 3) การมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร 4) การมีส่วนร่วมในประชาคมอาเซียน/ประชาคมโลก 5) การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6) การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน และ 7) การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม และพ่อแม่ ผู้ปกครอง

ซึ่งในส่วนของนโยบายการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการวางแผนการศึกษาในนั้น ได้กำหนดให้มี 4 มาตรการ คือ 1) การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด 2) การส่งเสริมให้สมัชชชกการศึกษาในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และระดับชาติ 3) การส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอาชีวศึกษา วิทยาลัยชุมชน และสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 4) การส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอาชีวศึกษา กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการวิจัยและพัฒนา

ในด้านสมัชชชกการศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการเคยจัดในระดัปชาติในโอกาสวันครูโลก เมื่อ 5 ตุลาคม 2552 ซึ่งเป็นเวลา 4 ปีมาแล้ว ส่วนสมัชชชกการศึกษาระดัปจังหวัดและกลุ่มจังหวัดยังไม่เคยมีการจัดมาก่อน ซึ่งหากจะจัดให้สมัชชชกการศึกษาระดัปจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแล้ว ควรต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่าจะเชื่อมโยงกับสมัชชชวระดัปชาติอย่างไร จะเชื่อมโยงกับเครือข่ายการวิจัยอย่างไร จึงจะส่งผล

ให้แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในระยะเริ่มต้น และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยสาเหตุข้างต้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จึงเห็นความจำเป็นให้มีการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ เพื่อพัฒนารูปแบบสมัชชชกการศึกษา และข้อเสนอแนะนโยบายการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและเหมาะสมสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัด/จังหวัด ในมิติของขนาดและภูมิสังคม เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) สู่การปฏิบัติที่ใช้ได้ทั้งในระยะเริ่มต้นและระยะยาว

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาและออกแบบสมัชชชกการศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัด/จังหวัดในมิติของขนาดและภูมิสังคม เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) สู่การปฏิบัติ

1.2.2 เพื่อนำร่องการจัดสมัชชชกการศึกษาตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น และนำผลการนำร่องมาปรับปรุงรูปแบบการจัดสมัชชชกให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2.3 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายการจัดการจัดสมัชชชกการศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและเหมาะสมสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัด/จังหวัด ในมิติ

ของขนาดและภูมิสังคม ซึ่งจะเป็นกลไกขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา
ในทศวรรษที่สอง และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง
(พ.ศ. 2552-2559) สู่การปฏิบัติ

1.3 เป้าหมาย

1.3.1 รูปแบบสมัชชทางการศึกษาที่พัฒนาขึ้น จะต้องมีความ
เหมาะสมกับบริบทของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ในมิติของขนาดและ
ภูมิสังคม

1.3.2 การนำร่องการจัดสมัชชทางการศึกษาตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น
ใน 4 ภูมิภาคหลัก ภูมิภาคละ 1 กลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดละ 2 จังหวัด

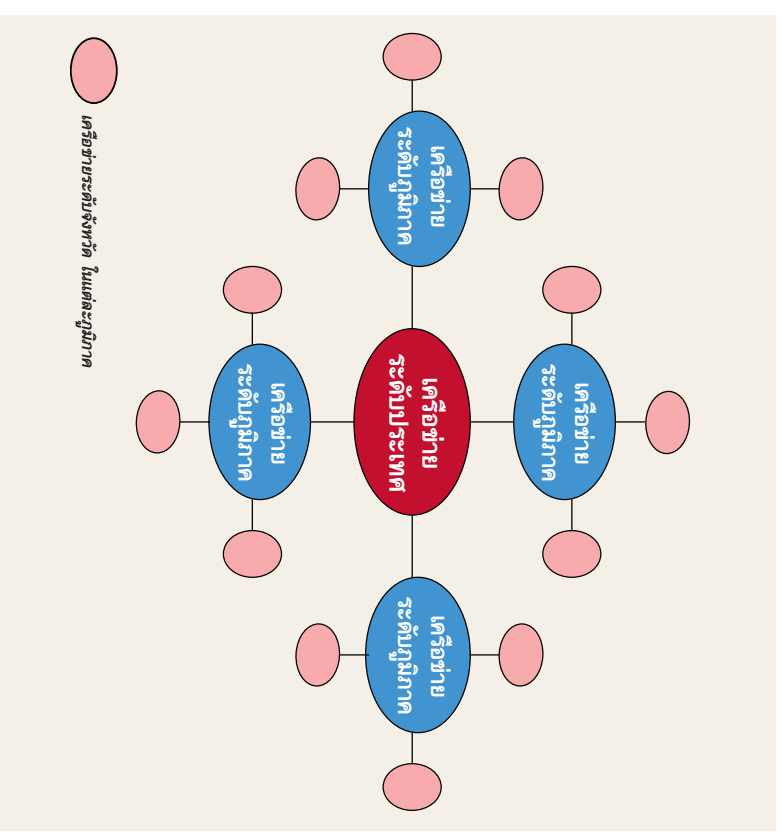
1.3.3 ข้อเสนอแนะนโยบายการจัดสมัชชทางการศึกษาที่เหมาะสมกับ
การดำเนินงานทั้งในระยะเริ่มต้นและระยะยาว

1.4 กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัยมี 2 ชุด ชุดแรกเป็นกรอบ
แนวคิดเครือข่ายการวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยแบบบูรณาการ¹ กรอบ
แนวคิดชุดที่สอง เป็นกรอบแนวคิดการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อ
สุขภาพของสมัชชสุขภาพ² แต่ละกรอบแนวคิดมีรายละเอียดดังนี้

1 พงษ์สิทธิ์ ตรีบรรณพิทักษ์ (2548). การจัดตั้งเครือข่ายการวิจัยทางการศึกษาเพื่อการพัฒนา
ประเทศไทยแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2 พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550

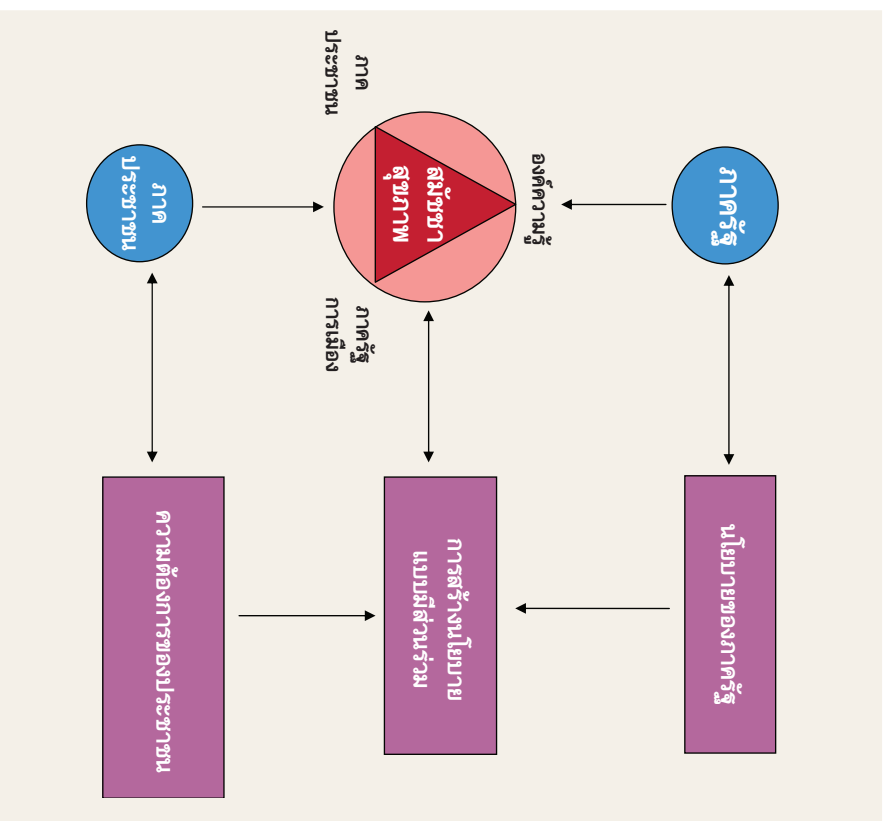
1.4.1 กรอบแนวคิดเครือข่ายการวิจัยทางการศึกษา
เครือข่ายการวิจัยทางการศึกษา เป็นกระบวนการทำงานร่วมกัน
แบบร่วมมือร่วมพลังอย่างมีระบบ รูปแบบเครือข่ายประกอบด้วย
เครือข่ายระดับมหภาค และเครือข่ายระดับจุลภาค ตั้งโครงสร้างรูปแบบ
เครือข่ายที่แสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 รูปแบบเครือข่าย
ที่มา: พงษ์สิทธิ์ ตรีบรรณพิทักษ์, 2548

1.4.2 กรอบแนวคิดการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ของสมัชชาสุขภาพ

สมัชชาสุขภาพ เป็นกระบวนการที่ให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเรียนรู้อย่างสมานฉันท์ เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ หรือควมมีสุขภาพของประชาชน โดยจัดให้มีการประชุมอย่างเป็นระบบและอย่างมีส่วนร่วม³ ตั้งโครงสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาครัฐในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ที่แสดงในภาพที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนและภาครัฐ
ในการกำหนดนโยบายสาธารณะ

3 พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 มาตรา 3

1.5 นิยามศัพท์

สมัชชาการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้ร่วมมือร่วมพลังแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และเรียนรู้อย่างสมานฉันท์ เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะนโยบายสาธารณะ ด้านการศึกษา หรือการเรียนรู้ของประชาชนโดยจัดให้มีการประชุม อย่างเป็นระบบ อย่างมีส่วนร่วมและอย่างต่อเนื่องเพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูป การศึกษา และนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

รูปแบบสมัชชาการศึกษา หมายถึง รูปแบบการจัดสมัชชา การศึกษาที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนจากระดับรากหญ้า จนถึงระดับชาติ

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การมีส่วนร่วมของ ภาคประชาชน 7 กลุ่ม คือ 1) ผู้รับบริการการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย 2) ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคน ซึ่งเป็นผลผลิต จากการศึกษา 3) ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และการศึกษาด้านอัธยาศัย 4) ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการ ศึกษาในระบบ นอกกระบบ และการศึกษาด้านอัธยาศัย 5) ผู้แทน องค์กรชุมชนและภาคประชาสังคม 6) ผู้แทนพรรคการเมือง/สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร/สมาชิกวุฒิสภา และ 7) ผู้แทนสื่อมวลชน

ภาครัฐ หมายถึง หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 4 กลุ่ม คือ 1) ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา 2) ผู้แทน องค์กรจัดการศึกษาหรือแหล่งเรียนรู้ในระบบ นอกกระบบ และการศึกษา ตามอัธยาศัย 3) ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษาหรือ การจัดแหล่งเรียนรู้ในระบบ นอกกระบบ และการศึกษาด้านอัธยาศัย และ 4) ผู้แทนสื่อมวลชน

ภูมิสังคมของจังหวัด หมายถึง สภาพด้านภูมิศาสตร์และสังคมของ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่แบ่งตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงาน จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551

ขนาดของจังหวัด หมายถึง การจำแนกจังหวัดตามจำนวน ประชากร จังหวัดขนาดเล็ก มีประชากรต่ำกว่าห้าแสนคน จังหวัดขนาด กลาง มีประชากรห้าแสนถึงหนึ่งล้านคน และจังหวัดขนาดใหญ่ มี ประชากรมากกว่าหนึ่งล้านคน

กลุ่มจังหวัด หมายถึง การรวมกลุ่มของจังหวัดตามแนวทางการ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ พ.ศ. 2551 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 31 ธันวาคม 2551 เป็นต้นไป มีหลักการสำคัญ คือ การบริหารการพัฒนาในลักษณะยึดพื้นที่ เป็นหลักในการพัฒนา (area-based approach) เพื่อกระจายการพัฒนา และลดความเหลื่อมล้ำของพื้นที่ต่าง ๆ ในประเทศ โดยมีการแบ่งเป็น 18 กลุ่ม (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร)

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองและ การนำแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552-2559 สู่ การปฏิบัติโดยภาคประชาชนและภาครัฐมีส่วนร่วมพลั่งอย่าง เป็น รูปธรรม

1.6.2 การจัดสมัชชาการศึกษาเป็นการดำเนินการอย่างเป็นระบบ และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีการยกระดับคุณภาพการศึกษาไทย สู่มาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น โอกาสทางการศึกษาของคนไทยเป็นไปอย่าง ทั่วถึงและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคประชาชนมีความ เข้มแข็งอย่างยิ่งขึ้น

บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องของ

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในบทนี้ ประกอบด้วย เนื้อหาสาระที่สำคัญ 5 ส่วน คือ 1) แนวคิดการจัดตั้งสหัชชา 2) การจัดตั้งสหัชชาด้านการศึกษา 3) สาระสำคัญของข้อเสนอแนวทางการศึกษาในทศวรรษที่สอง 4) สาระสำคัญของแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) 5) แนวคิดเครือข่ายการวิจัยการศึกษา 6) การบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และ 7) แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดการจัดตั้งสหัชชา

สหัชชา (assembly or general Assembly = GA) เป็นกระบวนการดำเนินงานร่วมกันแบบมีส่วนร่วมพลังอย่างมีระบบสม่ำเสมอ และต่อเนื่องระหว่างภาคีสมาชิกที่มีปณิธานและเป้าหมายร่วมกันในทุกขั้นตอนของกระบวนการสหัชชา เพื่อสร้างความเข้มแข็งและความก้าวหน้าให้ชุมชนและสังคม อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยทั่วไปกระบวนการสหัชชา

มีการดำเนินการต่อเนื่องกันหลายรอบ การดำเนินการแต่ละรอบมีจุดมุ่งหมายสำคัญ 3 ประการ **ประการแรก การแสดงศักยภาพ** เป็นการนำผลการศึกษา/การปฏิบัติ (study/actions) ของสมาชิกปีที่ผ่านมา มาแสดงให้สาธารณชนเห็นเป็นพยาน (public witness) **ประการที่สอง การเปิดโอกาส** เป็นการเปิดโอกาสให้ภาคีสมาชิกได้พบกัน ประสานสัมพันธ์ ร่วมพลังร่วมคิด และร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง และการสร้างข้อตกลงร่วมกัน **ประการที่สาม การเพิ่มศักยภาพ** เป็นการขยายและเสริมสร้างความสามารถของสมาชิก การเพิ่มศักยภาพ ทั้งทั้งขยายผลการทำงาน โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกกำลังเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ และวางแผนการศึกษา/การปฏิบัติ ร่วมกันระหว่างภาคีสมาชิกสำหรับปีต่อไป อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคม เป็นเป้าหมายสุดท้าย

การดำเนินการแต่ละรอบ มีกิจกรรมหลากหลายเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและการเรียนรู้ร่วมกัน การเสริมสร้างความร่วมมือของพลังของผู้แทน (delegates) สมาชิก และการปฏิบัติงานร่วมกันตามแผนปฏิบัติงาน/นโยบายที่ร่วมกันกำหนดขึ้น กระบวนการสมาชิกแต่ละรอบสิ้นสุดด้วยการนำผลการดำเนินงานในพื้นที่เข้าสู่การประชุมสมัชชาระดับพื้นที่และ/หรือระดับภูมิภาค และนำผลการดำเนินงานระดับพื้นที่และ/หรือระดับภูมิภาคเข้าสู่การประชุมสมัชชาระดับชาติ/นานาชาติ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 3-5 วัน เพื่อให้ได้ฉันทมติ ประกาศเป็นเจตนาธรรมณ์ หรือปฏิญญาร่วมกัน ซึ่งจะนำไปใช้เป็นกรอบนโยบายการดำเนินงานสำหรับสมาชิกในรอบต่อไป (United Nations General Assembly - UNGA, 2006; Student World Assembly, 2007; Unitarian Universalist Association of Congregation, 2007)

ปัจจุบันการจัดสมัชชาแพร่หลายไปทั่วโลก เนื่องจากทุกประเทศตระหนักถึงความสำคัญของสมัชชาในฐานะเป็นกลไกขับเคลื่อน/พัฒนาระดับเศรษฐกิจ การศึกษา คุณธรรมจริยธรรม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ มีการจัดสมัชชาในระดับหน่วยงาน ระดับชาติ และระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่องทุกปี จากการศึกษาการจัดสมัชชาในประเทศไทย ได้แก่ สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ สมัชชาครอบครัว สมัชชาคุณธรรม สมัชชาคนตาบอด สมัชชาเภสัชกรรม สมัชชาเอตส์ สมัชชาการศึกษานานาชาติ สมัชชาคนจน สมัชชาผู้สูงอายุ สมัชชาเยาวชนผู้เขา สมัชชาแห่งประเทศไทย สมัชชาป่าชุมชน สมัชชาองค์กรเอกชน สมัชชาประชาธิปไตย สมัชชาองค์กรสังคมพล และสมัชชาสงฆ์ไทย เป็นต้น และสมัชชาของต่างประเทศ ได้แก่ สมัชชาสหประชาชาติ (2006) Northern Forum General Assembly (2003) International Association for the Promotion of Co-operation with Scientist from the New Independent States of the Former Soviet Union - INTAS (2005) และ สมัชชา Unitarian Universalist Association - UUA (2005, 2007) เป็นต้น (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2551)

ในการศึกษาคำนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาการจัดสมัชชาแบบต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศจำนวน 19 สมัชชา พบว่า การจัดสมัชชาทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศมีรายละเอียดเกี่ยวกับความหมาย วัตถุประสงค์ การกิจ ลักษณะ กลุ่มเป้าหมาย การดำเนินงาน ความเหมาะสมสมกับงาน การบริหาร จุดดี จุดเด่น ข้อบกพร่อง ปัญหา การดำเนินงาน และผู้รับผิดชอบดูแล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ

“สมัชชาสุขภาพ” ในประเทศไทย เริ่มมีครั้งแรกในปี พ.ศ. 2531 เรียกว่า “สมัชชาสาธารณสุขแห่งชาติ” จัดขึ้นโดยคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติได้ร่วมกับหลายหน่วยงาน หลังจากนั้นไม่มีการดำเนินงานต่ออีกเลย (สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ, 2009) จนกระทั่งเมื่อมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2543 คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพ (สปรส.) ภายใต้คณะกรรมการปฏิรูประบบสุขภาพ (คปรส.) จัดการประสานงานกับทุกภาคส่วนของสังคม จัดทำพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งสภากรกิจของ สปรส. ได้ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของประชาคมร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชน จนทำให้เกิดแนวคิดการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม (Participatory Healthy Public Policy: PHP) หรือที่เรียกว่า “สมัชชาสุขภาพ” ขึ้น เมื่อร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร และผ่านออกมาเป็นกฎหมายในปี พ.ศ. 2550 พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติได้กำหนดให้คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (คสช.) ทำหน้าที่หลักในการให้ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ และมีสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) เป็นองค์กรเลขานุการ ทั้งนี้ ยังกำหนดให้ คสช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ และสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น รวมทั้งจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ในรูปแบบของการสร้างพันธมิตรเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งความคิด ความรู้ และประสบการณ์สร้างสุขภาพของคนไทยทุกภาคส่วน และพัฒนาข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพอย่างมีส่วนร่วม พร้อมทั้งมีการออกแบบ

ตราสัญลักษณ์ (logo) คำขวัญ (motto) และตัวสัญลักษณ์ (mascot) สำหรับใช้เป็นเครื่องหมายในการสื่อสาร “สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ” (คณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ, 2551)

1) ความหมาย

พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ได้ให้ความหมายของ “สมัชชาสุขภาพ” ว่าเป็น กระบวนการที่ประชาชนและหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องได้ร่วมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเรียนรู้อย่างสมานฉันท์ เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ หรือความมีสุขภาพของประชาชน โดยจัดให้มีการประชุมอย่างเป็นระบบและอย่างมีส่วนร่วม สมัชชาสุขภาพ จึงเป็นนวัตกรรมทางสังคม ที่เปิดพื้นที่สาธารณะรูปแบบใหม่ให้กับทุกฝ่ายในสังคม ได้แก่ ประชาชน ชุมชนท้องถิ่น องค์กรประชาสังคม องค์กรเอกชน นักวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งฝ่ายการเมืองและราชการ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น ได้เข้ามามีส่วนร่วมทำงานเชิงนโยบายที่เรียกว่า การพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม ตามวิถีทางประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ที่มีความสำคัญควบคู่ไปกับประชาธิปไตยแบบตัวแทน

2) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อสนับสนุนกลุ่มประชาชน ชุมชน เครือข่าย ให้มีความเข้าใจ และเข้าถึงกระบวนการสมัชชาสุขภาพ
- (2) เพื่อหนุนเสริมหน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคีเครือข่าย ใช้กระบวนการสมัชชาสุขภาพในการสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ หรือสุขภาพร่วมกัน

(3) เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ หรือควมมีสุขภาพของประชาชน

(4) ร่วมผลักดัน พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติให้เป็นผลสำเร็จ

3) การทัก

(1) สมัชชาสุขภาพมีฐานะเป็น “พื้นที่สาธารณะเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม” สมัชชาสุขภาพเป็นการเปิดพื้นที่สาธารณะทางสังคมอย่างกว้างขวางและหลากหลาย เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้มาพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และค้นหาทางออกร่วมกัน ในประเด็นปัญหาที่ร่วมแต่จะฝ่ายใดให้ความสำคัญและนำไปสู่ข้อเสนอเชิงนโยบายและข้อเสนอต่อฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อเสนอแนะอาจดำเนินการได้ทันทีในระดับท้องถิ่น

(2) สมัชชาสุขภาพมีฐานะเป็น “กลไกในการผลักดันนโยบายสาธารณะ” คุณค่าของกระบวนการสมัชชาสุขภาพที่สำคัญและแตกต่างจากการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั่ว ๆ ไป คือ การมีบทบาทในการผลักดันนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ หรือให้เกิดทางเลือกเชิงนโยบายที่เอื้อหรือสนับสนุนการสร้างสุขภาพของประชาชน ทั้งนี้เพราะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้บนฐานที่ยอมรับสามารถทำได้ และปัจจุบันก็มีกลุ่มองค์กรและเครือข่ายที่สนใจบทบาทในการสนับสนุนและเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนผ่านการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่าง ๆ ในระดับพื้นที่อยู่แล้ว

(3) สมัชชาสุขภาพในฐานะ “กระบวนการประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม” สมัชชาสุขภาพสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการนโยบายสาธารณะ โดยอาศัยขอบข่ายการสังคมมาขับเคลื่อนเพื่อประสานงานทุกภาคส่วนเป็นแบบเครือข่ายด้วยท่าทีและบรรยากาศแบบพันธมิตร ความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายมุ่งให้สัมพันธะ

เป็นแบบพหุภาคี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง “ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม” ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และรัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้ในปัจจุบัน (พ.ศ. 2550) ระบุให้สิทธิการขยายสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคแก่ประชาชน และกำหนดให้รัฐต้องสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

4) ยุทธศาสตร์การทำงาน

การพัฒนาสมัชชาสุขภาพ ได้นำเอายุทธศาสตร์ “สามเหลี่ยมเขยื้อนภูเขา” มาประยุกต์ใช้เป็นพื้นฐานในการขับเคลื่อนกระบวนการและกลไกการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

การประยุกต์ใช้ยุทธศาสตร์ “สามเหลี่ยมเขยื้อนภูเขา” ภายใต้สถานการณ์ที่มีความแตกต่างกันนั้น จะเริ่มจากยุทธศาสตร์ในมุมใดก่อนก็ได้ แต่จะขาดเสียมุมใดมุมหนึ่งไม่ได้ จะต้องครบทั้งสามมุมจึงจะทำให้เกิดกลไกและกระบวนการที่เสริมพลัง (synergy) ซึ่งกันและกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและนำไปสู่ประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนานโยบายสาธารณะ

5) คุณลักษณะ

เป็นการจัดสมัชชาในระดับชาติที่มีการจัดสมัชชาใหญ่ประจำปี และมีการจัดสมัชชาย่อยตามประเด็นพื้นที่ โดยมีคุณลักษณะของสมัชชาที่พึงประสงค์คือ

- (1) มีความสำคัญ มีพลัง มีศรัทธาร่วม มีความเป็นเจ้าของร่วมกัน และเป็นที่ยอมรับของสังคม
- (2) เป็นระบบ ยืดหยุ่น และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- (3) เชื่อมโยงกับสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ สมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น และกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะอื่น ๆ

(4) เน้นประเด็นนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพในระดับชาติ และระดับสากล หรือประเด็นในระดับพื้นที่ที่มีความสำคัญ

(5) มีมติหรือข้อเสนอที่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้

6) ความเชื่อมโยงระหว่างสุขภาพ ใน 3 รูปแบบ

การขับเคลื่อนกระบวนการปฏิรูประบบสุขภาพได้อย่างดี “สหประชาสุขภาพ” เป็นเครื่องมือหลักในการเชื่อมร้อยความเคลื่อนไหว ตั้งแต่การร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ การผลักดันกฎหมาย และการปรับเปลี่ยนกระบวนการด้านสุขภาพ การสื่อสารสาธารณะ และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย สาธารณะ โดยได้สนับสนุนให้เกิดสหประชาสุขภาพ ใน 3 รูปแบบ ได้แก่ “สหประชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่” “สหประชาสุขภาพประเด็น” และ “สหประชาสุขภาพแห่งชาติ” สหประชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ หมายถึง สหประชาสุขภาพที่ใช้อาณาบริเวณที่แสดงขอบเขตเป็นตัวตั้งในการดำเนินกร เช่น สหประชาสุขภาพระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับภาค และระดับลุ่มน้ำ

สหประชาสุขภาพเฉพาะประเด็น หมายถึง สหประชาสุขภาพที่ใช้ประเด็นสาธารณะเป็นตัวตั้งในการดำเนินการ เช่น สหประชาสุขภาพเรื่อง การเกษตรที่เอื้อต่อสุขภาพ ข้อเสนอเชิงนโยบายจากสหประชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่และสหประชาสุขภาพเฉพาะประเด็นจะมุ่งนำเสนอเข้าสู่สุขภาพแห่งชาติ โดยพิจารณาตั้งแต่เล็กลงมาจากความสำคัญ และความเร่งด่วนของผลกระทบ ความสนใจของสาธารณชนต่อประเด็นดังกล่าว และความเป็นไปได้ในการผลักดันเชิงนโยบายหรือผลต่อเนื่องให้เกิดแนวทางการปฏิบัติ กระบวนการสหประชาจึงเป็นกระบวนการพัฒนาในนโยบาย สาธารณะเพื่อสุขภาพที่เชื่อมโยงจากระดับพื้นที่ทั่วประเทศสู่ระดับชาติ

7) กลุ่มเป้าหมาย

ครอบคลุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบสุขภาพทั้งในด้านของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ รวมทั้งองค์กร หน่วยงานในระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ได้แก่ กลุ่มประชาสังคม-เอกชน กลุ่มวิชาการ-วิชาชีพ กลุ่มผู้แทนจากพื้นที่ กลุ่มภาครัฐ-การเมือง

8) ลักษณะการดำเนินงาน

การจัดกระบวนการสหประชาสุขภาพอย่างต่อเนื่อง ในรูปแบบของการสร้างพื้นที่สาธารณะ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งความคิด ความรู้ และประสบการณ์สร้างสุขภาพของคนไทยทุกภาคส่วน และพัฒนาข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพอย่างมีส่วนร่วม ในปี 2548 มีการจัดสหประชาสุขภาพแห่งชาติ 2548 ว่าด้วย “ความอยู่เย็นเป็นสุข” เมื่อวันที่พฤหัสบดี 7 และวันศุกร์ที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 เวลา 08.30 - 18.00 น. ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี นนทบุรี เพื่อเปิดช่องทางให้คนไทยทุกภาคส่วนที่สนใจร่วมกันคิด ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมกันปฏิบัติ เพื่อสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขให้เกิดขึ้นตามกระแสพระราชดำริสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และตามยุทธศาสตร์ชาติของรัฐบาล โดยหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาและภาวะวัดผลการพัฒนา ที่ความสุขมวลรวมประชาชาติ (Gross Domestic Happiness - GDH) ควบคู่ไปกับการให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross Domestic Product - GDP)

ได้มีการสนับสนุนให้มีการจัดสหประชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่และเฉพาะประเด็นล่วงหน้ามาก่อนแล้ว ได้แก่ สหประชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ รวม 58 เวที สหประชาสุขภาพเฉพาะประเด็น

ความอยู่เย็นเป็นสุข เวทีจุฬาราย: สมัชชาสุขภาพ ว่าด้วยความอยู่เย็นเป็นสุข เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 เวทีย่อย ประเด็น: ความสุขมวลรวมประชาชาติ สุขภาพและเศรษฐกิจอย่างใหม่ เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 เวทีย่อย ประเด็น: การสร้างครอบครัวและชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 เวทีย่อย ประเด็น: เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุข เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 เวทีย่อย ประเด็น: การสร้างสังคมและสภาพแวดล้อมเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุข เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 สมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็นอื่น ๆ รวม 9 เวที สัปดาห์ประสงค์เฉพาะ คือ 1) สนับสนุนกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพอย่างมีส่วนร่วมที่สอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคม และติดตามผลข้อเสนอจากสมัชชาสุขภาพที่ผ่าน ๆ มา 2) ส่งเสริมสนับสนุนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรมการสร้างสุขภาพในทุกมิติ 3) สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางสังคม และ 5) ร่วมผลักดัน พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติให้เป็นผลสำเร็จ

กลุ่มเป้าหมาย 2,000 คน ประกอบด้วย 1) กลุ่มรับเชิญ ประกอบด้วยตัวแทนหน่วยงาน องค์กร หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรง และการเชิญแบบเจาะจงผู้ที่ผ่านเวทีสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่หรือสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการและคณะทำงานที่เกี่ยวข้อง จำนวนประมาณ 1,000 คน 2) กลุ่มผู้สนใจทั่วไป จำนวนประมาณ 1,000 คน ประกอบด้วย บุคคลจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ/วิชาชีพ ภาคประชาสังคม เครือข่ายสุขภาพ องค์กรเอกชน ภาคธุรกิจ และประชาชนทั่วไป

ลักษณะการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) เวทีในท้องใหญ่ 2) เวทีในท้องย่อย 12 ประเด็น 3) ลานสมัชชาสุขภาพเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรมสร้างสุขภาพ 4) พื้นที่แสดงความคิดเห็นหลากหลายรูปแบบ อาทิ เวทีเสวนา สภาภาพ วงเล่า (เรื่อง) 5) บอร์ดแสดงความคิดเห็น มุมवादรูประบายสี เป็นต้น

การรับสมัคร ผู้สนใจสามารถสมัครเข้าร่วมงานสมัชชาสุขภาพแห่งชาติล่วงหน้าได้ที่ฝ่ายเลขานุการคณะทำงานจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ 1 - 20 มิถุนายน 2548 โดยสมัครผ่านทางผู้สนใจควรตอบรับการเชิญตามกำหนดเวลาที่แจ้งในหนังสือเชิญ เพื่อความเรียบร้อยในการเตรียมงาน และหากไม่สามารถแจ้งการตอบรับได้ทันกำหนดเวลาให้นำหนังสือเชิญไปแสดงในวันงานด้วย เพื่อความสะดวกในการลงทะเบียน

เงื่อนไขของการสมัครเข้าร่วมสมัชชา

- 1) ผู้สมัครสามารถสมัครเข้าร่วมโดยลงทะเบียนล่วงหน้า ภายในเวลาที่กำหนด โดยไม่เสียค่าลงทะเบียน
- 2) ในกรณีที่มีผู้สมัครเกินจำนวนที่กำหนด คณะกรรมการจะพิจารณาให้เข้าร่วมตามลำดับก่อนและหลัง
- 3) ในกรณีที่สมัครเข้าร่วมเป็นกลุ่ม ซึ่งมาจากหน่วยงานหรือองค์กรเดียวกันเป็นจำนวนมาก อาจไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้ได้ คณะกรรมการขอสงวนสิทธิ์กำหนดจำนวนผู้ที่ได้เข้าร่วมเวทีสมัชชาสุขภาพฯ ในจำนวนที่เหมาะสมสำหรับแต่ละองค์กร
- 4) ผู้สมัครที่ได้รับการตอบยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษร จึงจะมีสิทธิเข้าร่วมสมัชชา

5) ผู้ที่สมัครแต่ไม่ได้รับการพิจารณาให้เข้าร่วม สปสร. จะส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำหรับศึกษาและใช้ประโยชน์ต่อไป

9) ความเหมาะสมกับงาน

มีความเหมาะสมกับงานที่ต้องการขับเคลื่อนประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนา หรือสังคมส่วนใหญ่ เพราะมีการศึกษาปัญหา กำหนดเป้าหมาย และขับเคลื่อนจากระดับพื้นที่สู่ระดับจังหวัด และระดับชาติ เพื่อขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะที่เกิดจากความภาคภูมิใจเห็นของประชาชน

10) การก่อตัวก่อนจัดสมัชชา

ในการเตรียมการก่อนการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ จะต้องมีการดำเนินการขับเคลื่อนสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่หรือสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น โดยมี การดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) การจัดตั้งคณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่หรือสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น
- (2) การใช้ข้อมูลและองค์ความรู้ทางวิชาการเป็นฐานในการดำเนินการ
- (3) การกำหนดประเด็น
- (4) การกำหนดผู้ร่วมสมัชชาสุขภาพ
- (5) การสื่อสารสาธารณะ
- (6) การดำเนินการระดมการพิจารณาแบบมีส่วนร่วม
- (7) การติดตาม และผลักดันข้อเสนอในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง

11) การบริหารสมัชชา

มีคณะกรรมการระดับชาติ ระดับภาค เฉพาะประเด็น เฉพาะพื้นที่ โดยคณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ 40 คน ประกอบด้วยที่ปรึกษา 10 คน ตัวแทนกลุ่ม 26 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ 12 คน ผู้แทนจาก คสช. 4 คน ผู้แทนสมัชชาพื้นที่ 4 คน ผู้ทรงคุณวุฒิอื่น 4 คน ผู้แทนจังหวัด 76 จังหวัด จำนวน 10 คน เอกชน-ประชาชนสังคม 5 คน วิชาการ-วิชาชีพ 5 คน ภาครัฐ-การเมือง 6 คน มีอำนาจหน้าที่ 6 ประการ ได้แก่

- (1) วางแผนการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2552
- (2) เชื่อมประสานกับกระบวนการสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่และสมัชชาสุขภาพประเด็น
- (3) อำนวยความสะดวก ติดตามและกำกับการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2552
- (4) ติดตามผลการดำเนินงานตามมติและข้อเสนอจากสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2551 อย่างต่อเนื่องและรายงานต่อสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และต่อสาธารณะด้วย
- (5) แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานเพื่อดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น
- (6) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่ คสช. มอบหมาย

(7) มีปัจจัยสนับสนุนกระบวนการสมัชชา คือ ข้อกำหนดใน
มาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550

(8) มีการจัดสมัชชาอย่างต่อเนื่องทุกปี ทำให้มีพลังในการ
ขับเคลื่อนความสำเร็จที่เห็นเป็นรูปธรรม

15) จุดอ่อน

การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิรูประบบ
สุขภาพมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างต่าง ๆ ในระบบสังคม จำเป็นต้องได้
ความร่วมมือจากทุกฝ่าย จึงจะได้ข้อมูลในแต่ละระดับที่ชัดเจน และ
ขับเคลื่อนสมัชชาได้อย่างต่อเนื่อง

16) ปัญหาการดำเนินงาน

ประเด็นปัญหาด้านสุขภาพหลากหลายและมิประเด็นใหม่
เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้การจัดสมัชชาในแต่ละปี ไม่สามารถครอบคลุม
ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาวะสุขภาพได้ทั้งหมด

17) ผู้รับผิดชอบดูแล

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ หน่วยงาน/องค์กร
ร่วมจัด

2.1.2 สมัชชาครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รับ
ข้อเสนอและดำเนินการให้เกิดร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมครอบครัว
แห่งชาติ ซึ่งคณะรัฐมนตรีให้กำหนดเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการส่งเสริมสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2550 และได้จัดสมัชชา
ครอบครัวขึ้น เริ่มดำเนินการเมื่อปี 2550 จนถึงปัจจุบัน

1) วัตถุประสงค์

เพื่อรวมกลุ่มของครอบครัว ผู้แทนครอบครัว และภาคประชาชน
จากทุกภาคส่วนของสังคมในการระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้
อย่างสร้างสรรค์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว นำไปสู่การกำหนดนโยบาย
ยุทธศาสตร์ ตลอดจนแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัว

2) คุณลักษณะ

จัดประชุมสมัชชาครอบครัวใน 3 ระดับ คือ ระดับจังหวัด ระดับ
ภูมิภาคตามการแบ่งพื้นที่ของสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการทั้ง
12 เขต และระดับชาติ

3) การกิจ

จัดทำข้อเสนอการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัวที่
เหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมไทย อันจะนำไปสู่การกำหนดนโยบาย
ยุทธศาสตร์ ตลอดจนแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัว

4) กลุ่มเป้าหมาย

หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนหรือภาคีเครือข่ายด้าน
การพัฒนาครอบครัวที่เข้าร่วมสมัชชาครอบครัวจังหวัด ใน 75 จังหวัด และ
กรุงเทพมหานคร

5) ความเหมาะสมกับงาน

มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นประเด็นที่เป็นความต้องการของสังคม สมาชิกประกอบด้วย คนในสังคมทุกระดับ โดยมีการจัดสมาชิกในทุกจังหวัด และรูปแบบการจัดกิจกรรมสมาชิกมีความหลากหลาย เหมาะกับผู้ใช้เข้าร่วมทุกกลุ่ม และได้ข้อเสนอแก่รัฐที่มาจากหลายฝ่ายหลายระดับ

6) การก่อตัวก่อนจัดสมาชิก

ในการเตรียมการก่อนการจัดสมาชิกครอบครัวระดับชาติ จะต้องมีการทำเรื่องการขับเคลื่อนสมาชิกระดับจังหวัด และระดับภาค ขึ้นมาก่อน โดยมีการทำดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) การประชุมสมาชิกครอบครัวระดับจังหวัด เป็นการทำดำเนินงานใน 76 จังหวัด โดยคณะทำงานสมาชิกครอบครัวจังหวัด ประเด็นสมาชิกคือ สุข-ทุกข์ของครอบครัวตามบริบทวัฒนธรรม ผู้จัดต้องรวบรวมและนำเสนอข้อมูลพื้นฐาน พร้อมทั้งเตรียมจัดทำข้อเสนอแนะทางแก้ปัญหาในพื้นที่ ผู้เข้าร่วมประชุมสมาชิกคือ หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคเครือข่ายด้านการพัฒนาครอบครัว ประชาชนไม่น้อยกว่า 150 คนต่อจังหวัด

(2) การประชุมสมาชิกครอบครัวระดับภาค เป็นการทำดำเนินการระดับภาค 4 ภาค โดยใช้แนวทาง Public Deliberation จัดทำ Issue book พร้อมทั้งรวบรวมฐานข้อมูล และจัดทำข้อเสนอ ผู้เข้าร่วมประชุม คือ ผู้แทนจังหวัดที่เข้าร่วมเวทีสมาชิกครอบครัวจังหวัด ๆ ละ 2 คน การประชุมระดับภาคนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การพัฒนา Issue book

(3) การประชุมสมาชิกครอบครัวระดับชาติ เป็นการทำดำเนินงาน โดยคณะทำงานสมาชิกครอบครัวระดับชาติ ใช้แนวทาง Public Deliberation จัดทำ Issue book ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยองค์กร/หน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านครอบครัว รวมทั้งประชาชนที่สนใจ จำนวนไม่น้อยกว่า 600 คน เป้าหมายคือ การจัดทำข้อเสนอเข้าสู่คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์ครอบครัวแห่งชาติ (กยค.)

7) การบริหารจัดการในวันจัดสมาชิก

มีการจัดกิจกรรมได้แก่ การนำเสนอวิทัศน์ การปาฐกถาพิเศษ การประชุมระดมความคิดเห็นต่อทางออกของปัญหาครอบครัว เพื่อเป็นข้อเสนอของเวทีสมาชิก การจัดแสดงนิทรรศการ และการเสวนาธรรม

8) ผลการจัดสมาชิก

มีข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของครอบครัว ไปยังต้นตอผู้แทนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และสำนักงานนำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี มีการนำข้อเสนอจากเวทีสมาชิกสู่การปฏิบัติ โดยสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรมที่สอดคล้องกับข้อเสนอจากสมาชิกครอบครัวแห่งชาติ เช่น จัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) การรณรงค์ “การใช้เวลาร่วมกันของครอบครัว” การรณรงค์ “วันครอบครัว” และการจัดกิจกรรมค่ายครอบครัว เป็นต้น

9) จุดคิด

(1) มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2550 ร่องรับ

(2) การเสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชน
จังหวัด

(3) การส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการและกิจกรรมต่าง ๆ
(4) การนำเสนอข้อเสนอมติการขับเคลื่อนนโยบายที่
เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนแก่รัฐบาล

4) กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย เยาวชน 76 จังหวัด และผู้แทน
จากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนเด็กและเยาวชน
จากสภาเด็กและเยาวชน สถานักเรียน สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่ง
ประเทศไทย

5) ความเหมาะสมกับงาน

เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน
แห่งชาติ พ.ศ. 2550 มาตรา 11 (4) และทุกภาคส่วนให้ความสำคัญ
และให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านเด็กและเยาวชน
เด็กและเยาวชนได้รับการส่งเสริมสวัสดิภาพ การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ
สิทธิการบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6) การก่อตัวก่อนจัดสมาชิก

มีการดำเนินการเป็นลำดับขั้นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อ
ขับเคลื่อนการจัดตั้งสมาชิกและเยาวชนในระดับชาติ โดยการประชุม
คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนในระดับอำเภอและระดับ
จังหวัดครบทุกจังหวัด การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็ก
และเยาวชนแห่งชาติอย่างต่อเนื่อง การประชุมคณะกรรมการประสานงาน
ขับเคลื่อนวาระเพื่อเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง และการจัดงานสมาชิก
เด็กและเยาวชนแห่งชาติ 1 ครั้ง

7) การบริหารจัดการ

มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารในระดับต่าง ๆ และมี
หน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนและร่วมจัดสมาชิก โดยมี
คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ประกอบด้วย
(1) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรี
มอบหมายเป็นประธานกรรมการ

(2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความ
มั่นคงของมนุษย์เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง

(3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นรองประธาน
กรรมการ คนที่สอง

(4) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม
ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และประธานสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน
(5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก
นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ
ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนเป็น
ที่ประจักษ์ ซึ่งต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานในภาคเอกชน จำนวนไม่เกินห้าคน
(6) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน
หนึ่งคน

(7) ผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งได้รับเลือกจากสภาเด็กและ
เยาวชนแห่งประเทศไทยจำนวนสองคนเป็นชายหนึ่งคนและหญิงหนึ่งคน

1) จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนตาบอด และ สถานการณ์ด้านสังคมของคนตาบอด การพัฒนาเทคโนโลยีและความก้าวหน้าด้านอาชีพของคนตาบอด

2) คุณลักษณะ

จัดต่อเนื่องทุกปี แยกเป็นระดับภูมิภาคและระดับภาค

3) ภารกิจ

จัดสัมมนาปีละครั้ง เพื่อสร้างองค์กรเข้มแข็ง และทราบสิทธิประโยชน์ของสมาชิกสมาคม สิทธิตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2550

4) กลุ่มเป้าหมาย

แต่ละภูมิภาคจะมีผู้แทนคนตาบอดประจำจังหวัดรวม 200 คนเยาวชนตาบอดประมาณ 10 คน คนตาบอดผู้ทรงคุณวุฒิ สตรีตาบอดผู้ด้อยโอกาส และผู้เกี่ยวข้อง รวมประมาณภูมิภาคละ 300 คน

5) ความเหมาะสมกับงาน

หน่วยงาน/องค์กรที่ร่วมจัดเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคนตาบอดทำให้เข้าใจปัญหาและความต้องการที่ชัดแจ้งของสมาชิกสมาชิก และมีการจัดประเด็นย่อยในระดับจังหวัดโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด และเชื่อมโยงไปยังระดับชาติและความต้องการที่ชัดแจ้ง

6) การก่อตัวก่อนจัดสัมมนา

สมาชิกคนตาบอดแห่งชาติ จะมีการจัด ณ เดือนเมษายนของทุกปี ถือเป็นการประชุมใหญ่ของสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย ร่วมกับการดำเนินงานการจัดสัมมนา เพื่อใช้เวทีการประชุมระดับชาติของผู้นำคนตาบอดและผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วประเทศเป็นกลไกสำคัญในการหารือน

กำหนดมาตรการและร่วมกันขับเคลื่อน ผลักดัน คุณภาพชีวิตคนตาบอดไทย กับความเป็นธรรมจากบิดาของสังคม การส่งเสริมและพัฒนาสู่องค์กรที่มีมาตรฐานตามกฎหมาย ในการเตรียมการจัดสัมมนาโดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการ เช่น คณะกรรมการบริหารสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย คณะกรรมการมูลนิธิคนตาบอดไทย ชมรมอาสาสมัครเพื่อนคนตาบอด อาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ของสถานที่ในการจัดสัมมนาก่อน จึงจะมีการจัดประชุมสัมมนาในวันต่อไป

7) การบริหารจัดการในวันจัดสัมมนา

การบริหารจัดการในวันจัดสัมมนา เน้นการสื่อสารด้วยเสียงหลังการลงทะเบียนในแต่ละวันจะมีการประกาศประจำวัน ก่อนดำเนินการจัดประชุม และยังมีกิจกรรมต่าง ๆ ของการจัดสัมมนา เช่น จัดนิทรรศการเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีและความก้าวหน้าด้านอาชีพของคนตาบอด การสัมมนาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนตาบอด และสถานการณ์ด้านสังคมของคนตาบอดในรอบปีจากองค์กรที่เกี่ยวข้อง และการถ่ายทอดเสียง การอภิปรายเป็นคณะ แยกเวทีประชุมกลุ่มย่อย นำเสนอผลการระดมความคิดของแต่ละกลุ่ม และรวบรวมเป็นประเด็นข้อเสนอต่าง ๆ เพื่อเสนอเป็นมติต่อสมาชิกคนตาบอดแห่งชาติ นอกจากนี้ มีกิจกรรมการจัดสัมมนาและการจัดนิทรรศการร่วมด้วย

8) ผลการจัดสัมมนา

มีมาตรการในการขับเคลื่อนคุณภาพชีวิตคนตาบอดไทยกับความเข้มแข็งของสังคม และมีการก่อตั้งชมรมอาสาสมัครเพื่อนคนตาบอดที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน และยังได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนอีกด้วย

9) จุดตัด

(1) มีพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการ พ.ศ. 2550 รองรับ

(2) มีการจัดเป็นประจำ มีการนำเสนอปัญหา สถานการณ์
ในรอบปี

(3) มีการใช้อาสาสมัครเพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมของสมาชิก
ทำให้มีการขยายเครือข่ายชมรมอาสาสมัครเพื่อนคนตาบอด

10) จุดอ่อน

การเข้าร่วมประชุมของสมาชิกต้องการเตรียมการและมี
ผู้ให้ความช่วยเหลือ

11) ผู้รับผิดชอบดูแล

สำนักส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ สภา
ทนายความ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สมาคมคนตาบอด
แห่งประเทศไทย สถาบันคนตาบอดแห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษาและพัฒนา
คนตาบอดไทย ห้องสมุดคนตาบอดแห่งชาติ โรงเรียนสอนคนตาบอด
ศูนย์การเรียนรู้และสวัสดิการคนตาบอด และสหกรณ์บริการคนตาบอด
แห่งประเทศไทยจำกัด เป็นต้น

2.1.5 สมัชชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อ การพัฒนา

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ก่อตั้งขึ้นในฐานะเป็น
หน่วยงานหนึ่งของรัฐที่รับผิดชอบงานทางด้านวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีของประเทศ มีบทบาทและภารกิจที่สำคัญในการนำวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถ

ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงได้มีการกำหนดให้
มีการจัดประชุมสมัชชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการกำหนด
ทิศทางอนาคตของไทยใน 10 ปี และเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
ของบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการวิเคราะห์แนวโน้มการพัฒนาทางด้าน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของไทย รวมถึงประชาชนทั่วไปจะเกิด
ความตระหนักถึงความสำคัญของงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มากยิ่งขึ้น

1) วัตถุประสงค์

เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้แลกเปลี่ยนความ
คิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะนโยบาย
เสนอต่อรัฐบาล และสามารถนำไปใช้เป็นที่ตั้งต้นสำหรับการทำงานใน
ลักษณะของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนด้านวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี (กรอ.วท.) เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของ
ประเทศ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสนับสนุนภาคการผลิต
และบริการให้มีประสิทธิภาพและผลผลิตมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น สามารถ
ลดการนำเข้า สร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ที่แตกต่างจากของในท้องตลาด ฯลฯ
ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามเป้าหมาย
ทางเศรษฐกิจ และสังคมที่รัฐบาลกำหนดไว้อย่างเป็นทางการ

2) คุณลักษณะ

เป็นการจัดสมัชชาที่ทำดำเนินงานโดยหน่วยงานกระทรวง
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับนโยบาย เพื่อพัฒนางานด้าน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของไทย เพื่อทำให้ทราบถึงศักยภาพ ปัญหา
และอุปสรรคในการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ใน

5 ส่วนหลัก คือ ภาคเกษตรและอาหาร ภาคอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและอิเล็กทรอนิกส์ ภาคอุตสาหกรรมบริการ-โลจิสติกส์และการท่องเที่ยว ภาคชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลาง และภาคการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

3) การริเริ่ม

การระดมความคิดจากทั้งภาครัฐ เอกชน นักวิชาการ นักวิทยาศาสตร์ ผู้ประกอบการ ผู้แทนชุมชนเกี่ยวกับบทบาทของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

4) กลุ่มเป้าหมาย

- (1) ผู้ประกอบการในภาคการผลิตและบริการ
- (2) ผู้แทนชุมชน และองค์กรนอกภาครัฐ (NGO)
- (3) นักวิจัย นักวิทยาศาสตร์และนักวิชาการจากหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา สถาบันเฉพาะทาง สมาคมวิชาชีพ
- (4) นักเรียน ผู้มีความสามารถพิเศษด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนิสิต/นักศึกษา ประชาชนผู้สนใจ

5) ความเหมาะสมกับงาน

มีความเหมาะสมกับการนำเอาหน่วยงาน/องค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในการพัฒนางานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของไทย ทิศทางความต้องการกำลังคนในอนาคต และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับสถานะของเศรษฐกิจ สังคมและแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงเพื่อยกระดับความสามารถของประเทศ และช่วยแก้ปัญหา

การทำงานด้านเทคโนโลยีที่ยังขาดความเชื่อมโยงและการต่อยอด และขยายผลงานด้านการวิจัย

6) การก่อตัวก่อนจัดสัมมนา

การดำเนินการจัดสัมมนาหน่วยงานหลักคือ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาดำเนินการจัดสัมมนา การแต่งตั้งคณะกรรมการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ และดำเนินการร่วมกับภาคเอกชนในลักษณะของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (กรอ.วท.) ขั้นตอนการดำเนินงานจัดสัมมนา มีดังนี้

- (1) จัดการประชุมสมัชชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา
- (2) เปิดโอกาสให้นักวิทยาศาสตร์ นักเทคโนโลยี นักอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการภาคธุรกิจได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- (3) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม
- (4) จัดทำเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเสนอต่อรัฐบาลต่อไป

7) การบริหารจัดการ

โดยหน่วยงานระดับนโยบายเป็นหลัก คือ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเทคโนโลยี

8) ผลการจัดสัมมนา

ทราบถึงศักยภาพ ปัญหาและอุปสรรคในการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) ไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ปีที่ 5 ส่วนหลัก ได้แก่ ภาคเกษตรและอาหาร ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ภาคชุมชนและสวัสดิภาพกิจการ: โลจิสติกส์และกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม จากการพัฒนาความคิดทั้งภาครัฐ เอกชน นักวิชาการ นักวิทยาศาสตร์ ผู้ประกอบการ และผู้แทนชุมชน และประมวลความเห็นจากที่ประชุมสัมมนา เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเสนอต่อรัฐบาล และจัดพิมพ์รายงาน เผยแพร่ต่อสาธารณะ

9) จุดตัด

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่เป็นผู้จัดสัมมนาทำให้สามารถนำหน่วยงาน/องค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องมาเข้าร่วมประชุมสัมมนาได้จำนวนมาก

10) ผู้รับผิดชอบดูแล

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.1.6 สัมมนาเอกลักษณ์ไทย

1) วัตถุประสงค์

- (1) เติบโตกรรมการเฉลิมฉลองวาระครบรอบ 100 ปี ของวิชาชีพ เกษกรรมและการศึกษาเกษตรศาสตร์ไทย (วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2556)
- (2) ติดตามผลการประชุมสัมมนาเอกลักษณ์ไทย 95 ปี และเตรียมการพัฒนาต่อเนื่อง

(3) กำหนดทิศทางใหม่ของการผลิตยาในประเทศไทย

(4) แสดงความยินดีกับเกษตรกรหญิง ดร. กฤษณา ไกรสินธุ์ เกษกรคนแรกของโลกที่ได้รับรางวัลแมกไซไซ

2) จุดมุ่งหมาย

เพื่อติดตามผลการประชุมสัมมนาในอดีต (จัดครั้งแรกในปี 2536 และจัดอีก 3 ครั้ง) และข้อเสนอแนะที่ผ่านมา ร่วมกับการระดมความคิดเห็นในการพัฒนาบทบาทที่ขอวิชาชีพเกษตรกร และพันธกิจของเกษตรกรเพื่อสังคม

3) คุณลักษณะ

เป็นการจัดขึ้นตามวาระต่าง ๆ ที่ดำเนินการโดยกลุ่มวิชาชีพ เกษกรรม และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีการจัดเป็นครั้งคราว ไม่ต่อเนื่อง

4) การกิจ

การพัฒนาบทบาทเกษตรกรตามก้าวทางด้านวิชาชีพ เกษกรรมและตามความต้องการของสังคมไทย

5) กลุ่มเป้าหมาย

เกษตรกรในสาขาต่าง ๆ คณะจารย์คณะเกษตรศาสตร์ นิสิต นักศึกษาเกษตรศาสตร์ ผู้แทนประชาชนหรือผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเกษตรกรรม หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6) ความเหมาะสมกับงาน

สาระสำคัญในการจัดสัมมนามีความเหมาะสมเฉพาะกับวิชาชีพเกษตรกรรม

2) จุดมุ่งหมาย

การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

3) คุณลักษณะ

เป็นสังคมชาติที่มีความซึกขนาดใหญ่ จากหลายภาคส่วน มีการเคลื่อนไหวจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องตามกระแสสังคม

4) ภารกิจ

(1) มุ่งสร้างชาติให้เป็นประเทศเกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมบริการที่ทันสมัย เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประเทศไทยและประชาชน

(2) มุ่งปฏิบัติการเมื่อองการปกครองประเทศไทยให้บังเกิดประโยชน์ และประสิทธิภาพสูงสุดต่อประเทศไทยและประชาชน ให้มีการบริหารราชการส่วนกลางที่มีประสิทธิภาพสูงแต่มีขนาดเล็ก ในการกำหนดนโยบายและกำกับตรวจสอบ ให้มีการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และเป็นจุดเชื่อมการบริหารราชการส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่น มุ่งเน้นให้การบริหารส่วนท้องถิ่นใหญ่ มีสมรรถนะสูง ในการสร้างความอยู่ดีกินดีและความแข็งแกร่งของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

(3) มุ่งปฏิบัติการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดิน ให้พื้นที่ 2 ใน 3 ของประเทศไทยได้ใช้ประโยชน์สูงสุด เพื่อประโยชน์ของประเทศไทยและประชาชน มุ่งเน้นการออกเอกสารสิทธิให้แก่ประชาชนที่ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดิน ยกเว้นที่ดินที่เป็นอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ เขตต้นน้ำลำธาร เขตป่าอนุรักษ์ และสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน เพื่อให้ประชาชนมีฐานะอันแท้จริง มี

สิทธิที่พึงใช้เป็นที่แน่นอน และปลดปล่อยท้องถิ่นจากพันธนาการ เพื่อให้มีการลงทุน การจ้างงาน และพัฒนาท้องถิ่นได้เต็มตามศักยภาพ

(4) มุ่งฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศให้เป็นรากฐานแห่งความมั่นคงของอาณาจักร และความอุดมสมบูรณ์ในด้านธัญญาหาร มังสาหาร และกักขอาหาร เช่นเขื่อนบรรพกาล

(5) รณรงค์ให้ยุติการขยายปริมาณรถยนต์เพื่อยุติหายนะของชาติ โดยให้มุ่งเน้นการพัฒนาการพึ่งพาตัวเองสูงทั่วประเทศ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงการคมนาคมโดยสะดวก รวดเร็ว มีค่าใช้จ่ายที่ยุติธรรม

(6) ต่อด้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง ซึ่งเป็นมะเร็งร้ายของชาติอย่างเฉียบขาดและถึงที่สุด

(7) ต่อด้านการค้ายาเสพติด การค้ายาเสพติด และการใช้อำนาจรัฐที่ไม่เป็นธรรม ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อย่างเฉียบขาดและถึงที่สุด

(8) ส่งเสริมการนำรวมหมู่ในภาคประชาชน ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย และสร้างควมสามัคคีภายในชาติอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ

(9) ฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีและเคารพความหลากหลายของทุกชนเผ่าไทยในทุกท้องถิ่นทั่วประเทศ

(10) ส่งเสริมความเป็นอิสระและความเป็นตัวของตัวเองในการดำเนินนโยบายต่างประเทศ ที่พิทักษ์รักษาเอกราชอธิปไตย บูรณภาพเหนือดินแดน ผลประโยชน์แห่งชาติ และความเสมอภาคระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั่วโลก คัดค้านการยอมอยู่ใต้อาณัติของต่างประเทศ

5) กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนไทยจากทุกภาคส่วน จากทุกอาชีพ รวมทั้งนักวิชาการสาขาต่าง ๆ

6) การบริหารจัดการ

โครงสร้างสมัชชาประกอบด้วย สำนักงานเลขาธิการสำนักงานประกาศ สำนักงานประจำจังหวัด และสำนักงานอื่น ๆ ตามความเหมาะสม มีคณะกรรมการกลางของสมัชชาประชาชนแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย แกนนำแต่ละภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง ภาคใต้ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งภาคสาขาวิชาต่าง ๆ มีจำนวนไม่เกิน 200 คน คณะกรรมการกลางนี้ได้มาจากการเลือกตั้งของที่ประชุมใหญ่ของสมัชชาประชาชนแห่งประเทศไทย และผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ดังกล่าว เลือกกันเองเป็นเลขานุการ คณะกรรมการกลาง 1 คน รองเลขานุการคณะกรรมการกลางไม่เกิน 6 คน กรรมการกลางฝ่ายบริหารอีกไม่เกิน 8 คน โดยเลขานุการ รองเลขานุการ และคณะกรรมการกลางฝ่ายบริหารดังกล่าวเป็นคณะกรรมการกลางฝ่ายบริหาร ทำหน้าที่ในการบริหารกิจการของสมัชชาประชาชนแห่งประเทศไทย และให้เลขาธิการคณะกรรมการกลางเป็นประธาน คณะกรรมการกลางฝ่ายบริหาร ส่วนรองประธานคณะกรรมการกลางฝ่ายบริหารและตำแหน่งอื่นให้คณะกรรมการกลางฝ่ายบริหารเลือกกันเองตามความเหมาะสม

7) ผลการจัดสมัชชา

มีการดำเนินงานตามอุดมการณ์ คือ มีส่วนร่วมในการเมือง ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมในการที่จะพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง

วัฒนธรรม ประเพณี ติดตามและร้องขอให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ สร้างความเป็นธรรม ความเสมอภาคให้เกิดในสังคม ส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รับเรื่องราวร้องทุกข์ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน สนับสนุนให้ประชาชนรวมกลุ่มเพื่อดูแลสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ปกป้องสิทธิเสรีภาพ มีสมาชิกสมัชชาเคลื่อนไปทั่วภูมิภาค และมีแถลงการณ์ที่แสดงความคิดเห็นและข้อเรียกร้องแก่รัฐบาลในประเด็นต่าง ๆ

8) จุดติ

(1) มีกฎหมายรองรับตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 รองรับโดยมาตรา 64 วรรคแรก ได้ระบุไว้ว่าบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมตัวกันเป็นสมาคม สหภาพ สหพันธ์ สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร องค์การเอกชน องค์การพัฒนาเอกชน หรือหมู่คณะอื่น ๆ และมาตรา 87 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยต้องส่งเสริมและสนับสนุนการทางวิชาชีพหรืออาสาสมัครอาสาสมัครหลาย หรือรูปแบบอื่น ๆ และต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนการเมืองภาคพลเมือง เพื่อช่วยเหลือกิจกรรมสาธารณะของประชาชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบให้สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่เกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

(2) มีเครือข่ายจำนวนมาก ครอบคลุมทุกภาคของประเทศไทย การจัดกิจกรรมของสมัชชาหลายระดับ ตอบสนองต่อความต้องการของสมาชิกทั้งระดับกลุ่ม และสมาชิกส่วนใหญ่

9) จุดอ่อน

สมาชิกมีจำนวนมาก หลากหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน สภาพปัญหาของสมาชิกแต่ละกลุ่มก็จะไม่เหมือนกัน แม้จะมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน ทำให้ความคุ้มค่าเริ่มกิจกรรมได้ยาก

10) ปัญหาการดำเนินงาน

คณะกรรมการกลางฝ่ายบริหารมีอำนาจในการบริหารและกำหนดกฎระเบียบและข้อบังคับของสมัชชา ดังนั้น ผลของการดำเนินการของสมัชชาอาจจะไม่ได้เกิดจากการมีส่วนร่วมของสมาชิกทั้งหมด

11) ผู้รับผิดชอบดูแล

คณะกรรมการบริหารที่คัดเลือกจากสมาชิก ดำรงตำแหน่ง ครึ่งละไม่เกิน 4 ปี

2.1.8 สมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรม

สมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรมจัดขึ้นครั้งแรกในปี 2548 และจัดอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2552 รวม 4 ครั้ง โดยศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม) เป็นหน่วยงานหลักร่วมกับภาคีเครือข่ายต่าง ๆ เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพัฒนาสังคมคุณธรรม การร่วมกันทำความดีในระดับต่าง ๆ และการจัดทำเจตนารมณ์ในการขับเคลื่อนคุณธรรม ความดี ความงามในแต่ละบริบท และเป็นจุดกระแสการสร้างสังคมแห่งความดี เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของสังคมไทยต่อไป

1) วัตถุประสงค์

(1) การสร้างกระแสการเสริมสร้าง และการตอบก้าความสำคัญของคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทย

(2) การเข้าร่วมแสดงพลัง และเจตนารมณ์ด้านคุณธรรมจริยธรรมร่วมกัน

2) จุดมุ่งหมาย

พัฒนาองค์ความรู้ ด้านการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนการเสริมหนุนเชื่อมประสานเพิ่มพลังเครือข่ายในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในบริบทต่าง ๆ ในทุกภาคส่วนของสังคม

3) คุณลักษณะ

การจัดสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรมมีขึ้นครั้งแรกในปี 2548 ครั้งที่สองในปี 2550 และมีการจัดอย่างต่อเนื่อง ปีละ 1 ครั้ง ในปี 2552 เป็นครั้งที่ 4 การจัดสมัชชาแต่ละครั้ง จะมีการจัดการจัดสมัชชาแตกต่างกัน ชับเคลื่อนไปตามกระแสความต้องการของสังคม การกำหนดกลุ่มเป้าหมายจะมีความแตกต่างกัน การจัดสมัชชาในแต่ละปี มีระดับของการจัดแตกต่างกัน ในบางปีจะจัดเฉพาะระดับจังหวัด ในบางปีระดับภูมิภาค และระดับชาติ ในบางปีอาจจะจัดเฉพาะระดับชาติ

4) การกิจ

จัดประชุมสมัชชาคุณธรรมและตลาดนัดคุณธรรมในระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค และระดับชาติ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม เสริมสร้างพฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของสังคมไทย ประสาน และสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายขององค์กรด้านการ

พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่มีคุณภาพ เสริมสร้างพฤติกรรมทางคุณธรรม
จริยธรรมที่พึงประสงค์ของสังคมไทย

5) กลุ่มเป้าหมาย

ส. 2 ระดับ คือ

- (1) ภาคีเครือข่ายที่ร่วมจัดสมัชชาแต่ละครั้ง มีทั้งเครือข่าย
เดิมและเครือข่ายใหม่ ที่เพิ่มเติมตามประเด็นการจัดสมัชชาแต่ละครั้ง
- (2) กลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมสมัชชacunธรรมที่มีการกำหนด
ตามประเด็นการจัดสมัชชา เช่น ภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษาทุ
ระดับ องค์กรธุรกิจ

6) ความเหมาะสมกับงาน

การจัดสมัชชา คุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรมมี
การพัฒนาในรูปแบบการจัดสมัชชาอย่างต่อเนื่อง คือ ครั้งที่ 1 ภายใต้แนวคิด
“ร่วมแรงแข่งขัน ร่วมกันทำดี” ในปี 2548 นับเป็นการวางรากฐาน
สมัชชาคุณธรรม รูปแบบงานสมัชชาคุณธรรมประกอบด้วยกิจกรรมหลัก
3 โชน คือ โชนสมัชชาคุณธรรม โชนตลาดนัดคุณธรรม และโชนสถาน
กิจกรรมไฟฟ้าความดี ครั้งที่ 2 ภายใต้แนวคิด “เราจะร่วมกันสร้างสังคม
คุณธรรมได้อย่างไร” ในปี 2549 มีการขยายสมัชชาคุณธรรมสู่ระดับ
ภูมิภาค รูปแบบงานประกอบด้วย การดำเนินงานสองส่วน คือ การจัด
ประชุมสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติ และตลาดนัดคุณธรรม ในระดับภูมิภาค
และระดับชาติ ครั้งที่ 3 ในปี 2550 และ 2551 มีการจัดสมัชชาเป็น
วงจรต่อเนื่อง 3 ระดับ คือ ระดับจังหวัด ภูมิภาค และระดับชาติ มี
ลักษณะสำคัญ คือ เป็นกระบวนการทางสังคมที่มีสาระในตัวเอง ครอบคลุม
ภาคประชาชน ประชาสังคม รัฐ เอกชน ทั้งระดับชุมชน จังหวัด ภูมิภาค
และระดับชาติ มีประเด็นการประชุมสมัชชาครอบคลุมเรื่องคุณธรรม และ

เรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งเรื่องสุขภาพ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และ
การศึกษา มีความเหมาะสมในการจัดกระบวนการสมัชชาที่มุ่งเปิดโอกาส
ให้คนไทยทุกกลุ่มอาชีพ ทุกระดับ ทุกภาคส่วนในสังคม ได้ร่วมคิดร่วมใจ
ขับเคลื่อนพัฒนาคุณธรรม และให้โอกาสแก่ผู้เข้าร่วมจัดสมัชชาคุณธรรม
แห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรมได้มีโอกาสเรียนรู้ เกิดการพัฒนาศักยภาพ
ของตนเองในทุกด้าน รูปแบบการดำเนินงานเน้นความสำคัญของการ
ดำเนินการผ่านคณะกรรมการจัดสมัชชา และคณะกรรมการพัฒนา
พื้นที่ต้นแบบคุณธรรม ที่เป็นบุคลากรแกนนำในพื้นที่แต่ละภูมิภาค
ทั้งภาคประชาชนและประชาสังคม ครั้งที่ 4 ในปี 2552 ภายใต้แนวคิด
“ฟ้าวิภคด้วยธรรมาจริยคุณธรรม” มีการจัดสมัชชาเป็นวงจรต่อเนื่อง 2 ระดับ
คือ ระดับภูมิภาคและระดับชาติ

7) การก่อตัวก่อนจัดสมัชชา

การจัดสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติแต่ละครั้ง จะมีการกำหนด
ประเด็นการจัดสมัชชาโดยศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิง
คุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม) ซึ่งเป็นหน่วยงานเฉพาะด้านของสำนักงาน
บริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ซึ่งสอดคล้องกับกระแส
ความต้องการของสังคม และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดสมัชชา
ฝ่ายต่าง ๆ จากหน่วยงาน/องค์กรภาคีเครือข่าย จากนั้นจึงจะประชุม
ระดมความคิดเห็นในการกำหนดรูปแบบสมัชชาและแผนการดำเนินงาน
รวมทั้งการขับเคลื่อนประเด็นย่อยในการประชุมสมัชชาในแต่ละครั้ง

8) การบริหารจัดการ

การบริหารสมัชชาจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน

- (1) การบริหารจัดการจัดสมัชชาส่วนกลาง โดยศูนย์คุณธรรม
จะทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการสนับสนุนงบประมาณ

บุคลากร สถาบันและทรัพยากรอื่นใดในการจัดงานสหวิชาการทุกขั้นตอน
จนบรรลุวัตถุประสงค์

(2) การบริหารจัดการการจัดสหวิชาการในแต่ละประเด็น โดยภาคี
เครือข่ายที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการในแต่ละฝ่าย ซึ่งจะทำ
หน้าที่ดังนี้

ก) เข้าร่วมโครงการโดยใช้ชื่อและตราสัญลักษณ์ของ
หน่วยงาน/องค์กร

ข) ร่วมสนับสนุนบุคลากร/เจ้าหน้าที่เข้าร่วมประชุมในประเด็น
ต่าง ๆ ในห้องย่อยงานสหวิชาการ

ค) ร่วมประชาสัมพันธ์งานสหวิชาการในสื่อต่าง ๆ
ที่หน่วยงาน/องค์กรผลิตหรือเผยแพร่

ง) ร่วมจัดนิทรรศการในงานตลาดนัดคุณธรรม

จ) ร่วมสนับสนุนการจัดงานในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่
หน่วยงาน/องค์กร สามารถจัดทำได้

9) ผลการจัดสหวิชาการ

ในการจัดสหวิชาการทุกครั้งจะมีปฏิญญาสหวิชาการออกมา
สมาชิกสหวิชาการ และสื่อออนไลน์นโยบายการส่งเสริมคุณธรรมตามประเด็น
การจัดมอบแก่รัฐบาล

10) จุดตัด

(1) มีการจัดอย่างต่อเนื่องทุกปี และมีการจัดการจัดสหวิชาการ
จากระดับภูมิภาค 4 ภูมิภาค จากนั้นจึงจะจัดสหวิชาการระดับชาติ มีการ
เชื่อมโยงประเด็นการจัดสหวิชาการแต่ละครั้ง

(2) มีการปรับเปลี่ยนประเด็นแต่ละปี สอดคล้องกับกระแส
ความต้องการของสังคม

(3) มีการขยายจำนวนภาคีเครือข่ายเพิ่มมากขึ้นจากการจัด
สหวิชาการในแต่ละครั้ง

(4) มีการขยายขอบเขตกลุ่มเป้าหมายเพิ่มมากขึ้นจาก
การจัดสหวิชาการในแต่ละครั้ง

(5) มีศูนย์คุณธรรมรองรับ เนื่องจากมีข้อจำกัดให้พื้นที่
ความรับผิดชอบในการประสานและสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายขององค์กร
ด้านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่มีคุณภาพ

(6) มีการขยายขอบเขตประเด็นการขับเคลื่อนการพัฒนา
คุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยในวงกว้างอย่างต่อเนื่องในแต่ละปี

11) จุดอ่อน

การจัดสหวิชาการในแต่ละปี สามารถตอบสนองต่อความต้องการ
พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเพียงบางส่วนเท่านั้น ในขณะที่
สภาพความต้องการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมขยายขอบเขตในวงกว้าง
เพราะปัญหาคุณธรรมจริยธรรมเป็นปัญหาสำคัญของสังคม

12) ปัญหาการดำเนินงาน

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยจะเกิดขึ้นอย่าง
เข้มแข็งต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคม ในขณะที่
การจัดสหวิชาการมีงบประมาณจำกัด ทำให้การไปถึงเป้าหมายในการพัฒนา
คุณธรรมจริยธรรมต้องใช้ระยะเวลาเวลานาน

13) ผู้รับผิดชอบดูแล

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์
คุณธรรม) ภายใต้สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)
และภาคีเครือข่าย

2.1.9 สมัชชาพัฒนาคุณภาพการศึกษา

คณะรัฐมนตรี โดยพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2549) โดยมีประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและคุณธรรมจริยธรรมปรากฏในข้อ 3.3 คือ “เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ จะขยายโอกาสทางการศึกษาของประชาชนให้กว้างขวางและทั่วถึง เสริมสร้างดวงตระหนกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสามัคคี สันติวิธี วิถีชีวิตประชาธิปไตย พัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา และสถานการศึกษา จัดการศึกษา ที่เน้นการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชน” การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่มีคุณภาพได้นั้นต้องพัฒนาไปพร้อมกันทั้ง 3 ด้าน อันได้แก่ การพัฒนาพฤติกรรม พัฒนาจิตใจ และพัฒนาปัญญา ซึ่งการพัฒนาทั้ง 3 อย่างนี้ต้องเสริมซึ่งกันและกันแยกออกจากกันไม่ได้ ในกระบวนการพัฒนามนุษย์ กระบวนการศึกษาจึงได้กำหนดนโยบายข้อที่ 3 เรื่องคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับไว้ และเพื่อให้นโยบายบรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม ทุภาคส่วนได้ตระหนักถึงความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นวาระแห่งชาติสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จึงจัดประชุมสมัชชาคุณภาพการศึกษาให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขวิกฤตการศึกษา เพื่อให้สร้างบุคลากรของชาติที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมและเจตคติที่ดี คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

1) วัตถุประสงค์

(1) เพื่อให้กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและทุกภาคส่วนของสังคม ได้รวมพลัง ร่วมมือกันผลักดัน ขับเคลื่อนและแสวงหาแนวทางแก้ไขวิกฤตการศึกษา และประกาศปฏิญญาความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยให้ภาครัฐบาลปัจจุบันและรัฐบาลสมัยหน้า

(2) เพื่อระดมความคิดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และทุกภาคส่วนในสังคม ได้แก่ สถาบันครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา เด็กและเยาวชน โดยจัดเวทีเสวนาหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทย ให้บุคลากรของชาติมีคุณภาพ มีคุณธรรมและเจตคติที่ดี คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2) จุดมุ่งหมาย

พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างบุคลากรของชาติที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมและเจตคติที่ดี คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

3) คุณลักษณะ

เป็นสมัชชาที่หน่วยงานของรัฐระดับนโยบายจัดขึ้นเพื่อสนองตอบต่อแผนนโยบายที่รัฐบาลแถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

4) ภารกิจ

เป็นการจัดสมัชชาที่สภากรกำหนดปฏิญญาการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดการร่วมแรงร่วมใจและร่วมกันทำสนับสนุนผลักดันสู่การพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาไทย

5) กลุ่มเป้าหมาย

(1) ผู้ร่วมจัดสัมมนา มี 3 กลุ่ม คือ

ก) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ คือ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ข) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานประสานและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

ค) เครือข่ายด้านสถาบันการเมือง เครือข่ายพ่อแม่ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เครือข่ายผู้เรียน เครือข่ายชุมชน เครือข่ายผู้นำความคิด และเครือข่ายสื่อมวลชน

(2) ผู้เข้าร่วมสัมมนา ได้แก่ นักวิชาการ ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนทั่วไป จากทุกภาคส่วนของสังคม จำนวนประมาณ 2,000 คน

6) ความเหมาะสมกับงาน

มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ประกอบด้วย การแสดง การปาฐกถาพิเศษ นิทรรศการ เเสวนาวิชาการ VTR ประมวลภาพเหตุการณ์ประชุมสัมมนา การประชุมกลุ่มย่อย 10 ห้อง ได้แก่ 1) ถอดรหัสยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการศึกษา 2) คุณภาพการศึกษาสร้างภูมิคุ้มกัน ความเสมอภาคและความเสียของสังคม 3) การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้

การสอนในโรงเรียนขนาดเล็ก 4) ในมิติใหม่...อาชีวศึกษา 5) ทนทางสู่การผลิตบัณฑิตในพื้นที่ 6) คุณภาพการศึกษานอกโรงเรียนในมุมมองของประชาชน 7) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ในสถานศึกษา 8) ลุกเสือกกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา 9) การศึกษาเอกชนจัดอย่างไร ทำอย่างไร จึงมีคุณภาพ 10) ปัจจัยสำคัญสู่คุณภาพโรงเรียนพระปริยัติธรรม และ 11) สันติวิถีการแก้ปัญหาความขัดแย้งในสถานศึกษา และการประกาศปฏิญญาร่วมกัน

7) การบริหารจัดการ

โดยสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมสนับสนุนการจัดสัมมนา ด้วยการจัดนิทรรศการ best practice ของหน่วยงาน และเข้าร่วมประชุมสัมมนา

8) ผลการจัดสัมมนา

มีการร่วมพิจารณายุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา 6 ยุทธศาสตร์ คือ 1) การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 2) การพัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา 3) การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในการพัฒนาคุณภาพ 4) การพัฒนาการจัดการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพ การศึกษา 5) การสร้างความเข้มแข็งของสถานศึกษา และ 6) การส่งเสริม การมีส่วนร่วม และการร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษากับ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การนำเสนอการปฏิบัติที่ได้ผลดี (Best Practices) ในวงการศึกษา มีการแสดงเจตนาารมณ์และประกาศ ปฏิญญาร่วมกันเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทย

9) จุดดี

(1) มีนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและมีสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สทศ.) รองรับ

5) กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยประชาชนสาขาอาชีพต่าง ๆ นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน ครู ผู้บริหารการศึกษา ผู้แทนจากมูลนิธิ สมาคม องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการ นักการเมือง สื่อมวลชน บุคลากรทางศาสนา ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ จำนวน 1,000 คน

6) ความเหมาะสมกับงาน

ประเด็นการประชุมกลุ่มย่อยเกี่ยวข้องกับบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษา โดยที่ผู้เข้าร่วมประชุมสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้แทนของหน่วยงาน/องค์กร และภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

7) การก่อตัวก่อนจัดสัมมนา

มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการจัดตั้งสมาชิก และมีคณะกรรมการคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปฏิรูปการศึกษา เพิ่มเติมในเรื่องบทบาทและยุทธศาสตร์ที่คิดว่ายังเป็นปัญหาอยู่ 12 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ในหมวด 4 ที่ว่าด้วยเรื่องการเรียนรู้การเรียนรู้ ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานปฏิรูปการศึกษา

8) การบริหารจัดการ

คณะกรรมการบริหารรับผิดชอบในการจัดตั้งสมาชิก ดำเนินการ 2 วัน มีการรวบรวมการนำเสนอสาระสำคัญและข้อเสนอแนะทางการดำเนินงานการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ด้วยสื่อผสมและสื่อบุคคล การจัดกิจกรรมประกอบด้วย การจัดนิทรรศการ การอภิปรายจากผู้ทรงคุณวุฒิและกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ ของการเรียนรู้ การศึกษาและการเรียนรู้

9) ผลการจัดสัมมนา

มีการระดมพลัง ระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและยุทธศาสตร์ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องใน 12 ประเด็น คือ 1) บทบาทและยุทธศาสตร์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการปฏิรูปการเรียนรู้ 2) บทบาทและมุมมองในการปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้นำชุมชน 3) บทบาทของสื่อมวลชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิรูปการเรียนรู้ 4) บทบาทของครูกับการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด 5) บทบาทของผู้เรียนในการปฏิรูปการเรียนรู้ 6) บทบาทและยุทธศาสตร์ขององค์กรเอกชนและอุดมศึกษาในการปฏิรูปการเรียนรู้ 7) ศาลากับการจัดการศึกษาและการปฏิรูปการเรียนรู้ 8) บทบาทและยุทธศาสตร์ขององค์กรเอกชนต่อการปฏิรูปการเรียนรู้ 9) การประเมินผลผู้เรียน: ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะช่วยเหลืออย่างไร 10) แนวทางการประเมินผลและการจัดสรรโอกาสในการเข้าศึกษาต่อ (ระดับชั้น ป.1 ม.1 ม.4 และอุดมศึกษา) 11) ยุทธศาสตร์ให้ผู้ใช้การวิจัยเป็นกระบวนการหนึ่งของการเรียนรู้ 12) ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ และประกาศปฏิญญาสัมชชาการปฏิรูปการศึกษา

10) จุดตัด

(1) เป็นคำตอบสนองต่อนโยบายการปฏิรูปการศึกษาและการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
(2) มีการแลกเปลี่ยนผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และรับฟังข้อเสนอเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทและยุทธศาสตร์ในเรื่องที่คิดว่ายังเป็นปัญหาอยู่ 12 ประเด็น คือ 1) บทบาทและผู้ทรงคุณวุฒิของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการปฏิรูปการเรียนรู้ 2) บทบาท

และมุมมองในการปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้นำชุมชน 3) บทบาทของสื่อมวลชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิรูปการเรียนรู้ 4) บทบาทของครูกับการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด 5) บทบาทของผู้เรียนในการปฏิรูปการเรียนรู้ 6) บทบาทและยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของสถาบันอุดมศึกษาในการปฏิรูปการเรียนรู้ 7) ศาสนากับการจัดการศึกษา และการปฏิรูปการเรียนรู้ 8) บทบาทและยุทธศาสตร์ขององค์กรเอกชนต่อการปฏิรูปการเรียนรู้ 9) การประเมินผลผู้เรียน: ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการปฏิรูปการเรียนรู้: ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะช่วยเหลืออย่างไร 10) แนวทางการประเมินผลและการจัดสรรโอกาสในการเข้าศึกษาต่อ (ระดับชั้น ป.1 ม.1 ม.4 และอุดมศึกษา)

11) จุดอ่อน

การจัดตั้งสมัชชาครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่เป็นผู้แทนหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้อง มีการจัดสมัชชาในระดับชาติเพียงระดับเดียว ผลลัพธ์ที่ได้อาจเกิดจากความคิดเห็นของคนบางกลุ่มเท่านั้น

12) ผู้รับผิดชอบดูแล

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย

2.1.11 สมัชชาเอตลัสภาคประชาชน

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ผู้นำประเทศทั่วโลกและผู้แทนระดับรัฐมนตรีเห็นเอตลัสเป็นวิกฤตระดับโลก (Global Crisis) โดยได้ประกาศปฏิญญาว่าด้วยพันธะกรณีเรื่องโรคโควิด ตั้งแต่ปี 2544 ในการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ สมัชชาพิเศษว่าด้วยโรคโควิด และส่งสัญญาณให้ทุกประเทศเร่งรัดสกัดกั้นการแพร่ระบาดของเชื้ออย่าง

จริงจัง โดยเฉพาะด้านการป้องกัน ในปี 2548 มีแผนที่จะช่วยเหลือผู้ป่วยโรคโควิดในประเทศที่สังคมไม่ค่อยยอมรับ ส่งเสริมพฤติกรรมความรับผิดชอบ การใช้ถุงยางอนามัยที่ชายและหญิง ให้มีการถ่ายเลือดอย่างปลอดภัย และให้สื่อมวลชนคร่ำครึให้คำปรึกษาและตรวจเลือดอย่างมีความลับ กำหนดเป้าหมายภายในปี 2548 จะเผยแพร่ข้อมูลและบริกรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเอตลัสครอบคลุมกลุ่มสาวอายุ 15-24 ปีทั่วโลกถึง 90% และเพิ่มเป็น 95% ภายในปี 2553 จึงมีการจัดสมัชชาเอตลัสภาคประชาชนขึ้นที่ห้องสนามหลวงในวันที่ 23-24 พฤศจิกายน 2548

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรับข่าวสารและสถานการณ์โรคโควิดยิ่งขึ้น
- (2) เพื่อส่งเสริมให้เกิดองค์กรประชาชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่จะทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมข้อมูลด้านโรคโควิด
- (3) เพื่อส่งเสริมให้เกิดองค์กรประชาชนที่มีบทบาทในการแสดงความคิดเห็น ติดตามและกระตุนการทำงานของหน่วยงานเอตลัสทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและสื่อต่าง ๆ

2) จุดมุ่งหมาย

มุ่งให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับข้อมูลข่าวสารและสถานการณ์โรคโควิดยิ่งขึ้น และกระตุนติดตามการเข้าถึงสิทธิด้านการดูแลสุขภาพ การเข้าถึงยาต้านไวรัสเอตลัสของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอตลัสในกลุ่มต่าง ๆ ทั้งผู้ใช้ยาเสพติด แรงงานข้ามชาติ ผู้ต้องขัง ชาวประมง คนรักเพศเดียวกัน ผู้สูงอายุ และเยาวชน นอกจากนี้ยังมุ่งส่งเสริมให้เกิดองค์กรภาคประชาชนในการเป็นศูนย์รวมข้อมูลโรคโควิด เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ศึกษา เสนอแนะแนวทางการทำงานด้านเอตลัส

ให้แก่รัฐบาล และกระตุ้นให้มีกิจกรรมสร้างรายได้สำหรับผู้ติดตาม
ครอบครัว และผู้ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์

3) คุณลักษณะ

เป็นกิจกรรมหนึ่งในงานนันทกรรมเอดส์ภาคประชาชนจัด
ในปี 2548 ณ ห้องสนามหลวง ร่วมกับการจัดประชุมวิชาการ ณ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อสร้างกระแสการเรียกร้องให้ประชาชน
เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาระบาด

4) การกิจ

- (1) นำเสนอข่าวสารและสถานการณ์โรคเอดส์ให้ประชาชน
ได้มีส่วนร่วมในการรับรู้มากยิ่งขึ้น
- (2) ส่งเสริมให้เกิดองค์การประชาชนทั้งในส่วนกลางและ
ส่วนภูมิภาคที่จะทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมข้อมูลด้านโรคเอดส์
- (3) ส่งเสริมให้เกิดองค์การประชาชนที่มีบทบาทในการแสดง
ความคิดเห็น ติดตามและกระตุ้นการทำงานของหน่วยงานด้านเอดส์ทั้ง
หน่วยงานภาครัฐ เอกชนและสื่อต่าง ๆ

5) กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนหรือกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะจำกัดเชื้อชาติ ที่มีความ
สนใจหรือเกี่ยวข้องกับปัญหาเอดส์ โดยให้พวกเขาารวมตัวกันจัดตั้งเป็น
คณะกรรมการสมัชชาเอดส์ฯ ระดับต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคขึ้น
เพื่อเคลื่อนไปหาผลักดันโรคเอดส์ให้กลายเป็นวาระแห่งชาติ

6) ความเหมาะสมกับงาน

มีความเหมาะสมในการสร้างกระแสสังคมให้ตระหนักถึง
โรคเอดส์ เพราะมีพื้นที่การจัดงานขนาดใหญ่ เปิดกว้าง เป็นศูนย์กลาง

การเดินทางที่ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมได้เป็นอย่างดี มีกิจกรรม
ที่หลากหลาย เหมาะกับความสนใจของผู้เข้าร่วมที่หลากหลายกลุ่ม

7) การบริหารจัดการ

มีกิจกรรมให้ความรู้กับประชาชน มีการเสวนาทั้งภาคเช้า
และภาคบ่ายพร้อมกันหลายเรื่อง เช่น เรื่องเสวนากับเพศ เยาวชนกับ
โลกอนาคต วัฒนธรรมไทยกับเพศ วิถีชีวิตแม่เต่าล้านนากับการแก้ไข
ปัญหาเอดส์ และการสร้างเสริมความสามารถในการจัดการปัญหาเอดส์
และการประเมินตนเอง เพศศึกษานอกห้องเรียนเยาวชนเรียนรู้อะไร
เพศศึกษาในครอบครัว และเมื่อถูกตีขี้หน่อ หรือทำให้ผู้หญิงท้อง
ครู/โรงเรียนจะทำอย่างไร นอกจากนี้ ที่อาคารอเนกประสงค์ ชั้น 4
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีการประชุมวิชาการหลายเรื่อง เช่น เอดส์
การเมืองเรื่องเพศในสังคมไทย ช้ำแม่พันแม่กับเอดส์ เป็นต้น

8) ผลการจัดสัมมนา

มีการเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปเพื่อเข้ามามีส่วนร่วม
ในการแก้ไขปัญหาการระบาดของเอดส์ โดยมีการจัดมหกรรมเอดส์
ภาคประชาชน ซึ่งจัดกิจกรรมให้ความรู้กับประชาชนและภาควิชาการ
มีการเสวนาทั้งภาคบ่ายและภาคเช้าพร้อมกันหลายเรื่อง เช่น เรื่อง
เสวนากับเพศ เยาวชนกับโลกอนาคต วัฒนธรรมไทยกับเพศ วิถีชีวิต
แม่เต่าล้านนากับการแก้ไขปัญหาเอดส์ และการสร้างเสริมความสามารถ
ในการจัดการปัญหาเอดส์และการประเมินตนเอง เพศศึกษานอกห้องเรียน
เยาวชนเรียนรู้อะไร เพศศึกษาในครอบครัวและเมื่อถูกตีขี้หน่อ หรือ
ทำให้ผู้หญิงท้อง ครู/โรงเรียนจะทำอย่างไร และมีการจัดประชุมวิชาการ
ที่อาคารอเนกประสงค์ ชั้น 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หลายเรื่อง เช่น

เอตส์ การเมืองเรื่องเพศในสังคมไทย ช้ามให้พ้นเกี่ยวกับเอตส์ และมีการ
เผยแพร่วิถีปฏิบัติว่าด้วยพันธะกรณีเรื่องโรคเอตส์

9) จุดตัด

- (1) สีสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน (PDA) และโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) รองรับ
- (2) ตอบสนองกับกระแสการแพร่ระบาดของโรค ซึ่งกำลังเป็นวิกฤตโลก
- (3) พื้นที่การจัดงานขนาดใหญ่ เปิดกว้าง เป็นศูนย์กลางการเดินทางที่ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมได้เป็นอย่างดี

10) จุดอ่อน

มีการจัดเพียงครั้งเดียวในปี 2548 ขาดความต่อเนื่อง
ในขณะที่ยังหาการแพร่ระบาดของเอตส์ยังไม่หยุดนิ่ง

11) ปัญหาการดำเนินงาน

เป็นการเผยแพร่ให้ควารู้เป็นส่วนใหญ่ ไม่มีการติดตามผล
ว่าบรรลุเป้าหมายในการให้ความรู้แก่ประชาชนและลดการแพร่ระบาดได้
หรือไม่

12) ผู้รับผิดชอบดูแล

กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น
กรุงเทพมหานคร สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน

2.1.12 สมัชชาผู้สูงอายุ

จากการคาดประมาณประชากรสูงอายุของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
พบว่า ในปี 2548 มีประชากรสูงอายุ 6.6 ล้านคน และจะเพิ่มขึ้นเป็น
7.0 ล้านคน ในปี 2550 และ 10.4 ล้านคน ในปี 2560 ในจำนวนนี้จะมี

ผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ คือ เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีบทบาททาง
สังคมเด่นชัด ประมาณ 1% เป็นผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตนเองได้ ประมาณ
84% และเป็นผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ ประมาณ 15% ผู้สูงอายุใน
กลุ่มพอช่วยเหลือตัวเองได้ ซึ่งเป็นผู้ที่มีศักยภาพแต่ไม่ปรากฏเด่นชัด
เมื่อได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจะเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ สามารถ
สร้างคุณประโยชน์แก่สังคมได้อีกมาก ผู้สูงอายุกลุ่มนี้ ได้แก่ ผู้ที่เกษียณ
อายุราชการ รัฐบาลกำหนดนโยบายด้านผู้สูงอายุ โดยให้ความสำคัญ
กับการเตรียมความพร้อมพร้อมแก่สังคมเพื่อให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มี
คุณค่าแก่ระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

1) วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินสถานการณ์และรับทราบสภาพปัญหาด้าน
ผู้สูงอายุในภาพรวมทั้งประเทศ อันจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการ
ปรับปรุงการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุ

2) จุดมุ่งหมาย

เพื่อจุดประกายให้ผู้สูงอายุและบุคคลในสังคมเกิดความ
ตระหนักในคุณค่าของผู้สูงอายุ กระตุ้นส่งเสริมให้เกิดการใช้ศักยภาพ
ของผู้สูงอายุให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม และ
เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ของผู้เข้าร่วมประชุม และร่วมกันให้ข้อคิดเห็น
ในสาระสำคัญ 6 เรื่อง คือ

- (1) การสร้างระบบคลังปัญญาผู้สูงอายุชุมชน
- (2) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและการรวมกลุ่ม
ของผู้สูงอายุ
- (3) การเตรียมความพร้อมของประชากรทุกวัยเพื่อให้เป็น
ผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ

- (4) การสร้างระบบการดูแลผู้สูงอายุในชุมชน
- (5) การเตรียมความพร้อมทางเศรษฐกิจและรายได้ของผู้สูงอายุ
- (6) การสร้างระบบข้อมูลผู้สูงอายุในชุมชน

3) คุณลักษณะ

มีการประชุมพร้อมกันทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคระหว่างวันที่ 8 - 14 เมษายน พ.ศ. 2553 โดยแบ่งเป็น 2 กิจกรรมหลัก คือ การจัดงานมหกรรมสืบค่าที่ผู้สูงอายุแห่งชาติและครอบครัว และการจัดเวทีสมัชชาผู้สูงอายุทุกจังหวัด แล้วเชิญผู้แทนผู้สูงอายุและองค์กรที่เกี่ยวข้องพบกันในเวทีสมัชชาผู้สูงอายุระดับชาติอีกครั้งหนึ่ง

4) การกิจ

การได้มาซึ่งข้อเสนอแนวทางการสำหรับรัฐบาลเพื่อกำหนดนโยบายด้านผู้สูงอายุ

5) กลุ่มเป้าหมาย

ผู้แทนผู้สูงอายุจากองค์กรต่าง ๆ ได้แก่ สมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย สหพันธ์ชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร ชมรมผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด และผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านผู้สูงอายุ

6) ความเหมาะสมกับงาน

มีการระดมความคิดเห็นในระดับจังหวัดเพื่อจัดการประชุมสมัชชาระดับชาติ

7) การก่อตัวก่อนจัดสมัชชา

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้อนุมัติให้สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นหน่วยงานหลักในการจัดประชุมสมัชชาผู้สูงอายุ และมีการระดมความคิดเห็นหาแนวทางจากผู้เข้าร่วมประชุมจากผู้แทนผู้สูงอายุขององค์กรต่าง ๆ ในระดับจังหวัดก่อน จึงจะสรุปเป็นแนวการจัดสมัชชาในระดับชาติ

8) การบริหารจัดการ

โดยความร่วมมือของหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับจะทำหน้าที่ในการบริหารสมัชชาในระดับนั้น

9) ผลการจัดสมัชชา

มีการเผยแพร่เจตนาารมณ์ในเรื่องสิทธิของผู้สูงอายุ ดังที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หลักการของสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องผู้สูงอายุไปปฏิบัติงานมาเกี่ยวกับคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก แผนงาน นโยบาย และมาตรการต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในสูทการปฏิบัติ ผู้แทนจากองค์กรที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุทั้งภาครัฐและเอกชน องค์กรผู้สูงอายุ และผู้ทรงคุณวุฒิได้ร่วมกันจัดทำปฏิญญาผู้สูงอายุไทยขึ้น เพื่อถือปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้สูงอายุไทย

10) จุดคิด

(1) มีการระดมการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รองรับ

- (2) มีการเชื่อมโยงประเด็นและข้อเสนอจากการจัดสัมมนา ระดับจังหวัดและระดับชาติ
- (3) เป็นการจัดองรับปัญหาของประเทศไทยในอนาคต เพื่อก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

11) ผู้รับผิดชอบดูแล

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

2.1.13 สมัชชาองค์กรสังคมสากล

ในประเทศไทย เมื่อบรรดาคริสตชนนารีได้เข้ามาเผยแผ่ศาสนา คริสต์ในศตวรรษที่ 16 ได้พยายามปรับการทำงานให้เหมาะสมกับสยาม ในสมัยนั้น ได้มีการประชุมสมัชชาอยุธยา (Synod Ayutthaya) ขึ้น ใน ค.ศ. 1665 และในปี 2005 พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ประมุข อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ได้รับข้อเสนอของสภาสงฆ์ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 2004 ให้จัดประชุมสมัชชาองค์กรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ขึ้น เพื่อฟื้นฟู ชีวิตและพันธกิจขององค์กรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นการทำงาน คริสตลัทธิ ศาสนลัทธิ และวัฒนธรรมลัทธิ

1) วัตถุประสงค์

- (1) ส่งเสริมให้คาทอลิกมีความเข้าใจที่ดีและถูกต้องในงาน คริสตลัทธิ และร่วมมือกับเสริมสร้างให้เกิดเอกภาพ ระหว่างพี่น้อง คริสตชนนิกายต่าง ๆ
- (2) ส่งเสริมคาทอลิกให้สร้างควมสัมพันธ์ที่ดีต่อพี่น้อง ศาสนิกชนและผู้มีความเชื่ออื่น ทั้งในครอบครัวญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงของ ทุกคนในสังคม

- (3) ร่วมมือร่วมกับพี่น้องคาทอลิกคนอื่นและผู้มีน้ำใจดี ในงานเมตตาสงเคราะห์และการพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น

- (4) จัดทำคู่มือศาสนสัมพันธ์อย่างเร่งด่วน และระดมรวบรวมศาสนวิธีของคริสตชนนิกายและศาสนาอื่น
- (5) ให้ความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องแก่คาทอลิกในการ

- (6) ให้ความรู้ ความเข้าใจ และแนวทางที่ถูกต้องเรื่อง การนำความเชื่อและพระวรสารเข้าสู่วัฒนธรรมไทย เพื่อให้ความเชื่อ คริสตชนสามารถหยั่งรากลึกในวัฒนธรรมไทยอย่างแท้จริง

2) คุณลักษณะ

สมัชชาองค์กรสังฆมณฑลเกิดขึ้นเพื่อเผยแผ่ศาสนาโดยคณะ มิชชันนารีของพระศาสนจักร ตั้งแต่ในยุคที่บรรดาคริสตชนนารีได้เข้ามา เผยแผ่ศาสนาคริสต์ในศตวรรษที่ 16 ได้พยายามปรับการทำงานให้ เหมาะสมกับสยามในสมัยนั้น ได้มีการประชุมสมัชชาอยุธยา (Synod Ayutthaya) ใน ค.ศ. 1665 สำหรับในปี 2005 สภาสงฆ์ได้มีข้อเสนอ การจัดสมัชชาองค์กรสังฆมณฑลไปยังประมุขอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ (พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู) เพื่อฟื้นฟูชีวิตและพันธกิจของ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นการทำงานฟื้นฟูงานคริสตลัทธิ ศาสนลัทธิ และวัฒนธรรมลัทธิ

3) การกิจ

- (1) งานเสริมสร้างศักดิ์สิทธิ์ (sanctifying)
- (2) งานประกาศเทศน์สอน (teaching)
- (3) งานบริการรับใช้ บริหารจัดการ (ruiling)
- (4) งานธรรมทูต (missionary works)
- (5) งานอภิบาล (pastoral works)

- (6) งานคริสตจักรสัมพันธ์เพื่อฟื้นฟูเอกภาพ (Christian unity restoration)
- (7) งานศาสนสัมพันธ์ (inter religious dialogue)
- (8) งานพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อช่วยให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น (human development)

4) กลุ่มเป้าหมาย

สมาชิกทั้งหลายของพระศาสนจักร พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส องค์การ ครอบครัวยุติธรรม มูลนิธิ โรงเรียน สมาคมและองค์กรอื่น ๆ ที่ตั้งขึ้นอย่างมีระเบียบ กฎเกณฑ์

5) ความเหมาะสมกับงาน

มีความเหมาะสมกับการดำเนินงานกิจกรรมในการเผยแพร่ศาสนา และกิจกรรมเฉพาะด้านศาสนา

6) การก่อตัวก่อนจัดสัมมนา

พระศาสนจักรแห่งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เป็นผู้ดำเนินการจัดสัมมนาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ มีการดำเนินการเพื่อจัดสัมมนาอัครสังฆมณฑล ดังนี้

- (1) พระคุณเจ้าพระคาร์ดินัลสมัย กิจบุญชู ได้ประกาศเรียกประชุมสมาชิกอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ในวันพฤหัสบดีที่ 11 มีนาคม 1988
- (2) ประกาศรายชื่อคณะกรรมการอำนวยการจัดเตรียมสัมมนา 40 ท่าน และคณะกรรมการดำเนินงานสัมมนา 20 ท่าน ในพิธีสัมมนาเสกนามันต์กัลสิทรี
- (3) ประธานอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์จัดพิมพ์บทภาวนาเพื่อการประชุมสัมมนา และได้แจกจ่ายไปตามวัดต่าง ๆ แล้ว

เพื่อให้สัตบุรุษได้ร่วมกันภาวนาเพื่อการนี้ และจัดพิมพ์โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์สัมมนา จัดพิมพ์แผ่นแทรกสารวัด เพื่อให้สัตบุรุษทราบรายละเอียดเกี่ยวกับสัมมนา

(4) คณะกรรมการศึกษาสภาพความเป็นจริง ได้ประมวลผลแบบสำรวจที่ได้จัดทำขึ้น และส่งออกไปสอบถามความคิดเห็นของพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส

(5) คณะกรรมการดำเนินงานสัมมนา ได้จัดสัมมนาฆราวาสเพื่อพิจารณาโครงการ และได้ประมวลผลการไตร่ตรองดังกล่าว เพื่อนำเข้าประกอบการประชุมสมัชชาสมัยที่ 1

(6) สหพันธ์นักบวช ชาย - หญิง ได้จัดเตรียมการสัมมนาไตร่ตรองของฆราวาสนักบวชชาย - หญิง (ประมาณ 80 ท่าน) ประมวลผลการไตร่ตรองครั้งนี้ และนำเสนอในการประชุมสมัชชา

(7) คณะกรรมการดำเนินงานสมัชชา ได้ยกย่องรายชื่อของผู้ที่จะได้รับเชิญเข้าประชุมสมัชชา และได้นำเสนอให้สภาสงฆ์พิจารณา จากนั้นพระคุณเจ้าได้รับรองและสำนักเลขาธิการได้จัดทำหมายเชิญเข้าร่วมประชุมสมัชชา สมัยที่ 2

(8) คณะกรรมการดำเนินงานสมัชชา ได้จัดเตรียมในรายละเอียดต่าง ๆ ของการประชุสมัชชา ได้แก่ ส่งจดหมายเชิญเข้าร่วมประชุมสมัชชา จัดเตรียมเอกสารประกอบการประชุสมัชชา ส่งให้ผู้เข้าร่วมประชุม 2 สัปดาห์ก่อนการประชุม จัดเตรียมขั้นตอนการประชุมให้ชัดเจน กระชับ ให้ได้ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์ของสมัชชา จัดเตรียมทีมดำเนินการประชุสมัชชา ตามกระบวนการที่กำหนดไว้ และจัดเตรียมพิธีกรรมระหว่างสมัชชา และพิธีการต่าง ๆ ที่จำเป็น

7) การบริหารจัดการในวันจัดสมัชชา

การประชุมเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเอกสารของสมัชชา
มีเนื้อหาสาระสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ข้อเสนอสำคัญ 7 ประการ และ
ข้อเสนออื่น ๆ ทั้งหมด 50 ข้อ มีอีกส่วนหนึ่งที่เรียกกันว่า “นโยบาย
ปฏิบัติ” ซึ่งเป็นส่วนเสริม เพื่อนำไปปฏิบัติในภายหลัง ถือเป็นส่วนประกอบ
เสนอแนะไว้ เพื่อให้ผู้มีหน้าที่นำไปปฏิบัติซึ่งมีแนวทางคาดปฏิบัติ
บางประการ

8) ผลการจัดสมัชชา

ได้ข้อเสนอ “นโยบายปฏิบัติ” ร่างที่ 1 ซึ่งจะได้รับการ
ปรับปรุงเป็นร่างที่ 2 และ 3 เพื่อนำไปสู่กฎหมาย โดยพระสังฆราช
จะรับรอง และพระสังฆราชจะออกจดหมายเพื่อนำเอากฎหมายนั้น
มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ มีการประกาศรับรองผลการประชุมสมัชชา
โดยพระอัครสังฆราชแห่งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พระคุณเจ้า
พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู

9) จุดตัด

สื่ออัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เป็นผู้ดำเนินการหลัก สมาชิก
สมัชชามีความยึดมั่นในอุดมการณ์เดียวกัน

10) ผู้รับผิดชอบดูแล

คาทอลิกประเทศไทย

2.1.14 สมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา

1) วัตถุประสงค์

การประชุมสมัชชาสงฆ์ทุกปี เพื่อให้พระสงฆ์ที่ปฏิบัติหน้าที่
อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มาพบปะพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์

ทำงานเผยแผ่พระพุทธรศาสนาแก่กันและกันอย่างกว้างขวาง บางวัดที่มี
ปัญหาที่จะนำมาเล่าสู่กันฟัง เพื่อร่วมกันคิดหาทางออก เป็นภาระบาย
ความอัดอั้นตันใจสู่กันฟังมากกว่าการที่เจ้าหน้าที่ของสมัชชาสงฆ์จะไป
แก้ปัญหาในพื้นที่ต่าง ๆ ด้วยตัวเอง

2) จุดมุ่งหมาย

- (1) เพื่อวางนโยบายส่งเสริมสนับสนุน แก้ไขปรับปรุง
เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา
- (2) เพื่อเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
และร่วมมือประสานงานระหว่างพระสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา
- (3) เพื่อเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น
และร่วมมือประสานงานระหว่างพระสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา และ
คณะสงฆ์แห่งประเทศไทย
- (4) เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนกิจการของวัดไทยในสหรัฐอเมริกา
- (5) เพื่อให้การปฏิสัมพันธ์ และให้ความช่วยเหลือแก่พระสงฆ์
ไทยที่ปฏิบัติศาสนกิจในสหรัฐอเมริกา
- (6) เพื่อร่วมมือประสานงานกับองค์การพุทธศาสนา และ
หน่วยงานทางศาสนาอื่น ๆ

(7) เพื่อส่งเสริมจัดให้มีขึ้น ดำเนินและดำรงไว้ซึ่งกิจกรรม
ต่าง ๆ ในนามของสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา ในอันที่จะดำเนินการ
ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายดังกล่าวข้างต้นและในการ
ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวนั้น จะมีส่วนจากและ
วัตถุประสงค์เท่าที่รัฐบัญญัติว่าด้วยหน่วยงานที่ไม่แสวงหาผลกำไรแห่ง
รัฐโคโลราโดอนุญาตให้ทำได้

3) คุณลักษณะ

- (1) สมัชชานี้เป็นหน่วยงานที่ไม่แสวงหาผลกำไร หรือผลประโยชน์ทางการเงินให้แก่สมาชิกของสมัชชา และจัดตั้งขึ้นเพียงเพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่เป็นการหาผลกำไรเท่านั้น
- (2) รายได้ของสมัชชา ไม่มีส่วนใดที่จะเป็นผลประโยชน์ของสมาชิกผู้ใดผู้หนึ่ง การรวมการอุปถัมภ์และที่ปรึกษาท่านใดท่านหนึ่ง การรวมการอำนวยความสะดวกผู้หนึ่ง เจ้าหน้าที่ผู้ใดผู้หนึ่งของสมัชชา หรือเอกชนคนใดคนหนึ่ง (เว้นแต่ค่าชดเชยที่ขอด้วยเหตุผล อาจจ่ายให้เป็นการที่อำนวยความสะดวกเพื่อสมัชชา อันเป็นผลต่อจุดมุ่งหมายประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการของสมัชชา) และไม่มีสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใดของสมัชชา หรือเอกชนคนใดคนหนึ่งคนใด ที่จะมีส่วนแบ่งในการแจกจ่ายทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดของสมัชชา เมื่อมีการยุบเลิกสมัชชา
- (3) กิจกรรมต่าง ๆ ของสมัชชา จะต้องไม่มีส่วนใดที่เป็นการค้าเป็นการโฆษณาชวนเชื่อ หรือพยายามที่จะมีอิทธิพลต่อนิติบัญญัติ หรือมีส่วนหรือแทรกแซง (รวมไปถึงการตีพิมพ์หรือการแจกจ่ายข้อความต่าง ๆ) ในการรณรงค์ทางการเมือง เพื่อผู้สมัครแข่งขันตำแหน่งทางการเมือง
- (4) ในการนิยามของสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา ยุบเลิกกิจการทรัพย์สินหรือสมบัติทั้งหมดที่อยู่ของสมัชชา หลังจากที่ใช้ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นออกแล้ว จะต้องแจกจ่ายให้แก่องค์กรที่มีคุณสมบัติตามมาตรา 401 (ค) (3) แห่งประมวลกฎหมายอากรภายในของสหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1954 ตามที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามคำสั่งของศาลเมืองและมณฑลเดลาแวร์รัฐโคโลราโด

(5) สมัชชาจะต้องแจกจ่ายรายได้ของตนสำหรับปีภาษี

แต่ละปีตามเวลา และในลักษณะการที่จะไม่เข้าอยู่ในข่ายต้องเสียภาษีตามมาตรา 4952 แห่งประมวลกฎหมายอากรของสหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1954 ตามที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว และสมัชชาจะต้องไม่ (ก) กระทำการใด ๆ ที่เป็นการทำธุรกิจการค้าส่วนตัวตามที่จำกัดความไว้ในมาตรา 4941 (ง) ของประมวลกฎหมายดังกล่าว (ข) หนึ่งงหนึ่งยทรัพย์สินเงินทอง ส่วนเกินใด ๆ ใดตามที่จำกัดความไว้ในมาตรา 4943 (ค) ประมวลกฎหมายดังกล่าว หรือ (ง) ทำรายจ่ายใด ๆ อันประเมินภาษีได้ตามที่จำกัดความไว้ในมาตรา 4943 (ง) ของประมวลกฎหมายดังกล่าว (ข) หนึ่งงหนึ่งยทรัพย์สินเงินทองเกินใด ๆ ใดตามที่จำกัดความไว้ในมาตรา 4943 (ค) ของประมวลกฎหมายดังกล่าว หรือ (ง) ทำรายจ่ายใด ๆ อันประเมินภาษีได้ตามที่จำกัดความไว้ในมาตรา 4945 (ง) ของประมวลกฎหมายดังกล่าว

4) การกิจ

- (1) ด้านการเทศน์
- (2) ด้านเอกสาร คือ การเผยแพร่ด้วยหนังสือ
- (3) ด้านอินเทอร์เน็ต
- (4) ฝ่ายวิปัสสนาธุระ
- 5) กลุ่มเป้าหมาย**
 - (1) สมาชิกสามัญ มี 24 วัด
 - (2) สมาชิกประเภทวิสาขัญญ มี 42 วัด
- 6) ความเหมาะสมกับงาน**

มีความเหมาะสมกับการดำเนินงานของกลุ่มสงฆ์ ซึ่งมีคุณลักษณะเฉพาะที่ไม่สามารถดำเนินการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยกลุ่มบุคคลอื่น ๆ

7) การก่อตัวก่อนจัดสัมมนา

โดยการจัดประชุมสามัญประจำปีดำเนินการโดยคณะกรรมการ
ที่ได้รับการเลือกตั้ง ดำรงตำแหน่งคราวละ 3 ปี

8) ผลการจัดสัมมนา

ได้มีการประกาศปฏิญญารุงวอชิงตันขึ้น เป็นข้อตกลงของ
หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่ทำงานการเผยแพร่ร่วมกัน ได้แก่ สมิทซ
สงส์ไทยสหรัฐอเมริกา สหภาพสงส์ไทยในยุโรป พระธรรมทูตไทย
ในอินเดีย เมปาล สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร) ทั้งหมดร่วมกันร่างและเร่งทำแผน
ออกมา เพื่อเป็นแผนแม่บทให้พระธรรมทูตทั่วโลกนำไปใช้ในการเผยแพร่
พระพุทธศาสนาในประเทศนั้น ๆ หรือในแต่ละรัฐที่แต่ละท่านประจำอยู่

9) จุดตัด

(1) มีสำนักงานเลขาธิการสมัชชไทยในสหรัฐอเมริกา
วัดไทยกรุงวอชิงตัน ดีซี รองรับ

(2) การเผยแพร่พระพุทธศาสนา และการพัฒนาพระธรรมทูต

(3) เป็นสมัชชาที่ดำเนินการต่อเนื่อง มีสมาชิกเฉพาะกลุ่ม

10) จุดอ่อน

สมาชิกมีเฉพาะพระสงฆ์พำนักในวัดไทยในอเมริกา เน้น
กิจกรรมเฉพาะเกี่ยวกับกิจของพระสงฆ์และพระธรรมทูต และที่เกี่ยวข้อง
กับการเผยแพร่พุทธศาสนา เท่านั้น

11) ปัญหาการดำเนินงาน

การควบคุมดูแลการปฏิบัติของวัดในเครือของสมัชชา ที่ตั้ง
อยู่ในต่างประเทศ หรือในรัฐต่าง ๆ ขาดความทั่วถึง

12) ผู้รับผิดชอบดูแล

เจ้าอาวาสวัดไทย ลาสเวกัส รัฐเนวาดา สหรัฐอเมริกา

2.1.15 สมัชชาเยาวชนชาวไทยภูเขา

กลุ่มสมัชชาเยาวชนชาวไทยภูเขา จังหวัดน่าน เกิดขึ้นเมื่อ
ปีพุทธศักราช 2526 - 2529 พระครูพิทักษ์นันทคุณ (สงวน จารูถนโณ)
เจ้าอาวาสวัดอรัญญาวาส ได้ออกเผยแพร่พุทธศาสนา (ในนาม
พระธรรมจาริก) ไปตามหมู่บ้านชาวไทยภูเขาต่าง ๆ เช่น จังหวัดน่าน
ได้ไปพบสภาพความเป็นอยู่และปัญหาที่เกิดขึ้นแก่พี่น้องชาวไทยภูเขา เช่น
ยากเสพติด ชาวบ้านบางคนยังติดฝิ่น ตึ่มเหล้า การตัดไม้ทำลายป่าต้นน้ำ
แตกยากจนหลายคนไม่มีการศึกษา ความขาดแคลนและขัดสนด้วย
ประการต่าง ๆ บางเรื่องบางกรณีจำเป็นต้องพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
แก้ไข พระครูพิทักษ์นันทคุณได้ร่วมกับกลุ่มอัยกเมื่อนาน (มูลนิธิอัยก
เมื่อนาน) จัดโครงการอบรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเยาวชน
ชาวไทยภูเขาขึ้นมา พร้อมกันตั้งกลุ่มสมัชชาเยาวชนชาวไทยภูเขาขึ้น
ตั้งแต่ พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อปลูกจิตสำนึกและพัฒนาศักยภาพเยาวชนชาวไทย
ภูเขาต่าง ๆ ทั้งในจังหวัดน่านและจังหวัดอื่น ๆ
- (2) เพื่อให้เกิดความรักและสามัคคีระหว่างชนเผ่า
- (3) เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- (4) เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละชนเผ่า
- (5) เพื่อเทิดทูลสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

2) จุดมุ่งหมาย

แก้ปัญหาจากสภาพความไม่เป็นอยู่และปัญหาที่เกิดขึ้นแก่พี่น้องชาวไทยภูเขา เช่น ยาเสพติด ชาวบ้านบางคนยังติดฝิ่น ตีแม่เหล็ก การตัดไม้ทำลายป่าต้นน้ำ เด็กยากจนหลายคนไม่มีการศึกษา ความขาดแคลนและขาดทุน

3) คุุณลักษณะ

เป็นสมัชชาของชาวกุุ่มเยาวชนที่ดำเนินการโดยประสขส์ และได้รับการสนับสนุนจากองค์กรและส่วนราชการต่าง ๆ

4) การกิกจ

การจัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรและส่วนราชการต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี ดังนี้

- (1) ประชุมปรึกษาหารืออย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
- (2) จัดแข่งขันกีฬา เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างชนเผ่าปีละ 2 ครั้ง
- (3) กิจกรรรมเ้าบ้านเพื่อน เยือนบ้านน้อง (ไปเยี่ยมและร่วมกิจกรรมในเทศกาลต่าง ๆ ของแต่ละชนเผ่า)
- (4) กิจกรรรมเ้าวัด ชมเวียง (พาน้อง ๆ เยาวชนในหมู่บ้านเข้ามาทัศนศึกษาในเ้าเมือง)
- (5) กิจกรรรมเ้าเพื่อญประโยชน์ เช่น ร่วมกันปลูกป่า สร้างสิ่งที่เป็นสาธารณะประโยชน์ ในชุมชนชาวไทยภูเขา
- (6) จัดค่ายอบรม ค่ายพุทธบุตร ค่ายสิ่งแวดล้อม และค่ายวัฒนธรรม
- (7) จัดกิจกรรมเ้าความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม ยาเสพติดและโรคเ้าตดี เช่น การแสดงบนเวที แข่งเรือ รวบรวมเ้าเ้าต่าง ๆ เป็นต้น

5) กลุ่มเ้าหมาย

เ้าวชน พี่น้องชาวไทยภูเขา องค์กร และส่วนราชการต่าง ๆ

6) ความเหมาะสมกับงาน

เป็นสมัชชาที่เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มสมาชิกในชุมชนที่เผชิญปัญหา และต้องการแก้ปัญหาคือเป็นปัญหาเฉพาะในพื้นที่ และได้รับการสนับสนุนจากองค์กรและส่วนราชการต่าง ๆ

7) การกือตัวก่อนจัดสมัชชา

- (1) ประชุมปรึกษาหารืออย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
- (2) ใช้กิจกรรมกีฬา เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างชนเผ่าอย่างต่อเนื่อง ก่อนการจัดสมัชชา

8) การบริหารจัดการในวันจัดสมัชชา

มีการประชุมวางแผนงานโดยคณะกรรมการเ้าวชนพร้อม กับกลุ่มผู้สนับสนุน

9) ผลการจัดสมัชชา

จากการจัดสมัชชาในครั้งนี้ได้เกิดกิจกรรมต่อเนื่องมาตลอดตั้งแต่ปี 2550-2551 ได้แก่ กีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ ประจำปี 2550 ปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติติดตามรอยสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าเชษฐาธิราช อดีตกษัตริย์สยามและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2551 ค่ายเสริมสร้างศักยภาพเ้าวชนในเครือข่ายการป้องกันและแก้ปัญหยาเสพติด และค่ายศึกษาธรรมชาติและด้านยาเสพติด

10) จุดตัด

- (1) มีศูนย์พัฒนาสังคมหน่วยที่ 25 จังหวัดน่าน กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รองรับ
- (2) เป็นสมัชชาที่เกิดจากการรวมตัวของสมาชิกในชุมชนเพื่อแก้ปัญหาของชุมชน
- (3) ผู้ดำเนินกิจกรรมเป็นเยาวชน

11) จุดอ่อน

พื้นที่เฉพาะกลุ่มเยาวชนไปอยู่ภูเขาในจังหวัดน่าน ยังไม่ครอบคลุมทั้งหมดในจังหวัดอื่น ๆ ของประเทศ

12) ปัญหาการดำเนินงาน

ต้องการความร่วมมือ สนับสนุนจากหลายองค์กร

13) ผู้รับผิดชอบดูแล

- (1) พระครูพิทักษ์นันทคุณ (สงวน จารุณ.โณ) เจ้าอาวาสวัดอรัญญาวาส
- (2) เยาวชนในพื้นที่
- (3) ศูนย์พัฒนาสังคมหน่วยที่ 25 จังหวัดน่าน กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- (4) หน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

2.1.16 สมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

การสัมมนาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ประจำปี 2538 ซึ่งจัดขึ้นที่ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ได้เสนอให้มีการจัดตั้งเครือข่ายสิ่งแวดล้อม หรือศูนย์ประสานงานระหว่างองค์กรเอกชนขึ้น โดยให้เป็นเครือข่ายองค์กรทุกระดับ ไม่ใช่เฉพาะองค์กรเอกชนที่จดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเท่านั้น เพื่อทำหน้าที่เป็นเครือข่ายที่เสริมความเข้มแข็งแก่องค์กรสมาชิกและองค์กรชุมชน ซึ่งข้อเสนอดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาพัฒนาการขององค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย ที่สถาบันสิ่งแวดล้อมไทยเสนอต่อกรมส่งเสริมสภาพสิ่งแวดล้อม (มิถุนายน 2539) โดยได้เสนอแนวทางที่จะส่งเสริมและผลักดันให้องค์กรเอกชนมีฐานะที่ยอมรับได้ตามกฎหมาย สืบบทบาทหน้าที่ที่สามารถเข้าคู่สมัครองคู่และจัดการทรัพยากรได้อย่างทั่วถึง และได้เสนอให้มีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานกลาง หรือเครือข่ายองค์กรเอกชนขึ้น ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนขององค์กรเอกชนต่าง ๆ จะทำให้การดำเนินงานขององค์กรเอกชนเข้มแข็งขึ้นและได้รับความเชื่อถือในการปฏิบัติงาน

ได้มีการยกย่องนับถือความเข้าใจด้วยการจัดตั้งสมัชชาขององค์กรเอกชน และได้นำเสนอในการประชุมองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2541 และที่ประชุมได้เห็นชอบในหลักการให้มีการจัดตั้งสมัชชาองค์กรเอกชนหลังจากนั้นองค์กรเอกชนได้ร่วมกันยกย่องสมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติขึ้นใหม่ และได้ปรับปรุงแก้ไขจนแล้วเสร็จ ทั้งนี้ได้มีองค์กรเอกชนลงนามรับรองในธรรมนูญดังกล่าวและร่วมเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้งสมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จำนวน 47 องค์กร

และต่อมากองศีก์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมแสดงความจำนงเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมัชชาของศีก์กรเอกชนฯ เพิ่มเป็น 56 องค์กร และปัจจุบันมีสมาชิกทั้งสิ้น 74 องค์กร

โดยมีวิสัยทัศน์ เป็นศูนย์รวมขององค์กรพัฒนาเอกชนที่มุ่งทำงานเพื่อให้ประชาชนชาวไทยได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม สามารถรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกต้องต่อการดำรงชีวิตไว้ได้ และมีการกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาชนเพื่อรักษาภาวะแวดล้อม ชุมชนให้ปลอดภัย พร้อมถึงอนุรักษ์ธรรมชาติและ ใต้ถุนน้ำลำธาร แหล่งน้ำ ทะเล ฝืนป่า พรรณพืชและสัตว์ป่า ถ้ำ แหล่งมรดกธรณี (งดงาม) ทางธรรมชาติให้คงอยู่และใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน

1) วัตถุประสงค์

- (1) ส่งเสริมการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่และใช้ประโยชน์ได้อย่างสมดุลและยั่งยืน
- (2) สนับสนุนสิทธิและเสริมสร้างศักยภาพของศีก์กรเอกชน ชุมชนท้องถิ่น และประชาชนให้สามารถอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้รวมถึงการเสริมสร้างจิตสำนึกและเข้าร่วมในการคุ้มครองสภาพแวดล้อมของประชาชนทุกหมู่เหล่าด้วย
- (3) ประสานงานองศีก์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและในการเสริมสร้างศักยภาพ สร้างแนวร่วม ตลอดจนการประสานงานกับภาคีรัฐองศีก์กรเอกชน ธุรกิจ เอกชน ประชาชน และอื่น ๆ ทั้งภายในและระหว่างประเทศ

2) จุดมุ่งหมาย

เป็นศูนย์รวมขององค์กรพัฒนาเอกชนที่มุ่งทำงานเพื่อให้ประชาชนชาวไทยได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม สามารถรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกต้องต่อการดำรงชีวิตไว้ได้

3) คุณลักษณะ

- (1) ดำเนินการสร้างความเข้มแข็งและการรวมพลังดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (2) ดำเนินการเฝ้าระวังคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพชีวิตของประชาชน
- (3) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและนโยบายเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (4) ดำเนินประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ในวงกว้าง
- (5) ดำเนินการระดมทุน
- (6) ดำเนินการบริหารงานสมัชชา ให้เป็นแหล่งรวมพลังและความเข้มแข็งเป็นประโยชน์ตรงต่อสังคมในภาคสุขภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4) การกิจ

การเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาชนเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมชุมชนให้ปลอดภัยพร้อมถึงอนุรักษ์ธรรมชาติและ ใต้ถุนน้ำลำธาร แหล่งน้ำ ทะเล ฝืนป่า พรรณพืชและสัตว์ป่า ถ้ำ แหล่งมรดกธรณีที่สมความงดงามทางธรรมชาติให้คงอยู่และใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน

- (1) ดำเนินการประสานความร่วมมือระหว่างองศีก์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ราวบรวมข้อมูล แลกเปลี่ยน เผยแพร่ผลการดำเนินงาน ตลอดจนส่งเสริมให้มีส่วนร่วม

แลกเปลี่ยนความรู้ ให้ความศึกษาอบรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพแก่
ผู้ปฏิบัติงาน ขององค์กรสมาชิก

- (2) ประสานงานเครือข่ายองค์กรสมาชิกกับภาครัฐ องค์กร
เอกชน ธุรกิจเอกชน ประชาชนและอื่น ๆ ทั้งภายใน และระหว่างประเทศ
- (3) สนับสนุนกิจกรรมเพื่อการค้าคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และ
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- (4) ส่งเสริมความร่วมมือของสมาชิกในการติดตาม ใ้สาระวัง
เสนอแนะในเชิงนโยบาย แผนงาน กฎหมาย ฯลฯ ตลอดจนพิจารณาให้
ความเห็นประกอบการตัดสินใจดำเนินโครงการ กิจกรรม ทั้งของ
ภาครัฐและเอกชนที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อม
โดยรวมถึงการสร้างกลไกระดมความเห็นต่อรายงานการวิเคราะห์
ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากโครงการ/กิจกรรมดังกล่าว
- (5) สรรหาและเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้แทนเข้าเป็น
คณะกรรมการ หรือกรรมการบริหารในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและ
ทรัพยากรธรรมชาติทุกระดับ
- (6) ดำเนินการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพสร้างศักยภาพของ
ประชาชนและชุมชนท้องถิ่นให้สามารถอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม
ตลอดจนเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- (7) ดำเนินการส่งเสริมสร้างจิตสำนึก และศักยภาพของ
ประชาชนทุกเพศทุกวัย องค์กรประชาชน เจ้าของรัฐ ให้ตระหนักถึง
ความสำคัญของการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
สามารถร่วมกันรักษาให้คงอยู่ได้อย่างยั่งยืน
- (8) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่สมาชิกกำหนด

5) กลุ่มเป้าหมาย

- (1) นักวิชาการ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษา
ด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ
- (2) นิติบุคคลผู้มีสิทธิทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ
สิ่งแวดล้อม
- (3) องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
- (4) แกนนำภาคประชาชนจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจาก
การดำเนินโครงการขนาดใหญ่
- (5) คณะกรรมการศึกษาและยกย่องกฎหมายการจัดตั้ง
องค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม
- (6) หน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจ
- (7) องค์กรภาคธุรกิจเอกชน
- (8) สื่อมวลชน

6) ความเหมาะสมกับงาน

เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของผู้แทนสมาคม มูลนิธิ
และองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมที่จดทะเบียนและไม่จดทะเบียนกับ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 7

7) การก่อตัวก่อนจัดสมัยชษา

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มอบหมาย
ให้กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงาน
เรื่อง การศึกษาและยกย่องกฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม
ให้สอดคล้องกับมาตรา 67 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ. 2550 พร้อมทั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการการศึกษาและยกย่องกฎหมาย
จัดตั้งองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2551 และให้

ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 6 เดือน ซึ่งที่ผ่านมากรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้ร่วมกับคณะกรรมการศึกษาและยกย่องรางวัลผู้ทำความดีของดีการอาสาสมัครด้านสิ่งแวดล้อม ดำเนินการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญและจากภาคประชาชนใน 4 ภูมิภาค ระหว่างวันที่ 16-30 พฤษภาคม 2551 เพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการพัฒนาคุณภาพและรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและมีการดำเนินการเพื่อจัดสมัชชา ดังนี้

- (1) กำหนดแนวทางและขั้นตอนสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมของสมัชชา
- (2) กำหนดนโยบายสำหรับการจัดหาและการใช้จ่ายเงินกองทุนสมัชชา
- (3) จัดลำดับความสำคัญและอนุมัติงบประมาณประจำปีของสมัชชา
- (4) คณะกรรมการจะประชุมสมัชชาอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง
- (5) มีการประชุมสมัชชาสามัญประจำปี แลตั้งบัญชีงบดุล และการดำเนินงานของสมัชชา ฐานะการเงินในรอบปี แลตั้งบัญชีงบดุล และปรึกษาหารือกิจกรรมทั่วไปของสมัชชา รวมทั้งชี้แจงข้อซักถามของสมาชิกเกี่ยวกับกิจการของสมัชชา

8) ผลการจัดสมัชชา

มีการยกย่องพระราชบัญญัติองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ กลุ่ม คณะบุคคล หรือองค์กรที่มีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ การจัดการ การบำรุงรักษา การใช้และได้รับประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ หรือการคุ้มครอง ส่งเสริม การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือ

การป้องกัน สร้างเสริมหรือคุ้มครองสุขภาพ สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิต ซึ่งมีผลงานดังกล่าวอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นที่ประจักษ์ และไม่มีความประสงค์เพื่อแสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

9) จุดดี

- (1) มีธรรมนูญสมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) เป็นสมัชชาที่ให้ความสำคัญกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มุ่งศรัทธา/หน่วยงานที่ร่วมการดำเนินงานทั้งภาครัฐและเอกชน
- (3) มีองค์กร/หน่วยงานภาคีเครือข่ายขนาดใหญ่ถึง 74 องค์กร/หน่วยงาน

10) จุดอ่อน

ยังไม่มียกกฎหมายรองรับ และสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยมีการกระจายทั่วทุกภูมิภาค การดำเนินการของสมัชชาไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

11) ผู้รับผิดชอบดูแล

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการศึกษาและยกย่องรางวัลผู้ทำความดีและส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม และองค์กร/หน่วยงานที่เป็นองค์กรภาคเอกชนและรัฐ มีจำนวนถึง 74 องค์กร/หน่วยงาน ได้แก่ 1) มูลนิธิฟื้นฟูชนบท 2) มูลนิธิเพื่อเยาวชนชนบท 3) มูลนิธิศึกษาวิจัยนกเงือก 4) มูลนิธิรักษาศรีสถาน 5) มูลนิธิเพื่อการพัฒนาชุมชน 6) มูลนิธิธรรมสันติ 7) มูลนิธิเกษตรกรไทย 8) มูลนิธิพัฒนาอีสาน 9) มูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่า และพรรณพืชแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ 10) มูลนิธิสืบนาคะเสถียร 11) มูลนิธิส่งเสริมทรัพยากรมนุษย์เพื่อพัฒนาชุมชน

- 12) มูลนิธิเพื่อนช้าง 13) มูลนิธิสวัสดิ์ 14) มูลนิธิพัฒนาชีวิตชนบท
- 15) มูลนิธิผู้หญิง 16) มูลนิธิพัฒนาชุมชนในเขตภูเขา 17) มูลนิธิหมู่บ้าน
- 18) มูลนิธิช่วยชีวิตสัตว์ป่าแห่งประเทศไทย 19) มูลนิธิช้างแห่งประเทศไทย
- 20) มูลนิธิเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต 21) มูลนิธิโลกทัศน์ไทย
- 22) มูลนิธิ วาย.เอ็ม.ซี.เอ. เพื่อการพัฒนาภาคเหนือ 23) มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 24) มูลนิธิของทศฯ เพื่อการศึกษาและสาธารณประโยชน์ 25) มูลนิธิเพื่อพัฒนาแม่ฮ่องสอน 26) มูลนิธิพัฒนาสิ่งแวดล้อมเชิงเขตรา 27) มูลนิธิพัฒนาการสาธารณสุขมูลฐาน 28) มูลนิธิสิ่งแวดล้อมไทย 29) กองทัพบกมุขมุนี 30) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย 31) สมาคมอนุรักษ์นกและธรรมชาติแห่งประเทศไทย 32) สมาคมป้องกันการทารุณสัตว์แห่งประเทศไทย 33) สมาคม ไว.เอ็ม.ซี.เอ กรุงเทพฯ 34) สมาคมสร้างสรรค์ชีวิตและสิ่งแวดล้อม 35) สมาคมแพทย์แผนไทยจังหวัดพัทลุง (ปัญญาอุษ) 36) สมาคมปริทรรศน์ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย 37) สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย 38) สมาคมนักวิทยุและโทรทัศน์ 39) สมาคมที่ปรึกษาสิ่งแวดล้อมไทย 40) สมาคมนักวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย 41) สมาคมพยาบาลผดฝน 42) สมาคมเพื่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม 43) สมาคมอนามัยการเจริญพันธุ์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและประเทศไทย 44) สมาคมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม 45) สมาคมสร้างสรรค์ไทย 46) สมาคมพัฒนาชนบทอีสาน 47) มูลนิธิพัฒนาสุขภาพสังคม 48) สมาคมธรรมรัฐเพื่อประชาชน 49) มูลนิธิส่งเสริมเศรษฐกิจชนบทและพัฒนาสิ่งแวดล้อม 50) กลุ่มศึกษาพลังงานทางเลือกเพื่ออนาคต 51) เครือข่ายสิทธิมนุษยชนไทย 52) กลุ่มศึกษาและระดมพลังหยุดยั้งการกรรรม 53) มูลนิธิทักสิทธ์ธรรมชาติเพื่อชีวิต 54) สมาคมพิทักษ์สัตว์ (ไทย)

- 55) มูลนิธิเพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและพลังงาน 56) มูลนิธิโลกสดใส
- 57) มูลนิธิทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมลุ่มแม่น้ำโขง 58) สมาคมพัฒนาคุณภาพชีวิต 59) มูลนิธิสืบนาคะเสถียร 60) มูลนิธิชุมชนอีสาน 61) มูลนิธิการศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม 62) มูลนิธิพัฒนาภาคเหนือ 63) มูลนิธิเพื่อนป่า (Wild aid - Thailand) 64) สมาคมนักสิ่งแวดล้อมไทย 65) สมาคมศูนย์กลางเทวา 66) มูลนิธิศูนย์สื่อเพื่อการพัฒนา 67) สภานายควม 68) สมาคมผู้นำอาสาพัฒนาชุมชนไทย 69) สมาคมอาสาสมัครสาธารณสุขไทย 70) สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทยญี่ปุ่น 71) มูลนิธิพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว 72) มูลนิธิศูนย์กฎหมายสิ่งแวดล้อมประเทศไทย 73) สมาคมเพื่อนสิ่งแวดล้อมจังหวัดชุมพร และ 74) มูลนิธิป้องกันควินพีและพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

2.1.17 สังคมวิชาการศึกษานานาชาติ

การศึกษามีบทบาทในการพัฒนาคนซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญที่สุดของการพัฒนาทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาการศึกษาส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศ ในการพัฒนาการศึกษาให้สามารถดำเนินงานการพัฒนาคนให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จำเป็นจะต้องได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันหลาย ๆ ฝ่าย ในอันที่จะพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยตระหนักถึงเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการ และคุรุสภา รวมทั้งหน่วยงานองค์กรที่เป็นภาคีสมัชชาการศึกษาแห่งประเทศไทย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงจัดให้มีการประชุม

สังคมวิชาการศึกษานานาชาติแห่งประเทศไทยเนื่องในโอกาสวันครูโลก โดย
การพลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ ในปี 2552 เป็นการจัดครั้งที่ 12
ห้องคอนแวนชั่น อิมแพค เมืองทองธานี

1) วัตถุประสงค์

(1) เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพที่เป็น
ประโยชน์แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมฉลองเนื่องในวันครูโลก
และเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา
80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

(2) ระดมพลังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในวิชาชีพครูและการให้
บริการทางการศึกษาทั่วประเทศมาร่วมประชุม เพื่อรับรู้ความเคลื่อนไหว
และพลวัตความก้าวหน้าทางการศึกษา

(3) เพื่อให้คณาจารย์ ครู นักฝึกอบรม และบุคลากรทาง
การศึกษา ได้นำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการที่เป็นประโยชน์
และสามารถเป็นแบบอย่างได้ เผยแพร่ต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ยัง
ประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติต่อไปในอนาคต

(4) เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และ
ความคิดเห็นของคณาจารย์ ครู และบุคลากรทางการศึกษา ในระดับ
ประเทศและนานาชาติ

(5) เพื่อให้สังคมไทยได้ตระหนักในความสำคัญของการ
ศึกษาและวิชาชีพครูที่มีผลต่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจของชาติ
และให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของชาติให้
มีคุณภาพทัดเทียมกับสากล

2) จุดมุ่งหมาย

ความร่วมมือกันในหลาย ๆ ฝ่าย ในอันที่จะพัฒนาครูและ
บุคลากรทางการศึกษา เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ระหว่าง
ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3) คุณลักษณะ

เป็นการจัดสมัยชาในวันครูโลก (วันที่ 5 ตุลาคม) ที่มีองค์กร
นานาชาติหลายองค์กร เช่น สหพันธ์ครูโลก วิชาการโลก บริติชเคานซิล
ฯลฯ และมีสมาชิกจากประเทศต่าง ๆ เข้าร่วม

4) การกิจ

(1) สร้างนวัตกรรมคุณภาพเพื่อการเรียนการสอน
(2) แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียน
การสอน

5) กลุ่มเป้าหมาย

เป้าหมายผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 2,000 คน จากต่างประเทศ
จำนวนประมาณ 300 คน และคนไทย จำนวน 1,700 คน ซึ่งประกอบด้วย
นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ผู้แทนจาก 5 องค์กรหลัก และ
หน่วยงานต่าง ๆ เป็นการประชุมเพื่อให้ได้ข้อสรุปทางวิชาการ เพื่อ
การพัฒนาครูในหลากหลายมิติ

6) ความเหมาะสมกับงาน

มีความเหมาะสมเพราะจะมีการร่วมตัวของครู คณาจารย์
บุคลากรทางการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทั้งประเทศไทย
และต่างประเทศ และจัดพร้อมกันงานวันครูโลก ทำให้ได้ประโยชน์หลาย
ด้านและง่ายต่อการรวมกลุ่ม

7) การก่อตัวก่อนจัดสัมมนา

ประเทศไทยได้เริ่มจัดครั้งแรกในเดือนพฤศจิกายน 2548 โดยมีสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เป็นเจ้าภาพหลัก ครั้งที่ 2 เดือนตุลาคม 2549 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นเจ้าภาพ ครั้งที่ 3 เดือนพฤศจิกายน 2550 โดยมีสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นเจ้าภาพ และครั้งที่ 4 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 8-11 ธันวาคม 2551 ในหัวข้อ “นวัตกรรมคุณภาพเพื่อการเรียนรู้และการสอน” โดยทั้ง 4 ครั้ง จัดที่ศูนย์การประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเจ้าภาพหลัก และร่วมสมัยกับยูเนสโกในการจัดประชุมนานาชาติด้วย นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในการจัดประชุมครั้งนี้ อาทิ British Council ธนาคารโลก กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกลศ.) ฯลฯ

(1) การเตรียมการจัดประชุม จัดทำโครงการและแจ้งหน่วยงานเจ้าภาพเป็นแนวทางการดำเนินงานร่วมกัน แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา คณะกรรมการอำนวยการ และคณะกรรมการดำเนินงานโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการลงนามในคำสั่งแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการดำเนินงานฝ่ายต่าง ๆ รับผิดชอบปฏิบัติงานแต่ละฝ่าย ประชุมคณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการดำเนินงาน เพื่อมอบหมายงานและติดตามความก้าวหน้าของการเตรียมงานการจัดประชุม ตามความเหมาะสม ประชาสัมพันธ์การจัดประชุมและเชิญชวนผู้เข้าร่วมประชุม ผ่านสื่อมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อสังคมเดียและเว็บไซต์ จัดการแถลงข่าว

การจัดประชุม และประสานงานการเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ เชิญวิทยากร รับลงทะเบียนผู้เข้าร่วมประชุม จัดทำเอกสาร เตรียมอุปกรณ์ประกอบการประชุม การเชิญแขกผู้มีเกียรติเข้าร่วมประชุม และการเตรียมการจัดประชุม

(2) การดำเนินงานจัดประชุมสัมมนาวิชาการศึกษานานาชาติ แห่งประเทศไทย

8) การบริหารจัดการในวันจัดสัมมนา

(1) การลงทะเบียนเข้าร่วมประชุม พิธีเปิดการประชุม และปาฐกถาพิเศษ

(2) บรรยายพิเศษ

(3) การประชุมนำเสนอผลงานในห้องย่อย มอบเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ โฉมปกาศึกเกียรติคุณ การนำเสนอผลงานวิจัย/วิทยานิพนธ์ การอภิปราย ทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้และสถานศึกษา

(4) การประชุมเพื่อใช้ข้อมูลสรุปทางวิชาการ

9) ผลการจัดสัมมนา

ในการจัดสัมมนาแต่ละครั้งจะมีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการจัดการศึกษาที่เป็นองค์รวม รูปแบบการประชุมมีสองลักษณะ คือ การประชุมใหญ่ และการเสนอผลงานการศึกษา/วิจัย ของสถาบันการศึกษา มีการนำเสนอสาระสำคัญและการประกาศปฏิญญาสหสาขาศึกษานานาชาติ

10) จุดดี

(1) มีกระทรวงศึกษาธิการและคุรุสภารองรับ

ร่วมกันกับ ASEAN โดยการแลกเปลี่ยนการเข้าร่วมประชุมระหว่างประธาน AIPA และประธานคณะกรรมการประจำอาเซียน และให้อำนาจกับที่ประชุมสมาชิกผู้ใหญ่ในการริเริ่มการจัดทำกฎหมายในประเทศที่ประเทศสมาชิกให้ความสนใจร่วมกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

1) วัตถุประสงค์

เพื่อให้มีความตกลงร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกในการร่วมมือกันไปสู่ความเข้มแข็งและโปร่งของภูมิภาคที่มีความกลมกลืนและเป็นเอกภาพ

2) คุณลักษณะ

เป็นการรวมกลุ่มกันของควมหลากหลายของวัฒนธรรมและแนวความคิดของประเทศในกลุ่มอาเซียน

3) การกิจ

(1) มีบทบาทและหน้าที่ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นและสร้างคุณค่าต่ออาเซียน และทำให้ประชาชนมีความภาคภูมิใจที่เป็นพลเมืองอาเซียน

(2) สร้างนโยบายขององค์กร และเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเสนอแนะนโยบาย ตลอดจนผลักดันให้เกิดการจัดทำข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ร่วมกันภายในอาเซียน เพื่อเสนอองให้ฝ่ายบริหารพิจารณา โดยมติที่ได้รับรองจากที่ประชุมจะถูกส่งผ่านไปยังหน่วยประจำชาติเพื่อดำเนินการแจ้งให้รัฐบาลและรัฐสภาแห่งชาติรับทราบและปฏิบัติตามข้อมตินั้น ๆ

4) กลุ่มเป้าหมาย

สมาชิกของสมาชิกสภาอาเซียนประกอบด้วย รัฐสภาแห่งชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน จำนวน 8 ชาติ ได้แก่ ราชาอาณาจักรัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

5) ความเหมาะสมกับงาน

มีความเหมาะสมกับการให้ความเห็นขอและลงนามความตกลงระหว่างประเทศสมาชิกทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคีหลายฉบับ เพื่อทำให้อาเซียนสามารถก้าวต่อไปในฐานะองค์กรระดับภูมิภาคที่มีความรับผิดชอบมากขึ้นกว่าเดิมและเต็มไปด้วยประสิทธิภาพ และมีการรับรองขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลของอาเซียน เพื่อก้าวไปสู่การเป็นประชาคมของประชาชนอาเซียน

6) การบริหารจัดการในวันจัดสัมมนา

โดยรัฐบาลของประเทศสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนและประธานรัฐสภาอาเซียน

7) ผลการจตุตสัมมนา

ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียน 9 ประเทศ ได้ร่วมลงนามเอกสารผลการประชุมสุดยอดอาเซียน และการประกาศปฏิญญา ว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน ดังเช่น ครั้งที่ 14 มีการประกาศปฏิญญาชะอำ-หัวหิน ว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน ปี ค.ศ. 2009 - 2015 ณ ห้องรอยัล ดุสิต แกรนด์ บอลรูม โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี และผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียน ได้ให้

การรับรองและออกเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก

8) จุดตัด

- (1) มีธรรมนูญขององค์การรัฐสภาอาเซียนรองรับ
- (2) ก่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างชาติสมาชิกอาเซียนเพื่อร่วมกันเผชิญวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ในโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคและวิกฤตการณ์ในภูมิภาค เช่น วิกฤตทางการเงินเมื่อปี 1997 ซึ่งเป็นสาเหตุเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก วิกฤตภัยสึนามิ ปี 2004 พายุเฮอร์ริเคน ปี 2008 และการแพร่ระบาดของโรคซาร์ส ปี 2004 และเหตุการณ์เซ็กส์เวิร์ดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ H1N1 ในปี 2009

(3) มีการพัฒนาจากกลุ่มภูมิภาคที่ประกอบด้วยสมาชิกเพียง 5 ประเทศ ปัจจุบันมีสมาชิกรวมกัน 10 ประเทศ และมีความสำเร็จของความร่วมมือกันระหว่างชาติสมาชิกอาเซียน

9) จุดอ่อน

การจัดประชุมสมัชชาระหว่างประเทศสมาชิก บางครั้งได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชาติสมาชิกอาเซียน ทำให้การจัดประชุมท่ามกลางความร่วมมือในระดับภาคีอาจจะได้รับผลกระทบ

10) ปัญหาการดำเนินงาน

อาจจะได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความรุนแรงในภูมิภาค

11) ผู้รับผิดชอบ/ดูแล

สำนักงานเลขาธิการของสมัชชารัฐสภาอาเซียนเป็นหน่วยงานจัดการบริหารของสมัชชารัฐสภาอาเซียน

2.1.19 สมัชชา Unitarian Universalist Association (UUA)

องค์การ Unitarian Universalist Association (UUA) เป็นองค์การอิสระทางด้านศาสนาที่ไม่แสวงผลกำไร ดำเนินกิจกรรมเพื่อสนับสนุน ส่งเสริมสมาชิกที่มีความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว การดำเนินงานของ UUA มีลักษณะเป็นองค์การภาคีเครือข่าย ซึ่งมีการกำหนดการร่วมประชุมใหญ่ประจำปี

1) วัตถุประสงค์

ให้การสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับเยาวชนและผู้ใหญ่ตอนต้น (18-35 ปี) เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมสมาชิกด้านการศาสนา

2) การกิจ

ส่งเสริมการศึกษาด้านศาสนา และการดำเนินงานทางด้านศาสนา

3) กลุ่มเป้าหมาย

เยาวชนและผู้ใหญ่ที่นับถือศาสนาคริสต์ที่เชื่อในพระเจ้าองค์เดียวในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

4) ความเหมาะสมกับงาน

เหมาะสมกับกิจกรรมทางศาสนาในกลุ่มเยาวชนและผู้ใหญ่ตอนต้น

5) การก่อตัวก่อนจัดสมัชชา

การจัดสมัชชาในแต่ละครั้งมีการกำหนดประเด็นและกิจกรรมด้วยการระดมความคิดเห็นและความเห็นชอบของสมาชิก

สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สังคมภาคคุณธรรมแห่งชาติ และตลาดนัดคุณธรรม สังคมวิชาการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ สังคมพัฒนาคุณภาพการศึกษา และสังคมชาวเอตลาคาประชาชน เป็นต้น

(2.2) สังคมชาวประชาสังคม (social group) เป็นการจัดสมาชิกที่ต่ออาศัยพลังความร่วมมือของสมาชิกชนชาติไม่ใหญ่มากนัก เฉพาะในกลุ่มของสมาชิกในสังคมบางกลุ่ม ได้แก่ สมาชิกชาวเยาวชน ชาวไทยภูเขา สมาชิกชนตาบอด สมาชิกผู้สูงอายุ สมาชิกชาววิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา และสมาชิกประชาชนแห่งประเทศไทย เป็นต้น

(2.3) สังคมชาวองค์กร/สถาบันทางสังคม (social organization/institution) เป็นการจัดสมาชิกที่ต้องอาศัยการขับเคลื่อนในลักษณะขององค์กรต่าง ๆ ได้แก่ สมาชิกชาวครอบครัว สมาชิกชาวสงฆ์ในสหรัฐอเมริกา สมาชิกชาวอัครสังฆมณฑล และสมาชิกชาวเกสซิกกรรมไทย เป็นต้น

(3) ด้านการรองรับโดยกฎหมายหรือองค์กร

(3.1) สมาชิกที่มีกฎหมายรองรับ เป็นสมาชิกที่จัดขึ้นตามกฎหมายกำหนด เช่น สมาชิกชาวสุขภาพแห่งชาติ สมาชิกชาวครอบครัว สมาชิกชนตาบอด สมาชิกผู้สูงอายุ เป็นต้น

(3.2) สมาชิกที่มีองค์กรรองรับ เป็นสมาชิกที่จัดขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบายหรือยุทธศาสตร์ขององค์กร เช่น สมาชิกชาววิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา สมาชิกชาวคุณธรรมแห่งชาติ และตลาดนัดคุณธรรม สมาชิกชาวปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ และสมาชิกพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

(4) ผลของการจัดสมาชิก

ในการจัดสมาชิกแต่ละครั้ง สมาชิกจะเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสพการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสมาชิก และผลของการจัดสมาชิกส่วนหนึ่งคือ การประกาศปฏิญญาเจตนารมณ์ แลกเปลี่ยน มาตรการ แนวทาง/หรือข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการดำเนินงานบรรลุตามเจตนารมณ์ของการจัดสมาชิกนั้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(4.1) ปฏิญญา/เจตนารมณ์/แถลงการณ์ มีสมาชิกที่มีการประกาศปฏิญญา เจตนารมณ์ แลกเปลี่ยนได้แก่ สมาชิกชาวสุขภาพแห่งชาติ สมาชิกชาวครอบครัว สมาชิกชาวเกสซิกกรรมไทย สมาชิกชาวชนแห่งชาติ ไทย สมาชิกชาวคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรม สมาชิกชาวคุณภาพการศึกษา สมาชิกชาวปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ สมาชิกผู้สูงอายุ สมาชิกชาวอัครสังฆมณฑล สมาชิกชาวสงฆ์ในสหรัฐอเมริกา สมาชิกชาวศึกษานานาชาติ สมาชิกชาวรัฐสภาอาเซียน และสมาชิก Universalist Association (UUA)

(4.2) มาตรการ/แนวทาง มีสมาชิกที่มีการนำเสนอมาตรการ แนวทางแก่หน่วยงาน/องค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ สมาชิกชาวพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ สมาชิกชนตาบอด สมาชิกชาวเกสซิกกรรมไทย สมาชิกชาวประชาชนแห่งประเทศไทย สมาชิกชาวเอตลาคาประชาชน ผู้สูงอายุ สมาชิกชาวอัครสังฆมณฑล สมาชิกชาวเยาวชนชาวไทยภูเขา และสมาชิกชาวรัฐสภาอาเซียน

(4.3) ข้อเสนอแนะนโยบาย มีสมัชชาที่สำนักงานนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายแก่ภาครัฐและหน่วยงาน/องค์กรที่ส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ สมัชชาครอบครัว สมัชชาเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ สมัชชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อการพัฒนา สมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดคุณธรรม สมัชชาพัฒนาคุณภาพการศึกษา สมัชชาการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ สมัชชาเอตลัสภาคประชาชน สมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสมัชชาการศึกษานานาชาติ

รายละเอียดการวิเคราะห์สมัชชาในประเทศไทยและต่างประเทศ แสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ผลการวิเคราะห์สมัชชาในประเทศไทยและต่างประเทศ

สมัชชา	ระดับของสมัชชา		จุดมุ่งหมายสมัชชา			กฎหมายหรือองค์การรองรับ		ผลการจัดสมัชชา		
	ชาติ	นานาชาติ	ขับเคลื่อนประเด็นทางสังคม	ประชาสังคม	องค์กร/สถาบันทางสังคม	กฎหมายรองรับ	องค์กรรองรับ	ปฏิญญา/เจตนารมณ์แถลงการณ์	มาตรการ/แนวทาง	ข้อเสนอ
1. สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ	✓		✓			✓	✓	✓		✓
2. สมัชชาครอบครัว	✓				✓	✓	✓	✓		✓
3. สมัชชาเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ	✓		✓				✓		✓	✓
4. สมัชชาคนตาบอด	✓			✓		✓	✓		✓	
5. สมัชชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา	✓		✓				✓			✓
6. สมัชชาเภสัชกรรมไทย	✓				✓		✓	✓	✓	
7. สมัชชาประชาชนแห่งประเทศไทย	✓			✓		✓		✓	✓	
8. สมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรม	✓		✓				✓	✓		✓
9. สมัชชาพัฒนาคุณภาพการศึกษา	✓		✓				✓	✓		✓

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

สหประชา	ระดับของสหประชา		จุดมุ่งหมายสหประชา			กฎหมายหรือองค์การรองรับ		ผลการจัดสหประชา		
	ชาติ	นานาชาติ	ขับเคลื่อนประเด็นทางสังคม	ประชาสังคม	องค์กร/สถาบันทางสังคม	กฎหมายรองรับ	องค์กรรองรับ	ปฏิญญา/เจตนารมณ์แถลงการณ์	มาตรการ/แนวทาง	ข้อเสนอนโยบาย
10. สหประชาการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้	✓		✓			✓		✓		✓
11. สหประชาเอตส์ภาคประชาชน	✓			✓			✓	✓		✓
12. สหประชาผู้สูงอายุ	✓			✓		✓	✓	✓		✓
13. สหประชาองค์กรสังคมพล	✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓
14. สหประชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา	✓			✓			✓			
15. สหประชาเยาวชนชาวไทยภูเขา	✓			✓			✓	✓		
16. สหประชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ		✓					✓			✓
17. สหประชาการศึกษานานาชาติ		✓	✓				✓			✓
18. สหประชารัฐสภาอาเซียน		✓			✓		✓	✓		
19. สหประชา Unitarian Universalist Association (UUA)		✓		✓			✓	✓		

2.2 การจัดสหประชาด้านการศึกษา

การจัดสหประชาด้านการศึกษาของประเทศไทยมี 3 สหประชา คือ 1) สหประชาการศึกษานานาชาติ 2) สหประชาการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ และ 3) สหประชาพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะสำคัญของสหประชาการศึกษา มีดังนี้

2.2.1 ความเป็นมาของสหประชาการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ความเป็นมาของสหประชาแต่ละสหประชา มีความแตกต่างกัน คือ

1) สหประชาการศึกษานานาชาติ เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อนโยบายของหน่วยงาน/องค์กร หน่วยงานหลัก คือ กระทรวงศึกษาธิการ ในทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของชาติให้มีความก้าวหน้าทัดเทียมกับสากล ด้วยการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมฉลองเนื่องในวันครูโลก

2) สหประชาการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในด้านการปฏิรูปการศึกษา ด้วยการรายงานผลการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาให้สาธารณชนได้รับทราบและให้ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้าร่วมประชุมสหประชา

3) สหประชาพัฒนาคุณภาพการศึกษา เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อนโยบายของหน่วยงาน/องค์กร หน่วยงานหลัก คือ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้กำหนดนโยบายข้อที่ 3 เรื่องคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ทุกระดับด้วยการทำให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักถึงความสำคัญและเข้ามา
มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ

2.2.2 ระดับสมัชชาการศึกษา

1) ระดับชาติ เป็นการจัดสมัชชาที่มีบุคลากรทางการศึกษา
และผู้แทนจากหน่วยงาน/องค์กรทางการศึกษาทั่วประเทศเข้าร่วม
ประชุมสมัชชา สมัชชาการศึกษาที่เป็นสมัชชาระดับชาติ คือ สมัชชา
การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ และสมัชชาพัฒนาคุณภาพการศึกษา
2) ระดับนานาชาติ เป็นการจัดสมัชชาที่มีบุคลากรทาง
การศึกษาและผู้แทนจากหน่วยงาน/องค์กรทางการศึกษาทั้งในประเทศไทย
และต่างประเทศเข้าร่วมประชุมสมัชชา คือ สมัชชาการศึกษานานาชาติ

2.2.3 วงรอบการจัดสมัชชาการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า การจัดสมัชชาโดยทั่วไปจะมียังรอบการจัด
2 รูปแบบ คือ 1) มีการจัดหลายรอบตามระดับของสมัชชา เช่น ระดับ
พื้นที่ ระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค และระดับชาติ เพื่อเชื่อมโยงประเด็น
จากระดับย่อย ๆ เช่น ระดับพื้นที่ ระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค ไปสู่ระดับ
ใหญ่ คือ ระดับชาติ และ 2) การจัดสมัชชาเพียงรอบเดียว เช่น ระดับชาติ
สำหรับการจัดสมัชชาการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ทั้ง 3 สมัชชามี
การจัดรอบเดียวคือ ระดับชาติ แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องของความ
ต่อเนื่องของการจัดสมัชชา คือ สมัชชาการศึกษานานาชาติ จะมีการจัด
ประชุมสมัชชาปีละ 1 รอบ แต่จัดต่อเนื่องหลายปีโดยส่วนใหญ่จะจัดร่วม
กับงานวันครูโลก แต่สมัชชาการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ และ
สมัชชาพัฒนาคุณภาพการศึกษามีการจัดประชุมสมัชชาเพียง 1 ครั้ง
เท่านั้น

2.2.4 จุดมุ่งหมายของการจัดสมัชชาการศึกษา

สมัชชาการศึกษาทั้ง 3 สมัชชา มีจุดมุ่งหมาย 2 ระดับ คือ
จุดมุ่งหมายหลักและจุดมุ่งหมายเฉพาะ ซึ่งพบว่า ในการจัดสมัชชาทั้ง
3 สมัชชา จะมีจุดมุ่งหมายหลักที่เหมือนกัน และมีจุดมุ่งหมายเฉพาะที่
แตกต่างกัน ดังนี้

1) จุดมุ่งหมายหลัก เป็นจุดมุ่งหมายของการจัดสมัชชา
ทั่วไป คือ เป็นการร่วมมือร่วมพลังของบุคลากรทางการศึกษา เป็นการ
จัดให้มีเวทีสาธารณะเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และ
เป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างสมาชิกเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
เป็นต้น

2) จุดมุ่งหมายเฉพาะ เป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะของแต่ละ
สมัชชา เช่น **สมัชชาการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้** มีจุดมุ่งหมาย
เพื่อรายงานผลการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตามภารกิจแก่สาธารณชน
และให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เห็นชัดและเสนอแนะที่เป็น
ประโยชน์ต่อการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ เพื่อให้การจัด
การศึกษาบรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542 **สมัชชาพัฒนาคุณภาพการศึกษา** มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้
กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและทุกภาคส่วนของสังคม
ได้รวมพลัง ร่วมมือกันผลักดัน ขับเคลื่อนและแสวงหาแนวทางแก้ไข
วิกฤตการศึกษา และประกาศปณิธานความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพ
การศึกษาไทยให้แก่รัฐบาล และ**สมัชชาการศึกษานานาชาติ** มีจุดมุ่งหมาย
เพื่อให้คณาจารย์ ครู นักศึกษอบรม และบุคลากรทางการศึกษา ได้นำเสนอ
ผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการที่เป็นประโยชน์และสามารถเป็นแบบ

อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ปกครอง นักธุรกิจ นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป จากทุกภาคส่วนของสังคม สำหรับสมัชชาการศึกษาสามารถเข้าหาภาคีกลุ่มเป้าหมายในการเข้าร่วมประชุมสมัชชาจะขยายขอบเขตไปถึงนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาจากต่างประเทศร่วมด้วย

2.2.7 การบริหารสมัชชาการศึกษา

การจัดประชุมสมัชชาการศึกษาทั้ง 3 สมัชชา มีการบริหารสมัชชา 3 ระยะ คือ 1) ก่อนการจัดสมัชชา 2) ในวันจัดสมัชชา และ 3) หลังการจัดสมัชชา ในแต่ละระยะมีการบริหาร ดังนี้

1) ก่อนการจัดสมัชชา เป็นการบริหารเพื่อเตรียมการจัดสมัชชาการศึกษา โดย

- (1) การแต่งตั้งประธานการจัดสมัชชา ที่ปรึกษา คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ
- (2) ประชุมระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการเพื่อกำหนดประเด็นการประชุมสมัชชา การกำหนดแผนการดำเนินงาน รวมทั้งการจัดกิจกรรมในระยะเวลาต่าง ๆ ของการจัดประชุมสมัชชา
- (3) จัดเตรียมเอกสารวิชาการ คู่มือที่ต้องใช้ในการประชุมสมัชชา
- (4) ดำเนินการตามแผนที่กำหนด เพื่อมอบหมายงาน

และติดตามความก้าวหน้าของการเตรียมงานการจัดประชุมตามความเหมาะสม เช่น ประมวลสัมฤทธิ์การจัดประชุมและเชิญชวนผู้เข้าร่วมประชุมผ่านสื่อมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชนวิทยุและเว็บไซต์ จัดการแถลงข่าว

การจัดประชุม และประสานงานการเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ เชิญวิทยากร รับลงทะเบียนผู้เข้าร่วมประชุม จัดทำเอกสาร เตรียมอุปกรณ์ประกอบการประชุม การเชิญแขกผู้มีเกียรติเข้าร่วมประชุม และการเตรียมการจัดประชุม เป็นต้น

(5) กำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน แก้ไขปัญหาต่าง ๆ และรายงานผลการดำเนินงานในที่ประชุมคณะกรรมการจัดสมัชชา เพื่อให้มีการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด

2) ในวันจัดสมัชชา เป็นการบริหารเพื่อให้การจัดกิจกรรมสมัชชาการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายทุกกิจกรรม โดยคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการแต่ละฝ่ายจะเข้าร่วมประชุมสมัชชา พร้อมทั้งติดตามผลการดำเนินงานของกิจกรรมในคราวรับตีตชอบ พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาดัง ๆ ถ้ามี เป็นการบริหารเพื่อให้การจัดกิจกรรมสมัชชาศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายทุกกิจกรรม

3) หลังการจัดสมัชชา

- (1) มีการสรุปผลการดำเนินการในการจัดประชุมสมัชชา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดประชุมสมัชชาครั้งต่อไป วางแผนการดำเนินงานต่อสำหรับกรณีที่มีการดำเนินงานต่อเนื่องเพื่อเชื่อมโยงประเด็น และการจัดในครั้งต่อไป หรือในปีต่อไป
- (2) การเผยแพร่ผลการจัดประชุมสมัชชา

2.2.8 การจัดกิจกรรมในการประชุมสมัชชาการศึกษา

การจัดกิจกรรมในการประชุมสมัชชาการศึกษา พบว่า มีการจัดประชุม 1-2 วัน โดยมีการจัดประชุมสมัชชา ดังนี้

- 1) การเปิดประชุมโดยบุคคลที่มีชื่อเสียงและมีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาไทย
- 2) มีการนำเสนอสาระสำคัญตามประเด็นการจัดประชุม สมัชชาการศึกษา ด้วยการจัดทำเป็นเอกสาร การแสดงปาฐกถา การอภิปราย การเสวนา การนำเสนอด้วยโพลเตอร์ มัลติมีเดีย กิจกรรมบันเทิง เป็นต้น

3) การประชุมกลุ่มย่อยเพื่อระดมความคิดเห็นในการกำหนดแนวทาง/ข้อตกลงในการปฏิบัติร่วมกัน ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย การแสดงเจตนาพร้อมและปฏิญญา

4) การร่วมกันประกาศแนวทาง/ข้อตกลงในการปฏิบัติร่วมกัน ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย การแสดงเจตนาพร้อมและปฏิญญา

สรุปลักษณะสำคัญของสมัชชาการศึกษา ดังรายละเอียดในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของสมัชชาการศึกษา

ประเด็นการวิเคราะห์	สมัชชา การศึกษานานาชาติ	สมัชชาการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้	สมัชชา พัฒนาคุณภาพการศึกษา
1. ความเป็นมา	เพื่อตอบสนองต่อนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ	เพื่อตอบสนองต่อ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ	เพื่อตอบสนองต่อนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ
2. ระดับสมัชชา	ระดับนานาชาติ	ระดับชาติ	ระดับชาติ
3. วงรอบการจัดสมัชชา	จัดปีละ 1 ครั้ง ทุกปี ในงานวันครูโลก ในปี 2552 เป็นครั้งที่ 8	จัดรอบเดียว 1 ครั้ง	จัดรอบเดียว 1 ครั้ง
4. จุดมุ่งหมายหลักของ การจัดสมัชชา	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการร่วมมือร่วมพลังของ บุคลากรทางการศึกษา - เป็นการจัดให้มีเวทีสาธารณะ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันและกัน - เป็นการดำเนินการร่วมกัน ระหว่างสมาชิกเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการร่วมมือร่วมพลังของ บุคลากรทางการศึกษา - เป็นการจัดให้มีเวทีสาธารณะ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันและกัน - เป็นการดำเนินการร่วมกัน ระหว่างสมาชิกเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการร่วมมือร่วมพลัง ของบุคลากรทางการศึกษา - เป็นการจัดให้มีเวทีสาธารณะ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันและกัน - เป็นการดำเนินการร่วมกัน ระหว่างสมาชิกเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ประเด็นการวิเคราะห์	สมัชชา การศึกษานานาชาติ	สมัชชาการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้	สมัชชา พัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. จุดมุ่งหมายเฉพาะของ การจัดสมัชชา	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้คณาจารย์ ครู นักฝึกอบรม และบุคลากรทางการศึกษา ได้นำเสนอ ผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ และสามารถเป็นแบบอย่างได้ เผยแพร่ต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ในอนาคต 	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อรายงานผลการดำเนินงาน ปฏิรูปการศึกษาแก่สาธารณชน - ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดง ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ต่อการ ดำเนินการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และทุกภาคส่วนของสังคม ได้รวมพลัง ร่วมมือกันผลักดัน ขับเคลื่อนและแสวงหา แนวทางแก้ไขวิกฤตการศึกษา - ประกาศปฏิญญาความร่วมมือ ในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาไทย
6. หน่วยงาน/องค์กร ร่วมจัดสมัชชาการศึกษา			
6.1 เจ้าภาพหลัก	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานระดับนโยบาย ด้านการศึกษาของประเทศไทย เช่น กระทรวงศึกษาธิการ - องค์กรนานาชาติ เช่น UNESCO 	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานระดับนโยบาย ด้านการศึกษาของประเทศไทย เช่น กระทรวงศึกษาธิการ - คุรุสภา 	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานระดับนโยบาย ด้านการศึกษาของประเทศไทย เช่น กระทรวงศึกษาธิการ - คุรุสภา

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ประเด็นการวิเคราะห์	สมัชชา การศึกษานานาชาติ	สมัชชาการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้	สมัชชา พัฒนาคุณภาพการศึกษา
6.2 เจ้าภาพร่วม	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงาน/องค์กรในสังกัดเจ้าภาพหลัก เช่น สกศ. สป. สพฐ. สอศ. สกอ. - หน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น สกสศ. สคศท. สถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นต้น - องค์กรนานาชาติ เช่น สหพันธ์ครูโลก ธนาคารโลก บริติชเคานซิล เป็นต้น 		
6.3 หน่วยงาน/องค์กรสนับสนุน	<ul style="list-style-type: none"> - ในประเทศไทยคือ สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย สมาคมสหภาพครูแห่งชาติ สมาคมครูสถานศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย สมาคมครูโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทย และภาคีเครือข่าย - ภาคีเครือข่ายจากประเทศต่างๆ เช่น สมาครูอาเซียน 		
7. กลุ่มเป้าหมายในการเข้าร่วมประชุมสมัชชา	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหาร ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ปกครอง นักธุรกิจ นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไป จากทุกภาคส่วนของสังคม - นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาจากต่างประเทศ 		

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ประเด็นการวิเคราะห์	สมัชชา การศึกษานานาชาติ	สมัชชาการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้	สมัชชา พัฒนาคุณภาพการศึกษา
8. การบริหารสมัชชา			
8.1 ก่อนการจัดสมัชชา	<p>เป็นการบริหารเพื่อเตรียมการจัดสมัชชาการศึกษาโดย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแต่งตั้งประธานการจัดสมัชชา ที่ปรึกษา คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ - ประชุมระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการเพื่อกำหนดประเด็นการประชุมสมัชชา การกำหนดแผนการดำเนินงาน รวมทั้งการจัดกิจกรรมในระยะต่างๆ ของการจัดประชุมสมัชชา - จัดเตรียมเอกสารวิชาการ คู่มือที่ต้องใช้ในการประชุมสมัชชา - ดำเนินการตามแผนที่กำหนด เพื่อมอบหมายงานและติดตามความก้าวหน้าของการเตรียมงาน 		
8.2 ในวันจัดสมัชชา	<p>เป็นการบริหารเพื่อให้การจัดกิจกรรมสมัชชาการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายทุกกิจกรรม โดยคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการแต่ละฝ่ายจะเข้าร่วมประชุมสมัชชา พร้อมทั้งติดตามผลการดำเนินงานของกิจกรรมในความรับผิดชอบ พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ถ้ามี เป็นการบริหารเพื่อให้การจัดกิจกรรมสมัชชาการศึกษารับรู้ตามจุดมุ่งหมายทุกกิจกรรม</p>		

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ประเด็นการวิเคราะห์	สมัชชา การศึกษานานาชาติ	สมัชชาการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้	สมัชชา พัฒนาคุณภาพการศึกษา
8.3 หลังการจัดสมัชชา	<ul style="list-style-type: none"> - การสรุปผลการดำเนินการในการจัดประชุมสมัชชาครั้งนี้ - การให้ข้อเสนอแนะในการจัดประชุมสมัชชาครั้งต่อไป - การวางแผนการดำเนินงานต่อ ในกรณีที่มีการจัดสมัชชาต่อเนื่อง ทั้งในการจัดในแต่ละรอบ เพื่อเชื่อมโยงประเด็น และการจัดในครั้งต่อไป หรือในปีต่อไป ไป - การเผยแพร่ผลการจัดประชุมสมัชชา 		
9. การจัดกิจกรรมในการประชุมสมัชชาการศึกษา	<p>การจัดกิจกรรมในการประชุมสมัชชาการศึกษา พบว่า มีการจัดประชุม 1-2 วัน โดยมีกิจกรรมในวันจัดประชุมสมัชชา ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเปิดประชุมโดยบุคคลที่มีชื่อเสียงและมีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาไทย - มีการนำเสนอสาระสำคัญตามประเด็นการประชุมสมัชชาการศึกษา ด้วยเอกสาร ปาฐกถา การอภิปราย การเสวนา การนำเสนอด้วยโปสเตอร์ มัลติมีเดีย กิจกรรมบันเทิง เป็นต้น - การประชุมกลุ่มย่อยเพื่อระดมความคิดเห็นในการกำหนดแนวทาง/ข้อตกลงในการปฏิบัติร่วมกัน - ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย การแสดงเจตนารมณ์และปฏิญญา - การร่วมกันประกาศแนวทาง/ข้อตกลงในการปฏิบัติร่วมกัน ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย การแสดงเจตนารมณ์และปฏิญญา 		

2.3 สารสำคัญของข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่สอง

2.3.1 หลักการและกรอบแนวคิด

ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองเน้นการปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้ และเสนอกลไกที่จะก่อให้เกิดผลต่อการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และพิจารณากระบวนการศึกษาและเรียนรู้ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการพัฒนาประเทศไทย ซึ่งต้องเชื่อมโยงกับการพัฒนาระบบอื่น ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เกษตรกรรม สาธารณสุข การจ้างงาน เป็นต้น

2.3.2 วิสัยทัศน์

“คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ”

2.3.3 เป้าหมายปี 2561

ภายในปี 2561 มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เน้นประเด็นหลัก 3 ประการ คือ

1) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย

2) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้

3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารและจัดการศึกษา

ประเด็นหลักทั้งสามประการนี้จะส่งผลให้คนไทยยุคใหม่ เป็นบุคคล ดังนี้

- สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการอ่าน และมีนิสัยใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต

- มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์

- มีจิตสาธารณะ มีระเบียบวินัย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม สามารถทำงานเป็นกลุ่ม

- มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึกและความภูมิใจในความเป็นไทย ยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รังเกียจการทุจริต และต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียง

- สามารถก้าวทันโลก

2.3.4 กรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษา

ปฏิรูปการศึกษาและเรียนรู้จากระบบ มีการถว้แนวปฏิบัติในการพัฒนา 4 ประการ คือ 1) พัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ 2) พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ 3) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และ 4) พัฒนาการบริหารจัดการใหม่ ดังนี้

1) พัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่

พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ตั้งแต่ปฐมวัย สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถสื่อสาร คิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา ริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ มีระเบียบวินัย ค่านิยม จิตสำนึกและภูมิใจในความเป็นไทย ก้าวทันโลก เป็นคุณธรรม ค่านิยม จิตสำนึกและภูมิใจในความเป็นไทย ก้าวทันโลก เป็นกำลังคนที่มีคุณภาพ มีทักษะความรู้พื้นฐานที่จำเป็น สมรรถนะ ความรู้ความสามารถทำงานมีประสิทธิภาพ มีโอกาสเรียนรู้อย่างเท่าเทียมเสมอภาค

2.4.2 เจตนารมณ์ของแผน

แผนการศึกษาแห่งชาติมีเจตนารมณ์ 3 ประการ คือ 1) การจัด
การศึกษา 2) การพัฒนาคนไทย และ 3) การพัฒนาสังคมไทย โดยมี
การกำหนดคุณลักษณะของคนไทยและสังคมไทย รวมทั้งพฤติกรรมที่
แสดงออกของคนไทย และผลลัพธ์ที่ปรากฏกับสังคมไทย ดังแสดงใน
ตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 เจตนารมณ์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)

เป้าหมาย การจัดการศึกษา	เป้าหมายของการพัฒนาคน และสังคมไทย	คุณลักษณะของคนไทย และสังคมไทย	พฤติกรรมที่แสดงออกของคนไทย และผลลัพธ์ที่ปรากฏกับสังคมไทย
<ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการศาสนาเข้ากับ การศึกษาทุกระดับ ทุกระบบ - บูรณาการศิลปะเข้ากับ การศึกษาทุกระดับ ทุกระบบ - บูรณาการวัฒนธรรม เข้ากับการศึกษาทุกระดับ ทุกระบบ - บูรณาการกีฬาเข้ากับ การศึกษาทุกระดับ ทุกระบบ 	<ul style="list-style-type: none"> - คนไทยได้เรียนรู้ ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ - คนไทยเป็นคนดี - คนไทยเป็นคนเก่ง - คนไทยเป็นคนมีความสุข 	<ul style="list-style-type: none"> - มีร่างกายสมบูรณ์ - มีจิตใจสมบูรณ์ - มีสติปัญญา - มีความรู้ - มีคุณธรรม - มีวัฒนธรรมใน การดำรงชีวิต 	<ul style="list-style-type: none"> - มีวินัย - ประหยัด - มีความเอื้ออาทร - เกื้อกูล - มีเหตุผล - รู้หน้าที่ - ซื่อสัตย์ - พากเพียร - ชยัน - ใฝ่เรียนใฝ่รู้ตลอดชีวิต - รักประเทศ รักชาติ - ภูมิใจในความเป็นไทย - มีวิถีประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็น และสิทธิของผู้อื่น - มีความเสียสละ - รักษาสิ่งแวดล้อม - สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

เป้าหมายการจัดการศึกษา	เป้าหมายของการพัฒนาคนและสังคมไทย	คุณลักษณะของคนไทยและสังคมไทย	พฤติกรรมที่แสดงออกของคนไทยและผลลัพธ์ที่ปรากฏกับสังคมไทย
			<ul style="list-style-type: none"> - ยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข - รังเกียจการทุจริต -ต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียง - มีสมรรถภาพสูงในการดำเนินชีวิต - มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี - มีความสามารถด้านใดด้านหนึ่งหรือรอบด้านหรือมีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง - ก้าวทันโลก ทันเหตุการณ์ - ทันเทคโนโลยี - สามารถใช้สติและปัญญาในการเผชิญและพิชิตปัญหา - พัฒนาการตนเองได้เต็มตามศักยภาพ - ทำประโยชน์ให้เกิดแก่ตน สังคม และประเทศชาติได้ - มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต - เป็นคนร่าเริงแจ่มใส

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

เป้าหมายการจัดการศึกษา	เป้าหมายของการพัฒนาคนและสังคมไทย	คุณลักษณะของคนไทยและสังคมไทย	พฤติกรรมที่แสดงออกของคนไทยและผลลัพธ์ที่ปรากฏกับสังคมไทย
			<ul style="list-style-type: none"> - มีร่างกายแข็งแรง - มีจิตใจเข้มแข็ง - มีมนุษยสัมพันธ์ - มีความรักต่อทุกสรรพสิ่ง - มีอิสรภาพ ปลอดภัยจากการตกเป็นทาสของอบายมุข - ได้ทำในสิ่งที่ตนสนใจตามความต้องการ - สามารถเรียนรู้ให้รู้ความจริง บรรลุความดี ความงาม - มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย - สามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียงร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ
พัฒนาสังคมไทย	สังคมที่มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพ 3 ด้าน	สังคมคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - ทำให้คนทุกคนมีโอกาส - ทำให้คนมีความเสมอภาค - ทำให้คนไทยสามารถพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

เป้าหมาย การจัดการศึกษา	เป้าหมายของการพัฒนาคน และสังคมไทย	คุณลักษณะของคนไทย และสังคมไทย	พฤติกรรมที่แสดงออกของคนไทย และผลลัพธ์ที่ปรากฏกับสังคมไทย
			<ul style="list-style-type: none"> - มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจเข้มแข็งและแข่งขันได้ และมีเสถียรภาพ - เป็นระบบเศรษฐกิจที่มีการพัฒนาอย่างสมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถเชื่อมโยงเข้าสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ได้อย่างเหมาะสม - รักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนและสมดุล มีชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างกลมกลืนและเกื้อกูล - เป็นสังคมที่ส่งเสริม “ธรรมรัฐ” และ “สังคมประชาธิปไตย” - ทุกคนสามารถเข้าถึงบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

เป้าหมาย การจัดการศึกษา	เป้าหมายของการพัฒนาคน และสังคมไทย	คุณลักษณะของคนไทย และสังคมไทย	พฤติกรรมที่แสดงออกของคนไทย และผลลัพธ์ที่ปรากฏกับสังคมไทย
			<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบการเมืองการปกครองที่เปิดกว้าง โปร่งใส และอำนวยให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดและตัดสินใจในกิจกรรมทางการเมือง และกิจกรรมสาธารณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และชุมชนท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง
		สังคมแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้ก้าวทันกับโลกยุคข้อมูลข่าวสาร และวิทยาการสมัยใหม่ - มีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง - ทุกองค์กรและทุกส่วนในสังคมมีความใฝ่รู้ และพร้อมที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

เป้าหมายการจัดการศึกษา	เป้าหมายของการพัฒนาคนและสังคมไทย	คุณลักษณะของคนไทยและสังคมไทย	พฤติกรรมที่แสดงออกของคนไทยและผลลัพธ์ที่ปรากฏกับสังคมไทย
			<ul style="list-style-type: none"> - บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งการเรียนรู้
		สังคมसानนฉันทและเอื้ออาทรต่อกัน	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสังคมซึ่งมุ่งฟื้นฟู สืบสาน และธำรงไว้ซึ่งคุณค่า เอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมของไทย - ช่วยเหลือ เกื้อกูล และพึ่งพากันไว้ให้มั่นคง - รักษาไว้ซึ่งสถาบันครอบครัว - มีการพัฒนาเครือข่ายชุมชนให้เข้มแข็ง - สร้างจิตสำนึกแห่งความเป็นไทยให้มากยิ่งขึ้น - มีเจตคติ และค่านิยมของสังคมที่ค้ำนึ่งถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นแกนหลักของสังคม - ให้ความสำคัญกับการดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและคนยากจน - ค้ำนึ่งถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ - มีความยุติธรรม และความเสมอภาคร่วมกัน

2.4.3 สรุปผลการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ เป้าหมาย นโยบาย และการดำเนินการดำเนินงานของแผนการศึกษาแห่งชาติ
แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) มีเป้าหมาย นโยบาย และการดำเนินการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ดังแสดงในตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เป้าหมาย นโยบาย และการดำเนินการดำเนินงานของแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)

วัตถุประสงค์ของแผน	เป้าหมาย	นโยบายและ การดำเนินการดำเนินงาน
1. พัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล เพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนา	คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข - มีความรู้เชิงวิชาการ - ใฝ่เรียนรู้ และแสวงหาความรู้ - ใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต - มีสุขภาพกายและใจที่สมบูรณ์ - สามารถประกอบอาชีพ	(1) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ในทุกระดับ และทุกระดับการศึกษา - ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ - มีสมรรถนะทั้งด้าน การอ่านและการเขียน ภาษาไทยและภาษา ต่างประเทศ - มีสมรรถนะด้าน การคิดค้นวณ คณิตศาสตร์ที่ แก้ปัญหา คิดริเริ่ม สร้างสรรค์

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของแผน	เป้าหมาย	นโยบายและ กรอบการดำเนินงาน
	<p>- อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่าง มีความสุข ตามแนวหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นฐานหลักของการพัฒนา ประเทศ</p>	<p>- มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ สามารถ เรียนรู้ด้วยตนเอง แสวงหา ความรู้และพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต - มีความรู้เชิงวิชาการ และสมรรถนะทางวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม - สามารถประกอบอาชีพ และอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข ตามแนวหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>(2) บัณฑิตและเสริมสร้าง ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีจิตสำนึก และความภูมิใจ ในความเป็นไทย - มีระเบียบวินัย - ดำเนินกิจกรรมส่วนรวม - ยึดมั่นในการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของแผน	เป้าหมาย	นโยบายและ กรอบการดำเนินงาน
		<p>(3) เพิ่มโอกาสทางการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนทุกคนตั้งแต่ แรกเกิดจนตลอดชีวิต ได้มีโอกาสเข้าถึงบริการ การศึกษาและการเรียนรู้ โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ยากจน อยู่ในท้องถิ่น ห่างไกลทุรกันดาร - ผลัดและพัฒนากำลังคน ให้สอดคล้องกับความต้องการ ของประเทศ - เสริมสร้างศักยภาพ การแข่งขัน ร่วมมือกับ นานาชาติ - พัฒนามาตรฐานและ ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาทั้งระบบ การประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกัน คุณภาพภายนอก - ผลัดและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากร ทางการศึกษาให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของแผน	เป้าหมาย	นโยบายและ กรอบการดำเนินงาน
<p>2. เพื่อสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญา และการเรียนรู้</p>	<p>มุ่งพัฒนาคนไทยเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งคุณธรรม ภูมิปัญญา และการเรียนรู้ มีการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อการเรียนรู้ นำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน มีสุขภาพะ ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และเอื้ออาทร</p>	<p>(1) ส่งเสริมการจัดการศึกษาอบรม และการเรียนรู้ของสถาบันศาสนาและสถานทางสังคม ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาด้านอาชีวศึกษา</p> <p>(2) ส่งเสริมและสนับสนุน เครือข่ายภูมิปัญญา การเรียนรู้สู่ศิลปะ วัฒนธรรม พหุศึกษา กีฬา ให้เป็นวิถีชีวิตอย่างมีคุณภาพและตลอดชีวิต ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ และสร้างกลไกการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์</p>

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของแผน	เป้าหมาย	นโยบายและ กรอบการดำเนินงาน
<p>3. เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคม เพื่อเป็นฐานสร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญา และการเรียนรู้</p>	<p>มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคนอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน</p> <p>- มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อการศึกษาและเรียนรู้</p> <p>- มีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>* มีการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)</p> <p>* มีการระดมทรัพยากรและความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนกับนานาชาติมากขึ้น อันจะนำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการอยู่ร่วมกันกับพลโลกอย่างสันติสุข</p> <p>- มีการพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน</p>	<p>(1) มีการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพ เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>(2) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการศึกษา</p> <p>- เร่งรัดการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาไปสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน</p> <p>- ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ และการลงทุนเพื่อการศึกษากลอบ การศึกษา ตลอดจนบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ</p>

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของแผน	เป้าหมาย	นโยบายและ กรอบการดำเนินงาน
		<p>(3) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการพัฒนาความเป็นสากลด้านการศึกษาเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน และเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน - มีการพัฒนาความร่วมมือกับนานาประเทศภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ เพื่อการอยู่ร่วมกับพหุโลกอย่างสันติสุข มีการพึ่งพาอาศัย และเกื้อกูลกัน

2.4.4 การนำแผนสู่การปฏิบัติ

ในการนำแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) สู่การปฏิบัติ มีเงื่อนไขที่กำหนดเกี่ยวกับหน่วยงาน และแนวทางการปฏิบัติ ดังแสดงในตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.5 เงื่อนไขการนำแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง

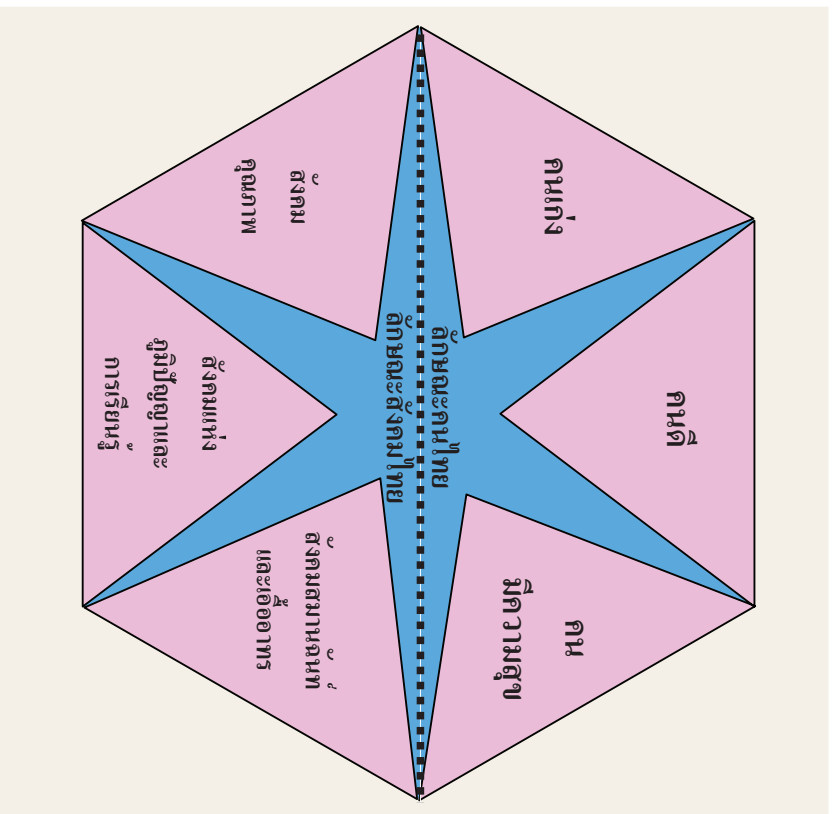
(พ.ศ. 2552-2559) สู่การปฏิบัติ

หน่วยงาน/องค์กร	การปฏิบัติ
	เงื่อนไขสู่การปฏิบัติ
<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่วนกลาง 2. จังหวัด/กลุ่มจังหวัด 3. เขตพื้นที่การศึกษา 4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5. สถานศึกษา 	<p>นำเจตนารมณ์ วัตถุประสงค์ และแนวนโยบายที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดเป็นแผนพัฒนาการศึกษา ระยะ 5 ปี - กำหนดเป็นแผนประจำปี - จัดทำแผนงานและโครงการเพื่อสนองบประมาณดำเนินการ - กำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงาน - กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุผลในส่วนที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน
<p>องค์กร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาคประชาสังคม - ภาคประชาชน - ชุมชน - ภาคเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าร่วมดำเนินการตามแผน เพื่อพัฒนาการศึกษาของชุมชน ท้องถิ่น และสังคมให้เข้มแข็งบนฐานแห่งเอกลักษณ์ของศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

เงื่อนไขสู่การปฏิบัติ	
หน่วยงาน/องค์กร	การปฏิบัติ
หน่วยงานบริหารแผน	<ul style="list-style-type: none"> - เตรียมและพัฒนาภาคีในการนำแผนสู่การปฏิบัติ - กำหนดกลไกการประสานงาน ประสานแผน - ปรับปรุงกฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบ เตรียมงบประมาณ - กำหนดมาตรการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - จัดทำกรอบการปฏิบัติของแผน - จัดทำแนวปฏิบัติของแผน โดยการระดมสรรพกำลังจากหน่วยงานต่างๆ ทกระดับและองค์กรที่เกี่ยวข้อง - อย่างเป็นเครือข่าย เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนด - สร้างกลไกการติดตามและการประเมินผลการดำเนินงานตามแผน - พัฒนาตัวชี้วัดการดำเนินงาน - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำแผนสู่การปฏิบัติต่อไป

สรุปได้ว่าแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) ที่จัดทำขึ้นมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 33 และพระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลการสังเคราะห์สาระสำคัญของแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) มีการกำหนดลักษณะของคนไทย 3 ประการ และกำหนดลักษณะของสังคมไทย 3 ประการ ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่กำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)

2.5 แนวคิดเครือข่ายการวิจัยการศึกษา

เครือข่ายการวิจัย คือ การรวมตัวกันของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง มาเข้าร่วมกระบวนการแก้ปัญหา หรือแสวงหาแนวทางพัฒนา โดยใช้หลักการทำงานแบบร่วมมือร่วมพลัง และใช้กระบวนการวิจัยเป็น กลไกการค้นหาคำตอบ เพื่อให้ได้ข้อสรุบนำไปใช้ในการพัฒนา ได้จริง และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ลักษณะของการดำเนินงานของเครือข่ายวิจัยนี้จึงเป็นการดำเนินงานภายใต้หลักการต่อไปนี้

- การพึ่งพาตนเอง (self-dependence)
- การทำงานแบบเชื่อมโยง (networking) ศักยภาพหรือ จุดแข็งขององค์กรต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน
- การทำงานแบบร่วมมือร่วมพลัง (collaboration research) ในรูปแบบที่เท่าเทียมกัน
- การแสวงหาแนวทางการทำงานที่สอดคล้องกับบริบท ของท้องถิ่น (area-based research)

Tindemans (2003) ให้คำจำกัดความว่า เครือข่ายการวิจัย หมายถึง กิจกรรม/องค์กรที่ขึ้นประกอบด้วยสมาชิกจำนวนมาก ที่ทำงาน ประสานกันเป็นเครือข่ายในลักษณะของเครือข่ายวิจัย และ/หรือ เครือข่ายทางการศึกษาในประเภทใดประเภทหนึ่ง โดยมีภารกิจดำเนินการ เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย และเพื่อพัฒนาคุณภาพยกระดับ คุณภาพทางการศึกษา วัตถุประสงค์หลักเน้นความสำคัญของการทำงาน ร่วมมือร่วมพลังเพื่อสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา และการวิจัยโดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดการพัฒนา

ทั้งด้านการศึกษาและการวิจัย วัตถุประสงค์รอง คือ การใช้เครือข่ายเป็นพื้นที่ทดลอง (test bed) นวัตกรรมและองค์ความรู้ที่เกิดจากเทคโนโลยีเครือข่าย และงานบริการของเครือข่าย

หัวใจสำคัญของโครงสร้างเครือข่ายวิจัยอยู่ที่ศักยภาพความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นหลัก รองลงไปขึ้นอยู่กับนโยบายการบริหารจัดการ ภาวะนิยมและงบประมาณสนับสนุน การจัดตั้งเครือข่ายวิจัยทางการศึกษาในสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่นำโดยรัฐบาลกลาง ในขณะที่การจัดตั้งเครือข่ายวิจัยทางการศึกษาในยุโรปจะได้รับการงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลและภาคเศรษฐกิจสังคมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและสาธารณสุข เช่น เครือข่าย “National Research and Educational Network (NREN)” เป็นเครือข่ายทางการศึกษาและวิจัยระดับชาติที่ใช้การเชื่อมประสานระหว่างสมาชิกด้วยระบบอินเทอร์เน็ต ทั้งในประเทศที่พัฒนาและประเทศกำลังพัฒนาที่เน้นความสำคัญของการทำงานร่วมเมื่อรวมพลังโดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อดำเนินการให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านการศึกษาและการวิจัย และเพื่อใช้เครือข่ายเป็นพื้นที่ทดลอง (test bed) นวัตกรรมและองค์ความรู้ที่เกิดจากเทคโนโลยีเครือข่าย และงานบริการของเครือข่าย และการรณรงค์ของ NREN มีรวม 6 ประการ คือ 1) การจัดหาเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการเชื่อมประสานระหว่างสมาชิกเครือข่ายวิจัย 2) การระดมการพัฒนาและการกระจายบริการของเครือข่ายวิจัย 3) การวิเคราะห์การพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายวิจัย 4) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเครือข่ายวิจัยระดับนานาชาติ 5) การถ่ายโอนความรู้ของเครือข่ายวิจัยสู่สถาบันและองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ 6) การเสริมสร้าง

การใช้ และการประเมินกลยุทธ์ระดับชาติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเครือข่าย (Tindemans, 2003)

กิจกรรมที่สำคัญของ NREN แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ประเภทแรกคือ การให้บริการแก่สมาชิกเครือข่ายวิจัยให้สามารถเข้าถึงฐานข้อมูลระบบสารสนเทศ เอกสารหายาก และการร่วมมือร่วมพลังโดยการเชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอันจะก่อให้เกิดการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ (interactive learning) ระหว่างสถาบันการศึกษาขั้นพื้นฐานและมหาวิทยาลัย รวมทั้งองค์กรเอกชน ประเภทที่สอง คือ การเชื่อมประสานกับสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาได้มีส่วนร่วมร่วมกันกับองค์กรระดับนานาชาติเพื่อขยายขอบเขตองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีอันจะเป็นการช่วยพัฒนาบุคลากรให้สามารถทำการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเภทที่สามคือ การจัดการประชุมทางวิชาการ (forum) เพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเรียนรู้วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด อันเป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรของหน่วยงานองค์กรสมาชิกได้มีความรู้และใช้ประโยชน์ความรู้ได้มากขึ้น

เครือข่ายวิจัยมิใช่เป็นแต่เพียงเครือข่ายที่อาศัยเทคโนโลยีเป็นสำคัญ เพราะเครือข่ายวิจัยจะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบด้วยสมาชิกที่มีความตั้งใจ มีพื้นฐานแนวแน่ที่จะทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนา ได้ว่ามีความจำนวนมากที่เข้าไปเล่นอินเทอร์เน็ต มีการติดต่อสื่อสาร แต่เป็นไปเพื่อความบันเทิงมากกว่าเพื่อการพัฒนา ซึ่งแตกต่างจากเครือข่ายการวิจัย ด้วยเหตุนี้เครือข่ายการวิจัยจึงจำเป็นต้องมีกฎระเบียบสำหรับสมาชิกได้ยึดถือปฏิบัติ กฎระเบียบเน้นความสำคัญของการปฏิบัติต่อมวลสมาชิกอย่างเท่าเทียมกันตามหลักของเครือข่าย ดังตัวอย่าง เช่น

- 1) สมาชิกทุกคนต้องได้รับการปฏิบัติและได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกัน
- 2) สมาชิกที่ให้บริการต้องได้รับแจ้งนโยบายแบบเดียวกัน และปฏิบัติตามนโยบายโดยไม่มีข้อยกเว้น
- 3) เครือข่ายวิจัยควรเริ่มต้นให้บริการขนาดเล็กแต่มั่นคงและยั่งยืน เมื่อมีความมั่นคงจึงขยายขอบเขตการบริการให้กว้างขวางขึ้นทีละน้อย
- 4) ต้องมีนโยบายจัดการเกี่ยวกับความกดดันและความเครียดในการใช้บริการด้านเทคโนโลยี
- 5) ต้องมีการกำหนดจรรยาบรรณของเครือข่ายเกี่ยวกับการรักษาสิทธิประโยชน์และการใช้ประโยชน์องคความรู้ทางวิชาการ

ตัวอย่างของเครือข่ายวิจัยทางการศึกษานอกจากเครือข่าย NREN แล้ว ยังมีเครือข่ายวิจัยทางการศึกษาที่มีความสำคัญอีกหลายเครือข่าย ตัวอย่างเช่น Educational Research Capacity Building Network ของอังกฤษ เป็นเครือข่ายวิจัยทางการศึกษาที่สนับสนุนโดย Welsh Assembly Government and HEFCW (2007) โดยวัตถุประสงค์ที่จะสนับสนุนให้นักวิจัยการศึกษาในเวลส์รัฐ ได้ทำงานวิจัยแบบร่วมมือรวมถึงเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย วงเงินงบประมาณการสนับสนุนในช่วงของโครงการวิจัยนำร่อง 150,000 ปอนด์ โดยที่มหาวิทยาลัย Cardiff University เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของเวลส์รัฐ Wales จึงได้รับการยกย่องให้เป็นสถาบันผู้นำของเครือข่าย การดำเนินงานร่วมมือรวมถึงกันใช้กลไกของการจัดสัมมนาในระดับชาติ ทำให้เกิดพันธกิจระหว่างสมาชิกในอันที่จะสร้างเสริมประสิทธิภาพของการวิจัยในทุกสถาบัน ในปี คศ. 2008 ESRC Network เสนอพันธกิจหลักของเครือข่ายรวม 6 ประการ คือ 1) การตรวจสอบความสนใจและกิจการรวมการวิจัยของสมาชิกเบื้องต้น 2) การประชุมทำความเข้าใจกลุ่ม จัดหาทุนทำ การวิจัยแบบเป็นทีม 3) การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

สำหรับการวิจัยสถาบันการศึกษา 4) การจัดกิจกรรมการฝึกอบรม และพัฒนาบุคลากรด้านการทำงานแบบร่วมมือรวมถึง 5) การจัดทำโครงการนำร่องที่เป็นโครงการวิจัยตามความจำเป็นและความต้องการของสมาชิก และ 6) การจัดประชุมทางวิชาการนำเสนอผลการวิจัยเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นอกจากนี้ ESRC Network ยังได้นำเสนอผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในด้านระดับความร่วมมือรวมถึง หลักฐานของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และหลักฐานการพัฒนาศักยภาพด้านการศึกษา รวมทั้งความผูกพันของสมาชิกที่จะทำงานต่อเนื่องเพื่อพัฒนาเครือข่ายวิจัยทางการศึกษา

กล่าวโดยสรุปเครือข่ายวิจัยการศึกษาเป็นองค์กรที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้เครือข่ายวิจัยการศึกษาเป็นกลไกสำคัญ ความมั่นคงและยั่งยืนของเครือข่ายวิจัยการศึกษาจะเกิดขึ้นได้ต้องมีสมาชิกที่มีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำงานร่วมกัน และต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีช่วยในการเชื่อมประสานระหว่างสมาชิก ความสำเร็จของเครือข่ายวิจัยการศึกษา นอกจากจะวัดจากการขยายตัวของสมาชิก ประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิก ความพึงพอใจและการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยของสมาชิกแล้ว ยังต้องวัดจากผลการดำเนินงานของเครือข่ายวิจัยการศึกษาในด้านคุณภาพของงานวิจัย ผลการนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วย

สำหรับประเทศไทยได้มีการจัดตั้งเครือข่ายการวิจัยการศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ในปี พ.ศ. 2548 โดยมีเป้าหมายเพื่อให้มีงานวิจัยทางการศึกษาที่นำไปใช้ในการพัฒนาการศึกษา การศึกษาให้มีคุณภาพและมีผลต่อการพัฒนาประเทศแบบบูรณาการ คือ

2.6 การบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดิน ที่เน้นมิติของหน้าที่องค์การ (Function) ไม่สามารถตอบสนองและรองรับการบริหารราชการในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องเน้นมิติพื้นที่ (Area) โดยมีการจัดระเบียบความสัมพันธ์ของการบริหารราชการในพื้นที่ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม มีเอกภาพ และสามารถบูรณาการเพื่อเชื่อมโยงการทำงานในระหว่างมิติและภาคส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน กระทรวงมหาดไทย ได้นำแนวคิดเรื่องผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการไปทดลองในจังหวัดน่านร่องเป็นการทดลองกระจายอำนาจในระดับจังหวัดให้สำนักงานที่มีประสิทธิภาพ โดยยปรับให้จังหวัดมีฐานะเสมือนหน่วยธุรกิจเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Business Unit : SBU) โดยเริ่มโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดลำปาง ศรีสะเกษ ชัยนาท สุรินทร์ และจังหวัดนครราชสีมา และกำหนดให้จังหวัดเทียบเคียง 5 จังหวัด คือ จังหวัดพิษณุโลก สุรินทร์ อ่างทอง พังงา และจังหวัดปัตตานี มีกำหนดระยะเวลาดำเนินการรับผิดชอบดำเนินการและติดตาม (2545) โดยมอบให้สถาบันการศึกษารับผิดชอบดำเนินการและติดตามประเมินผล พบว่า การดำเนินงานในภาพรวมมีประสิทธิผล และประชาชนมีความพึงพอใจสูงกว่าจังหวัดเปรียบเทียบกับ จึงได้นำไปสู่การขยายผลการดำเนินงานให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 75 จังหวัด

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2546 เห็นชอบตามที่นายกรัฐมนตรีนเรนทรไชยกุลให้ผู้อำนวยการจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ใช้การบริหารงานแบบบูรณาการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 เป็นต้นไป และเพื่อให้การบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานพัฒนาระบบราชการ

(ก.พ.ร.) ได้นำเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการขับเคลื่อนระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ และสนับสนุนการบริหารดังกล่าว แนวทางการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบใหม่ของการบริหารงานแบบบูรณาการให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ในรูปของการรวมกลุ่มจังหวัดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้การวางกรอบทิศทางดำเนินงานและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีการวางยุทธศาสตร์ในระดับกลุ่มจังหวัด และปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานในลักษณะการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างกัน โดยได้มีการแบ่งกลุ่มจังหวัดเป็น 19 กลุ่มจังหวัด และแบ่งกลุ่มจังหวัดตามยุทธศาสตร์

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดเป็น 18 กลุ่มจังหวัด (มติ ครม. 15 ม.ค. 51) และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ โดยให้ความเห็นของสำนักงานประมาทและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดเป็น 18 กลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด มีดังนี้

ลำดับ	กลุ่มจังหวัด	จังหวัดในกลุ่ม	จังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการ กลุ่มจังหวัด
1	ภาคกลางตอนบน 1	นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี	พระนครศรีอยุธยา
2	ภาคกลางตอนบน 2	ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว นครนายก สมุทรปราการ	ลพบุรี
3	ภาคกลางตอนกลาง	กาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม	นครปฐม เพชรบุรี
4	ภาคกลางตอนล่าง 1	ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	สุราษฎร์ธานี
5	ภาคกลางตอนล่าง 2	ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส จันทบุรี ชลบุรี ระยอง ตราด	ภูเก็ต สงขลา ชลบุรี
6	ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	หนองคาย เลย อุตรดิตถ์ หนองบัวลำภู	อุตรดิตถ์
7	ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	นครพนม มุกดาหาร สกลนคร	สกลนคร
8	ภาคใต้ชายแดน	ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์	ขอนแก่น
9	ภาคตะวันออกเฉียง	อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร อุบลราชธานี	อุบลราชธานี
10	ภาคตะวันออกเฉียง	สุรินทร์ นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ	นครราชสีมา
11	ภาคตะวันออก	เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน น่าน พะเยา เชียงราย แพร่	เชียงใหม่ เชียงราย
12	ภาคเหนือตอนกลาง	ตาก พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์	พิษณุโลก
13	ภาคเหนือตอนล่าง 1	อุตรดิตถ์	
14	ภาคเหนือตอนล่าง 2	กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี นครสวรรค์	นครสวรรค์
15	ภาคเหนือตอนบน 1		
16	ภาคเหนือตอนบน 2		
17	ภาคเหนือตอนล่าง 1		
18	ภาคเหนือตอนล่าง 2		

ทั้งนี้ สำหรับกลไกในการบริหารงานของกลุ่มจังหวัด ก.พ.ร. ได้อนุมัติให้จัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดโดยกำหนดไว้ในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดเพื่อเป็นหน่วยงานในการประสานเชื่อมโยง และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผล รวมทั้งการทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการแผนพัฒนาและงบประมาณในระดับกลุ่มจังหวัดและให้ทดลองดำเนินงานใน 10 กลุ่มจังหวัด ตามที่มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2550 กำหนดให้ทดลองนำร่องจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

อนึ่ง ส่วนราชการจะต้องปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่การตรวจราชการให้สอดคล้องกับการจัดกลุ่มจังหวัดข้างต้น ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค พ.ศ. 2547 ต่อไปด้วย

2.7 แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

การบริหารงานแบบจังหวัดและกลุ่มจังหวัดนั้น จำเป็นต้องมีแผนพัฒนาการศึกษา (Education Development Plan) ระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด เป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางในการบริหาร เพื่อขับเคลื่อนเชื่อมโยง บูรณาการนโยบาย และยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการไปสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งการติดตามประเมินผล และทบทวนการดำเนินงานการไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพื่อให้เกิดความร่วมมือของทุกภาคส่วน (Multi-sector Partnership) ทั้งหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่จำกัดเป็นภาคเอกชน (Private Sector) ภาคประชาสังคม

(Civil Sector) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Administrative Organization) ในการนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้สิ่งองค์คณะบุคคลรับผิดชอบอำนวยความสะดวก และเป็นกำหนดแนวทางการบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันใน 3 ระดับ ได้แก่

2.7.1 ระดับชาติ (แผนพัฒนาการศึกษาชาติ) : คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ (กย.ศธ.) มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่ได้รับมอบหมายเป็นเลขานุการ และมีสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเป็นเจ้าภาพดำเนินการ

2.7.2 ระดับกลุ่มจังหวัด (แผนพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัด) : คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาของกลุ่มจังหวัด (กย.ย.จ.) มีผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการที่รับผิดชอบในกลุ่มจังหวัด (19 กลุ่มจังหวัด รวมกรุงเทพมหานคร) เป็นประธาน หัวหน้ากลุ่มบริหารยุทธศาสตร์ สำนักงานบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาเป็นเลขานุการ

2.7.3 ระดับจังหวัด (แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด) : คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาจังหวัด (กย.ย.จ.) มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 เป็นเลขานุการ

ในวันที่ 11 มิถุนายน 2551 ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 1-12 และ กรุงเทพมหานคร ดังนี้

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง จัดตั้งสำนักผู้ตรวจราชการ กระทรวงศึกษาธิการ ที่ 1-13 ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการให้เกิดการขับเคลื่อนเชื่อมโยงนโยบาย และยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการไปสู่การปฏิบัติระดับกลุ่มจังหวัด โดยการนำยุทธศาสตร์และการบูรณาการการจัดการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ อย่างเหมาะสมตามบริบทของสังคม เศรษฐกิจ ประเพณี และวัฒนธรรม

อาศัยอำนาจตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 จึงยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง จัดตั้งสำนักผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ ที่ 1-13 ลงวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2551 และให้ใช้ประกาศต่อไปนี้แทน

1) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 1 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 15 ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน และเขตตรวจราชการที่ 16 ได้แก่ จังหวัดน่าน พะเยา เชียงราย แพร่

2) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 2 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลก รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 17 ได้แก่ จังหวัดตาก พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ และเขตตรวจราชการที่ 18 ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี

3) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 3 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดลพบุรี รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 2 ได้แก่ จังหวัดชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง

- 4) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 4 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดปทุมธานี รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 1 ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี
- 5) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 5 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดชลบุรี รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 3 ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว นครนายก สมุทรปราการ และเขตตรวจราชการที่ 9 ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ชลบุรี ระยอง ตราด
- 6) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 6 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดราชบุรี รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 4 ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี และเขตตรวจราชการที่ 5 ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม
- 7) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 7 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดอุดรธานี รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 10 ได้แก่ จังหวัดหนองคาย เลย อุดรธานี หนองบัวลำภู และเขตตรวจราชการที่ 12 ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์
- 8) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 8 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 14 ได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ
- 9) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 9 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 11 ได้แก่ จังหวัดนครพนม มุกดาหาร สกลนคร และเขตตรวจราชการที่ 13 ได้แก่ จังหวัดอำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร อุบลราชธานี

- 10) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 10 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดภูเก็ต รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 7 ได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง
 - 11) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 11 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดสงขลา รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 6 ได้แก่ จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง
 - 12) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 12 (ศูนย์ประสานงานและบริหารการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้) ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดยะลา รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 8 ได้แก่ จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี นราธิวาส
 - 13) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 13) สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 13) ให้สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 1-12 และกรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยงานภายในมีฐานะเทียบเท่าสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และมีหน้าที่ดังต่อไปนี้
- 1) ชับเคลื่อน นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการไปสู่การปฏิบัติระดับกลุ่มจังหวัด
 - 2) จัดทำ ประสานและบูรณาการแผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดให้เกิดการเสริมพลังและการใช้ทรัพยากรร่วมกัน
 - 3) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและติดตามประเมินผล เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการดำเนินงานตามนโยบาย และยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ

- 4) เป็นเครือข่ายตามพันธกิจของหน่วยงานในสังกัด
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการตามที่ได้รับมอบหมาย
- 5) เป็นผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในระดับกลุ่มจังหวัด ใน
การปฏิบัติภารกิจการพัฒนาตามที่ได้รับมอบหมาย
- 6) ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบสมัชชาการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีการดำเนินการวิจัย 2 ระยะ คือ ระยะแรก การพัฒนาแบบสมัชชาการศึกษา ระยะที่สอง เป็นการทดลองนำร่อง จัดสมัชชาการศึกษา การดำเนินการวิจัยในแต่ละระยะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การพัฒนาแบบสมัชชาการศึกษา

การพัฒนาแบบสมัชชาการศึกษาดำเนินการดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ 1) การออกแบบสมัชชาการศึกษาฉบับร่างที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ ซึ่งเป็นขั้นตอนของ invention or discovery of innovation และ 2) การตรวจสอบและปรับปรุงแบบสมัชชาการศึกษาฉบับร่าง ด้วยการประชุม Focus group มีรายละเอียดดังนี้

4) การตรวจสอบและปรับปรุงรูปแบบสมัชชาการศึกษา

1) การตรวจสอบรูปแบบสมัชชาการศึกษาฉบับร่าง

ในการตรวจสอบรูปแบบสมัชชาการศึกษาฉบับร่าง ใช้การ
ประชุม Focus group ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดสมัชชา
ด้านการศึกษารวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระบบการศึกษา
นอกระบบ และการศึกษาด้านอาชีวศึกษา เพื่อร่วมกันให้ข้อเสนอแนะใน
การปรับปรุงรูปแบบสมัชชาการศึกษาฉบับร่างให้มีประสิทธิภาพในการ
ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง และการนำแผนการศึกษา
แห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552-2559 ไปปฏิบัติ

ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้เกี่ยวข้อง มีจำนวน 32 คน
ประกอบด้วย

- (1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาและ
สมัชชาการศึกษา จำนวน 3 คน
- (2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาการศึกษา
การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในระดับมหภาคและระดับท้องถิ่น จำนวน
6 คน
- (3) ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจากหน่วยงานระดับ
นโยบายภาครัฐ จำนวน 5 คน
- (4) ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจากหน่วยงานระดับ
ปฏิบัติ จำนวน 10 คน
- (5) ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจากภาคประชาสังคม
และเอกชน จำนวน 6 คน (รายชื่อโปรดดูภาคผนวก)

2) การปรับปรุงรูปแบบสมัชชาการศึกษาและจัดทำคู่มือ

การจัดสมัชชาการศึกษา

หลังการประชุม Focus group นักวิจัยได้ปรับปรุงแบบ
สมัชชาการศึกษาตามข้อเสนอแนะ และจัดทำคู่มือการจัดสมัชชาการศึกษา
ฉบับร่างที่ 1 ให้มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการทดลองนำร่องจัด
สมัชชาการศึกษาระดับจังหวัดใน 4 ภูมิภาค ๆ ละ 1 กลุ่มจังหวัด ๆ ละ
2 จังหวัด รวม 8 จังหวัด

3.2 การทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษา

การทดลองนำร่องสมัชชาการศึกษา เป็นขั้นตอนสำคัญของการ
การวิจัยและพัฒนา (research and development) โดยนำรูปแบบ
สมัชชาการศึกษาที่ผ่านการพัฒนามาในระยที่ 1 ไปทดลองนำร่องจัด
สมัชชาการศึกษาใน 8 จังหวัดที่ได้คัดเลือกไว้ จำแนกตามบริบทของ
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดังนี้

3.2.1 บริบทของกลุ่มจังหวัดนำร่อง

กรอบแนวคิดด้านบริบทของจังหวัดนำร่อง แบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ
1) มิติของขนาด และ 2) มิติของภูมิสังคม มีรายละเอียดดังนี้

- 1) มิติของขนาด คือ การแบ่งจังหวัดนำร่องออกตามจำนวน
ประชากร จัดเป็น 3 ขนาด คือ
- (1) จังหวัดขนาดใหญ่ มีจำนวนประชากรมากกว่า 1 ล้านคน
มี 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี นครบุรี และสงขลา

(2) **จังหวัดชนบทกลาง** มีจำนวนประชากรมากกว่า 5 แสนคน ถึง 1 ล้านคน มี 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก และพระนครศรีอยุธยา

(3) **จังหวัดขนาดเล็ก** มีจำนวนประชากรไม่ถึง 5 แสนคน มี 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุตรดิตถ์ อำนาจเจริญ และสตูล

2) **มติของมูลนิธิสังคม** คือ การแบ่งกลุ่มจังหวัด/จังหวัดนำร่อง ออกตามภูมิภาค จัดเป็น 4 ภูมิภาค คือ

(1) **ภาคกลาง** มี 2 จังหวัด ได้แก่ พระนครศรีอยุธยา* และนนทบุรี

(2) **ภาคเหนือ** มี 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก* และ

อุตรดิตถ์

(3) **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** มี 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี* และอำนาจเจริญ

(4) **ภาคใต้** มี 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา* และสตูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์บริบทด้านภูมิสังคมของแต่ละจังหวัด เพื่อใช้ในการออกแบบรูปแบบสหวิทยาการศึกษาศึกษาที่มีความสอดคล้องกับบริบทด้านภูมิสังคม ได้แก่ สารสนเทศพื้นฐาน ดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) ผลการปฏิบัติตามการศึกษา (EPI) เช่น ผลการสอบข้อสอบแห่งชาติ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จำนวนสถานศึกษา จำนวนห้องเรียน จำนวนครู จำนวนนักเรียน เป็นต้น

จังหวัดและกลุ่มจังหวัด เป้าหมายของการทดลองนำร่อง ระยะที่ 1 และระยะที่ 2 มีดังต่อไปนี้

การทดลองนำร่องระยะที่ 1

กลุ่มจังหวัด	จังหวัด
1. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1.1 จังหวัดอุบลราชธานี*
ตอนล่าง 2	1.2 จังหวัดอำนาจเจริญ
2. ภาคเหนือตอนล่าง 1	2.1 จังหวัดพิษณุโลก*
	2.2 จังหวัดอุตรดิตถ์

การทดลองนำร่องระยะที่ 2

กลุ่มจังหวัด	จังหวัด
3. ภาคกลางตอนบน 1	3.1 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*
	3.2 จังหวัดนนทบุรี
4. ภาคใต้ชายแดน	4.1 จังหวัดสงขลา*
	4.2 จังหวัดสตูล
รวม 4 กลุ่มจังหวัด	รวม 8 จังหวัด

หมายเหตุ: * จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

*จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

4) เติบโตการจัดสมัชชาการศึกษา

คณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัดประชุมระดมความคิดเห็นในการจัดทำโครงการประชุมสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด การรับสมัครและเชิญสมาชิกเข้าประชุม การจัดทำสารสนเทศของจังหวัด และการคัดสรรประเด็นการจัดประชุมสมัชชา แล้วเสนอโครงการให้คณะนักวิจัยตรวจสอบเพื่อให้ความเห็นชอบงบประมาณ

5) การดำเนินงานการจัดสมัชชาการศึกษา

คณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัดจะดำเนินการจัดสมัชชาการศึกษาตามโครงการที่กำหนด โดยมีขอบเขตของประเด็นการจัดสมัชชาการศึกษาที่เป็นจุดเน้น 3 เรื่อง คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษา การขยายโอกาสทางการศึกษา และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษา และมีผลผลิตของสมัชชา คือ ปฏิญญา/ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ต่อหน่วยงานระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ โดยคณะนักวิจัยได้เดินทางไปมีส่วนร่วมในการจัดประชุม

6) การสรุปและประเมินผลการจัดสมัชชาการศึกษา

หลังการจัดประชุมสมัชชาการศึกษาเสร็จสิ้นแล้วคณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด และคณะนักวิจัยจะสรุปผลการดำเนินงาน และประเมินผลการจัดสมัชชาการศึกษา

7) การวิเคราะห์และพัฒนารูปแบบสมัชชาการศึกษาและคู่มือการจัดสมัชชาการศึกษาฉบับร่างที่ 2

หลังการทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษาระยะที่ 1 คณะนักวิจัยได้วิเคราะห์ผลการใช้รูปแบบสมัชชาการศึกษาที่สร้างขึ้น เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาใช้ในการพัฒนารูปแบบสมัชชาการศึกษาฉบับร่างที่ 2 และคู่มือการจัดสมัชชาการศึกษาฉบับร่างที่ 2 ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน เพื่อนำไปทดลองใช้ในระยะที่ที่สองต่อไป

3.2.3 การทดลองนำร่องและพัฒนาระยะที่สอง

1) การทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษาในระยะที่สอง

ดำเนินการในพื้นที่ 2 กลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วยจังหวัดคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล โดยมีขั้นตอนการดำเนินการเช่นเดียวกับการทดลองในระยะที่ 1

2) การวิเคราะห์และพัฒนารูปแบบสมัชชาการศึกษาและคู่มือการจัดสมัชชาการศึกษาฉบับร่างที่ 3

หลังการทดลองนำร่องการจัดสมัชชาการศึกษาในระยะที่สอง คณะนักวิจัยได้วิเคราะห์ผลการใช้รูปแบบสมัชชาการศึกษาที่ได้รับการพัฒนามาครั้งหนึ่งแล้ว เพื่อนำผลการวิเคราะห์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดสมัชชาการศึกษาฉบับร่างที่ 3 และคู่มือการจัดสมัชชาการศึกษาฉบับร่างที่ 3 ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน เพื่อนำไปใช้ในอนาคตต่อไป

3.3 สรุป

3.3.1 การวิจัยและพัฒนาในรูปแบบสมัชชาการศึกษา มีการวิจัยและพัฒนา 3 รอบ คือ R1D1, R2D2 และ R3D3 โดยเริ่มต้นการวิจัยและพัฒนาในแต่ละรอบ (ภาพที่ 3.1) ดังนี้

1) การวิจัยและพัฒนารอบที่ 1 (R1D1)

ในรอบที่ 1 เป็นขั้นตอนการออกแบบสมัชชาการศึกษาฉบับร่าง โดยผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นจากผลการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการจัดสมัชชาในประเทศไทยและต่างประเทศ สาระสำคัญของข้อเสนอแนะทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง และแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) และภูมิสังคมของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของประเทศไทยเพื่อให้ได้ร่างเบื้องต้นของรูปแบบการจัดสมัชชาการศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุม Focus group หลังจากนั้นนำไปปรับปรุงเป็นร่างฉบับที่ 1

2) การวิจัยและพัฒนารอบที่ 2 (R2D2)

ในรอบที่ 2 คณะนักวิจัยทำการทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษาที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้น ตามร่างรูปแบบฉบับที่ 1 ในจังหวัดนำร่อง 2 กลุ่มจังหวัด ๆ ละ 2 จังหวัด รวม 4 จังหวัด ที่ผู้วิจัยคัดเลือกไว้หลังการทดลองนำร่องแล้ว คณะนักวิจัยทำการวิเคราะห์ผลการจัดสมัชชาการศึกษา และปรับปรุงเป็นฉบับที่ 2

3) การวิจัยและพัฒนารอบที่ 3 (R3D3)

ในรอบที่ 3 คณะนักวิจัยทำการทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษาตามร่างฉบับที่ 2 ในจังหวัดนำร่องอีก 2 กลุ่มจังหวัด ๆ ละ 2 จังหวัด รวม 4 จังหวัด หลังการทดลองนำร่องแล้ว คณะนักวิจัยทำการวิเคราะห์ผลการจัดสมัชชาการศึกษา และปรับปรุงเป็นฉบับที่ 3

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาแบบแผนสมัชชาการศึกษา

3.3.2 กำหนดการทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษาใน 8 จังหวัด
โดยมีจำนวนสมาชิกเข้าประชุมแตกต่างกันตามขนาดจังหวัด จังหวัด
ขนาดเล็กจะมีสมาชิก 96-106 คน จังหวัดขนาดกลางจะมีสมาชิก
120-140 คน จังหวัดขนาดใหญ่จะมีสมาชิก 170-220 คน รวมทั้งสิ้น
1,148 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 กำหนดการทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษาในระดับจังหวัดและจำนวนสมาชิก

จังหวัด	ขนาดจังหวัด	จำนวนผู้เข้าร่วมที่คาดหวัง			วันจัดสมัชชา
		กรรมการ	สมาชิกสมัชชา	รวม	
1. ทดลองนำร่องระยะที่ 1					
1.1 กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2					
(1) จังหวัดอุบลราชธานี	ใหญ่	20	200	220	18 มีนาคม 2553
(2) จังหวัดอำนาจเจริญ	เล็ก	16	80	96	19 มีนาคม 2553
1.2 กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 1					
(1) จังหวัดพิษณุโลก	กลาง	20	120	140	29 มีนาคม 2553
(2) จังหวัดอุตรดิตถ์	เล็ก	16	90	106	1 เมษายน 2553
2. ทดลองนำร่องระยะที่ 2					
2.1 กลุ่มภาคกลางตอนบน 1					
(1) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	กลาง	20	100	120	26 มีนาคม 2553
(2) จังหวัดนนทบุรี	ใหญ่	20	150	170	9 เมษายน 2553
2.2 กลุ่มภาคใต้ชายแดน					
(1) จังหวัดสงขลา	ใหญ่	20	150	170	22 เมษายน 2553
(2) จังหวัดสตูล	เล็ก	16	80	96	7 เมษายน 2553
รวม		148	1,000	1,148	

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยในบทนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกคือ รูปแบบสมัชชาการศึกษาที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และตอนที่สอง ผลการทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัดซึ่งรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 รูปแบบสมัชชาการศึกษาที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากการสังเคราะห์เอกสารรูปแบบการจัดสมัชชาแบบต่าง ๆ ทั้ง 19 รูปแบบ และได้พัฒนาสร้างรูปแบบสมัชชาการศึกษาที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประเทศไทย พร้อมทั้งได้ทดลองนำร่องใน 8 จังหวัดแล้วนั้น ได้ผลสรุปรูปแบบสมัชชาการศึกษาที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับลักษณะของสมัชชาการศึกษา วัตถุประสงค์ของสมัชชาการศึกษา เป้าหมายของสมัชชาการศึกษา รูปแบบสมัชชาการศึกษา การดำเนินการจัดประชุมสมัชชาการศึกษา และข้อเสนอแนะการจัดสมัชชาการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

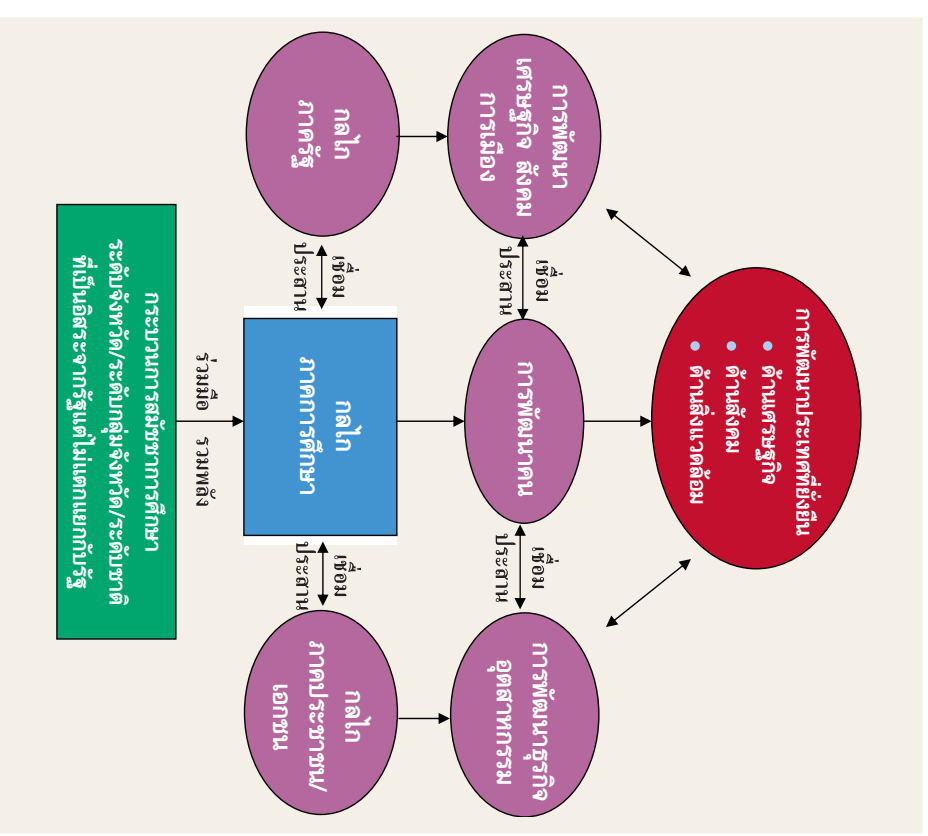
4.1.1 ลักษณะของสมัชชาการศึกษา

สมัชชาการศึกษา มีลักษณะทั่วไปลักษณะหนึ่ง คือ เป็นทั้งกลไก (mechanism) และ กระบวนการ (process) มีลักษณะดังนี้

1) สมัชชาการศึกษา เป็นกลไกในการเชื่อมประสานภาคของประเทศไทยในภาคการศึกษา (education sector) ภาครัฐ และภาคประชาชน/เอกชน เพื่อยกระดับการพัฒนาคนให้มีส่วนส่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ธุรกิจอุตสาหกรรม และเสริมสร้างการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

2) สมัชชาการศึกษา เป็นกระบวนการที่ใช้ประชาชนและหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและการใช้กำลังคนได้ร่วมมือร่วมพลังแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเรียนรู้อย่างสมานฉันท์เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา และการเรียนรู้ของประชาชน เป็นกระบวนการที่อิสระจากรัฐ แต่ไม่แตกแยกกับรัฐ โดยจัดให้มีการประชุมอย่างเป็นระบบ อย่างมีส่วนร่วมและอย่างต่อเนื่องเพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา และนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

กลไกและกระบวนการดังกล่าว เป็นกลไกที่ไม่ซ้ำซ้อนกับกลไกที่มีอยู่แล้ว แต่เป็นการเชื่อมกลไกที่มีอยู่ทั้งหมดเพื่อการพัฒนาประเทศไทยที่ยั่งยืน ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 กลไกและกระบวนการสมัชชาการศึกษา

4.1.2 วัตถุประสงค์ของสมัชชาการศึกษา

- 1) เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาสารสนเทศผลการปฏิบัติด้านการศึกษา (Educational Performance Indicator: EPI) และผลการพัฒนาคน (Human Achievement Index: HAI) ระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ โดยใช้หลัก คิดระดับโลก วางแผนและปฏิบัติระดับท้องถิ่น (Think globally, plan and act locally)
- 2) เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนสารสนเทศเรียนรู้ความก้าวหน้าของการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคน รวมทั้งช่องว่างของการพัฒนาที่นำไปใช้ในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

3) เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการนำเสนอนโยบายและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคน รวมทั้งการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

4.1.3 เป้าหมายของสมัชชาการศึกษา

- 1) หน่วยงานด้านการศึกษาระดับประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ใช้สารสนเทศผลการปฏิบัติด้านการศึกษา และผลการพัฒนาคนของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในการตัดสินใจเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติทั้งในมิติส่วนบุคคล มิติองค์กร และมีคลังคมในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

2) หน่วยงานด้านการศึกษาและประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความตระหนักรู้ (informed awareness) และมีความตระหนักรู้อย่างมีสติ (conscious awareness) ในการร่วมพลังสร้างสรรค์สร้าง (participation and involvement) ความก้าวหน้าของพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคนในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

3) หน่วยงานด้านการศึกษาและประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสร้างสื่อบทเรียนและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคนในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

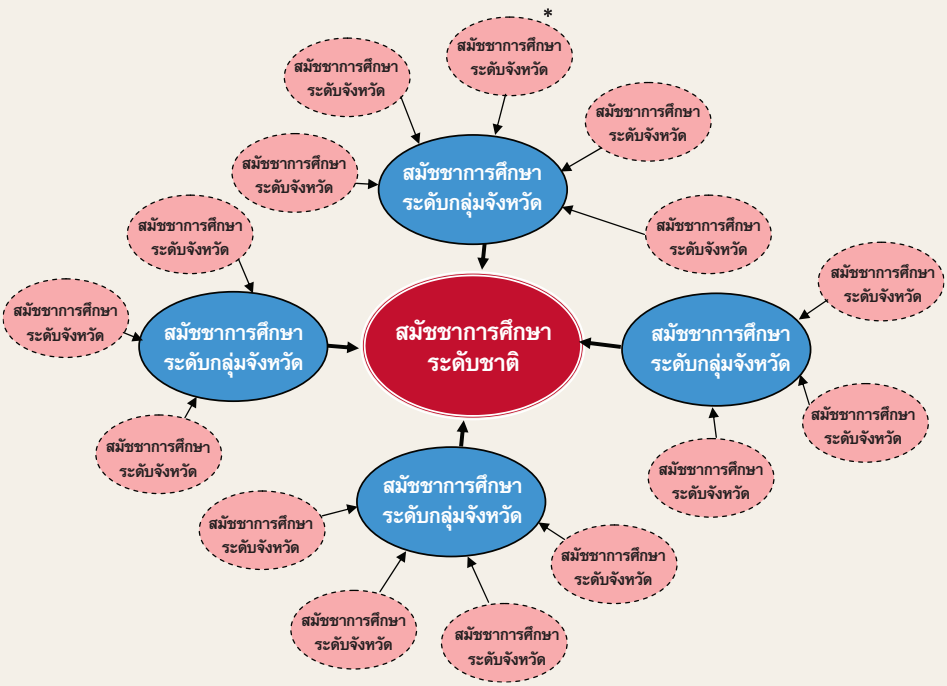
4.1.4 รูปแบบสมัชชาการศึกษา

1) ชื่อรูปแบบสมัชชา

รูปแบบสมัชชาการศึกษาคือ รูปแบบ 333 หรือ 3³ ใช้ภาษาอังกฤษว่า Triple Three Model โดยที่

3 ตัวแรก หมายถึง ระดับสมัชชาการศึกษา 3 ระดับ

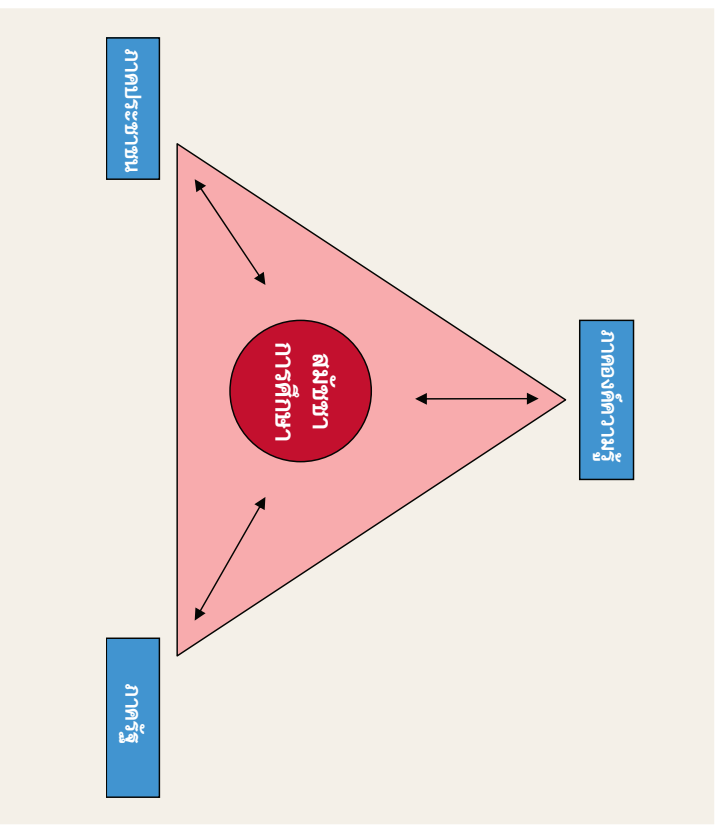
แรก คือ สมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด ระดับที่สอง คือ สมัชชาการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับที่สาม คือ สมัชชาการศึกษาระดับชาติ โดยจะต้องจัดสมัชชาการศึกษาในระดับจังหวัดให้ครบทุกจังหวัดก่อน แล้วจึงจะจัดสมัชชาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัด และสมัชชาการศึกษาระดับชาติตามลำดับต่อไป ตามแนวคิดสมัชชาจากล่างขึ้นบน (bottom up) ทั้งนี้การจัดสมัชชาการศึกษาในระดับจังหวัด อาจจัดให้มีการจัดสมัชชาการศึกษา ระดับอำเภอหรือระดับตำบลก่อนก็ได้ ดังแสดงในภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 ระดับสมัชชาการศึกษา 3 ระดับ

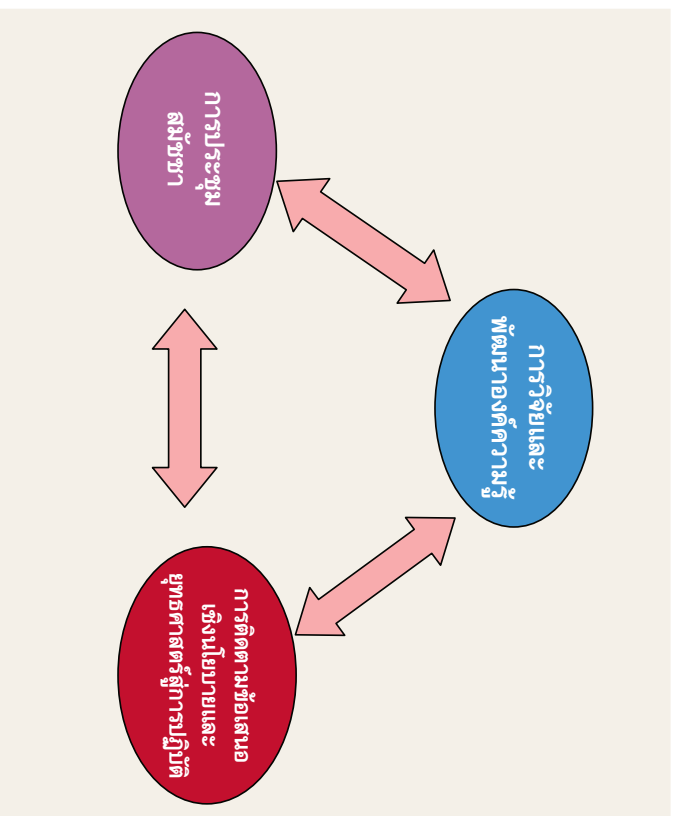
* อาจจัดให้มีการจัดสมัชชาการศึกษาระดับอำเภอหรือระดับตำบลก่อนก็ได้

3 ตัวที่สอด หมายถึง องค์ประกอบของสมัชชาการศึกษา แต่ละระดับ ที่มี 3 ภาคเช่นเดียวกัน คือ 1) ภาคองค์ความรู้ 2) ภาคประชาชน และ 3) ภาครู้ที่มีการสื่อสารกันแบบสองทาง (two-way communication) ดังแสดงในภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 องค์ประกอบของสมัชชาการศึกษา 3 ภาค

3 ตัวที่สาม หมายถึง กิจกรรมของสมัชชทางการศึกษาแต่ละระดับที่ต้องมี 3 กิจกรรมหลัก คือ 1) การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ 2) การประชุมสมัชชา และ 3) การติดตามผลข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ ดังแสดงในภาพที่ 4.4

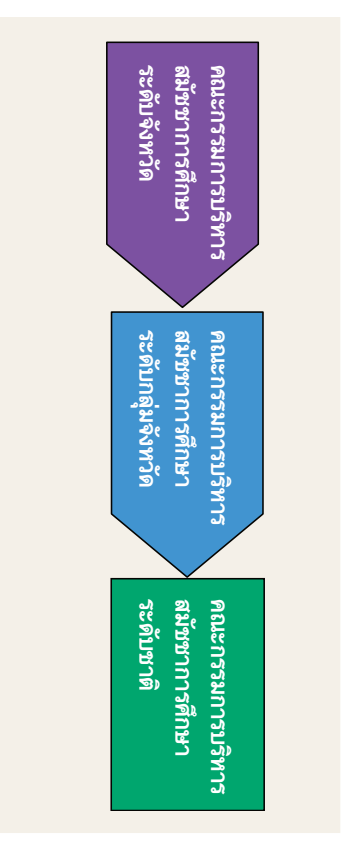

ภาพที่ 4.4 กิจกรรมสมัชชทางการศึกษา 3 กิจกรรมหลัก

2) ระบบการบริหารกระบวนการสมัชชา

เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบสมัชชา 3³ ดังนั้นจึงต้องใช้ระบบการบริหาร 3 ระดับด้วยกัน ดังนี้

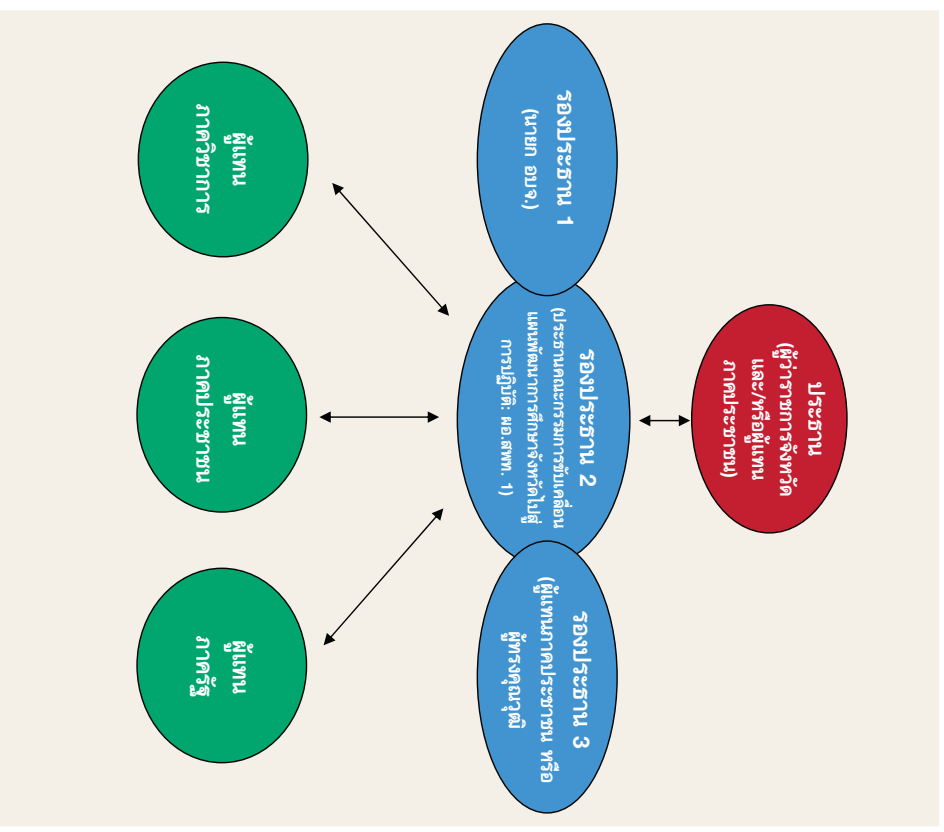
(1) การบริหารโดยคณะกรรมการ 3 ระดับ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารสมัชชทางการศึกษาระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ ที่มีโครงสร้างการประสานงานกันในแนวนอน (horizontal) ดังแสดงในแผนภาพที่ 4.5

ภาพที่ 4.5 โครงสร้างการประสานงานของคณะกรรมการบริหารสมัชชทางการศึกษา

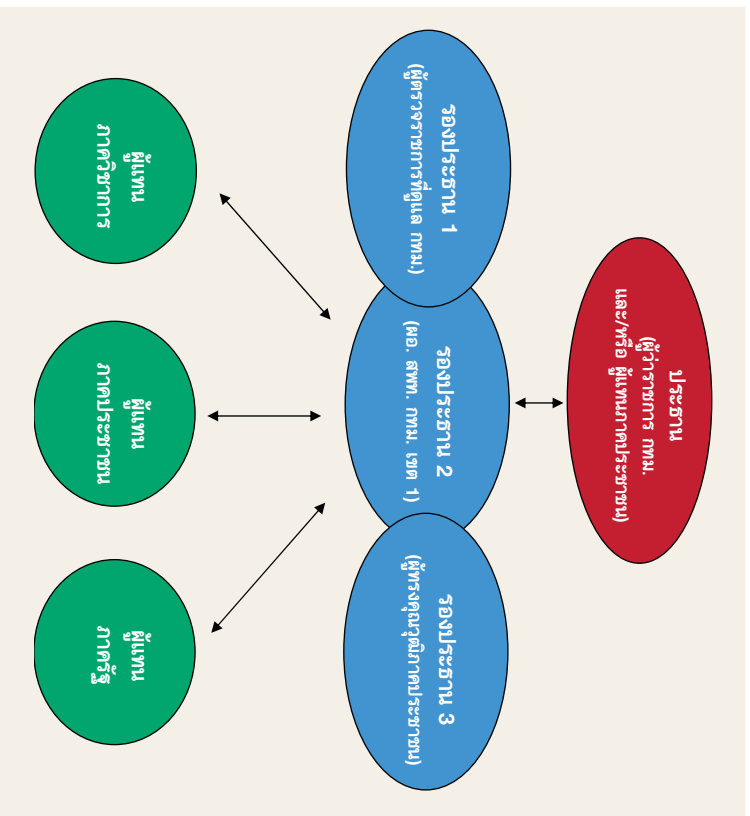
(2) องค์ประกอบของคณะกรรมการ 3 กลุ่ม คณะกรรมการบริหารสมัชชทางการศึกษาแต่ละระดับจะต้องประกอบด้วย องค์คณะบุคคล 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้แทนภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาครัฐ ในจำนวนที่เหมาะสมตามขนาดจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก) คณะกรรมการบริหารสมัชชทางการศึกษาระดับจังหวัด ประกอบด้วย ประธานกรรมการ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน รองประธานกรรมการ คือ นายก อบจ. ประธานกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1) และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนภาควิชาการ ผู้แทนภาคประชาชน และผู้แทนภาครัฐ ดังแสดงในภาพที่ 4.6

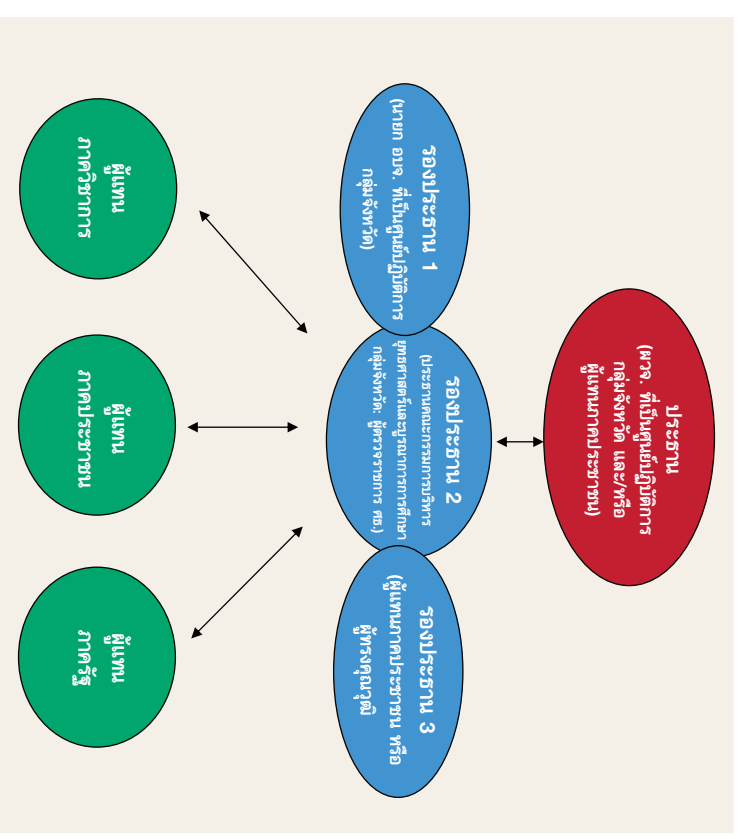
ภาพที่ 4.6 คณะกรรมการบริหารสมัชชทางการศึกษาระดับจังหวัด

ในการศึกษารูปแบบสมัชชาการศึกษา คณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาประกอบด้วย ประธานกรรมการ คือ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองประธาน คือ ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการและผู้แทนวุฒิสมาชิก และบูรณาการการศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1 และ/หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภาคประชาชน ส่วนกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนภาควิชาการ ผู้แทนภาคประชาชน และผู้แทนภาครัฐ ดังแสดงในภาพที่ 4.7

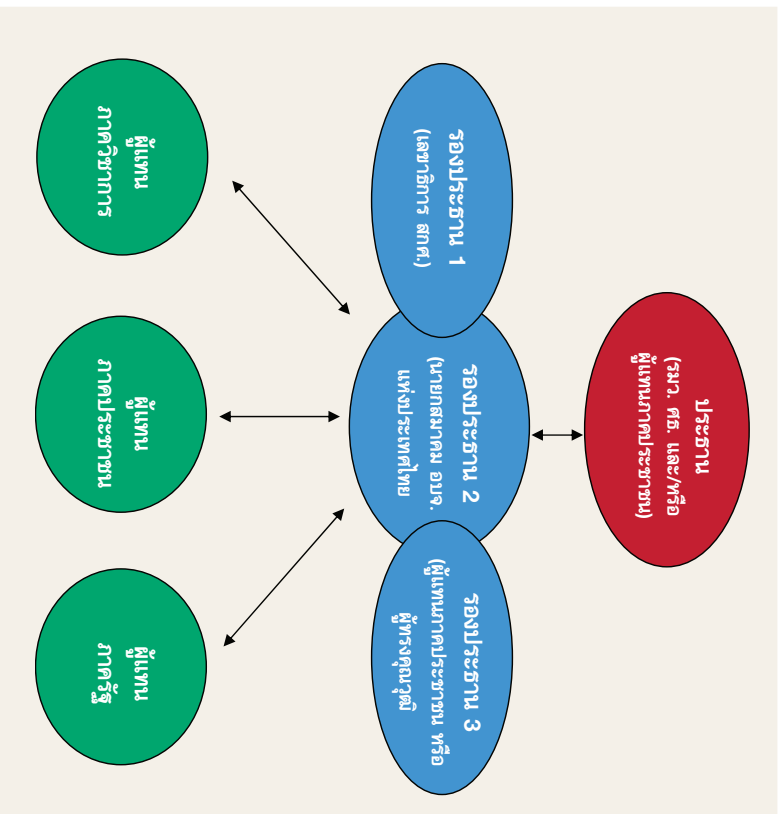
ภาพที่ 4.7 คณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษากรุงเทพมหานคร

๒) คณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย ประธานกรรมการ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด รองประธานกรรมการ คือ นายก อบจ. ที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ประธานกรรมการบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษากลุ่มจังหวัด (ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ) และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชนหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนภาควิชาการ ผู้แทนภาคประชาชน และผู้แทนภาครัฐ ดังแสดงในภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 คณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด

ค) คณะกรรมการบริหารสมัชชาศึกษาระดับชาติ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (เลขาธิการศึกษา) นายกมลมาศม อบจ. แห่งประเทศไทย และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชนหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนภาควิชาการ ผู้แทนภาคประชาชน และผู้แทนภาครัฐ ดังแสดงใน ภาพที่ 4.9

ภาพที่ 4.9 คณะกรรมการบริหารสมัชชาศึกษาระดับชาติ

ทั้งนี้ ในวันประชุมสมัชชาแต่ละระดับ จะต้องมีประธาน และรองประธานการประชุมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือบุคคลตามคณะกรรมการบริหารสมัชชาเห็นสมควร ตัวอย่างประธาน รองประธาน และเลขาธิการของคณะกรรมการบริหารสมัชชาแต่ละระดับ โปรดดูใน ภาคผนวก ค. และ ง.

(3) อำนวยการที่ คณะกรรมการบริหารสมัชชาแต่ละระดับ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- ก) ระดับจังหวัด
 - ก.1) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานการศึกษา (EPI) และความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (HAI) ของจังหวัดในรอบปีที่ผ่านมา และกำหนดประเด็นการประชุมสมัชชาศึกษาระดับจังหวัด (ควรมีประเด็นระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัด แต่เชื่อมโยงกับประเด็นระดับชาติ และนานาชาติ)
 - ก.2) จัดทำโครงการประชุมสมัชชาศึกษาระดับจังหวัด (อาจมีกิจกรรมประชุมสมัชชาระดับตำบล/อำเภอก่อนประชุม สมัชชาระดับจังหวัดด้วยก็ได้)
 - ก.3) เชิญชวนและรับสมัครสมาชิกเข้าร่วม สมัชชาศึกษาระดับจังหวัด
 - ก.4) ดำเนินการจัดประชุมสมัชชาศึกษาระดับจังหวัด
 - ก.5) รายงานผลการประชุมสมัชชาศึกษาระดับจังหวัด
 - ก.6) ติดตามการนำมติการประชุมสมัชชาศึกษาระดับจังหวัดไปสู่การปฏิบัติ

ก.7) คัดสรรผู้แทนสมาชิกสหวิทยาการศึกษาระดับจังหวัดเข้าร่วมชมรมสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด

ข) ระดับกลุ่มจังหวัด

ข.1) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานด้านการศึกษา (EPI) และความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (HAI) ของกลุ่มจังหวัดในรอบปีที่ผ่านมาและกำหนดประเด็นการประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดระดับกลุ่มจังหวัด

ข.2) จัดทำโครงการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด

ข.3) ประสานการดำเนินงานการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับจังหวัดกับคณะกรรมการบริหารสหวิชาชีพจังหวัด

ข.4) เชิญชวนและรับสมัครสมาชิกเข้าประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด รวมทั้งจากกลุ่มผู้แทนสมาชิกสหวิทยาการศึกษาระดับจังหวัด

ข.5) ดำเนินการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด

ข.6) รายงานผลการประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด

ข.7) ติดตามการนำมติการประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติ

ข.8) คัดสรรผู้แทนสมาชิกสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดเข้าร่วมชมรมสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ

ค) ระดับชาติ

ค.1) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานการศึกษา (EPI) และความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (HAI) ของประเทศไทยในรอบปีที่ผ่านมา และกำหนดประเด็นการประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ

ค.2) จัดทำโครงการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ

ค.3) ประสานการดำเนินงานการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับชาติกับคณะกรรมการบริหารสหวิชาชีพจังหวัด

ค.4) เชิญชวนและรับสมัครสมาชิกเข้าประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ รวมทั้งจากกลุ่มผู้แทนสมาชิกสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด/จังหวัด

ค.5) คัดสรรผู้แทนสมาชิกสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด/จังหวัดเข้าร่วมประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ

ค.6) ดำเนินการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ

ค.7) รายงานผลการประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ

ค.8) ติดตามการนำมติการประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติ

3) องค์ประกอบสมชชช

(1) ภาคองค์ความรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้หลัก 5 ประเภท
ดังต่อไปนี้

ก) สารสนเทศพื้นฐานในบริบทของพื้นที่

การศีกษา

อายุ/เพศ

กลุ่มจังหวัด ระดับชาติและนานาชาติ

- จำนวนประชากรในวัยเรียน จำแนกตามระดับ
- ความต้องการกำลังคนในอนาคต (ระดับจังหวัด ระดับ
- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ชาติ
- แผนพัฒนาการศีกษาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ชาติ
- ข้อเสนอการปฏิรูปการศีกษาในทศวรรษที่สอง

(พ.ศ. 2552-2561)

- แผนการศีกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)
- อื่น ๆ

ข) ผลการปฏิบัติด้านการศีกษาของพื้นที่

- ข.1) คุณภาพ
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) จากการวัดผล

ของโรงเรียน

• คณะเนตเฉลี่ยจากการทดสอบแห่งชาติ (O-NET) ใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศีกษา⁵ จำแนกตามโรงเรียน จังหวัด กลุ่มจังหวัดและระดับชาติ

• คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบด้านอาชีพศีกษา (V-NET)

• คุณลักษณะที่พึงประสงค์

• ร้อยละของจำนวนสถานศีกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากสำนักงานศีกษาที่ได้รับการ

คุณภาพการศีกษา (สมศ.)⁵

• จำนวนปีการศีกษาเฉลี่ยของแรงงาน

• ความสามารถในการผลิตกำลังคนตามความ

ต้องการในอนาคต

• สัดส่วนนักเรียนประเภทอาชีพศีกษาและสามัญศีกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย⁵

• อื่น ๆ

ข.2) การขยายโอกาส

• จำนวนปีการศีกษาโดยเฉลี่ยของคนไทย อายุ 15 ปีขึ้นไป⁵

• สัดส่วนนักเรียนต่อประชากรวัยเรียน จำแนกตามระดับการศีกษา

• อัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียน

⁵ เป้าหมาย 5 ข้อของรัฐบาลภายในปี 2559 ตามมติ ครม. เมื่อ 5 มกราคม 2553

- สักส่วนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และความสามารถพิเศษ
- อื่น ๆ

ข.3) การมีส่วนร่วม

- สักส่วนของนักเรียน/นักศึกษาสถานศศึกษาเอกชน
- สักส่วนของเงินสนับสนุนการศศึกษาที่ระดมจาก ภาคประชาชน
- อื่น ๆ

ค) ผลการพัฒนาคน⁶ รวมทั้งความก้าวหน้าและช่องว่าง

- ด้านสุขภาพ
- ด้านการศศึกษา
- ด้านชีวิตการทำงาน
- ด้านรายได้ ความยากจน และหนี้สิน
- ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม
- ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน
- ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร
- ด้านการมีส่วนร่วม
- อื่น ๆ

⁶ ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI) ที่สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ประเทศไทย พัฒนาขึ้นในปี 2546 ประกอบด้วย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด (ภาคผนวก)

- ง) ความต้องการของประชาชนในด้านการศศึกษา ระดมความคิดจากประชาชนและข้อมูลจากงานวิจัย

จ) การขับเคลื่อนการปฏิรูปตามทัศนะของประชาชน

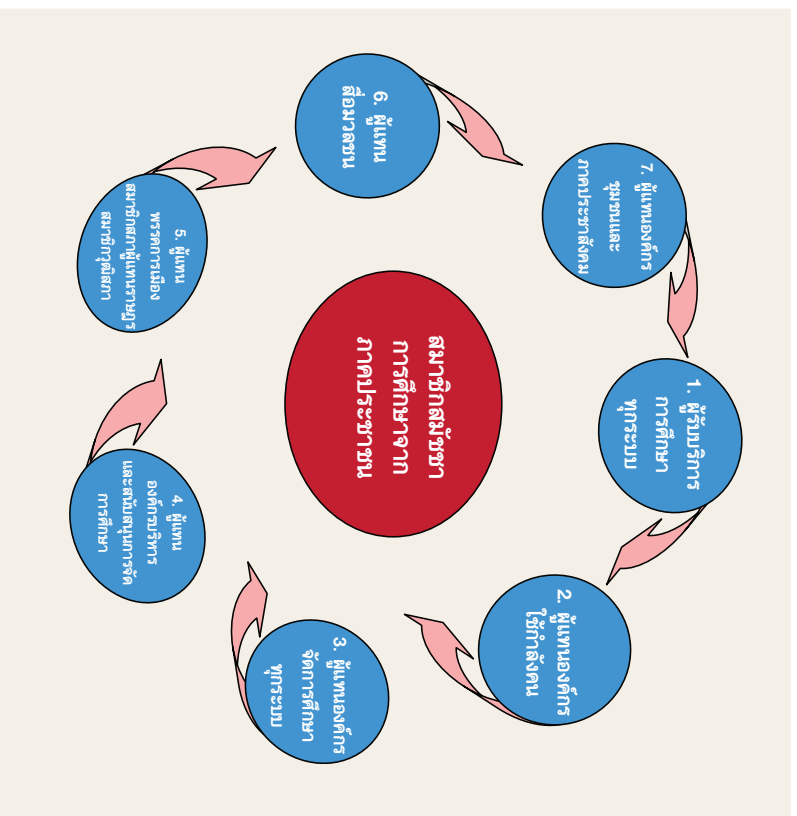
ระดมความคิดจากประชาชนและข้อมูลจากงานวิจัย

(2) ภาคประชาชน

มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 มีทั้งสมาชิกรับเชิญและสมาชิกที่สมัครเข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย 7 กลุ่มหลัก (ภาพที่ 4.10) ได้แก่

- ผู้รับบริการการศศึกษาทั้งในระบบ นอก ระบบ และการศศึกษาตามอัธยาศัย
- ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศศึกษา
- ผู้แทนองค์กรจัดการศศึกษาในระบบ นอก ระบบ และการศศึกษาตามอัธยาศัย
- ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศศึกษาในระบบ นอก ระบบ และการศศึกษาตามอัธยาศัย
- ผู้แทนพรรคการเมือง/สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/สมาชิกวุฒิสภา
- ผู้แทนสื่อมวลชน (วิทยุ โทรทัศน์ ทีวี หนังสือพิมพ์ ฯลฯ)
- ผู้แทนองค์กรชุมชนและภาคประชาสังคม

ทั้งนี้ ควรมีสมาชิกเข้าประชุมทุกกลุ่ม และมีภาระกระจาย
อย่างเหมาะสมตามกลุ่มและพื้นที่ เช่น ระดับจังหวัด ควรมีสมาชิกจาก
ทุกอำเภอ/ทุกตำบล ระดับกลุ่มจังหวัด ควรมีสมาชิกจากทุกจังหวัด และ
ระดับชาติ ควรมีสมาชิกทุกกลุ่มจังหวัด ตัวอย่างสมาชิกแต่ละกลุ่ม
โปรดดูในภาคผนวก ค.

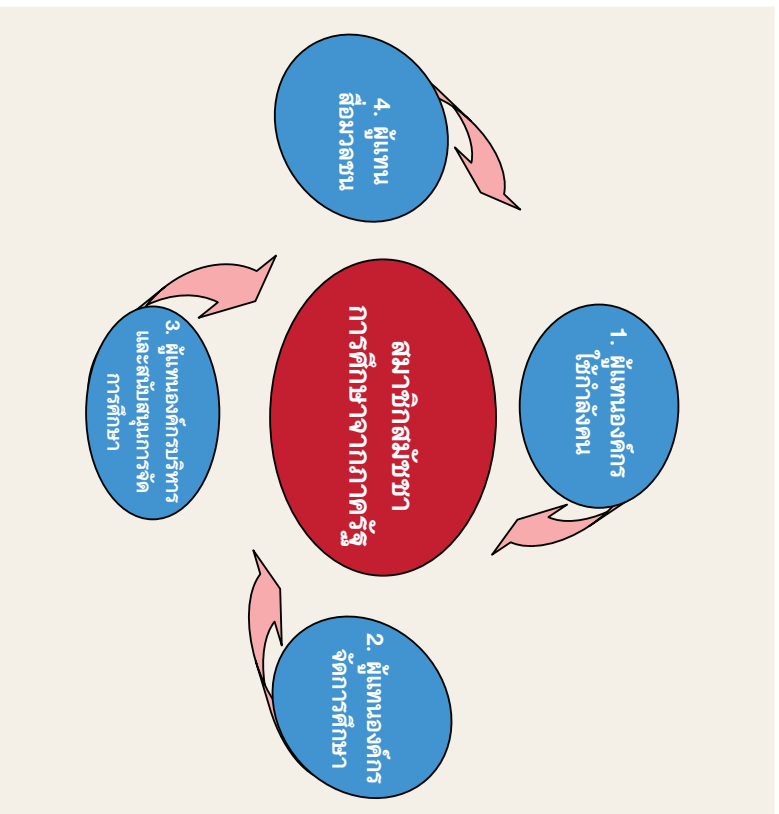

ภาพที่ 4.10 สมาชิกสมัชชาการศึกษาจากภาคประชาชน

(3) ภาครัฐ
มีจำนวนไม่เกินกว่าร้อยละ 50 มีทั้งสมาชิกรับเชิญและ
สมาชิกที่รับสมัครเข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก (ภาพที่ 4.11)
ได้แก่

- ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา
- ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาหรือแหล่งเรียนรู้ในระบบ
นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
- ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษา
หรือการจัดแหล่งเรียนรู้ในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
- ผู้แทนสื่อมวลชน

ทั้งนี้ ควรมีสมาชิกเข้าประชุมทุกกลุ่ม และมีภาระกระจาย
อย่างเหมาะสม ตัวอย่างสมาชิกแต่ละกลุ่มโปรดดูในภาคผนวก ง.

ภาพที่ 4.11 สมาชิกสภาการศึกษาภาคีรัฐ

4) กิจกรมสหัชชา

(1) การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้

คณะกรรมการบริหารสหัชชาการศึกษาต้องมีการภาคีวิชาการ ประกอบด้วย เครือข่ายวิจัยการศึกษาระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ ที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติประสานงานจัดตั้งขึ้นร่วมกับภาคคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย และมีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้ประสานงานทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำองค์ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเวทีการประชุมสหัชชาการศึกษา และเป็นฐานในการเสนอแนะนโยบายหรือยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปการศึกษา และนำมาแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

(2) การประชุมสหัชชา

ก) จำนวนสมาชิกผู้เข้าประชุมสหัชชาและวงเงินงบประมาณ

สมาชิกที่เข้าประชุมสหัชชา จะมีทั้งสมาชิกที่ได้รับเชิญโดยคณะกรรมการบริหารสหัชชาแต่ละระดับ และสมาชิกที่สนใจสมัครเข้าร่วมด้วยตนเอง โดยมีสมาชิกจากภาคประชาชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจำนวนสมาชิกผู้เข้าประชุมในแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่มีขนาดแตกต่างกัน อาจแตกต่างกันตามที่คณะกรรมการบริหารสหัชชาเห็นเหมาะสม และวงเงินงบประมาณที่มี สำหรับสมาชิกสหัชชาระดับจังหวัด จำนวนสมาชิกที่เหมาะสม รวมทั้งวงเงินงบประมาณจำแนกตามขนาดจังหวัด มีรายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนสมาชิกสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด และวงเงินงบประมาณ จำแนกตามขนาดของจังหวัด

ขนาดของจังหวัด	จำนวนสมาชิกสมัชชา	งบประมาณ*
ใหญ่	220	160,000
กลาง	140	110,000
เล็ก	110	100,000

* หมายเหตุ: รายการงบประมาณ มีดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายในการจัดทำต้นฉบับสารสนเทศระดับจังหวัด		เหมาจ่าย	3,000	บาท
2. ค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์เอกสารแจกผู้เข้าประชุม		ชุดละ	40	บาท
3. ค่าใช้จ่ายอาหารกลางวัน 1 มื้อ อาหารว่าง 2 มื้อ		คนละ	150	บาท
4. ค่าใช้จ่ายอุดหนุนค่าเดินทางสำหรับผู้เข้าประชุม		คนละ	300	บาท
5. ค่าใช้จ่ายเก็บข้อมูลประเมินผลและวิเคราะห์		คนละ	15	บาท
6. ค่าใช้จ่ายจัดทำรายงานผลการประชุม		1 ชุด	1,000	บาท
7. ค่าสถานที่			5,000	บาท
8. ค่าตอบแทนคณะทำงาน	เหมาจ่าย	จังหวัดเล็ก/กลาง	15,000	บาท
		จังหวัดใหญ่	20,000	บาท
9. ค่าใช้จ่ายในการเตรียมการ	เหมาจ่าย	จังหวัดเล็ก/กลาง	10,000	บาท
		จังหวัดใหญ่	15,000	บาท
10. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	เหมาจ่าย		5,000	บาท

ข) ระยะเวลาการประชุมสมัชชา

ในระยะ 5 ปีแรก การประชุมสมัชชาสามัญของสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ควรจัดประชุมทุกปี ปีละ 1 ครั้ง สมัชชาระดับชาติ จัดประชุมทุก 2 ปี แต่อาจจัดประชุมสามัญวิสามัญตามความจำเป็นก็ได้ หลังจากนี้ให้มีการประเมินความเหมาะสมของระยะเวลาการจัดประชุมสมัชชาเมื่อครบ 5 ปี เพื่อปรับปรุงการจัดประชุมสมัชชาระยะต่อไป

ค) การรายงานผลการประชุม

คณะกรรมการบริหารสหประชาชาติระดับจังหวัดจะต้องส่งข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาไปยังบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใน 1 เดือน หลังเสร็จสิ้นการประชุม

ง) หน่วยงานรับผิดชอบ

ง.1) สมัชชาการศึกษาระดับชาติ ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบจัดประชุมสมัชชาการศึกษาระดับชาติและเป็นหน่วยงานประสานงานและสนับสนุนการจัดสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสมัชชาทั้ง 3 ระดับ

ง.2) สมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาของแต่ละกลุ่มจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ ร่วมกับผู้แทนภาควิชาการ คือ เครือข่ายการวิจัยการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สถานศึกษาอาชีวศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เขต 1 ในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ผู้แทนภาคประชาชนและผู้แทนภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบจัดประชุมสมัชชทางการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด

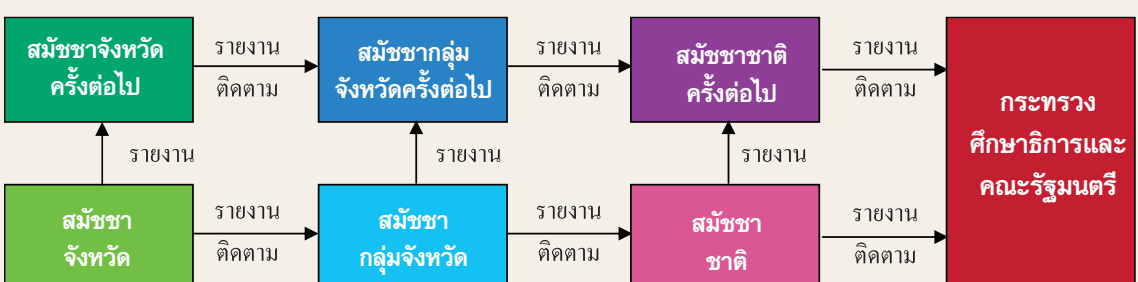
จ.3) สมัชชทางการศึกษาระดับจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ประธานกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดสู่การปฏิบัติ ร่วมกับผู้แทนภาควิชาการ คือ เครือข่ายการวิจัยทางการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สถานศึกษาอาชีวศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา และผู้แทนภาครัฐ ในจังหวัดนั้นร่วมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบจัดสมัชชทางการศึกษาระดับจังหวัด

จ) การจัดงบประมาณ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จัดงบประมาณสนับสนุนการจัดประชุมสมัชชทางการศึกษาทุกระดับ ทั้งนี้หน่วยงานรับผิดชอบการจัดสมัชชทางการศึกษาระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดอาจจัดหรือจัดหางบประมาณเพิ่มเติมตามความจำเป็นก็ได้

(3) การติดตามข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์

คณะกรรมการบริหารสมัชชาแต่ละระดับจะต้องติดตามและรายงานการนำมติการประชุมเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ดังแสดงในภาพที่ 4.12

ภาพที่ 4.12 การรายงานผลการประชุมและการติดตามการนำมติการประชุมสู่การปฏิบัติ

ตารางที่ 4.2 ประมาณการงบประมาณการจัดสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด

ขนาดจังหวัด	จำนวนสมาชิกสมัชชา (คน)	ประมาณการงบประมาณต่อจังหวัด (บาท)	ประมาณการงบประมาณรวม (บาท)	ประมาณการ
1. เล็ก	25	110	100,000	2,500,000
2. กลาง	32	140	120,000	3,840,000
3. ใหญ่	18	220	160,000	2,900,000
4. ใหญ่พิเศษ	1	300	210,000	210,000
รวม	76	770		9,450,000

2) การจัดสมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาควรดำเนินการจัดสมัชชาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัดเป็นลำดับที่ 2 เมื่อการจัดสมัชชาการศึกษาในระดับจังหวัดของแต่ละกลุ่มจังหวัดครบทุกจังหวัดแล้ว โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) จัดตั้งผู้ประสานงาน 3 ฝ่ายทุกกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย ภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาครัฐ ภาคละ 1 คน ผู้แทนภาควิชาการควรเป็นประธานเครือข่ายวิจัยการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัด⁸ ผู้แทนภาคประชาชนควรเป็นผู้แทนภาคประชาชนที่เป็นสมาชิกสภาพัฒนาภาคของตนเอง ตามมาตรา 7 (1) ซึ่งมาจากผู้แทนองค์การภาคประชาชนของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ผู้แทนภาครัฐควรเป็นผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการที่กำกับดูแลกลุ่มจังหวัดนั้น ๆ แล้วเชิญมาประชุมเพื่อเตรียมการขั้นต้น

(2) จัดตั้งคณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัด ตามที่ผู้ประสานงาน 3 ฝ่าย ในข้อ (1) เสนอ

(3) พิจารณาจัดสรรงบประมาณตามโครงการจัดประชุมสมัชชาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัดที่คณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัดเสนอ ประมาณการงบประมาณโปรดดูในตารางที่ 4.3

(4) กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรวบรวมรายงานการประชุมสมัชชาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัด

⁸ สกศ. ควรประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและภาคคณะตุลาการศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย ในการเพิ่มเครือข่ายวิจัยการศึกษาในระดับภูมิภาคเดิม ซึ่งมี 12 เครือข่าย ให้เป็นเครือข่ายวิจัยการศึกษา 19 เครือข่าย (ระดับกลุ่มจังหวัด 18 กลุ่มจังหวัด 18 เครือข่าย และกรุงเทพมหานคร 1 เครือข่าย)

ตารางที่ 4.3 ประมาณการงบประมาณสมัชชาการศึกษากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัด	จำนวนจังหวัด				ประมาณการสมาชิก	ประมาณการงบประมาณ (x 850 บาท)
	เล็ก (x40)	กลาง (x50)	ใหญ่ (x60)	รวม		
1. ภาคกลางตอนบน 1 (4 จังหวัด)	-	3	1	4	210	178,500
2. ภาคกลางตอนบน 2 (4 จังหวัด)	3	1	-	4	170	144,500
3. ภาคกลางตอนกลาง (5 จังหวัด)	2	2	1	5	240	204,000
4. ภาคกลางตอนล่าง 1 (4 จังหวัด)	-	4	-	4	200	170,000
5. ภาคกลางตอนล่าง 2 (4 จังหวัด)	3	1	-	4	170	144,500
6. ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (4 จังหวัด)	1	2	1	4	200	170,000
7. ภาคใต้ฝั่งอันดามัน (5 จังหวัด)	4	1	-	5	210	178,500
8. ภาคใต้ชายแดน (5 จังหวัด)	1	2	2	5	260	221,000
9. ภาคตะวันออก (4 จังหวัด)	1	2	1	4	200	170,000
10. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 (4 จังหวัด)	-	3	1	4	210	178,500
11. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (3 จังหวัด)	1	1	1	3	150	127,500
12. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (4 จังหวัด)	-	2	2	4	220	187,000
13. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (4 จังหวัด)	1	1	2	4	210	178,500
14. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (4 จังหวัด)	-	-	4	4	240	204,000

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

กลุ่มจังหวัด	จำนวนจังหวัด				ประมาณการสมาชิก	ประมาณการงบประมาณ (x 850 บาท)
	เล็ก (x40)	กลาง (x50)	ใหญ่ (x60)	รวม		
15. ภาคเหนือตอนบน 1 (4 จังหวัด)	2	1	1	4	190	161,500
16. ภาคเหนือตอนบน 2 (4 จังหวัด)	3	-	1	4	180	153,000
17. ภาคเหนือตอนล่าง 1 (5 จังหวัด)	1	4	-	5	240	204,000
18. ภาคเหนือตอนล่าง 2 (4 จังหวัด)	1	2	1	4	200	170,000
รวม	24	32	19	75	3,700	3,145,000

3) การจัดสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาควรจัดสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ เป็นลำดับที่ 3 เมื่อการจัดสหวิทยาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดครบแล้ว โดยดำเนินการดังนี้

- (1) จัดตั้งผู้ประสานงาน 3 ฝ่าย ประกอบด้วย ผู้แทนภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาครัฐ ภาคละ 1 คน ผู้แทนภาควิชาการควรเป็นประธานเครือข่ายวิจัยการศึกษาระดับชาติ ผู้แทนภาคประชาชนควรเป็นผู้แทนภาคประชาชนที่เป็นสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามมาตรา 7 (1) ซึ่งมาจากผู้แทนองค์กรภาคประชาชนของกรุงเทพมหานคร ผู้แทนภาครัฐควรเป็นเลขาธิการสภาการศึกษา แล้วเชิญมาประชุมเพื่อเตรียมการขั้นต้น
- (2) จัดตั้งคณะกรรมการบริหารสหวิทยาการศึกษาระดับชาติตามทีผู้ประสานงาน 3 ฝ่าย ในข้อ (1) เสนอ
- (3) พิจารณาจัดสรรงบประมาณตามโครงการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับชาติที่คณะกรรมการบริหารสหวิทยาการศึกษาระดับชาติเสนอ ประมาณการงบประมาณโปรดดูในตารางที่ 4.4
- (4) กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรวบรวมรายงานการประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ

ตารางที่ 4.4 งบประมาณการงบประมาณสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ

กลุ่มจังหวัด	ประมาณการสมาชิก	ประมาณการงบประมาณ (x 1,500 บาท)
1. ภาคกลางตอนบน 1	70	
2. ภาคกลางตอนบน 2	60	
3. ภาคกลางตอนกลาง	80	
4. ภาคกลางตอนล่าง 1	70	
5. ภาคกลางตอนล่าง 2	60	
6. ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	70	
7. ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	70	
8. ภาคใต้ชายแดน	90	
9. ภาคตะวันออก	70	
10. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	70	
11. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	50	
12. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	70	
13. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	70	
14. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	80	
15. ภาคเหนือตอนบน 1	60	
16. ภาคเหนือตอนบน 2	60	
17. ภาคเหนือตอนล่าง 1	80	
18. ภาคเหนือตอนล่าง 2	70	
19. กรุงเทพมหานคร	100	
รวม	1,350	2,025,000

4.2 การทดลองนำร่องจัดตั้งสมัชชาภาคการศึกษาระดับจังหวัด

4.2.1 ผลการทดลองนำร่องจัดตั้งสมัชชาภาคศึกษาระดับจังหวัด

การทดลองนำร่องจัดตั้งสมัชชาภาคศึกษามี 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 จัดใน 2 กลุ่มจังหวัด ๆ ละ 2 จังหวัด รวม 4 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดขนาดใหญ่ 2 จังหวัด คือ จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดขนาดกลาง 1 จังหวัด คือ จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดขนาดใหญ่ 1 จังหวัด คือ จังหวัดอุบลราชธานี ส่วนการทดลองนำร่องระยะที่ 2 จัดใน 2 กลุ่มจังหวัด ๆ ละ 2 จังหวัด รวม 4 จังหวัด เช่นเดียวกัน ประกอบด้วย จังหวัดขนาดใหญ่ 1 จังหวัด คือ จังหวัดสกลนคร จังหวัดขนาดกลาง 1 จังหวัด คือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดขนาดใหญ่ 2 จังหวัด คือ จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสงขลา ผลการทดลองนำร่องทั้ง 2 ระยะ มี 8 จังหวัด มีข้อมูลสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

1) สัดส่วนของผู้เข้าประชุมเปรียบเทียบกับเป้าหมายใน

โครงการ

การจัดประชุมสมัชชาภาคศึกษานำร่องในการศึกษาคครั้งนี้ มีจำนวนผู้เข้าประชุมรวมทั้งสิ้น 1,001 คน เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในโครงการพบว่า มีสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 89.53 ของเป้าหมาย (1,118 คน) ในกลุ่มคณะกรรมการบริหารสมัชชาที่เข้าประชุมมีมากกว่าเป้าหมาย คือ ร้อยละ 116.89 ส่วนกลุ่มสมาชิกสมัชชา มีจำนวนต่ำกว่าเป้าหมาย เท่ากับร้อยละ 85.36

เมื่อจำแนกตามระยะเวลาของการทดลองนำร่องจัดตั้งสมัชชาภาคศึกษา พบว่า การทดลองนำร่องระยะที่ 1 มีจำนวนผู้เข้าประชุม 543 คน เท่ากับร้อยละ 96.62 ของเป้าหมายที่กำหนด โดยกลุ่ม

คณะกรรมการบริหารสมัชชามีผู้เข้าประชุมมากกว่าเป้าหมายที่กำหนดเท่ากับร้อยละ 131.94 จังหวัดที่มีจำนวนกรรมการบริหารสมัชชาเข้าประชุมมากกว่าเป้าหมายที่กำหนดมากที่สุด คือ จังหวัดอำนาจเจริญ รองลงมาคือ จังหวัดอุดรธานี (ร้อยละ 175.00 และร้อยละ 156.25 ตามลำดับ) ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดใหญ่ ส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดใหญ่มีจำนวนกรรมการบริหารสมัชชาเข้าประชุมต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด คือ ร้อยละ 65.00 ในกลุ่มของสมาชิกสมัชชา พบว่า จำนวนต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดคือ ร้อยละ 91.43 มีเพียงจังหวัดอำนาจเจริญจังหวัดเดียวที่มีสมาชิกสมัชชาเข้าประชุมมากกว่าเป้าหมายที่กำหนด คือ ร้อยละ 102.50

ในการทดลองนำร่องระยะที่ 2 มีจำนวนผู้ประชุม 458 คน เท่ากับร้อยละ 82.37 ของเป้าหมาย (556 คน) ในกลุ่มคณะกรรมการบริหารสมัชชามีผู้เข้าประชุมมากกว่าเป้าหมายที่กำหนด คือ ร้อยละ 102.63 จังหวัดที่มีจำนวนกรรมการบริหารสมัชชามากกว่าเป้าหมายที่กำหนดมากที่สุดคือ จังหวัดสกลนคร รองลงมาคือ จังหวัดสงขลา (ร้อยละ 131.25 และร้อยละ 105.00 ตามลำดับ) ซึ่งเป็นจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ชายแดน เป็นจังหวัดขนาดใหญ่และขนาดใหญ่ตามลำดับ ในกลุ่มของสมาชิกสมัชชาพบว่า มีจำนวนต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด คือ ร้อยละ 79.17 โดยจังหวัดนนทบุรีมีสมาชิกสมัชชาเข้าประชุมต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดมากที่สุดคือ เข้าร่วมประชุมร้อยละ 52.67 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 จำนวนและสัดส่วน (ร้อยละ) ของผู้เข้าประชุมสมัชชาการศึกษาเปรียบเทียบกับเป้าหมาย

จังหวัด	ขนาด	กรรมกร			สมาชิก			รวม		
		เข้าจริง	เป้าหมาย	สัดส่วน	เข้าจริง	เป้าหมาย	สัดส่วน	เข้าจริง	เป้าหมาย	สัดส่วน
ระยะที่ 1		95	72	131.94	448	490	91.43	543	562	96.62
อุตรดิตถ์	เล็ก	25	16	156.25	71	90	78.89	96	106	90.57
อำนาจเจริญ	เล็ก	28	16	175.00	82	80	102.50	110	96	114.58
พิษณุโลก	กลาง	29	20	145.00	113	120	94.17	142	140	101.43
อุบลราชธานี	ใหญ่	13	20	65.00	182	200	91.00	195	220	88.64
ระยะที่ 2		78	76	102.63	380	480	79.17	458	556	82.37
สตูล	เล็ก	21	16	131.25	73	80	91.25	94	96	97.92
พระนครศรีอยุธยา	กลาง	19	20	95.00	91	100	91.00	110	120	91.67
สงขลา	ใหญ่	21	20	105.00	137	150	91.33	158	170	92.94
นนทบุรี	ใหญ่	17	20	85.00	79	150	52.67	96	170	56.47
รวม		173	148	116.89	828	970	85.36	1,001	1,118	89.53

2) สัดส่วนของผู้เข้าประชุมที่เป็นคณะกรรมการบริหารต่อสมาชิกสมัชชา

การประชุมสมัชชาการศึกษา นำร่องทั้ง 2 ระยะ ใน 4 กลุ่มจังหวัดรวม 8 จังหวัด มีผู้เข้าประชุมที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมัชชา 178 คน และผู้เข้าประชุมที่เป็นสมาชิกสมัชชา 828 คน มีสัดส่วนของกรรมการบริหารต่อสมาชิกสมัชชาเท่ากับร้อยละ 17.69

ในการทดลองนำร่องระยะที่ 1 มีผู้เข้าร่วมประชุมสมัชชาจำนวน 543 คน แบ่งเป็นกรรมการบริหารสมัชชา 95 คน และสมาชิกสมัชชา 448 คน มีสัดส่วนของคณะกรรมการบริหารต่อสมาชิกสมัชชาร้อยละ 17.50 เมื่อจำแนกตามขนาดของจังหวัด พบว่า มีความแตกต่างกันตามขนาดของจังหวัด คือ ในจังหวัดที่มีขนาดเล็กจะมีสัดส่วนของคณะกรรมการบริหารต่อสมาชิกสมัชชามากกว่าจังหวัดที่มีขนาดกลาง และจังหวัดขนาดกลางจะมีสัดส่วนของคณะกรรมการบริหารต่อสมาชิกสมัชชามากกว่าจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ ในจังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดอำนาจเจริญซึ่งเป็นจังหวัดขนาดเล็กมีคณะกรรมการบริหารสมัชชาอยู่ประมาณหนึ่งในสี่ของจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมสมัชชาทั้งหมด (ร้อยละ 26.04 และร้อยละ 25.45 ตามลำดับ) ในขณะที่จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดกลางมีอยู่หนึ่งในห้า (ร้อยละ 20.42) และจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดใหญ่ไม่ถึงหนึ่งในสิบ (ร้อยละ 6.67)

ในระยะที่ 2 มีผู้เข้าร่วมประชุมสมัชชาจำนวน 463 คน มี
สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารสมัชชาต่อสมาชิกสมัชชาร้อยละ 17.93
เมื่อจำแนกตามขนาดของจังหวัด พบว่า จังหวัดที่มีขนาดเล็ก (จังหวัดสตูล)
จะมีสัดส่วนของคณะกรรมการบริหารสมัชชาต่อสมาชิกสมัชชามากกว่า
จังหวัดที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ คือ มีสัดส่วนคณะกรรมการบริหาร
สมัชชาต่อสมาชิกสมัชชาเท่ากับร้อยละ 26.26 ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 จำนวนและสัดส่วน (ร้อยละ) ของคณะกรรมการบริหารสมัชชาและสมาชิกสมัชชาการศึกษา

จังหวัด	ขนาด	กรรมการ		สมาชิก		รวม
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ระยะที่ 1		95	17.50	448	82.50	543
อุดรดิตต์	เล็ก	25	26.04	71	73.96	96
อำนาจเจริญ	เล็ก	28	25.45	82	74.55	110
พิษณุโลก	กลาง	29	20.42	113	79.58	142
อุบลราชธานี	ใหญ่	13	6.67	182	93.33	195
ระยะที่ 2		83	17.93	380	82.07	463
สตูล	เล็ก	26	26.26	73	73.74	99
พระนครศรีอยุธยา	กลาง	19	17.27	91	82.73	110
สงขลา	ใหญ่	21	13.29	137	86.71	158
นนทบุรี	ใหญ่	17	17.71	79	82.29	96
รวม		178	17.69	828	82.31	1,006

ตารางที่ 4.7 จำนวนและสัดส่วน (ร้อยละ) ขององค์ประกอบคณะกรรมการบริหารสมัชชชภาคประชาชนต่อภาควิชาการ และภาครัฐ

จังหวัด	ขนาด	ภาคประชาชน		ภาควิชาการ		ภาครัฐ		รวม
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ระยะที่ 1		35	36.84	45	47.37	15	15.79	95
อุตรดิตถ์	เล็ก	11	44.00	12	48.00	2	8.00	25
อำนาจเจริญ	เล็ก	12	42.86	11	39.29	5	17.86	28
พิษณุโลก	กลาง	8	27.59	16	55.17	5	17.24	29
อุบลราชธานี	ใหญ่	4	30.77	6	46.15	3	23.08	13
ระยะที่ 2		15	18.07	35	42.17	33	39.76	83
สตูล	เล็ก	5	19.23	7	26.92	14	53.85	26
พระนครศรีอยุธยา	กลาง	6	31.58	10	52.63	3	15.79	19
สงขลา	ใหญ่	3	14.29	6	28.57	12	57.14	21
นนทบุรี	ใหญ่	1	5.88	12	70.59	4	23.53	17
รวม		50	28.09	80	44.94	48	26.97	178

4) สัดส่วนสมาชิกสมัชชชที่เข้าประชุมจำแนกตามองค์ประกอบ

สมาชิกสมัชชชการศึกษประกอบด้วยสมาชิกสมัชชชจากภาครัฐ 4 กลุ่ม และภาคประชาชน 7 กลุ่ม สมาชิกจากภาครัฐ คือ 1) ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา 2) ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาหรือแหล่งเรียนรู้ในระบบ นอกระบบ และการศึกษาดตามอัธยาศัย 3) ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษาหรือการจัดแหล่งเรียนรู้ในระบบ นอกระบบ และการศึกษาดตามอัธยาศัย และ 4) ผู้แทนสื่อสารมวลชนและสมาชิกจากภาคประชาชน คือ 1) ผู้รับบริการการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาดตามอัธยาศัย 2) ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา 3) ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาดตามอัธยาศัย 4) ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาดตามอัธยาศัย 5) ผู้แทนพรรคการเมือง/สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/สมาชิกวุฒิสภา 6) ผู้แทนสื่อสารมวลชน และ 7) ผู้แทนองค์กรชุมชนและภาคประชาสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนของสมาชิกที่เข้าประชุมสมัชชชในภาพรวม 8 จังหวัด ซึ่งมีจำนวน 828 คน พบว่า เป็นผู้แทนองค์กรจัดการศึกษามากที่สุด เท่ากับร้อยละ 36.35 รองลงมาคือ ผู้รับบริการ ร้อยละ 18.72 และ ผู้แทนองค์กรชุมชนและภาคประชาสังคม ร้อยละ 15.46

เมื่อเปรียบเทียบผลการนำร่องในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 พบว่า ในระยะที่ 1 มีสมาชิกสมัชชชเข้าร่วมประชุมมากกว่าในระยะที่สอง โดยมีถึงร้อยละ 54.11 จังหวัดที่มีสมาชิกสมัชชชเข้าร่วมประชุมมากที่สุด คือ จังหวัดขนาดใหญ่ (จังหวัดอุบลราชธานี ร้อยละ 40.63) รองลงมาคือ

จังหวัดขนาดกลาง (จังหวัดพิษณุโลก ร้อยละ 25.22) ซึ่งมีมากกว่า จังหวัดขนาดเล็ก ในการนำร่องระยะที่ 2 พบว่า จังหวัดที่มีสมาชิก สมัชชาเข้าร่วมประชุมมากที่สุด คือ จังหวัดขนาดใหญ่ (จังหวัดสงขลา ร้อยละ 36.05) รองลงมาคือ จังหวัดขนาดกลาง (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 23.95) ส่วนจังหวัดนนทบุรีซึ่งเป็นจังหวัดขนาดกลางมีจำนวน สมาชิกสมัชชาเข้าร่วมประชุมร้อยละ 20.79 มากกว่าจังหวัดสตูล (ร้อยละ 19.21) ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดเล็กเพียงเล็กน้อย

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนสมาชิกสมัชชาในแต่ละจังหวัด พบว่า จังหวัดอำนาจเจริญมีสัดส่วนของสมาชิกที่เป็นผู้แทนองค์กรชุมชนและ ภาคประชาสังคมมากที่สุด เท่ากับร้อยละ 28.17 ส่วนจังหวัดอื่น ๆ อีก 7 จังหวัด จะมีสัดส่วนของสมาชิกที่เป็นผู้แทนองค์กรจัดการศึกษามากที่สุด ในจังหวัดสตูลมีองค์ประกอบของสมาชิกสมัชชาครบทั้ง 7 กลุ่ม คือ สมาชิกสมัชชาที่เป็นผู้แทนพรรคการเมือง/สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/ สมาชิกวุฒิสภา ร้อยละ 2.74 ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 จำนวนและสัดส่วน (ร้อยละ) ขององค์ประกอบสมาชิกสมัชชาการศึกษา

จังหวัด	ทดลองนำร่องระยะที่ 1					ทดลองนำร่องระยะที่ 2					2 ระยะเวลา **
	อุดรดิตถ์	อำนาจ เจริญ	พิษณุโลก	อุบล ราชธานี	รวม*	สตูล	พระนคร ศรีอยุธยา	สงขลา	นนทบุรี	รวม*	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
1. ผู้รับบริการ	13 18.31	14 17.07	20 17.70	63 34.62	110 24.55	8 10.96	7 7.69	21 15.33	9 11.39	45 11.84	155 18.72
2. ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคน	3 4.23	5 6.10	3 17.70	6 3.30	17 3.79	14 19.18	4 4.40	15 10.95	12 15.19	45 11.84	62 7.49
3. ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษา	14 19.72	25 30.49	56 49.56	74 40.66	169 37.72	18 24.66	24 26.37	55 40.15	35 44.30	132 34.74	301 36.35
4. ผู้แทนองค์กรบริหาร และสนับสนุน	19 26.76	10 12.20	13 11.50	18 9.89	60 13.39	13 17.81	18 19.78	27 19.71	14 17.72	72 18.95	132 15.94
5. ผู้แทนพรรคการเมือง/ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/ สมาชิกวุฒิสภา	0	0	0	0	0	2 2.74	0	0	0	2 0.53	2 0.24
6. ผู้แทนสื่อสารมวลชน	2 2.82	6 7.32	3 2.65	4 2.20	15 3.35	12 16.44	5 5.49	13 9.49	3 3.80	33 8.68	48 5.80
7. ผู้แทนองค์กรชุมชนและ ภาคประชาสังคม	20 28.17	22 26.83	18 15.93	17 9.34	77 17.19	6 8.22	336 36.26	6 4.38	6 7.59	51 13.42	128 15.46
รวม	71 15.85	82 18.30	113 25.22	182 40.63	448* 54.11	73 19.21	91 23.95	137 36.05	79 20.79	380* 45.89	828** 100.00

หมายเหตุ: การเปรียบเทียบสัดส่วนขององค์ประกอบสมาชิกสมัชชาการศึกษา มี 3 ระดับ คือ

- 1) ในจังหวัดเดียวกัน 2) ระหว่างการทดลองระยะที่ 1 และ 2 (*) 3) ภาพรวมของการทดลองนำร่อง (**)

5) การจัดกิจกรรมการประชุมสมัชชา

การจัดกิจกรรมการประชุมสมัชชาการศึกษาในการทดลองนำร่องทั้ง 2 ระยะ มีการจัดประชุมสมัชชา 1 วัน กิจกรรมประกอบด้วย การลงทะเบียนประชุม พิธีเปิดการประชุม การนำเสนอสารสนเทศพื้นฐาน การจัดประชุมประเด็นย่อย การนำเสนอผลการประชุม และพิธีปิดการประชุม ผลการจัดกิจกรรมแต่ละส่วนมีดังนี้

(1) **สถานที่จัดประชุมสมัชชาการศึกษา** สถานที่จัดการประชุมสมัชชาการศึกษาทั้งในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ในจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สถานที่จัดจะใช้ห้องประชุมของมหาวิทยาลัยในจังหวัดนั้น ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสงขลา และจังหวัดนนทบุรี สำหรับจังหวัดที่ไม่มีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดเล็ก สถานที่จัดการประชุมจะเป็นหน่วยงานด้านการศึกษา ได้แก่ จังหวัดอำนาจเจริญ สถานที่จัดประชุม คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำนาจเจริญ และจังหวัดสตูล คือ วิทยาลัยเทคนิคสตูล

(2) **ประธานเปิดการประชุม** การจัดประชุมวิชาการครั้งนี้ประธานกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยการศึกษาระดับจังหวัด คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งจะทำหน้าที่ประธานเปิดการประชุมด้วย ซึ่งมี 3 จังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานเปิดการประชุม ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดสตูล สำหรับจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดติดภารกิจเร่งด่วนจะมอบหมายผู้แทนทำหน้าที่ประธานเปิดการประชุม ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี คือ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสงขลา คือ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัด

อำนาจเจริญ คือ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำนาจเจริญ และจังหวัดนนทบุรี คือ นายอำเภอปากเกร็ด

(3) **การนำเสนอสารสนเทศพื้นฐาน** ทุกจังหวัดจะดำเนินการโดยผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อนำเสนอสารสนเทศด้านการศึกษา และความก้าวหน้าในการพัฒนาคนของจังหวัด เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประชุมประเด็นย่อยต่อไป

(4) **การจัดประชุมประเด็นย่อย** ทุกจังหวัดจะจัดให้มีการประชุมประเด็นย่อยที่จะนำไปสู่การมีมติ ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะ และยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา และปฏิญญาสมัชชาการศึกษาจากการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และความคิดเห็นระหว่างสมาชิกสมัชชาใน 3 ประเด็น คือ 1) คุณภาพการศึกษาของจังหวัด 2) การขยายโอกาสทางการศึกษาของจังหวัด และ 3) การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของจังหวัด สำหรับจังหวัดนนทบุรี มีประเด็นเพิ่มเติมอีก 1 ประเด็น คือ ประเด็นด้านการบริหารสมัชชาจังหวัดนนทบุรีในการดำเนินการจัดประชุม ประเด็นย่อย จะมีผู้ทำหน้าที่ในการเป็นผู้นำการประชุม และเลขานุการการประชุม เพื่อสรุปผลการประชุมและนำเสนอผลการประชุมในที่ประชุมสมัชชา สำหรับผู้นำการประชุมประเด็นย่อยและเลขานุการการประชุมซึ่งทั้งที่เป็นผู้แทนภาคประชาชน ผู้แทนภาควิชาการ และผู้แทนภาครัฐ

(5) **การนำเสนอผลการประชุม** ผลจากการประชุมประเด็นย่อย สมาชิกสมัชชาทุกจังหวัดได้ร่วมกันให้ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะ และยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา 3 ด้าน คือ 1) คุณภาพการศึกษาของจังหวัด 2) การขยายโอกาสทางการศึกษาของจังหวัด และ 3) การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของจังหวัด และมี 5 จังหวัด ที่มีปฏิญญาสมัชชา

การศึกษาจังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสตูล
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดนนทบุรี

(6) ประธานเปิดการประชุม ผู้ทำหน้าที่ประธานเปิดการประชุม คือ ผู้แทนที่ได้รับการมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด ในจังหวัดที่มีสถานอุดมศึกษาที่มีคณะครูศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ประธานเปิดการประชุม คือ อธิการบดีมหาวิทยาลัยที่จัดการประชุม ได้แก่ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏบึงฉลวยสงขลาราม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดอุดรธานี คือ คนบัตินคณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ คือ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอำนาจเจริญ และจังหวัดสตูล คือ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสตูล

รายละเอียดของการจัดกิจกรรมแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การจัดกิจกรรมการประชุมสมัชชาในจังหวัดน่านอง

จังหวัด/ขนาด กิจกรรม	ทดลองนำร่องระยะที่ 1				ทดลองนำร่องระยะที่ 2			
	อุดรธานี	อำนาจเจริญ	พิษณุโลก	อุบลราชธานี	สตูล	พระนครศรีอยุธยา	สงขลา	นนทบุรี
	เล็ก	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่
(1) สถานที่จัดประชุมสมัชชา • สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา • มหาวิทยาลัย • วิทยาลัยเทคนิค	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
(1) ประธานเปิดการประชุม • ผู้ว่าราชการจังหวัด • ผู้แทน - อธิการบดีมหาวิทยาลัย - นายอำเภอ - ผู้อำนวยการ สพท. - รองผู้อำนวยการ สพท.			✓	✓	✓			

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

จังหวัด/ขนาด กิจกรรม	ทดลองนำร่องระยะที่ 1				ทดลองนำร่องระยะที่ 2			
	อุดรดิตถ์	อำนาจเจริญ	พิษณุโลก	อุบลราชธานี	สตูล	พระนครศรีอยุธยา	สงขลา	นนทบุรี
	เล็ก	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่
(2) การนำเสนอสารสนเทศพื้นฐาน <ul style="list-style-type: none"> • ผู้แทน สพท. • ผู้แทน กศน. • ผู้แทนมหาวิทยาลัย • ผู้แทนสถาบันอาชีวศึกษา 	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
(3) การจัดประชุมประเด็นย่อย <ul style="list-style-type: none"> • คุณภาพการศึกษา • การขยายโอกาสทางการศึกษา • การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา • การบริหารสมัชชาจังหวัด 	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
(4) ผู้นำประเด็นย่อย <ul style="list-style-type: none"> • ผู้แทนภาคประชาชน • ผู้แทนภาควิชาการ • ผู้แทนภาครัฐ 	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

จังหวัด/ขนาด กิจกรรม	ทดลองนำร่องระยะที่ 1				ทดลองนำร่องระยะที่ 2			
	อุดรดิตถ์	อำนาจเจริญ	พิษณุโลก	อุบลราชธานี	สตูล	พระนครศรีอยุธยา	สงขลา	นนทบุรี
	เล็ก	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่
(5) การนำเสนอผลการประชุม <ul style="list-style-type: none"> • ข้อเสนอนโยบายและยุทธศาสตร์ • ปฏิญญาสมัชชาการศึกษา 	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
(6) ประธานเปิดการประชุม <ul style="list-style-type: none"> • ผู้ว่าราชการจังหวัด • ผู้แทน <ul style="list-style-type: none"> - อธิการบดีมหาวิทยาลัย - ผู้อำนวยการ สพท. - รองผู้อำนวยการ สพท. - คณบดีคณะครุศาสตร์ 	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

6) ความพึงพอใจของสมาชิกสมัชชาการศึกษา

ผลการประเมินความพึงพอใจของสมาชิกสมัชชาการศึกษาในการทดลองนำร่องระยะที่ 1 และระยะที่ 2 พบว่า สมาชิกสมัชชาการศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดประชุมสมัชชาการศึกษาในระดับมากทุกจังหวัด เมื่อจำแนกรายจังหวัด พบว่า จังหวัดที่สมาชิกสมัชชา มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ จังหวัดขนาดใหญ่ กล่าวคือ ในระยะที่ 1 จังหวัดที่สมาชิกสมัชชาการศึกษาที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ จังหวัดอุบลราชธานี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมาคือ จังหวัดอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ในการทดลองระยะที่ 2 พบว่า จังหวัดที่สมาชิกสมัชชาการศึกษาที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 แสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมสมัชชาระดับจังหวัด

การทดลองนำร่อง/ จังหวัด	ขนาด	ความพึงพอใจ			
		\bar{X}	SD	ระดับ	
ระยะที่ 1	จังหวัดอุดรธานี	เล็ก	4.10	0.62	มาก
	จังหวัดอำนาจเจริญ	เล็ก	3.89	0.76	มาก
	จังหวัดพิษณุโลก	กลาง	na	na	มาก
จังหวัดอุบลราชธานี	ใหญ่	ใหญ่	4.17	0.48	มาก
ระยะที่ 2	จังหวัดสุโขทัย	เล็ก	3.82	0.75	มาก
	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	กลาง	3.98	0.78	มาก
	จังหวัดสงขลา	ใหญ่	4.05	0.69	มาก
จังหวัดนนทบุรี	ใหญ่	ใหญ่	3.78	0.60	มาก

หมายเหตุ: จังหวัดพิษณุโลกประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมสมัชชาด้วยการสัมภาษณ์

$$\begin{aligned} \text{ค่าเฉลี่ย 1-2.33} &= \text{ระดับน้อย} \\ \text{ค่าเฉลี่ย 2.34-3.66} &= \text{ระดับปานกลาง} \\ \text{ค่าเฉลี่ย 3.67-5.00} &= \text{ระดับมาก} \end{aligned}$$

4.2.2 ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการการศึกษา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาในครั้งนี้ เป็นการนำเสนอข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่สมาชิกสมัชชาการศึกษาได้มีส่วนร่วมกันจากการประชุมสมัชชาจังหวัดทั้ง 8 จังหวัด โดยนำเสนอเฉพาะข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาที่สอดคล้องกันตั้งแต่ 2 จังหวัดขึ้นไป 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณภาพการศึกษา 2) ด้านการขยายโอกาสทางการศึกษา และ 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 4) ด้านกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษา และ 5) การจัดสมัชชาการศึกษา (ผลการวิเคราะห์โดยรวมโปรดดูจากภาคผนวก) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ด้านคุณภาพการศึกษา พบว่า ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกันมากที่สุดคือ 1) การพัฒนาครู ให้ครูมืออาชีพได้รับการดูแล ยกย่อง เชิดชูเกียรติ เพิ่มขวัญและกำลังใจ จากรัฐมากขึ้น 2) การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยควรปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจและสังคม และพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพทันสมัย ที่เข้าถึง

2) ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกันมากที่สุดคือ 1) บุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา โดยควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่หน่วยงาน องค์กร ชุมชนและครอบครัวในการมีส่วนร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา และควรมีการส่งเสริมและยกย่องคนทำดีทุกระดับทุกระดับตำบล อำเภอ จังหวัด

3) ด้านการขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่า ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกันมากที่สุด คือ 1) การจัดระบบเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางวิชาสามัญและวิชาชีพ

4) ด้านกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษา พบว่า ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกันมากที่สุดคือ ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ

5) การจัดสมัชชาการศึกษา พบว่า ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกันมากที่สุดคือ ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการขับเคลื่อนกิจกรรมสมัชชาการศึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

กิจกรรม	จังหวัด/ขนาด		ทดลองนำร่องระยะที่ 1				ทดลองนำร่องระยะที่ 2		
			บุดัดเดอ	บุดัดเดอ	บุดัดเดอ	บุดัดเดอ	บุดัดเดอ	บุดัดเดอ	บุดัดเดอ
			เล็ก	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่
4. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 4.1 การบริหารสถานศึกษาต้องยึดหลักธรรมาภิบาล การบริหารเป็นระบบ และเป็นประชาธิปไตย 4.2 จัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนการศึกษา 5. การพัฒนาด้านนโยบาย 5.1 จังหวัดควรนำข้อเสนอแนะเข้าสู่แผนการพัฒนาจังหวัด ที่เป็นรูปธรรม 6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 6.1 สถานศึกษาควรใช้ทรัพยากรร่วมกันให้มากขึ้น 6.2 สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ					✓	✓			

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

กิจกรรม	จังหวัด/ขนาด		ทดลองนำร่องระยะที่ 1				ทดลองนำร่องระยะที่ 2		
			บุดัดเดอ	บุดัดเดอ	บุดัดเดอ	บุดัดเดอ	บุดัดเดอ	บุดัดเดอ	บุดัดเดอ
			เล็ก	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่
ข. ด้านการมีส่วนร่วม 1. บุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา 1.1 ควรประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 1.2 ควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ แก่หน่วยงาน องค์กร ชุมชนและครอบครัวใน การมีส่วนร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา 1.3 ควรมีการส่งเสริมและยกย่องคนทำดีทุกระดับ ทั้งระดับตำบล อำเภอ จังหวัด 2. ครอบครัว ส่งเสริมสนับสนุนสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง และรับผิดชอบด้านการศึกษามากขึ้น			✓		✓	✓			

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

กิจกรรม	จังหวัด/ขนาด	ทดลองนำร่องระยะที่ 1				ทดลองนำร่องระยะที่ 2			
		บัณฑิตยุค	ปิระเจเนอ	เบงโง	นิคมระยอง	ชงชัย	เบญจ	รัตน	
		เล็ก	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่
3. องค์กรเอกชนและหน่วยงานอื่นๆ									
3.1 ควรจัดทำเนียบภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้านแต่ละสาขาที่อยู่ในท้องถิ่นของตนเอง									
3.2 เครือข่ายทางสังคมควรส่งเสริมการศึกษาในชุมชนของตนเองอย่างต่อเนื่องและมีการเชื่อมโยงแนวทางการแก้ไขปัญหาในทุกระดับ									
3.3 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้หน่วยงานองค์กร มูลนิธิ และเครือข่าย เข้ามานำสนับสนุนส่งเสริมการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน									

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

กิจกรรม	จังหวัด/ขนาด	ทดลองนำร่องระยะที่ 1				ทดลองนำร่องระยะที่ 2			
		บัณฑิตยุค	ปิระเจเนอ	เบงโง	นิคมระยอง	ชงชัย	เบญจ	รัตน	
		เล็ก	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่
ค. ด้านการขยายโอกาสทางการศึกษา									
1. จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพ									
2. ควรจัดระบบเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางวิชาสามัญและวิชาชีพ									
ง. ด้านกลไกในการขับเคลื่อน									
ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ									
จ. การจัดสมัชชาการศึกษา									
ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการขับเคลื่อนกิจกรรมสมัชชาการศึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง									

4.2.3 ปฏิญญาสหประชาการศึกษา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ปฏิญญาสหประชาการศึกษา เป็นการนำเสนอปฏิญญาสหประชาการศึกษาที่สมาชิกสหประชาการศึกษาได้มีมติร่วมกันจากการประชุมสมัชชาจังหวัด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสตูล และจังหวัดนนทบุรี ผลการวิเคราะห์สาระสำคัญของปฏิญญาสหประชาการศึกษา พบว่า มีจำนวนสาระสำคัญ 10 ประเด็น และเมื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของสาระสำคัญของปฏิญญาสหประชาการศึกษาที่มีความสอดคล้องกันตั้งแต่ 2 จังหวัดขึ้นไป พบว่า สาระสำคัญของปฏิญญาที่มีความสอดคล้องกันมี 3 ประเด็น คือ

- 1) พัฒนาศักยภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกวิถีทาง เป็นปฏิญญาของจังหวัดนนทบุรี พิษณุโลกและสตูล
- 2) ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษา เป็นปฏิญญาของจังหวัดนนทบุรีและพิษณุโลก
- 3) ร่วมมือร่วมใจพัฒนากำลังคนระดับอุดมศึกษาที่มีอยู่เพื่อพัฒนาการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน เป็นปฏิญญาของจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดสตูล

ตารางละเอียดแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของปฏิญญาสหประชาการศึกษา

ปฏิญญา	จังหวัด/ขนาด		สอดคล้องร่อง	
	ระยะที่ 1	ระยะที่ 1	เล็ก	ใหญ่
1. ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษา	✓	✓	✓	✓
2. พัฒนาศักยภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกวิถีทาง	✓	✓	✓	✓
3. ร่วมมือร่วมใจพัฒนากำลังคนระดับอุดมศึกษาที่มีอยู่ เพื่อพัฒนาการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน	✓	✓	✓	✓
4. เราจะร่วมมือกันแก้ปัญหา ส่งเสริม และสร้างโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับความต้องการของทุกภาคส่วน	✓	✓	✓	✓
5. เราจะร่วมมือกันเพื่อร่วมกันสร้างสรรค์การศึกษาที่ดีให้เด็ก ให้เกิดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย บนพื้นฐานวัฒนธรรมและวิถีชีวิตท้องถิ่นอันดีงาม	✓	✓	✓	✓
6. เราจะประสานสัมพันธ์ทุกภาคส่วนในการสร้างองค์ความรู้ให้เข้มแข็งทำให้สถานศึกษาและสังคมปลอดภัย	✓	✓	✓	✓
7. เราจะเสริมสร้างเด็กให้มีความรู้ความสามารถ อาเซียนและนานาชาติ	✓	✓	✓	✓
8. ร่วมมือร่วมใจร่วมกันเพื่อสร้างศรัทธาและเสริมศักดิ์ศรีต่อวิชาชีพครู	✓	✓	✓	✓
9. ประสานความร่วมมือ ยึดถือภูมิปัญญาชุมชน พัฒนาคนทุกวัย ให้โอกาสในมิติที่หลากหลาย	✓	✓	✓	✓
10. ร่วมมือร่วมใจกันมุ่งมั่นสร้างแนวทางการเรียนรู้ ขยายสู่ชุมชนตามอัธยาศัย	✓	✓	✓	✓

4.2.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดสมัชชทางการศึกษารั้งต่อไป

ในการทดลองนำร่องจัดสมัชชทางการศึกษาทั้ง 2 ระยะเวลา พบว่า มีข้อเสนอแนะสำหรับการจัดสมัชชทางการศึกษารั้งต่อไปที่สำคัญ และมีความสอดคล้องกัน 5 ด้าน ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะในด้านระบบการบริหารสมัชชทางการศึกษา ด้านการจัดสรรงบประมาณ ด้านการเตรียมการจัดประชุมสมัชชา ด้านการจัดประชุมประเด็นย่อย และด้านกิจกรรมการประชุสมัชชชา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ระบบการบริหารสมัชชา

- (1) ควรให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวบรวมองค์การนอกวงการศึกษา/ชุมชน/ตัวแทนผู้ประกอบการ/ผู้แทนศาสนาเข้าร่วมประชุมด้วย (n = 3 จังหวัด)
- (2) ควรประสานกับผู้บริหารองค์กรส่วนตำบล เทศบาล และผู้บริหารการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเข้าร่วมประชุมมากกว่านี้ เพื่อนำมติ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ (n = 2 จังหวัด)
- (3) องค์ประกอบของผู้เข้าร่วมประชุมควรเป็นภาคประชาชนร้อยละ 70 ส่วนภาครัฐ ร้อยละ 30 ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติงานด้านการศึกษา และการพัฒนาคน (n = 2 จังหวัด)
- (4) การรวมการบริหารสมัชชาจังหวัดอาจจะวางแผนการดำเนินงานเป็นแผนระยะ 5 ปี โดยบางประเด็นอาจจะจัดทุกปี บางประเด็นอาจจะจัด 3-5 ปี/ครั้ง ตามความพร้อมของจังหวัด (n = 1 จังหวัด)

(5) สมาชิกสมัชชทางการศึกษาที่ตั้งขึ้นมีการทำงานอย่างต่อเนื่องและเป็นอิสระไม่ถูกรอบงำด้วยอำนาจรัฐหรือการเมือง ทั้งในท้องถิ่นและระดับชาติ (n = 1 จังหวัด)

(6) ในระดับจังหวัดควรให้ความสำคัญในการจัดการประชุมให้มากขึ้น ทั้งนี้จะเป็นการจ่ายต่อการประสานงานกับทุกภาคส่วน หากผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ลงมาคลุกคลีเอง ประสิทธิภาพในการจัดการประชุมจะเกิดขึ้นน้อยกว่าที่ควรจะเป็น หัวหน้าหน่วยงานทางการศึกษาทุกหน่วยงานควรเป็นผู้รับผิดชอบด้วยตนเอง ไม่ควรส่งผู้แทนหรือมอบผู้ใดผู้หนึ่งมา หรือหากมอบผู้แทนก็ควรมารับทราบกระบวนการให้พร้อมเพรียงกัน มิฉะนั้นการสื่อสารจะไม่ตรงกัน จะส่งผลให้การดำเนินงานชักช้าไม่ทันการ (n = 1 จังหวัด)

(7) ควรแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารและผู้ดำเนินการจัดสมัชชทางการศึกษาระดับจังหวัด เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเป็นทางการ ควรทำการจัดประชุมคณะกรรมการเพื่อเตรียมความพร้อมในการประชุมสมัชชทางการศึกษาต่าง ๆ ก่อนล่วงหน้า และควรเพิ่มกลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่นและบุคคลจากสาขาอาชีพต่าง ๆ เข้าร่วมเป็นสมาชิกสมัชชทางการศึกษาด้วย (n = 1 จังหวัด)

(8) ควรมีการคัดเลือกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในพื้นที่ทั้ง 6 กลุ่ม และกระจายกลุ่มให้ครอบคลุมอำเภอต่าง ๆ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมประชุม (n = 1 จังหวัด)

(9) ควรมีผู้แทนนักเรียนในระบบทุกระดับชั้น นักเรียนนอก ระบบ และตามอัยยาศัย รวมทั้งเด็กด้อยโอกาส เด็กพิการ เข้าร่วมประชุมด้วย (n = 1 จังหวัด)

(10) ควรจัดประชุมกลุ่มเป้าหมายพิเศษที่ระดับการศึกษา
ประถมศึกษาหรืออาชีวศึกษากลุ่มอายุที่ใกล้เคียงกัน เช่น สหวิทยาเยาวชน
สหวิชาชีพประชาชน สหวิชาชีพสตรี ฯลฯ (n = 1 จังหวัด)

2) การจัดสรรงบประมาณ

ควรมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการขับเคลื่อน
กิจกรรมของสหวิทยาการศึกษาน้อยปีละ 1 ครั้ง (n = 1 จังหวัด)

3) การเตรียมการจัดประชุม

(1) ควรกำหนดหัวข้อให้ชัดเจน และแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย
3 วัน ก่อนทำการจัดประชุม เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษา
การพัฒนาคนในปัจจุบันนำเสนอต่อผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาหรือผู้เข้า
ร่วมประชุมได้รับทราบข้อมูลก่อนเพื่อเตรียมข้อมูล ค้นคว้าข้อมูลล่วงหน้า
ในแต่ละพื้นที่ของตนเองมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันมากกว่าการมาแสดง
ความคิดเห็นโดยปราศจากข้อมูลหรือองค์ความรู้ที่เพียงพอ (n = 2 จังหวัด)

(2) ผู้ดำเนินการประชุมกลุ่มควรศึกษาข้อมูลรายละเอียด
ของประเด็นที่นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้ดีพอสมควร เพื่อการแลกเปลี่ยน
เรียนรู้จะไม่หลงประเด็น และทำให้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตรงตาม
วัตถุประสงค์มากขึ้น (n = 1 จังหวัด)

4) จัดประชุมประเด็นย่อย

(1) ในการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษ เพื่อส่งเสริมการมี
ส่วนร่วมของประชาชนระดับจังหวัด ควรมีการเตรียมการล่วงหน้าใน
เรื่องของระยะเวลา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ข้อเท็จจริงที่
เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของจังหวัด ได้แก่ คุณภาพการศึกษา
การพัฒนาคนของจังหวัดและประสิทธิภาพ (n = 1 จังหวัด)

(2) เนื้อหาที่จัดประชุมกว้างมากเกินไปเป็นผลผลิตตกเกินไป
จนมองไม่เห็นบริบทของคนไทย (n = 1 จังหวัด)

(3) ควรมีประเด็นการปประชุมให้มากกว่านี้ เช่น การศึกษา
สำหรับคนพิการ (n = 1 จังหวัด)

(4) ควรจัดบรรยากาศให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนมีการเสนอ
ความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง (n = 1 จังหวัด)

(5) การนำเสนอสารสนเทศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร
กระชับและเห็นภาพชัดเจน (n = 1 จังหวัด)

5) กำหนดการประชุม

(1) ระยะเวลาในการจัดการอบรมน้อยเกินไป ควรจัดในชั
1-3 วัน (n = 4 จังหวัด)

(2) ควรจัดให้มีการประชุมสมาชิกสหวิทยาการศึกษาระดับ
จังหวัดอย่างต่อเนื่องและมีอิสระ (n = 3 จังหวัด)

(3) ควรขยายระยะเวลาในการระดมความคิดเห็น อภิปราย
และนำเสนอในประเด็นกลุ่มย่อยให้มากขึ้น เช่น ช่วงของการตรวจสอบ
ข้อมูลเบื้องต้น ช่วงแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลเพิ่มเติม ช่วงของ
การนำเสนอปัญหาและความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ช่วง
จัดทำข้อเสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพการศึกษา
และการพัฒนาคน ตลอดจนหามติของการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษ
เป็นต้น (n = 2 จังหวัด)

(4) ควรจัดให้มีการประชุมสหวิทยาการศึกษากันปี อย่าง
น้อยปีละ 1 ครั้ง ทั้งนี้ควรมีการเตรียมสมัชชาโดยดำเนินการตั้งแต่
ระดับตำบล ระดับเครือข่ายภูมินิเวศน์ แล้วจึงจัดสมัชชาระดับจังหวัด
(n = 2 จังหวัด)

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบสมัชชาการศึกษา ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบวิจัยและพัฒนา (research and development) มีกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัย ๒ ชุด คือ 1) กรอบแนวคิดเครือข่าย การวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ๒) กรอบแนวคิดเครือข่ายพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพของสมัชชาสุขภาพ สำหรับการศึกษา ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการวิจัย 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาและออกแบบสมัชชาการศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานคร/ จังหวัดในมิติของขนาดและภูมิสังคม เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการปฏิรูป การศึกษาในศตวรรษที่สอง และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559)สู่การปฏิบัติ 2) เพื่อนำร่องการจัดการจัดสมัชชาการศึกษา ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น และนำผลการนำร่องมาปรับปรุงรูปแบบการจัด สมัชชาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และ 3) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในการจัด สมัชชาการศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการ ศึกษาและเหมาะสมสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานคร/ จังหวัด ในมิติของขนาดและภูมิสังคม เป็นกลไกขับเคลื่อนการปฏิรูป การศึกษาในศตวรรษที่สอง และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559)สู่การปฏิบัติ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สมัชชาการศึกษาที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

1) ลักษณะของสมัชชาการศึกษา

สมัชชาการศึกษา มีลักษณะทั่วไป ดังนี้ เป็นทั้งกลไก (mechanism) และกระบวนการ (process) มีลักษณะดังนี้

(1) สมัชชาการศึกษา เป็นกลไกในการเชื่อมประสานภาคของประเทศไทยภาคการศึกษา (education sector) ภาครัฐ และภาคประชาชน/เอกชน เพื่อยกระดับการพัฒนาคนให้มีความรู้และทักษะในภาคเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ธุรกิจอุตสาหกรรม และเสริมสร้างการพัฒนาประเทศไทยยั่งยืน

(2) สมัชชาการศึกษา เป็นกระบวนการที่ให้ประชาชนและหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและการใช้กำลังคนได้ร่วมมือร่วมพลังแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเรียนรู้อย่างถาวรฉันทิ เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา และการเรียนรู้ของประชาชน เป็นการระดมความคิดจากภาครัฐ แต่ไม่แตกแยกกับรัฐ โดยจัดให้มีการประชุมอย่างเป็นระบบ อย่างมีส่วนร่วมและอย่างต่อเนื่อง เพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา และนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

กลไกและกระบวนการดังกล่าว เป็นกลไกที่ไม่ซ้ำซ้อนกับกลไกที่มีอยู่แล้ว แต่เป็นการเชื่อมกลไกที่มีอยู่ทั้งหมดเพื่อการพัฒนาประเทศไทยยั่งยืน

2) วัตถุประสงค์ของสมัชชาการศึกษา

(1) เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาสารสนเทศผลการปฏิบัติงานการศึกษา (Educational Performance Indicator: EPI) และผลการพัฒนาคน (Human Achievement Index: HAI) ระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ โดยใช้หลัก คิดระดับโลก วางแผนและปฏิบัติระดับท้องถิ่น (Think globally, plan and act locally)

(2) เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนสารสนเทศเรียนรู้ความก้าวหน้าของงานพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคน รวมทั้งช่องว่างของการพัฒนาที่นำห่วงใยในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

(3) เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการนำเสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคน รวมทั้งการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

3) เป้าหมายของสมัชชาการศึกษา

(1) หน่วยงานด้านการศึกษาและประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ใช้สารสนเทศผลการปฏิบัติงานการศึกษา และผลการพัฒนาคนของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในการตัดสินใจเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติทั้งในมิติส่วนบุคคล มิติองค์กร และมีสังคมในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

(2) หน่วยงานด้านการศึกษาและประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความตระหนักรู้ (informed awareness) และมีความตระหนักรู้อย่างมีสติ (conscious awareness) ในการร่วมพลัง

สรุปลักษณะ (participation and involvement) ความก้าวหน้าของการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคนในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

(3) หน่วยงานด้านการศึกษาและประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสร้างสรุปลักษณะและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคนในระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ

4) รูปแบบสมัชชา

(1) ชื่อรูปแบบสมัชชา

รูปแบบสมัชชาการศึกษาชื่อ รูปแบบ 333 หรือ 3³ ใช้ภาษาอังกฤษว่า Triple Three Model

3 ตัวแรก หมายถึง ระดับสมัชชาการศึกษา 3 ระดับ

ประกอบด้วย 1) สมัชชาการศึกษาในระดับจังหวัด เป็นระดับที่ 1 2) สมัชชาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัด เป็นระดับที่ 2 และ 3) สมัชชาการศึกษาในระดับชาติ เป็นระดับที่ 3 โดยจะต้องจัดสมัชชาการศึกษาในระดับจังหวัดให้ครบก่อน จึงจะจัดสมัชชาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัด และต้องจัดสมัชชาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัดให้ครบก่อน จึงจะจัดสมัชชาการศึกษาในระดับชาติ ตามแนวคิดสมัชชาจากล่างขึ้นบน (bottom up) ทั้งนี้การจัดสมัชชาการศึกษาในระดับจังหวัด อาจจัดให้มีการจัดสมัชชาการศึกษาในระดับอำเภอ หรือระดับตำบลก่อนก็ได้

3 ตัวที่สอง หมายถึง องค์ประกอบของสมัชชาการศึกษา

แต่ละระดับ ซึ่งมี 3 ภาค คือ 1) ภาคองค์ความรู้ 2) ภาคประชาชน และ 3) ภาครัฐ โดยมีการสื่อสารแบบสองทาง (two-way communication)

3 ตัวที่สาม หมายถึง กิจกรรมของสมัชชาการศึกษาแต่ละระดับ ซึ่งมี 3 กิจกรรมหลัก คือ 1) การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ 2) การประชุมสมัชชา และ 3) การติดตามผลข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

(2) ระบบการบริหารกระบวนการสมัชชา

การบริหารกระบวนการสมัชชา ดำเนินการโดยองค์คณะบุคคลที่เรียกว่าคณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษา มีจำนวน 3 ชุด สำหรับ 3 ระดับที่ประสานการทำงานกันในแนวนอน (horizontal coordination) แต่ละคณะประกอบด้วย ผู้แทนภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาครัฐ ในจำนวนที่เหมาะสมตามขนาดจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดังนี้

ก) คณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด ปรระชาณกรรณการ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน รองประธานกรรณการ คือ นายก อบจ. หรือประธานกรรณการชั้นใกล้เคียง แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1) และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนกรรณการประกอบด้วย ผู้แทนภาควิชาการ ผู้แทนภาคประชาชน และผู้แทนภาครัฐ

ในกรณีกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษา ประกอบด้วย ประธานกรรณการ คือ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองประธาน คือ ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการที่ดูแลสำนักงานบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 และ/

หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภาคประชาชน ส่วนกรรมการประกอบด้วย ผู้แทน
ภาควิชาการ ผู้แทนภาคประชาชน และผู้แทนภาครัฐ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- 1) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานด้านการศึกษา (EPI)
และควมก้าวหน้าของการพัฒนาคน (HAI) ของจังหวัดในรอบปีที่ผ่านมา
และกำหนดประเด็นการประชมสมัชชทางการศึกษาระดับจังหวัด (ควรเน้น
ประเด็นระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัด แต่เชื่อมโยงกับระดับ
ชาติและนานาชาติ)

- 2) จัดทำโครงการประชมสมัชชทางการศึกษาระดับ
จังหวัด (อาจมีกิจกรรมประชมสมัชชาระดับตำบล/อำเภอก่อนประชม
สมัชชาระดับจังหวัดด้วยก็ได้)

- 3) เชิญชวนและรับสมัครสมาชิกเข้าประชมสมัชช
การศึกษาระดับจังหวัด

- 4) ดำเนินการจัดประชมสมัชชทางการศึกษาระดับ
จังหวัด

- 5) รายงานผลการประชมสมัชชทางการศึกษาระดับ
จังหวัด

- 6) ติดตามการนำมติการประชมสมัชชทางการศึกษา
ระดับจังหวัดไปสู่การปฏิบัติ

- 7) คัดสรรผู้แทนสมาชิกสมัชชทางการศึกษาระดับ
จังหวัดเข้าประชมสมัชชทางการศึกษาระดับจังหวัด

- ข) คณะกรรมการบริหารสมัชชทางการศึกษาระดับ
กลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย ประธานกรรมการ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดที่
เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด รองประธานกรรมการ คือ นายก อบจ. ที่
เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ประธานกรรมการบริหารยุทธศาสตร์และ

บูรณาการการศึกษากลุ่มจังหวัด (ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ)
และ/หรือผู้แทนภาคประชาชนหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนกรรมการประกอบด้วย
ผู้แทนภาควิชาการ ผู้แทนภาคประชาชน และผู้แทนภาครัฐ มีอำนาจ
หน้าที่ดังนี้

- 1) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานด้านการศึกษา (EPI)
และควมก้าวหน้าของการพัฒนาคน (HAI) ของกลุ่มจังหวัดในรอบปี
ที่ผ่านมา และกำหนดประเด็นการประชมสมัชชทางการศึกษาระดับ
กลุ่มจังหวัด

- 2) จัดทำโครงการจัดประชมสมัชชทางการศึกษาระดับ
กลุ่มจังหวัด

- 3) ประสานการดำเนินการจัดประชมสมัชชทางการศึกษา
ระดับจังหวัดกับคณะกรรมการบริหารสมัชชจังหวัด

- 4) เชิญชวนและรับสมัครสมาชิกเข้าประชมสมัชช
การศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด รวมทั้งจากกลุ่มผู้แทนสมาชิกสมัชชทางการศึกษา
ระดับจังหวัด

- 5) ดำเนินการจัดประชมสมัชชทางการศึกษาระดับ
กลุ่มจังหวัด

- 6) รายงานผลการประชมสมัชชทางการศึกษาระดับ
กลุ่มจังหวัด

- 7) ติดตามการนำมติการประชมสมัชชทางการศึกษา
ระดับกลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติ

- 8) คัดสรรผู้แทนสมาชิกสมัชชทางการศึกษาระดับ
กลุ่มจังหวัดเข้าประชมสมัชชทางการศึกษาระดับชาติ

ค) คณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาระดับชาติ
ประธานกรรมการ คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รองประธาน
กรรมการ คือ เลขาธิการระดับเลขาธิการบริหารการศึกษา (เลขาธิการ
สภาการศึกษา) นายกมลสมาคณ ออบจ. แห่งประเทศไทย และ/หรือ ผู้แทน
ภาคประชาชนหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนกรรมการประกอบด้วย ผู้แทน
ภาควิชาการ ผู้แทนภาคประชาชน และผู้แทนภาครัฐ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- 1) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานการศึกษา (EPI)
และควมก้าวหน้าของการพัฒนาคน (HAI) ของประเทศไทยในรอบปี
ที่ผ่านมา และกำหนดประเด็นการประมุขสมัชชาการศึกษาระดับชาติ
 - 2) จัดทำโครงการจัดประมุขสมัชชาการศึกษาระดับชาติ
 - 3) ประสานการดำเนินงานการจัดประมุขสมัชชาการศึกษา
ระดับชาติกับคณะกรรมการบริหารสมัชชาจังหวัด/จังหวัด
 - 4) เชิญชวนและรับสมัครสมาชิกเข้าประมุขสมัชชา
การศึกษาระดับชาติ รวมทั้งจากกลุ่มผู้แทนสมาชิกสมัชชาการศึกษา
ระดับกลุ่มจังหวัด/จังหวัด
 - 5) คัดสรรผู้แทนสมาชิกสมัชชาการศึกษาระดับ
กลุ่มจังหวัด/จังหวัดเข้าประมุขสมัชชาการศึกษาระดับชาติ
 - 6) ดำเนินการจัดประมุขสมัชชาการศึกษาระดับชาติ
 - 7) รายงานผลการประมุขสมัชชาการศึกษาระดับชาติ
 - 8) ติดตามการนำมติการประมุขสมัชชาการศึกษา
ระดับกลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติ
- ทั้งนี้ ในวันประมุขสมัชชาแต่ละระดับ จะต้องมีการประชุมและ
รองประธานการประชุมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือบุคคลตามคณะกรรมการ
บริหารสมัชชาเห็นสมควร

(3) องค์ประกอบสมัชชา

การจัดสมัชชาแต่ละครั้งจะต้องมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ
ภาคองค์ความรู้ ภาคประชาชน และภาครัฐ แต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

ก) **ภาคองค์ความรู้** ประกอบด้วย องค์ความรู้หลัก
5 ประเภท ได้แก่

1) **สารสนเทศพื้นฐานในบริบทของพื้นที่** อันได้แก่
จำนวนประชากรในวัยเรียน จำนวนตามระดับการศึกษา จำนวนประชากร
นอกวัยเรียน จำนวนตามกลุ่มอายุ/เพศ ความต้องการกำลังคนในอนาคต
(ระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับชาติและนานาชาติ) แผนยุทธศาสตร์
การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ชาติ แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด/
กลุ่มจังหวัด/ชาติ ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-
2561) แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) ฯลฯ

2) **สารสนเทศด้านการศึกษาของพื้นที่** โดยในส่วน
ของ**คุณภาพการศึกษา**ต้องเกี่ยวข้องกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA)
จากการวัดผลของโรงเรียน คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบแห่งชาติ (O-NET)
ใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
และสังคมศึกษา คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบด้านอาชีวศึกษา
(V-NET) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ร้อยละของจำนวนสถานศึกษาที่ได้รับ
การรับรองมาตรฐานคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน
คุณภาพการศึกษา (สมศ.) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของแรงงาน ความ
สามารถในการผลิตกำลังคนตามต้องการในอนาคต สัดส่วนนักเรียน
ประเภทอาชีวศึกษาและสามัญศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฯลฯ
สำหรับการขยายโอกาส จะต้องมิข้อมูล จำนวนปีการศึกษาโดยเฉลี่ย
ของคนไทย อายุ 15 ปีขึ้นไป สัดส่วนนักเรียนต่อประชากรวัยเรียน จำนวน

ตามระดับการศึกษา อัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียน สัดส่วน (ร้อยละ) ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและความสามารถพิเศษ ฯลฯ และในเรื่อง **การมีส่วนร่วม** จะต้องมีข้อมูล สัดส่วน (ร้อยละ) ของนักเรียน/ นักศึกษาศึกษาเอกชน จำนวนตามระดับและประเภทการศึกษา สัดส่วน (ร้อยละ) ของเงินสนับสนุนการศึกษาที่ระดมจากภาคประชาชน ฯลฯ

3) ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาความร่วมมือกับภาคประชาสังคม
และช่องว่างของการพัฒนาคนของพื้นที่ หมายถึงถึงข้อมูลด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านชีวิตการทำงาน ด้านรายได้ ความยากจน และหนี้สิน ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ด้าน การคมนาคมและการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ฯลฯ

สำหรับ **4) ข้อมูลความต้องการของประชาชนใน**
ด้านการศึกษา และ 5) ข้อมูลการขับเคลื่อนการปฏิรูปตามทัศนะของ
ประชาชน ได้มาจากการระดมความคิดเห็นจากประชาชนและจากงานวิจัย

ข) ภาคประชาชน

มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 มีทั้งสมาชิกรับเชิญและ สมาชิกที่สมัครเข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย 7 กลุ่มหลัก ได้แก่

- ผู้รับบริการการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัย
- ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา
- ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัย
- ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษา ในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

• ผู้แทนพรรคการเมือง/สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/ สมาชิกวุฒิสภา

• ผู้แทนสื่อสารมวลชน (วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ หนังสือนิตยสาร ฯลฯ)

• ผู้แทนองค์กรชุมชนและภาคประชาสังคม

ทั้งนี้ ควรมีสมาชิกเข้าประชุมทุกกลุ่ม และมีการกระจาย อย่างเหมาะสมตามกลุ่มและพื้นที่ เช่น ระดับจังหวัด ควรมีสมาชิกจาก ทุกอำเภอ/ทุกตำบล ระดับกลุ่มจังหวัด ควรมีสมาชิกจากทุกจังหวัด และ ระดับชาติ ควรมีสมาชิกทุกกลุ่มจังหวัด

ค)ภาครัฐ

มีจำนวนไม่เกินกว่าร้อยละ 50 มีทั้งสมาชิกรับเชิญและ สมาชิกที่สมัครเข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่

- ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา
- ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาหรือแหล่งเรียนรู้ในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
- ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษา หรือการจัดแหล่งเรียนรู้ในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
- ผู้แทนสื่อสารมวลชน

ทั้งนี้ ควรมีสมาชิกเข้าประชุมทุกกลุ่ม และมีการกระจาย อย่างเหมาะสม

(4) กิจกรรมสัมพันธ์

ก) การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้

คณะกรรมการบริหารสัมพันธ์ทางการศึกษาต้องมีการ การ ศึกษาระดมความคิดเห็นจากภาคประชาสังคม การศึกษา การวิจัย การศึกษาระดับจังหวัด ระดับ

กลุ่มจังหวัด และระดับชาติ ที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ประสานงานจัดตั้งขึ้นร่วมกับสภาคณาบดีคณาบดีคณาบดี/ศึกษาศาสตร์
แห่งประเทศไทย และมีคณะกรรมการ/ศึกษาศาสตร์หรือสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้ประสานงานทำการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้
อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำองค์ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเวทีการประชุม
สมัชชาการศึกษา และเป็นฐานในการเสนอแนะนโยบายหรือยุทธศาสตร์
ในการปฏิรูปการศึกษา และนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

ข) การประชุมสมัชชา

ข.1) จำนวนสมาชิกผู้ประชุมสมัชชาและวงเงิน

งบประมาณ

สมาชิกที่เข้าประชุมสมัชชา จะมีทั้งสมาชิกที่ได้รับเชิญ
โดยคณะกรรมการบริหารสมัชชาแต่ละระดับ และสมาชิกที่สนใจสมัคร
เข้าประชุมด้วยตนเอง โดยมีสมาชิกจากภาคประชาชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
จำนวนสมาชิกผู้ประชุมในแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่มีขนาด
แตกต่างกัน อาจแตกต่างกันตามคณะกรรมการบริหารสมัชชาเห็น
เหมาะสม และวงเงินงบประมาณที่มิสำหรับสมาชิกสมัชชาระดับจังหวัด
จำนวนสมาชิกที่เหมาะสม รวมทั้งวงเงินงบประมาณจำแนกตามขนาด
จังหวัด

ข.2) ระยะเวลาการประชุมสมัชชา

ในระยะ 5 ปีแรก การประชุมสมัชชาสามัญของสมัชชา
การศึกษาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จัดประชุมทุกปี ปีละ 1 ครั้ง
สมัชชาระดับชาติ จัดประชุมทุก 2 ปี แต่อาจจัดประชุมสามัญวิสามัญ ตาม
ความจำเป็นก็ได้ และควรให้มีการประเมินความเหมาะสมของระยะเวลา

การจัดประชุมสมัชชาเมื่อครบ 5 ปี เพื่อปรับปรุงการจัดประชุมสมัชชา
ระยะต่อไป

ข.3) การรายงานผลการประชุม

คณะกรรมการบริหารสมัชชาแต่ละระดับ จะต้องส่ง
ข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาไปยังบุคคล
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใน 1 เดือน หลังเสร็จสิ้นการประชุม

ข.4) หน่วยงานรับผิดชอบ

สมัชชาการศึกษาระดับชาติ ให้สำนักงานเลขาธิการ
สภาการศึกษาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบจัดประชุมสมัชชาการศึกษา
ระดับชาติและเป็นหน่วยงานประสานงานและสนับสนุนการจัดสมัชชา
การศึกษาระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ
บริหารสมัชชาทั้ง 3 ระดับ

ส่วนสมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดเป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ผู้ตรวจราชการกระทรวง
ศึกษาธิการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการบริหารยุทธศาสตร์และ
บูรณาการการศึกษาของแต่ละกลุ่มจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ ร่วมกับผู้แทน
ภาควิชาการ คือ เครือข่ายการวิจัยการศึกษาของสถานศึกษาระดับ
อุดมศึกษา สถานศึกษาอาชีวศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
เขต 1 ในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ผู้แทนภาคประชาชน
และผู้แทนภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบจัดประชุมสมัชชาการศึกษาระดับ
กลุ่มจังหวัด

สำหรับสมัชชาการศึกษาจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัด ประธานกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดสู่การ
ปฏิบัติ ร่วมกับผู้แทนภาควิชาการ คือ เครือข่ายการวิจัยทางการศึกษาของ

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สถานศึกษาอาชีวศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 ผู้แทนภาคประชาชน และผู้แทนภาครัฐ ในจังหวัดนั้น ร่วมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบจัดสหวิทยาการศึกษาระดับจังหวัด

ข.5) การจัดงบประมาณ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จัดงบประมาณสนับสนุนการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับ ทั้งนี้หน่วยงานรับผิดชอบการจัดสหวิทยาการศึกษาระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดอาจจัดหรือจัดหางบประมาณเพิ่มเติมตามความเป็นไปได้

ค) การติดตามข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์

คณะกรรมการบริหารสหวิทยาการแต่ละระดับจะต้องติดตามและรายงานการดำเนินงานการศึกษาประชุมเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบ

5) การดำเนินการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษา

(1) การวางแผนและเตรียมการจัดประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ควรจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการจัดสหวิทยาการศึกษาเพื่อวางแผนและเตรียมการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษาระดับ โดยมีภารกิจหลัก คือ

- (1.1) จัดทำเอกสารคู่มือการจัดสหวิทยาการศึกษา
- (1.2) จัดทำแผนปฏิบัติการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษา
- (1.3) จัดทำงบประมาณกลาง
- (1.4) จัดตั้งคณะทำงาน ประสานงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดในการจัดทำโครงการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษา
- (1.5) ให้ความเห็นชอบโครงการและงบประมาณ

(2) การติดตามประเมินผลการประชุม

คณะกรรมการอำนวยการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษา ควรจัดตั้งคณะทำงานติดตามและประเมินผลการจัดประชุมสหวิทยาการศึกษาดังนี้

- (2.1) ส่งผู้แทนไปสังเกตการณ์และประเมินผลการประชุม
- (2.2) รวบรวมรายงานผลการประชุม
- (2.3) รวบรวมข้อเสนอเชิงนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์
- (2.4) ติดตามผลการนำข้อเสนอเชิงนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษากลับปฏิบัติ

(2.5) รายงานข้อเสนอเชิงนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาก่อนการประชุมสหวิทยาการแต่ละระดับ รวมทั้งผลกานำนโยบายไปพิจารณาสู่การปฏิบัติต่อประธานกรรมการสภาการศึกษา และหน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้อง

6) ข้อเสนอแนะการจัดสหวิทยาการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาควรจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการจัดสหวิทยาการศึกษาดังนี้เพื่อดำเนินการตามข้อเสนอฉบับนี้

(1) การจัดสหวิทยาการศึกษาระดับจังหวัด

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาควรดำเนินการจัดสหวิทยาการศึกษาระดับจังหวัดให้ครบทุกจังหวัดเป็นลำดับแรก โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1.1) จัดตั้งผู้ประสานงาน 3 ฝ่าย ทุกจังหวัด ประกอบด้วยภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาครัฐ ภาคละ 1 คน ผู้แทนภาควิชาการ

ควรเป็นประธานเครือข่ายวิจัยการศึกษาระดับจังหวัด ผู้แทนภาคประชาชน
ควรเป็นผู้แทนภาคประชาชนที่เป็นสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตาม
มาตรา 7 (1) ซึ่งมาจากผู้แทนองค์การประชาชนของแต่ละจังหวัด
ผู้แทนภาครัฐควรเป็นผู้อำนวยความสะดวกพื้นที่การศึกษาเขต 1 ของแต่ละ
จังหวัด และเชิญมาประชุมเพื่อเตรียมการขั้นต้น

(1.2) จัดตั้งคณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาทุก
จังหวัด ตามที่ผู้ประสานงาน 3 ฝ่าย ในข้อ (1) เสนอ

(1.3) พิจารณาจัดสรรงบประมาณตามโครงการจัด
ประชุมสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัดที่คณะกรรมการบริหารสมัชชา
การศึกษาระดับจังหวัดเสนอ

(1.4) กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรวบรวมรายงาน
การประชุมสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด

(2) การจัดสมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาควรดำเนินการจัดสมัชชา
การศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดเป็นลำดับที่ 2 เมื่อการจัดสมัชชาการศึกษา
ระดับจังหวัดของแต่ละกลุ่มจังหวัดครบทุกจังหวัดแล้ว โดยดำเนินการ
ดังต่อไปนี้

(2.1) จัดตั้งผู้ประสานงาน 3 ฝ่าย ทุกกลุ่มจังหวัด
ประกอบด้วย ภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาครัฐ ภาคละ 1 คน
ผู้แทนภาควิชาการควรเป็นประธานเครือข่ายวิจัยการศึกษาระดับ
กลุ่มจังหวัด ผู้แทนภาคประชาชนควรเป็นผู้แทนภาคประชาชนที่เป็น
สมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามมาตรา 7 (1) ซึ่งมาจากผู้แทนองค์การ
ภาคประชาชนของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ผู้แทน

ภาครัฐควรเป็นผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการที่กำกับดูแลกลุ่มจังหวัด
นั้น ๆ แล้วเชิญมาประชุมเพื่อเตรียมการขั้นต้น

(2.2) จัดตั้งคณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษา
ระดับกลุ่มจังหวัด ตามที่ผู้ประสานงาน 3 ฝ่าย ในข้อ (1) เสนอ

(2.3) พิจารณาจัดสรรงบประมาณตามโครงการจัด
ประชุมสมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดที่คณะกรรมการบริหารสมัชชา
การศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดเสนอ

(2.4) กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรวบรวมรายงาน
การประชุมสมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด

(3) การจัดสมัชชาการศึกษาระดับชาติ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาควรจัดสมัชชาการศึกษา
ระดับชาติ เป็นลำดับที่ 3 เมื่อการจัดสมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด
ครบแล้ว โดยดำเนินการดังนี้

(3.1) จัดตั้งผู้ประสานงาน 3 ฝ่าย ประกอบด้วย ผู้แทน
ภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาครัฐ ภาคละ 1 คน ผู้แทนภาควิชาการ
ควรเป็นประธานเครือข่ายวิจัยการศึกษาระดับชาติ ผู้แทนภาคประชาชน
ควรเป็นผู้แทนภาคประชาชนที่เป็นสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตาม
มาตรา 7 (1) ซึ่งมาจากผู้แทนองค์การภาคประชาชนของกรุงเทพมหานคร
ผู้แทนภาครัฐควรเป็นเลขาธิการสภาการศึกษา แล้วเชิญมาประชุมเพื่อ
เตรียมการขั้นต้น

(3.2) จัดตั้งคณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษา
ระดับชาติ ตามที่ผู้ประสานงาน 3 ฝ่าย ในข้อ (1) เสนอ

(3.3) พิจารณาจัดสรรงบประมาณตามโครงการจัด
ประชุมสมัชชาการศึกษาระดับชาติที่คณะกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษา
ระดับชาติเสนอ

(3.4) กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรวบรวมรายงาน
การประชุมสมัชชาการศึกษาระดับชาติ

5.1.2 การทดลองนำร่องการจัดสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด

1) ผลการนำร่องจัดสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด

ในการจัดประชุมสมัชชาการศึกษาทดลองนำร่องระยะที่ 1
มีการจัดใน 4 จังหวัด แบ่งออกเป็นจังหวัดขนาดเล็กลง 2 จังหวัด คือ จังหวัด
อุดรธานีและจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดขนาดกลาง 1 จังหวัด คือ จังหวัด
พิษณุโลก และจังหวัดขนาดใหญ่ 1 จังหวัด คือ จังหวัดอุบลราชธานี ส่วน
การทดลองนำร่องระยะที่ 2 มีการจัดใน 4 จังหวัด แบ่งออกเป็นจังหวัด
ขนาดเล็กลง 1 จังหวัด คือ จังหวัดสตูล จังหวัดขนาดกลาง 1 จังหวัด คือ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดขนาดใหญ่ 2 จังหวัด คือ จังหวัด
นนทบุรี และจังหวัดสงขลา ผลการทดลองนำร่องทั้ง 2 ระยะ มีดังนี้

(1) สัดส่วนของผู้เข้าประชุมเปรียบเทียบกับเป้าหมายใน

โครงการ

ผลการจัดประชุมสมัชชาการศึกษาในโครงการศึกษาค้นคว้า
มีจำนวนผู้เข้าประชุมรวม 1,001 คน เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมาย
ที่กำหนดไว้ในโครงการ พบว่า มีสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 89.53 ของเป้าหมาย
(1,118 คน) ในกลุ่มคณะกรรมการบริหารสมัชชา มีผู้เข้าประชุมมากกว่า
เป้าหมาย เท่ากับร้อยละ 116.89 ในกลุ่มสมาชิกสมัชชา มีจำนวนต่ำกว่า
เป้าหมาย เท่ากับร้อยละ 85.36

ในการทดลองนำร่องระยะที่ 1 มีจำนวนผู้เข้าประชุม 543 คน
เท่ากับร้อยละ 96.62 ของเป้าหมายที่กำหนด แต่ถ้าจำแนกกลุ่มผู้เข้า
ประชุม พบว่า ในกลุ่มคณะกรรมการบริหารสมัชชา มีผู้เข้าประชุม
มากกว่าเป้าหมายที่กำหนด เท่ากับร้อยละ 131.94 จังหวัดที่มีจำนวน
คณะกรรมการบริหารสมัชชามากกว่าเป้าหมายที่กำหนดมากที่สุด คือ
จังหวัดอำนาจเจริญ รองลงมาคือ จังหวัดอุดรธานี (ร้อยละ 175.00 และ
ร้อยละ 156.25 ตามลำดับ) ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดเล็ก ส่วนจังหวัด
อุบลราชธานี ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดใหญ่มีจำนวนคณะกรรมการบริหาร
สมัชชาเข้าประชุมต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด เท่ากับร้อยละ 65.00 ใน
กลุ่มของสมาชิกสมัชชา พบว่า มีจำนวนต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดเท่ากับ
ร้อยละ 91.43 มีเพียงจังหวัดอำนาจเจริญจังหวัดเดียวที่มีสมาชิกสมัชชา
เข้าประชุมมากกว่าเป้าหมายที่กำหนดเท่ากับร้อยละ 102.50 ในการนำร่อง
ระยะที่ 2 มีจำนวนผู้เข้าประชุม 458 คน ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดที่
556 คน เท่ากับร้อยละ 82.37 ในกลุ่มคณะกรรมการบริหารสมัชชา มี
ผู้เข้าประชุมมากกว่าเป้าหมายที่กำหนด เท่ากับร้อยละ 102.63 จังหวัดที่
มีจำนวนคณะกรรมการบริหารสมัชชามากกว่าเป้าหมายที่กำหนดมากที่สุด
คือ จังหวัดสตูล รองลงมาคือ จังหวัดสงขลา (ร้อยละ 131.25 และร้อยละ
105.00 ตามลำดับ) ซึ่งเป็นจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ชายแดน เป็นจังหวัด
ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ตามลำดับ ในกลุ่มของสมาชิกสมัชชา พบว่า มี
จำนวนต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดเท่ากับร้อยละ 79.17 โดยจังหวัด
นนทบุรีมีสมาชิกสมัชชาเข้าประชุมต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดมากที่สุด
เท่ากับร้อยละ 52.67

(2) สัดส่วนของผู้เข้าประชุมที่เป็นคณะกรรมการบริหาร

ต่อสมาชิกสมัชชา

ผลการจัดประชุมสมัชชาการศึกษา นำร่องทั้ง 2 ระยะเวลา ใน 4 กลุ่มจังหวัด 8 จังหวัด มีจำนวนผู้เข้าประชุมที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมัชชา 178 คน และผู้เข้าประชุมที่เป็นสมาชิกสมัชชา 828 คน มีสัดส่วนของคณะกรรมการต่อสมาชิกสมัชชาเท่ากับร้อยละ 17.69

ในการทดลองนำร่องระยะที่ 1 มีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุม สมัชชาจำนวน 543 คน แบ่งเป็นคณะกรรมการบริหารสมัชชา 95 คน และสมาชิกสมัชชา 448 คน มีสัดส่วนของคณะกรรมการบริหารสมัชชา ต่อสมาชิกสมัชชาร้อยละ 17.50 เมื่อจำแนกตามขนาดของจังหวัด พบว่า มีความแตกต่างกันตามขนาดของจังหวัด คือ ในจังหวัดที่มีขนาดใหญ่จะมี สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารสมัชชาต่อสมาชิกสมัชชามากกว่าจังหวัด ที่มีขนาดกลาง และจังหวัดขนาดกลางจะมีสัดส่วนของคณะกรรมการบริหารสมัชชาต่อสมาชิกสมัชชามากกว่าจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ ในจังหวัด อุดรธานีและจังหวัดอำนาจเจริญซึ่งเป็นจังหวัดขนาดเล็กระบุผลการ บริหารสมัชชาอยู่ประมาณหนึ่งในสี่ของจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมสมัชชา ทั้งหมด (ร้อยละ 26.04 และร้อยละ 25.45 ตามลำดับ) ในขณะที่จังหวัด พิษณุโลก ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดกลางมีอยู่หนึ่งในห้า (ร้อยละ 20.42) และจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดใหญ่ไม่ถึงหนึ่งในสิบ (ร้อยละ 6.67)

ในระยะเวลาที่ 2 มีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมสมัชชาจำนวน 463 คน มีสัดส่วนของคณะกรรมการบริหารสมัชชาต่อสมาชิกสมัชชาร้อยละ 17.93 เมื่อจำแนกตามขนาดของจังหวัด พบว่า จังหวัดที่มีขนาดใหญ่ (จังหวัดสตูล) จะมีสัดส่วนของคณะกรรมการบริหารสมัชชาต่อสมาชิกสมัชชามากกว่า

จังหวัดที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ คือ มีสัดส่วนคณะกรรมการบริหาร สมัชชาต่อสมาชิกสมัชชาเท่ากับร้อยละ 26.26

(3) สัดส่วนคณะกรรมการบริหารสมัชชาที่เข้าประชุม

จำแนกตามองค์ประกอบ

ในการจัดสมัชชาการศึกษา ต้องมีคณะกรรมการบริหารสมัชชา ที่จะทำหน้าที่ในการบริหารการจัดสมัชชาการศึกษาที่ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ภาค คือ 1) ภาคประชาชน 2) ภาควิชาการ และ 3)ภาครัฐ ซึ่งพบว่า ในการจัดสมัชชาการศึกษาครั้งนี้ มีคณะกรรมการ บริหารสมัชชาารวม 178 คน เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วน พบว่า มาจาก ภาควิชาการมากที่สุด จำนวน 80 คน เท่ากับร้อยละ 44.94 ส่วน ภาคประชาชนและภาครัฐมีส่วนใกล้เคียงกัน เท่ากับร้อยละ 28.09 และ ร้อยละ 26.97

ในการนำร่องระยะที่ 1 มีคณะกรรมการบริหารสมัชชาจำนวน 95 คน เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วน พบว่า มาจากภาควิชาการและภาค ประชาชนมากที่สุด เท่ากับร้อยละ 47.37 และร้อยละ 36.84 มาจาก ภาครัฐเพียงร้อยละ 15.79 แต่ในการนำร่องระยะที่ 2 พบว่า มาจาก ภาควิชาการและภาครัฐมากที่สุด เท่ากับร้อยละ 42.17 และร้อยละ 39.76 มาจากภาคประชาชนเพียงร้อยละ 18.07

เมื่อจำแนกตามขนาดของจังหวัด พบว่า ในการนำร่องระยะ ที่ 1 จังหวัดขนาดเล็กระบุสัดส่วนของคณะกรรมการบริหารสมัชชาจาก ภาคประชาชนต่อภาควิชาการใกล้เคียงกัน คือ จังหวัดอุดรธานี เท่ากับ ร้อยละ 44.00 และร้อยละ 48.00 และจังหวัดอำนาจเจริญ เท่ากับร้อยละ 42.86 และร้อยละ 39.29 และมีจำนวนมากกว่าของคณะกรรมการ บริหารสมัชชาจากรัฐ ซึ่งเท่ากับร้อยละ 8.00 และร้อยละ 17.86 ตามลำดับ

การจัดประชุมประเด็นย่อย การนำเสนอผลการประชุม และพิธีปิดการประชุม ผลการจัดกิจกรรมแต่ละส่วนมีดังนี้

(5.1) สถานที่จัดประชุมสมัชชาการศึกษา สถานที่จัดการประชุมสมัชชาการศึกษาทั้งในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ในจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สถานที่ที่จะใช้ห้องประชุมของมหาวิทยาลัยในจังหวัดนั้น ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสงขลา และจังหวัดนนทบุรี สำหรับจังหวัดที่ไม่มีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดเล็ก สถานที่จัดการประชุมจะเป็นหน่วยงานด้านการศึกษา ได้แก่ จังหวัดอำนาจเจริญ สถานที่จัดประชุม คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอำนาจเจริญ และจังหวัดสตูล คือ วิทยาลัยเทคนิคสตูล

(5.2) ประธานเปิดการประชุม การจัดสมัชชาการศึกษาในครั้งนี้ ประธานกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งจะทำหน้าที่ประธานเปิดการประชุมด้วย ซึ่งมี 3 จังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานเปิดการประชุม ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดสตูล สำหรับจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดติดภารกิจเร่งด่วนจะมอบหมายผู้แทนทำหน้าที่ประธานเปิดการประชุม ได้แก่ จังหวัดอุตรดิตถ์ คือ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดสงขลา คือ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดอำนาจเจริญ คือ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอำนาจเจริญ จังหวัดนนทบุรี คือ นายอำเภอปากเกร็ด

(5.3) การนำเสนอสารสนเทศพื้นฐาน ทุกจังหวัดจะดำเนินการโดยผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษา

ตามอัยาศัย เพื่อนำเสนอสารสนเทศด้านการศึกษา และความก้าวหน้าในการพัฒนาตนเองของจังหวัด เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประชุมประเด็นย่อยต่อไป

(5.4) การจัดประชุมประเด็นย่อย ทุกจังหวัดจะจัดให้มีการประชุมประเด็นย่อยที่จะนำไปสู่การมีมติ ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา และปฏิญญาสมัชชาการศึกษาจากการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และความคิดเห็นระหว่างสมาชิกสมัชชาใน 3 ประเด็น คือ 1) คุณภาพการศึกษาของจังหวัด 2) การขยายโอกาสทางการศึกษาของจังหวัด และ 3) การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของจังหวัด สำหรับจังหวัดนนทบุรี มีประเด็นเพิ่มเติมอีก 1 ประเด็น คือ ประเด็นด้านการบริหารสมัชชาจังหวัดนนทบุรี ในการดำเนินการจัดประชุมประเด็นย่อย จะมีผู้ทำหน้าที่ในการเป็นผู้นำการประชุม และเลขานุการการประชุม เพื่อสรุปผลการประชุมและนำเสนอผลการประชุมในที่ประชุมสมัชชา สำหรับผู้นำการประชุมประเด็นย่อย และเลขานุการการประชุม มีทั้งที่เป็นผู้แทนภาคประชาชน ผู้แทนภาควิชาการ และผู้แทนภาครัฐ

(5.5) การนำเสนอผลการประชุม ผลจากการประชุมประเด็นย่อย สมาชิกสมัชชาทุกจังหวัดได้ร่วมกันให้ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา 3 ด้าน คือ 1) คุณภาพการศึกษาของจังหวัด 2) การขยายโอกาสทางการศึกษาของจังหวัด และการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของจังหวัด และมี 5 จังหวัดที่มีปฏิญญาสมัชชาการศึกษาจังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสตูล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดนนทบุรี

(5.6) ประธานเปิดการประชุม ผู้ที่ทำหน้าที่ประธานเปิดการประชุม คือ ผู้แทนที่ได้รับการมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ประธานเปิดการประชุม คือ อธิการบดีมหาวิทยาลัยที่จัดการประชุม ได้แก่ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพินิจสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดอุบลราชธานี คือ คณะบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ คือ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอำนาจเจริญ และจังหวัดสตูล คือ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสตูล

(6) ความพึงพอใจของสมาชิกสมัชชาการศึกษา

ผลการประเมินความพึงพอใจของสมาชิกสมัชชาการศึกษาในการทดลองนำร่องระยะที่ 1 และระยะที่ 2 พบว่า สมาชิกสมัชชาการศึกษาที่มีความพึงพอใจต่อการจัดประชุมสมัชชาการศึกษาในระดับมากทุกจังหวัด เมื่อจำแนกรายจังหวัด พบว่า จังหวัดที่สมาชิกสมัชชาที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ จังหวัดขนาดใหญ่ กล่าวคือ ในระยะที่ 1 จังหวัดที่สมาชิกสมัชชาการศึกษาที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ จังหวัดอุบลราชธานี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมา คือ จังหวัดอุตรดิตถ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ในการทดลองระยะที่ 2 พบว่า จังหวัดที่สมาชิกสมัชชาการศึกษาที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98

2) ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาในครั้งนี้ เป็นการนำเสนอข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่สมาชิกสมัชชาการศึกษาได้มีส่วนร่วมจากการประชุมสมัชชาจังหวัดทั้ง 8 จังหวัด โดยนำเสนอข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษามีความสอดคล้องกันตั้งแต่ 2 จังหวัดขึ้นไป 4 ด้าน คือ 1) ด้านคุณภาพการศึกษา 2) ด้านการขยายโอกาสทางการศึกษา 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และ 4) ด้านกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษา (ผลการวิเคราะห์โดยรวมโปรดดูจากภาคผนวก) คือ

(1) ด้านคุณภาพการศึกษา พบว่า ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องกันมากที่สุด คือ 1) การพัฒนาครู ให้ครูมีอาชีพได้รับการดูแล ยกย่อง เชิดชูเกียรติ เพิ่มขวัญและกำลังใจจากสังคม 2) การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยควรปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจและสังคม และพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีที่มีอยู่ให้มีความทันสมัย ทัวถึง

(2) ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องกันมากที่สุด คือ 1) บุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา โดยควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่หน่วยงาน องค์กร ชุมชนและครอบครัวในการมีส่วนร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา และควรมีการส่งเสริมและยกย่องคนทำดีทุกระดับ ทั้งระดับตำบล อำเภอ จังหวัด

(3) ตำแหน่งวิทยานิพนธ์โอกาสทางการศึกษา พบว่า ข้อเสนอ
นโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องกันมากที่สุด คือ
1) การจัดระบบเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทาง
วิชาสามัญและวิชาชีพ

(4) ตำแหน่งเอกในการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษา
พบว่า ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องกัน
มากที่สุด คือ ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ และควรจัดสรร
งบประมาณสนับสนุนในการขับเคลื่อนกิจกรรมสมัชชทางการศึกษาอย่าง
น้อยปีละ 1 ครั้ง

3) ปฏิญญาสมัชชทางการศึกษา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ปฏิญญาสมัชชทางการศึกษา
เป็นการนำเสนอปฏิญญาสมัชชทางการศึกษาที่สามารถสมัชชทางการศึกษาได้
มีส่วนร่วมในการประชุมสมัชชารัฐสภาจังหวัด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี
จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสตูล และจังหวัดน่านบุรี ผลการวิเคราะห์
สาระสำคัญของปฏิญญาสมัชชทางการศึกษา พบว่า มีจำนวนสาระสำคัญ
10 ประเด็น และเมื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของสาระสำคัญของ
ปฏิญญาสมัชชทางการศึกษาที่มีความสอดคล้องกันตั้งแต่ 2 จังหวัดขึ้นไป
พบว่า สาระสำคัญของปฏิญญาที่มีความสอดคล้องกันมี 3 ประเด็น คือ
1) พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริม สนับสนุนการ
จัดการศึกษาทุกวิถีทาง เป็นปฏิญญาของจังหวัดน่านบุรี พิษณุโลก และสตูล
2) ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษา เป็น
ปฏิญญาของจังหวัดน่านบุรีและพิษณุโลก และ 3) ร่วมมือร่วมใจผนึก
กำลังกันระดมทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อพัฒนาการศึกษาให้ตอบสนองต่อ
ความต้องการของชุมชน เป็นปฏิญญาของจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดสตูล

4) ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดสมัชชทางการศึกษาครั้งต่อไป

(1) ระบบการบริหารสมัชชา

ก) ควรให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งองค์กรนอกวงการ
ศึกษา/ชุมชน/ตัวแทนผู้ประกอบการ/ผู้แทนศาสนาเข้าร่วมประชุมด้วย
(n = 3 จังหวัด)

ข) ควรประสานกับผู้บริหารองค์กรส่วนตำบล เทศบาล
และผู้บริหารการศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเข้าร่วมประชุม
มากกว่านี้ เพื่อนำมติ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์การ
พัฒนาคุณภาพการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ (n = 2 จังหวัด)

ค) องค์ประกอบของผู้เข้าร่วมประชุมควรเป็นภาค
ประชาชน ร้อยละ 70 ส่วนภาครัฐ ร้อยละ 30 ควรให้ประชาชนมี
ส่วนร่วมในการเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติงาน
ด้านการศึกษาและการพัฒนาคน (n = 2 จังหวัด)

ง) การกรมการบริหารสมัชชาจังหวัดอาจจะวางแผนการ
ดำเนินงานเป็นแผนระยะ 5 ปี โดยบางประเด็นอาจจะจัดทุกปี บางประเด็น
อาจจะจัด 3-5 ปี/ครั้ง ตามความพร้อมของจังหวัด (n = 1 จังหวัด)

จ) สมาชิกสมัชชทางการศึกษาที่ตั้งขึ้นมีการทำงานอย่าง
ต่อเนื่องและเป็นอิสระไม่ถูกครอบงำด้วยอำนาจรัฐหรือการเมือง ทั้ง
ในท้องถิ่นและระดับชาติ (n = 1 จังหวัด)

ฉ) ในระดับจังหวัดควรให้ความสำคัญในการ
จัดการประชุมให้มากขึ้น ทั้งนี้จะเป็นการง่ายต่อการประสานงานกับ
ทุกภาคส่วน หากผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ลงมากลุ่มตัวเอง ประสิทธิภาพใน
การจัดการประชุมจะเกิดขึ้นน้อยกว่าที่ควรจะเป็น หัวหน้าหน่วยงานทาง
การศึกษาทุกหน่วยงานควรเป็นผู้รับผิดชอบด้วยตนเอง ไม่ควรส่งผู้แทน

หรือมอบให้ผู้หนึ่งมา หรือหากมอบผู้แทนก็ควรมารับทราบกระบวนการงาน
ให้พร้อมเพรียงกัน มิฉะนั้นการสื่อสารจะไม่ตรงกัน จะส่งผลให้การ
ดำเนินงานชักช้าไม่ทันการ (n = 1 จังหวัด)

ข) ควรแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารและผู้ดำเนินการ
จัดสมาชิกศึกษาระดับจังหวัด เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
อย่างเป็นการ การจัดทำ การจัดประชุมคณะกรรมการเพื่อเตรียมความ
พร้อมในการประชุมสมาชิกศึกษาต่าง ๆ ก่อนล่วงหน้า และควร
เพิ่มกลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่นและบุคคลจากสาขาอาชีพต่าง ๆ เข้าร่วม
เป็นสมาชิกสมาชิกศึกษาด้วย (n = 1 จังหวัด)

ช) ควรมีการคัดเลือกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัด
การศึกษาในพื้นที่ทั้ง 6 กลุ่ม และกระจายกลุ่มให้ครอบคลุมอำเภอต่าง ๆ
ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมประชุม (n = 1 จังหวัด)

ฉ) ควรมีผู้แทนนักเรียนในระบบทุกระดับชั้น นักเรียน
นอกระบบ และตามอัยาศัย รวมทั้งเด็กด้อยโอกาส เด็กพิการ เข้า
ประชุมด้วย (n = 1 จังหวัด)

ญ) ควรจัดประชุมกลุ่มเป้าหมายพิเศษที่มีระดับการศึกษา
ประถมศึกษาอาชีวศึกษาหรือกลุ่มอายุที่ใกล้เคียงกัน เช่น สมาชิกเยาวชน สมาชิก
ประชาชน สมาชิกชาติตรี ฯลฯ (n = 1 จังหวัด)

(2) การจัดสรรงบประมาณ

ควรมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการขับเคลื่อน
กิจกรรมของสมาชิกศึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง (n = 1 จังหวัด)

(3) การเตรียมการจัดประชุม

ก) ควรกำหนดหัวข้อให้ชัดเจน และแจ้งล่วงหน้าอย่าง
น้อย 3 วัน ก่อนทำการจัดประชุม เช่น ชื่อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษา

การพัฒนาคนในปัจจุบัน นำเสนอต่อผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาหรือผู้เข้า
ร่วมประชุมได้รับทราบข้อมูลก่อนเพื่อเตรียมข้อมูล ค้นคว้าข้อมูลล่วงหน้า
ในแต่ละพื้นที่ของตนเองมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันมากกว่าการมาแสดง
ความคิดเห็นโดยปราศจากข้อมูลหรือองค์ความรู้ที่เพียงพอ (n = 2 จังหวัด)

ข) ผู้ดำเนินการประชุมควรศึกษาข้อมูลรายละเอียด
ของประเด็นที่นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้ดีพอสมควรเพื่อการแลกเปลี่ยน
เรียนรู้จะไม่หลงประเด็นและทำให้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตรงตาม
วัตถุประสงค์มากขึ้น (n = 1 จังหวัด)

(4) จัดประชุมประเด็นย่อย

ก) ในการจัดประชุมสมาชิกการศึกษาเพื่อส่งเสริม
ส่วนร่วมของประชาชนระดับจังหวัด ควรมีการเตรียมการล่วงหน้าใน
เรื่องของระยะเวลา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ข้อเท็จจริง
ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของจังหวัด ได้แก่ คุณภาพการศึกษา
การพัฒนาคนของจังหวัดและประเทศชาติ (n = 1 จังหวัด)

ข) เนื้อหาที่จัดประชุมกว้างมากเกินไป เน้นผลผลิต
มากเกินไป จนมองไม่เห็นบริบทของคนไทย (n = 1 จังหวัด)

ค) ควรมีประเด็นการประชุมให้มากกว่านี้ เช่น การศึกษา
สำหรับคนพิการ (n = 1 จังหวัด)

ง) ควรจัดบรรยายภาคให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนมีการ
เสนอความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง (n = 1 จังหวัด)

จ) การนำเสนอสาระสนเทศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ควรกระชับและเห็นภาพชัดเจน (n = 1 จังหวัด)

(5) กำหนดการประชุม

- ก) ระยะเวลาในการจัดการอบรมน้อยเกินไป ควรจัดในช่วง 1-3 วัน ($n = 4$ จังหวัด)
- ข) ควรจัดให้มีการประชุมสมาชิกสมัชชาการศึกษา ระดับจังหวัดอย่างต่อเนื่องและมีอิสระ ($n = 3$ จังหวัด)
- ค) ควรขยายระยะเวลาในการระดมความคิดเห็นอภิปราย และนำเสนอในประเด็นกลุ่มย่อยให้มากขึ้น เช่น ช่วงของการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ช่วงแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอเพิ่มเติม ช่วงของการนำเสนอปัญหาและความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ช่วงจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคน ตลอดจนหามติขอการจัดประชุมสมัชชาการศึกษาเป็นต้น ($n = 2$ จังหวัด)
- ง) ควรจัดให้มีการประชุมสมัชชาการศึกษาทุกปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ทั้งนี้ควรมีการเตรียมสมัชชาโดยดำเนินการตั้งแต่ระดับตำบล ระดับเครือข่ายภูมินิเวศน์ แล้วจึงจัดสมัชชาระดับจังหวัด ($n = 2$ จังหวัด)

5.2 อภิปราย

5.2.1 ความสอดคล้องระหว่างรูปแบบสมัชชากับหลักการบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ และหลักการบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษา

รูปแบบสมัชชาการศึกษาที่พัฒนาขึ้นในการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับหลักการบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ และหลักการบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การมีส่วนร่วมของประชาชนในการนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติในการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง 2 ประการ ดังต่อไปนี้

1) ระดับของสมัชชา

รูปแบบสมัชชาการศึกษาที่พัฒนาขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ระดับ คือ ระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ ในแต่ละระดับจะมีผู้แทนภาครัฐและภาคประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การจัดการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิกสมัชชาเพื่อร่วมกันให้ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาร่วมกันกำหนดปฏิญญาสมัชชาการศึกษาในแต่ละระดับ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่สอง และการนำแผนการปฏิรูปการศึกษาสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดขอบเขตระดับของสมัชชาดังกล่าว จะตัดสินในจากการบริหารและการดำเนินกิจกรรมของรัฐ ทั้งทางตรงและทางอ้อมสอดคล้องกับหลักการบริหารราชการและการพัฒนาระบบราชการ ดังที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ที่เน้นการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (Participatory

Government) นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับหลักการบริหารยุทธศาสตร์ และบูรณาการการศึกษา ซึ่งเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางในการบริหาร เพื่อขับเคลื่อนเชื่อมโยง บูรณาการนโยบาย และยุทธศาสตร์ของกระทรวง ศึกษาธิการไปสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้ง การติดตามประเมินผล และทบทวนการดำเนินการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพื่อให้เกิดความร่วมมือของทุกภาคส่วน (Multi-sector Partnership) ทั้งหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชน (Private Sector) ภาคประชาสังคม (Civil Sector) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Administrative Organization) โดยมีองค์คณะบุคคลรับผิดชอบ อำนวยการ และกำหนดแนวทางการบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการ การศึกษาที่สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันใน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับชาติ (แผนพัฒนาการศึกษาชาติ) ระดับกลุ่มจังหวัด (แผนพัฒนา การศึกษากลุ่มจังหวัด) และระดับจังหวัด (แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด)

2) องค์ประกอบของสมัชชา

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) มี เป้าหมาย นโยบาย และการอบการดำเนินงานที่มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการศึกษา โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบสมัชชาการศึกษาที่ พัฒนาขึ้นที่กำหนดให้ภาคประชาชนเป็นองค์ประกอบ 1 ใน 3 ของ สมัชชาการศึกษา เพื่อให้ภาคประชาชนมีบทบาทสำคัญในการมีส่วนร่วม กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาและมีส่วนสำคัญในการบูรณาการ ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเข้ากับการศึกษาทุกระดับ ทุกระบบใน ระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ โดยภาคประชาชนที่เป็น

สมาชิกสมัชชาการศึกษา เป็นผู้แทนของประชาชน 7 กลุ่ม คือ 1) ผู้รับ บริการการศึกษาทั้งในระบบ นอก ระบบ และการศึกษาด้านอาชีวศึกษา 2) ผู้แทนองค์กรผู้จ้างคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา 3) ผู้แทน องค์กรจัดการศึกษาในระบบ นอก ระบบ และการศึกษาด้านอาชีวศึกษา 4) ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบ นอก ระบบ และการศึกษาด้านอาชีวศึกษา 5) ผู้แทนพรรคการเมือง/สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร/สมาชิกวุฒิสภา 6) ผู้แทนสื่อมวลชน และ 7) ผู้แทนองค์กร ชุมชนและภาคประชาสังคม ทำให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้มีโอกาสเข้า มามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา ด้วยการกำหนดข้อเสนอแนะนโยบาย สาธารณะและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน การปฏิรูปการศึกษาตั้งแต่ระดับจังหวัดสู่ระดับกลุ่มจังหวัดและระดับชาติ

5.2.2 ขนาดของคณะกรรมการบริหารสมัชชาต่อความสำเร็จ

ในการจัดประชุมสมัชชาการศึกษา

การทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษาในครั้งนี้ มีจังหวัดเป้าหมาย จำนวน 8 จังหวัด จากกลุ่มจังหวัด 4 กลุ่ม ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ จำนวนตามขนาดเป็นจังหวัดขนาดเล็ ก จังหวัด ขนาดกลาง 2 จังหวัด และขนาดใหญ่ 3 จังหวัด โดยใช้ รูปแบบสมัชชาที่ออกแบบไว้ ซึ่งมีการกำหนดองค์ประกอบคณะกรรมการ บริหารสมัชชาไว้ในรูปแบบสมัชชา นอกจากนี้ ได้กำหนดขนาดของ คณะกรรมการบริหารสมัชชาให้มีส่วนตามขนาดของจังหวัด ผลการ ทดลองจัดประชุมสมัชชาตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นทั้ง 2 ระยะ ปรากฏว่า การจัดสมัชชาการศึกษาในจังหวัดขนาดเล็ กทั้ง 4 จังหวัด ได้มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสมัชชาเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในขั้นต้น โดย ในจังหวัดอำนาจเจริญมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสมัชชาเพิ่มมา

ที่สุดถึงร้อยละ 175.00 จังหวัดอุดรธานี ร้อยละ 156.25 จังหวัดพิษณุโลก ร้อยละ 145.00 และจังหวัดสตูล ร้อยละ 131.25 เมื่อเปรียบเทียบความสำเร็จในการเชิญสมาชิกสหประชาเข้าร่วมประชุมจากจำนวนสมาชิกสหประชา ทั้ง 4 จังหวัด จะพบว่า มีอยู่ 3 จังหวัดที่มีสมาชิกสหประชาเข้าร่วมประชุม มากกว่าร้อยละ 90.00 โดยเฉพาะจังหวัดอำนาจเจริญมีมากกว่า ร้อยละ 100.00

ในจังหวัดขนาดกลาง คือ จังหวัดพิษณุโลก พบว่า มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสหประชาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 145.00 จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่ำกว่าที่กำหนดเป็นร้อยละ 95.00 ปรากฏว่า จังหวัดพิษณุโลกมีสมาชิกสหประชาเข้าร่วมประชุม ร้อยละ 94.17 มากกว่าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีสมาชิกสหประชาเข้าร่วมประชุม ร้อยละ 91.00 เพียงเล็กน้อย

ในจังหวัดขนาดใหญ่ คือ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสหประชาต่ำกว่าที่กำหนดเป็นร้อยละ 65.00 และจังหวัดสงขลาเพิ่มเป็นร้อยละ 105.00 ปรากฏว่า มีสมาชิกสหประชาเข้าร่วมประชุมใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 91.00 และร้อยละ 91.33 สำหรับจังหวัดนนทบุรีมีสมาชิกสหประชาเข้าร่วมประชุมน้อยกว่าจังหวัดอื่น ๆ ทุกจังหวัด คือ ร้อยละ 52.67 เนื่องจากในวันจัดประชุมสมาชิกสมาชิกปัจจุบัน ภายนอกสหประชา คือ สถานการณ์เปิดทางการเมื่อ

ผลการนำร่องจัดประชุมสหประชาการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ในจังหวัดขนาดเล็ก (ประชากรต่ำกว่า 500,000 คน) จำนวนคณะกรรมการบริหารสหประชาที่มีผลต่อจำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมสหประชา ดังนั้น ในการกำหนดขนาดของคณะกรรมการบริหารสหประชาในจังหวัดขนาดเล็ก จำเป็นต้องให้สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารสหประชา มากกว่าจังหวัดที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ (ประชากรตั้งแต่ 500,000 คน ขึ้นไป)

จึงจะทำให้มีจำนวนของสมาชิกสหประชาเข้าร่วมประชุมได้ใกล้เคียงกับ จังหวัดขนาดกลางและขนาดใหญ่

5.2.3 ผลกระทบทางการเมืองที่มีต่อการจัดสหประชาการศึกษา

ในการทดลองนำร่องจัดสหประชาการศึกษาในครั้งนี้ ดำเนินการในระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน 2553 ซึ่งเป็นระยะที่มีสถานการณ์ทางการเมืองไม่ปกติ ส่งผลกระทบต่อการจัดประชุมสหประชา 3 ประการ ประการแรก คือ ภาวะคณะกรรมการบริหารสหประชาซึ่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดทั้ง 8 จังหวัด ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมสหประชาการศึกษาได้ครบถ้วน มีเพียง 3 จังหวัดเท่านั้นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าร่วมประชุม สหประชาการศึกษาด้วยตนเอง ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดสตูล ประการที่สอง ผู้แทนพรรคการเมือง/สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/สมาชิกวุฒิสภา ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมสหประชาการศึกษาได้ครบทุกจังหวัด มีเพียงจังหวัดสตูลเพียงจังหวัดเดียวที่สมาชิกสภาผู้แทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาเข้าร่วมประชุมสหประชา 2 คน และประการที่สาม การจัดประชุมสหประชาการศึกษาในจังหวัดนนทบุรี มีสมาชิกเข้าร่วมประชุมเพียง 79 คน เหลือเพียงร้อยละ 52.67 จากเป้าหมายที่กำหนด ตัวในวันจัดประชุมสหประชาได้มีสถานการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี

สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมืองที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยแล้ว การนำร่องจัดสหประชาในครั้งนี้ยังแสดงให้เห็นว่า สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง ยังส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการจัดสหประชาการศึกษาที่ต้องการมีส่วนร่วมจากผู้แทนของทุกภาคส่วนของสังคม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ควรมีการกำหนดสัดส่วนของผู้แทนสมาชิกสมัชชาให้มีจำนวนเหมาะสมในการเป็นตัวแทนของแต่ละกลุ่ม

ในการจัดสมัชชาวิชาการระดับจังหวัด ซึ่งมีสมาชิกสมัชชาประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7 กลุ่ม คือ 1) ผู้รับบริการการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาด้านอาชีวศึกษา 2) ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคนซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา 3) ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาด้านอาชีวศึกษา 4) ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาด้านอาชีวศึกษา 5) ผู้แทนพรรคการเมือง/สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/สมาชิกวุฒิสภา 6) ผู้แทนสื่อมวลชน และ 7) ผู้แทนองค์กรชุมชนและภาคประชาสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนของสมาชิกที่เข้าประชุมสมัชชาในภาพรวม 8 จังหวัด ซึ่งมีจำนวน 828 คน พบว่า เป็นผู้แทนองค์กรศึกษามากที่สุด เท่ากับร้อยละ 36.35 รองลงมาคือ ผู้รับบริการ ร้อยละ 18.72 และผู้แทนองค์กรชุมชนและภาคประชาสังคม ร้อยละ 15.46 แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่เข้าร่วมประชุมสมัชชาวิชาการศึกษายังมีสัดส่วนการเป็นตัวแทนของกลุ่มที่ไม่สมดุล อาจส่งผลกระทบต่อความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการนำเสนอสารสนเทศในส่วนต่าง ๆ ที่อาจไม่ครบถ้วน และไม่ครอบคลุม ดังนั้น ในการจัดสมัชชาวิชาการในอนาคต จึงควรมีการสำรวจขนาดของประชากรทั้ง 7 กลุ่ม เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดสัดส่วนของผู้แทนสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมสมัชชาวิชาการ เพื่อให้มีจำนวนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจำนวนประชากรทั้งหมด

2) ควรเพิ่มสัดส่วนคณะกรรมการบริหารสมัชชาในจังหวัดขนาดเล็ก

การทดลองนำร่องจัดประชุมสมัชชาวิชาการระดับจังหวัดในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า การกำหนดขนาดของคณะกรรมการบริหารสมัชชาในจังหวัดขนาดเล็ก (ประชากรต่ำกว่า 500,000 คน) ไม่สามารถใช้หลักการเดียวกันกับจังหวัดที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ (ประชากรตั้งแต่ 500,000 คน ขึ้นไป) เนื่องจากในการทดลองนำร่องในจังหวัดขนาดเล็กมีการแต่งตั้งกรรมการบริหารสมัชชาเพิ่มเติมมากกว่าที่กำหนด คือ มากกว่าร้อยละ 130 จึงจะทำให้จำนวนสมาชิกเข้าประชุมในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับจังหวัดขนาดกลางและขนาดใหญ่ คือ มากกว่าร้อยละ 90 แสดงให้เห็นว่า ในการจัดประชุมสมัชชาการศึกษาในจังหวัดขนาดเล็ก ถ้าต้องการให้มีส่วนร่วมของสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมสมัชชาใกล้เคียงกับจังหวัดขนาดกลางและขนาดใหญ่ จำเป็นต้องเพิ่มจำนวนกรรมการบริหารสมัชชาให้มากขึ้น ดังนั้น ในการกำหนดขนาดของกรรมการบริหารสมัชชาการศึกษา จึงจำเป็นต้องใช้ขนาดของจังหวัดเป็นฐานในการคำนวณด้วย จึงจะให้ผลลัพธ์ด้านจำนวนสมาชิกเข้าประชุมสมัชชาตามเป้าหมายที่ต้องการ

3) การจัดทำแผนหรือกลยุทธ์ในการมีปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์ความไม่สงบ

การทดลองนำร่องจัดประชุมสมัชชาวิชาการศึกษานำร่องในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดสมัชชาการศึกษาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อสมาชิกสมัชชาไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ครบทุกกลุ่ม โดยเฉพาะประชาชนคณะกรรมการบริหารสมัชชา ซึ่งพบใน 5 จังหวัด ผู้แทน

พรรคการเมือง/สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งพบใน 7 จังหวัด และจำนวนสมาชิกสมัชชาที่เข้าประชุมต่ำกว่าเป้าหมายไม่ถึงร้อยละ 50.00 ที่พบในจังหวัดนนทบุรี ดังนั้น การเตรียมการจัดประชุมสมัชชาการศึกษาในอนาคตจำเป็นต้องมีการจัดเตรียมแผนหรือมีแผนกลยุทธ์ที่จะช่วยแก้ปัญหาในการมีที่ประชุมกับสถานการณ์ความไม่สงบ เพื่อให้ไม่อุปสรรคต่อการพัฒนาการศึกษา

4) การทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ไม่ได้ทดลองจัดสมัชชาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ ดังนั้น จึงยังไม่ทราบว่า ระบบบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกิจกรรมสมัชชาในระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ ซึ่งมีลักษณะแนวเดียวกันกับสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัดจะใช้ได้เหมาะสมหรือต้องมีการปรับเปลี่ยนอย่างไรหรือไม่ แม้ว่าการระบบบริหาร องค์กรปกครองส่วนสมัชชา จะมีการออกแบบไปใช้ก่อนข้างยึดหยุ่นตามบริบทภูมิสังคมและขนาด แต่เมื่อจะมีการจัดสมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ ก็ควรจะมีการเว้นระยะเพื่อนำผลการจัดมาปรับปรุงแก้ไขในระยะถัดไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

การวิจัยครั้งนี้ได้ทดลองนำร่องเฉพาะการจัดสมัชชาการศึกษา ระดับจังหวัดซึ่งเป็นสมัชชาการศึกษาระดับที่ 1 เท่านั้น จึงไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดสมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติ ดังนั้นควรจะมีการทดลองนำร่องจัดสมัชชาการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับชาติตามรูปแบบใหม่ในปีต่อไปเพื่อปรับปรุงรูปแบบการจัดให้เหมาะสม

รูปแบบสมัชชาการศึกษาที่พัฒนาขึ้น เป็นสมัชชาการศึกษา 3 ระดับ ซึ่งมีสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัดเป็นระดับที่ 1 สมัชชาการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดเป็นระดับที่ 2 และสมัชชาการศึกษาระดับชาติเป็นระดับที่ 3 โดยจะต้องจัดสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัดในแต่ละกลุ่มจังหวัดให้ครบก่อนจึงจะจัดสมัชชาการศึกษาระดับชาติตามแนวคิดสมัชชาจากล่างขึ้นบน ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยทดลองจัดทำช่วงเวลาที่เหมาะสมในการจัดสมัชชาการศึกษา 3 ระดับทั้งหมด เพื่อให้วงจรการจัดสมัชชาการศึกษามีความเป็นระบบที่ต่อเนื่องอย่างราบรื่น บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2537). การจัดการเครือข่าย: กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: พจนานุกรมศัพท์ มติชน จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: พจนานุกรม. กราฟฟิค.
- ทองอินทร์ วัชร. (2548). โครงการส่งเสริมการจัดตั้งและพัฒนาเครือข่ายการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: พจนานุกรม. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย, รุ่งนภา ตั้งจิตจรเจริญกุล และชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ. (2549). รายงานวิจัยโครงการวิจัยการประเมินโครงการสมัชชาคุณธรรม แห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรม ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม).
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม. (2551). รายงานสรุปผลการประชุมงานสมัชชาคุณธรรมและตลาดนัดคุณธรรม ระดับจังหวัดและระดับภาค ประจำปีงบประมาณ 2550. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม. (2551). รายงานวิจัย และประเมินสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรม ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม.

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม. (2552). ชุดเอกสารความรู้ประกอบการประชุม กลุ่มย่อย. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม.

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน). (2552). ฝ่าวิกฤตด้วยธุรกิจคุณธรรม: การสร้างธรรมาภิบาลในภาคธุรกิจอย่างยั่งยืน เอกสารประกอบการประชุมสมัชชาคุณธรรมระดับภูมิภาค. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม.

พญทธี ศิริบรรณพิทักษ์. (2548). การจัดตั้งเครือข่ายการวิจัยทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พญทธี ศิริบรรณพิทักษ์. (2548). แนวทางการสร้างเครือข่ายการวิจัยทางการศึกษา. เอกสารอัดสำเนา: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

พญทธี ศิริบรรณพิทักษ์, อวยพร เรืองตระกูล, วิชุดา กิจฉัตรธรรม, รุ่งนภา ตั้งจิตจรเจริญกุล และ สุภาพร โทเฮงกุล. (2553). โครงการวิจัย และประเมินโครงการสมัชชาคุณธรรม ปี 2553. เอกสารอัดสำเนา: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พทพฉี ศิริบรรณพิทักษ์ และคณะ. (2551). **เครือข่ายการวิจัยทางการศึกษา.**

กรุงเทพฯ: พรึกทวามกราฟฟิค.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551) **รายงานการประชมสมัชชา**

คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). **แผนการศึกษาแห่งชาติ**

ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559). กรุงเทพฯ: พรึกทวาม

กราฟฟิค.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). **แผนการศึกษาแห่งชาติ**

ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559): ฉบับสรุป. กรุงเทพฯ:

พรึกทวามกราฟฟิค.

สำนักงานพัฒนาการศึกษาเมือง. (2552). **ทำเนียบสมาชิกสภาพัฒนา**

การเมือง. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

สภาพัฒนาการเมือง. www.pdc.go.th/

สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ. <http://www.samatcha.org/>

สมัชชาครอบครัว. www.familynetwork.or.th/

สมัชชาเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ:

<http://www.m-society.go.th/>

สมัชชาคนตาบอด. www.tabod.com/

สมัชชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา:

<http://service.nectec.or.th/>

สมัชชาเภสัชกรรมไทย: <http://home.kku.ac.th/psconference/Samacha52/>

สมัชชาประชาชนแห่งประเทศไทย: www.spt-th.com/

สมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรม: www.moralcenter.or.th/

สมัชชาพัฒนาคุณภาพการศึกษา: www.onec.go.th/

สมัชชาการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้: www.onec.go.th/

สมัชชาเอตส์ภาคประชาชน: www.biothai.net/

สมัชชาผู้สูงอายุ: www.oppo.opp.go.th/

สมัชชาอัครสังฆมณฑล: www.catholic.or.th/synod/

สมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา: www.mongkoltemple.com/

สมัชชาเยาวชนชาวไทยภูเขา: www.kansrdc.go.th/smcha/

สมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากร

ธรรมชาติ: www.environment.in.th/

สมัชชาการศึกษานานาชาติ: www.onec.go.th/

สมัชชารัฐสภาอาเซียน: www.parliament.go.th/

สมัชชา Unitarian Universalist Association (UUA): www.uua.org/

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. (ฉบับประชาชน).

กรุงเทพมหานคร: สกายบุ๊กส์.

ก. รายชื่อบุคคลที่เข้าร่วม Focus Group

ณ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

วันที่ 27 มกราคม 2553

รายนาม	ตำแหน่ง/หน่วยงาน
1. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	ประธานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. นายประเสริฐ อ้อแสงชัย	รองนายกเทศบาลเมืองปทุมธานี
3. นายพีระ ชัยศิริ	ผู้อำนวยการ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต
4. นางสาววัลลภา ฉายโสภาส	สำนักนโยบายและแผน การอาชีวศึกษา
5. นายยอดเยี่ยม เหล่านนท์ชัย	สำนักนโยบายและแผน การอาชีวศึกษา
6. นางสมบัติ แก้วศิริ	รองผู้อำนวยการ สำนักงานการศึกษาอกระบบ จังหวัดนนทบุรี
7. นางสาวสุวรรณา งามประวัต	สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา
8. นายภูริพัฒน์ ชาวเวียง	รองผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กทม. เขต 1
9. ดร.สุวิทย์ มุลคำ	ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 1
10. นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร	รองเลขาธิการ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
11. นายสุรพล ธรรมรัตน์	สถาบันอาศรมศิลป์
12. ดร.รุ่งเรือง สุชาภิรมย์	ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ข. รายงานมผู้ประสานงานการนำร่อง จัดสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด

จังหวัด	ผู้ประสานงาน	ผู้ติดต่อ
1. พระนครศรีอยุธยา	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 2. คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	6. อุตริตติ์
2. นนทบุรี	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 1 2. ประธานกรรมการสภาวิชาชีพศึกษาศาสตร์ มสช. 3. ผู้แทนภาคประชาสังคม (นายวงษ์ ก่อเกิดบุญ)	7. สงขลา
3. อุบลราชธานี	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 2. คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	8. สตุล
4. อำนาจเจริญ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อำนาจเจริญ 2. ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอำนาจเจริญ 3. ผู้แทนภาคประชาสังคม (นายเมริน สายดวง)	
5. พิษณุโลก	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต 1 (นายกิตติพงษ์ พิพัฒน์ทิวพงศ์)	

ค. ตัวอย่างสมาชิกมัชฌาภาการศึกษาภาคประชาชน

1. ผู้รับบริการการศึกษา

1.1 ผู้รับบริการการศึกษาในระบบ

- (1) สถานศึกษาที่เรียน โรงเรียนทุกสังกัด
- (2) สถานศึกษาเด็กและเยาวชน
- (3) นายกตมาคมผู้ปกครองและครู
- (4) ประธานเครือข่ายผู้ปกครอง
- (5) นายกสมาคมศิษย์เก่า/นักเรียนเก่า
- (6) อื่น ๆ

1.2 ผู้รับบริการศึกษาในระบบ/ตามอัธยาศัย

- (1) ผู้แทนนักศึกษาศูนย์ กศน. อำเภอ/ตำบล
- (2) ผู้แทนนักศึกษารั้วโรงเรียนเอกชนสอนอาชีพ
- (3) อื่น ๆ

2. ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคน ซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา

- (1) ประธานหอการค้าจังหวัด
- (2) ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด
- (3) ผู้แทนธุรกิจอุตสาหกรรมใหญ่ของจังหวัด
- (4) อื่น ๆ

3. ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษา/แหล่งเรียนรู้

- (1) ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ทุกระดับ/ประเภท/
ประธานกรรมการสถานศึกษา
- (2) ผู้บริหารสถานศึกษาทางเลือก/แหล่งเรียนรู้ภาคเอกชน
- (3) ครู-คณาจารย์เอกชน
- (4) ผู้ปกครองที่จัด Homeschool
- (5) อื่น ๆ

4. ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษา

- (1) ผู้บริหารองค์การศาสนา
- (2) เจ้าของสถานศึกษาเอกชน
- (3) อื่น ๆ

5. ผู้แทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/วุฒิสภา/พรรคการเมือง

6. ผู้แทนสื่อมวลชน

- (1) หนังสือพิมพ์
- (2) วิทยุ
- (3) โทรทัศน์
- (4) อื่น ๆ

7. ผู้แทนองค์กรชุมชน และประชาสังคม

- (5) องค์กรชุมชน
- (6) องค์กรประชาสังคม สมาคม มูลนิธิ
- (7) อื่น ๆ

ง. ตัวอย่างสมัชชาศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด

1. ผู้แทนองค์กรใช้กำลังคน
 - (1) สำนักงานแรงงานจังหวัด
 - (2) สำนักงานจัดหางานจังหวัด
 - (3) สำนักงานเกษตรจังหวัด
 - (4) อื่น ๆ
2. ผู้แทนองค์กรจัดการศึกษา
 - (1) ผู้บริหารสถานศึกษาของรัฐ (รวม อบปท.)
 - (2) ผู้บริหารแหล่งเรียนรู้ทางเลือกของจังหวัด
 - (3) ครู-คณาจารย์สถานศึกษาของรัฐ
 - (4) อื่น ๆ
3. ผู้แทนองค์กรบริหารและสนับสนุนการจัดการศึกษา
 - (1) ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 - (2) ผู้บริหารสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
 - (2) ผู้แทนคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา
 - (3) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - (4) อื่น ๆ
4. ผู้แทนสื่อมวลชนภาครัฐ
 - (1) วิทยุ
 - (2) โทรทัศน์
 - (3) อื่น ๆ

จ. ประธาน รองประธาน และเลขานุการ คณะกรรมการบริหาร สมัชชทางการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด (18 กลุ่มจังหวัด)

ลำดับ/ กลุ่มจังหวัด	จังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการ	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
1. ภาคกลาง ตอนบน 1	พระนครศรีอยุธยา*	ผู้ว่าราชการจังหวัด พระนครศรีอยุธยา และ/หรือผู้แทน ภาคประชาชน	1. นายก อบจ. พระนครศรีอยุธยา (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนบน 1 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. พระนครศรีอยุธยา 2.3 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มจร. 2.4 ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พระนครศรีอยุธยา

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

ลำดับ/ กลุ่มจังหวัด	จังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการ	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
2. ภาคกลาง ตอนบน 2	ลพบุรี	ผู้ว่าราชการ จังหวัดลพบุรี และ/หรือผู้แทน ภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ลพบุรี (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนบน 2 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. เทพสตรี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคลพบุรี
3. ภาคกลาง ตอนกลาง	ฉะเชิงเทรา	ผู้ว่าราชการ จังหวัดฉะเชิงเทรา และ/หรือผู้แทน ภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ฉะเชิงเทรา (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนกลาง 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. ราชนครินทร์ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคฉะเชิงเทรา

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

ลำดับ/ กลุ่มจังหวัด	จังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการ	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
4. ภาคกลาง ตอนล่าง 1	นครปฐม	ผู้ว่าราชการ จังหวัดนครปฐม และ/หรือผู้แทน ภาคประชาชน	1. นายก อบจ. นครปฐม (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง 1 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครปฐม เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. ศิลปากร 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคนครปฐม
5. ภาคกลาง ตอนล่าง 2	เพชรบุรี	ผู้ว่าราชการ จังหวัดเพชรบุรี และ/หรือผู้แทน ภาคประชาชน	1. นายก อบจ. เพชรบุรี (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง 2 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. เพชรบุรี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคเพชรบุรี

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

ลำดับ/ กลุ่มจังหวัด	จังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการ	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
6. ภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	สุราษฎร์ธานี	ผู้ว่าราชการจังหวัด สุราษฎร์ธานี และ/หรือผู้แทน ภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สุราษฎร์ธานี (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. สุราษฎร์ธานี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสุราษฎร์ธานี
7. ภาคใต้ ฝั่งอันดามัน	ภูเก็ต	ผู้ว่าราชการจังหวัด ภูเก็ต และ/หรือ ผู้แทน ภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ภูเก็ต (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ ฝั่งอันดามัน 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาลพบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. ภูเก็ต 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคภูเก็ต

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

ลำดับ/ กลุ่มจังหวัด	จังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการ	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
8. ภาคใต้ชายแดน	สงขลา	ผู้ว่าราชการจังหวัด สงขลา และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สงขลา (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสงขลา เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. ทักษิณ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคหาดใหญ่
9. ภาคตะวันออก	ชลบุรี	ผู้ว่าราชการจังหวัด ชลบุรี และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ชลบุรี (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชลบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. บูรพา 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคชลบุรี

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

ลำดับ/ กลุ่มจังหวัด	จังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการ	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
10. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 1	อุดรธานี	ผู้ว่าราชการจังหวัด อุดรธานี และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. อุดรธานี (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 1 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุดรธานี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. อุดรธานี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคอุดรธานี
11. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 2	สกลนคร	ผู้ว่าราชการจังหวัด สกลนคร และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สกลนคร (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 2 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสกลนคร เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. สกลนคร 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มทร. อีสาน วิทยาเขตสกลนคร

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

ลำดับ/ กลุ่มจังหวัด	จังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการ	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
12. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง	ขอนแก่น	ผู้ว่าราชการจังหวัด ขอนแก่น และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ขอนแก่น (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. ขอนแก่น 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มทร. อีสาน วิทยาเขตขอนแก่น
13. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1	อุบลราชธานี	ผู้ว่าราชการจังหวัด อุบลราชธานี และ/ หรือผู้แทน ภาคประชาชน	1. นายก อบจ. อุบลราชธานี (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. อุบลราชธานี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคอุบลราชธานี

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

ลำดับ/ กลุ่มจังหวัด	จังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการ	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
14. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 2	นครราชสีมา	ผู้ว่าราชการจังหวัด นครราชสีมา และ/ หรือผู้แทน ภาคประชาชน	1. นายก อบจ. นครราชสีมา (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 2 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครราชสีมา เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. นครราชสีมา 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มทร. อีสาน
15. ภาคเหนือ ตอนบน 1	เชียงใหม่	ผู้ว่าราชการจังหวัด เชียงใหม่ และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. เชียงใหม่ (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 1 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. เชียงใหม่ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคเชียงใหม่

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

ลำดับ/ กลุ่มจังหวัด	จังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการ	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
16. ภาคเหนือ ตอนบน 2	เชียงราย	ผู้ว่าราชการจังหวัด เชียงราย และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. เชียงราย (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 2 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเชียงราย เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. เชียงราย 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคเชียงราย
17. ภาคเหนือ ตอนล่าง 1	พิษณุโลก	ผู้ว่าราชการจังหวัด พิษณุโลก และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. พิษณุโลก (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง 1 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. นเรศวร 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคพิษณุโลก

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

ลำดับ/ กลุ่มจังหวัด	จังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการ	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
18. ภาคเหนือ ตอนล่าง 2	นครสวรรค์	ผู้ว่าราชการจังหวัด นครสวรรค์ และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. นครสวรรค์ (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) 2. ประธานคณะกรรมการ บริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง 2 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครสวรรค์เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. นครสวรรค์ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคนครสวรรค์

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

**ฉ. ประธาน รองประธาน และเลขานุการ คณะกรรมการบริหาร
สมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด
(76 จังหวัด)**

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
1. กรุงเทพมหานคร	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. ผู้ตรวจราชการที่ดูแล กรุงเทพมหานคร และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากทม.เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับกลุ่มจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มจธ. 2.3 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มจพ. 2.4 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มจร.

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
ภาคกลางตอนบน 1			
2. พระนครศรีอยุธยา ⁹	ผู้ว่าราชการจังหวัด พระนครศรีอยุธยา และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. พระนครศรีอยุธยา 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. พระนครศรีอยุธยา 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคพระนครศรีอยุธยา
3. นนทบุรี	ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. นนทบุรี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานนทบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ประธานสาขาการศึกษา มสธ. 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มทร. สุวรรณภูมิ

⁹ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด **หมายเหตุ:** * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
4. ปทุมธานี	ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ปทุมธานี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาปทุมธานี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. วัลโยลกรณ์ 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มทร. ธัญบุรี
5. สระบุรี	ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สระบุรี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สระบุรี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสระบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสระบุรี 2.2 คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ Asia-Pacific International University

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
ภาคกลางตอนบน 2			
6. ลพบุรี ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ลพบุรี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลพบุรี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาลพบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. เทพสตรี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคลพบุรี
7. ชัยนาท	ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ชัยนาท 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชัยนาท เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชัยนาท เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี ชัยนาท 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคชัยนาท

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด **หมายเหตุ:** * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
8. สิงห์บุรี	ผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สิงห์บุรี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สิงห์บุรี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสิงห์บุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสิงห์บุรี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย อาชีวศึกษาสิงห์บุรี
9. อ่างทอง	ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. อ่างทอง 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อ่างทอง เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอ่างทอง เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคอ่างทอง 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย นาฏศิลป์อ่างทอง

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
3. ภาคกลางตอนกลาง			
10. ฉะเชิงเทรา ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ฉะเชิงเทรา 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. ราชนครินทร์ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคฉะเชิงเทรา
11. ปราจีนบุรี	ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ปราจีนบุรี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปราจีนบุรี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคปราจีนบุรี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคปราจีนบุรี

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด **หมายเหตุ:** * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
12. สระแก้ว	ผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สระแก้ว 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สระแก้ว เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสระแก้ว เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสระแก้ว 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยีสระแก้ว
13. นครนายก	ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. นครนายก 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครนายก เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ ศึกษานครนายก เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. ศรีนครินทรวิโรฒ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคนครนายก

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
14. สมุทรปราการ	ผู้ว่าราชการจังหวัด สมุทรปราการ และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สมุทรปราการ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรปราการเขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. อัสสัมชัญ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสมุทรปราการ
ภาคกลางตอนล่าง 1			
15. นครปฐม ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. นครปฐม 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครปฐม เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครปฐม เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. นครปฐม 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคนครปฐม

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด **หมายเหตุ:** * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
16. กาญจนบุรี	ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. กาญจนบุรี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาญจนบุรี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. กาญจนบุรี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคกาญจนบุรี
17. ราชบุรี	ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ราชบุรี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาราชบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. หมู่บ้านจอมบึง 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคราชบุรี

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
18. สุพรรณบุรี	ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สุพรรณบุรี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุพรรณบุรี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสุพรรณบุรี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย การสาธารณสุขสิรินธร สุพรรณบุรี
ภาคกลางตอนล่าง 2			
19. เพชรบุรี ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. เพชรบุรี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. เพชรบุรี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคเพชรบุรี

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด **หมายเหตุ:** * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
20. ประจวบคีรีขันธ์	ผู้ว่าราชการจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ประจวบคีรีขันธ์ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคประจวบคีรีขันธ์ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย การอาชีพวังไกลกังวล
21. สมุทรสาคร	ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สมุทรสาคร 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรสาคร เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรสาคร เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสมุทรสาคร 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย การอาชีพบ้านแพ้ว

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
22. สมุทรสงคราม	ผู้ว่าราชการจังหวัด สมุทรสงคราม และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สมุทรสงคราม 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรสงคราม เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรสงคราม เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสมุทรสงคราม 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย สารพัดช่างสมุทรสงคราม
ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย			
23. สุราษฎร์ธานี ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัด สุราษฎร์ธานี และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สุราษฎร์ธานี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. สุราษฎร์ธานี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิค สุราษฎร์ธานี

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด **หมายเหตุ:** * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
24. ชุมพร	ผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ชุมพร 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชุมพร เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชุมพร เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคชุมพร 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย ประมงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
25. นครศรีธรรมราช	ผู้ว่าราชการจังหวัด นครศรีธรรมราช และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. นครศรีธรรมราช 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ ศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. นครศรีธรรมราช 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคนครศรีธรรมราช

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
26. พัทลุง	ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. พัทลุง 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พัทลุง เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพัทลุง เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. ทักษิณ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคพัทลุง
ภาคใต้ฝั่งอันดามัน			
27. ภูเก็ต ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ภูเก็ต 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภูเก็ต) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาภูเก็ต 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. ภูเก็ต 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคภูเก็ต

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด **หมายเหตุ:** * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
28. ระนอง	ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ระนอง 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระนอง เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาระนอง เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคระนอง 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีระนอง
29. พังงา	ผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. พังงา 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พังงา เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพังงา เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคพังงา 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีพังงา

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
30. กระบี่	ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. กระบี่ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กระบี่ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากระบี่ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคกระบี่ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีกระบี่
31. ตรัง	ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ตรัง 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตรัง เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาตรัง เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคตรัง 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนีสตรัง

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
ภาคใต้ชายแดน			
32. สงขลา ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สงขลา 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สงขลา เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสงขลา เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. สงขลา 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคหาดใหญ่
33. สตูล	ผู้ว่าราชการจังหวัดสตูล และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สตูล 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สตูล เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสตูลเขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสตูล 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีสตูล

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
34. ปัตตานี	ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ปัตตานี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาปัตตานี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มรภ. สงขลานครินทร์ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคปัตตานี
35. ยะลา	ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ยะลา 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ยะลา เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษายะลา เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ.ยะลา 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคยะลา

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
36. นราธิวาส	ผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. นราธิวาส 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นราธิวาส เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานราธิวาส เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนีนราธิวาส 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย สารพัดช่างนราธิวาส
ภาคตะวันออก			
37. ชลบุรี ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ชลบุรี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชลบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม.บูรพา 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคชลบุรี

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
38. จันทบุรี	ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. จันทบุรี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จันทบุรี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจันทบุรี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. ไร่โพพพรรณ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคจันทบุรี
39. ระยอง	ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ระยอง 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระยอง เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาระยอง เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย วิทยาลัยเทคนิคระยอง 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคบ้านค่าย

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
40. ตรวด	ผู้ว่าราชการจังหวัดตรวด และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ตรวด 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตรวด เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษাত্রวด เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย วิทยาลัยเทคนิคตรวด 2.2 ผู้อำนวยการ วิทยาลัยสารพัดช่างตรวด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1			
41. อุดรธานี ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. อุดรธานี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุดรธานี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากุดรธานี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. อุดรธานี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคอุดรธานี

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
42. หนองคาย	ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. หนองคาย 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หนองคาย เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาหนองคาย เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคหนองคาย 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม การต่อเรือหนองคาย
43. เลย	ผู้ว่าราชการจังหวัดเลย และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. เลย 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เลย เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเลย เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. เลย 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคเลย

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
44. หนองบัวลำภู	ผู้ว่าราชการจังหวัด หนองบัวลำภู และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. หนองบัวลำภู 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หนองบัวลำภู เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคหนองบัวลำภู 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย การอาชีพศรีบุญเรือง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2			
45. สกลนคร ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สกลนคร 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสกลนคร เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. สกลนคร 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มทร. อีสาน วิทยาเขตสกลนคร

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
46. นครพนม	ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. นครพนม 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครพนม เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครพนม เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศิลปศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ ม. นครพนม 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคนครพนม
47. มุกดาหาร	ผู้ว่าราชการจังหวัดมุกดาหาร และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. มุกดาหาร 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มุกดาหาร เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามุกดาหาร เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพ นวมินทรราชินีมุกดาหาร 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคมุกดาหาร

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง			
48. ขอนแก่น ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ขอนแก่น 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. ขอนแก่น 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มทร. อีสาน วิทยาเขตขอนแก่น
49. ร้อยเอ็ด	ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ร้อยเอ็ด 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศิลปศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ มรภ. ร้อยเอ็ด 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคร้อยเอ็ด

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
50. มหาสารคาม	ผู้ว่าราชการจังหวัด มหาสารคาม และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. มหาสารคาม 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคาม เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. มหาสารคาม 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคมหาสารคาม
51. กาฬสินธุ์	ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. กาฬสินธุ์ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศิลปศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ มรภ. กาฬสินธุ์ 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มทร. อีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์ 2.3 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคกาฬสินธุ์

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1			
52. อุบลราชธานี ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัด อุบลราชธานี และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. อุบลราชธานี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุบลราชธานี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคาม เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. อุบลราชธานี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคอุบลราชธานี
53. อำนาจเจริญ	ผู้ว่าราชการจังหวัด อำนาจเจริญ และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. อำนาจเจริญ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อำนาจเจริญ) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคาม เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคอำนาจเจริญ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคหัวตะพาน

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
54. ศรีสะเกษ	ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ศรีสะเกษ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศรีสะเกษ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศิลปศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ มรภ. ศรีสะเกษ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคศรีสะเกษ
55. ยโสธร	ผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ยโสธร 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ยโสธร เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษายโสธร เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคยโสธร 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยียโสธร

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2			
56. นครราชสีมา ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัด นครราชสีมา และ/หรือ ผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. นครราชสีมา 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครราชสีมา เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. นครราชสีมา 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มทร. อีสาน 2.3 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคนครราชสีมา

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
57. สุรินทร์	ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สุรินทร์ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุรินทร์ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. สุรินทร์ 2.2 คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มทร. อีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ 2.3 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสุรินทร์
58. บุรีรัมย์	ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. บุรีรัมย์ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา บุรีรัมย์ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษابุรีรัมย์ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. บุรีรัมย์ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคบุรีรัมย์

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
59. ชัยภูมิ	ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ชัยภูมิ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชัยภูมิ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชัยภูมิ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศิลปศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ มรภ. ชัยภูมิ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคชัยภูมิ
ภาคเหนือตอนบน 1			
60. เชียงใหม่ ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. เชียงใหม่ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม. เชียงใหม่ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคเชียงใหม่

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
61. แม่ฮ่องสอน	ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. แม่ฮ่องสอน 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แม่ฮ่องสอน เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย การอาชีพนวมินทรราชินี แม่ฮ่องสอน
62. ลำปาง	ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ลำปาง 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลำปาง เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาลำปาง เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. ลำปาง 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคลำปาง

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
63. ลำพูน	ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ลำพูน 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลำพูน เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาลำพูน เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีลำพูน 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคลำพูน
ภาคเหนือตอนบน 2			
64. เชียงราย ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. เชียงราย 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงราย เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเชียงราย เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. เชียงราย 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคเชียงราย

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
65. น่าน	ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. น่าน 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา น่าน เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาน่าน เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคน่าน 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย สารพัดช่างน่าน
66. พะเยา	ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. พะเยา 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พะเยา เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษพะเยา เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคพะเยา 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยีพะเยา

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
67. แพร่	ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. แพร่ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แพร่ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษแพร่ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคแพร่ 2.2 ผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่
ภาคเหนือตอนล่าง 1			
68. พิษณุโลก ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. พิษณุโลก 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษพิษณุโลก เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. พิบูลสงคราม 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคพิษณุโลก

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
69. ตาก	ผู้ว่าราชการจังหวัดตาก และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. ตาก 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตาก เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาตาก เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีตาก 2.2 ผู้อำนวยการ วิทยาลัยสารพัดช่างตาก
70. สุโขทัย	ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. สุโขทัย 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุโขทัย เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุโขทัย เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสุโขทัย 2.2 ผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
71. เพชรบูรณ์	ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. เพชรบูรณ์ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบูรณ์ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. เพชรบูรณ์ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคเพชรบูรณ์
72. อุตรดิตถ์	ผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรดิตถ์ และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายก อบจ. อุตรดิตถ์ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุตรดิตถ์ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. อุตรดิตถ์ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคอุตรดิตถ์

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
ภาคเหนือตอนล่าง 2			
73. นครสวรรค์ ⁵	ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายอ. อบจ. นครสวรรค์ 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครสวรรค์ เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. นครสวรรค์ 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคนครสวรรค์
74. กำแพงเพชร	ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายอ. อบจ. กำแพงเพชร 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากำแพงเพชร เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 คณบดีคณะครุศาสตร์ มรภ. กำแพงเพชร 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคกำแพงเพชร

⁵ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด **หมายเหตุ:** * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ*
75. พิจิตร	ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายอ. อบจ. พิจิตร 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษพิจิตร เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษพิจิตร เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคพิจิตร 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีพิจิตร
76. อุทัยธานี	ผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานี และ/หรือผู้แทนภาคประชาชน	1. นายอ. อบจ. อุทัยธานี 2. ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติ (ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุทัยธานี เขต 1) 3. ผู้แทนภาคประชาชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ	1. เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษอุทัยธานี เขต 1 2. เครือข่ายวิจัยทางการศึกษา ระดับจังหวัด 2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคอุทัยธานี 2.2 ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยีอุทัยธานี

หมายเหตุ: * ให้เลือกกันเองเป็นหัวหน้าทีมเลขานุการ

**ข. รายนามสภาพัฒนาการเมืองตามมาตรา 7 (1)
ซึ่งมาจากผู้แทนองค์รภาคประชาชนจังหวัดละ 1 คน**

ชื่อ-สกุล	จังหวัด	ที่อยู่ติดต่อ	โทรศัพท์	e-mail
1. นายกฤษณะเดช โสสุทธิ	เลย	ต.ปณ.16 ปณ.วังสะพุง อ.วังสะพุง จ.เลย 42130	08-6225-8071	krissanadet@pdc.co.th
2. นายกุล พิมดี	หนองคาย	54 หมู่ 5 หมู่บ้านไร่ ต.ปะโค อ.เมือง จ.หนองคาย 4300	08-9942-9863	kun@pdc.go.th
3. นายโกศล พรหมช่วย	พัทลุง	105 หมู่ 16 หมู่บ้านไสตอ ต.ชะมวง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง 93110	08-4859-2139	kosol@pdc.go.th
4. นางคะนิงนิตย์ อายุมั่น	เชียงใหม่	99 หมู่ 10 หมู่บ้านดงช้างแก้ว ต.สะเมิงใต้ อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่ 50250	08-6193-9222	kanungnit@pdc.go.th
5. นายจินดา บุญจันทร์	ชุมพร	107 หมู่ 4 บ้านปากตอน ซอยปากทรง ถ.หลังสวน-ราชกรูด ต.ปากทรง อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร 86180	08-9876-0087	chinda@pdc.go.th
6. ส.อ.เฉลิม ถาน้อย	ลำพูน	123 บ้านศรีสองเมือง หมู่10 ถ.สันเหมือง ต.เหมืองง่า อ.เมือง จ.ลำพูน 5100	08-1765-0457	chalerm@pdc.go.th
7. นายเฉลิมรัตน์ เกษรสกุล	สุโขทัย	23/1 หมู่ 3 หมู่บ้านเกาะวงษ์เกียรติ ซอย 5 ถนนสุโขทัย-วังไม้ขอน ต.ทับผึ้ง อ.ศรีสำโรง จ.สุโขทัย 64120	08-6681-6782	chalermrat@pdc.co.th
8. พศ.ชาญศักดิ์ บุญเรือง	จันทบุรี	4/37 หมู่ 9 หมู่บ้านเคหะชุมชนจันทบุรี ถ.รักศักดิ์ชุมพล ต.ท่าช้าง อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000	08-9831-3953	charnsak@pdc.go.th
9. นายชาติชาย เหลืองเจริญ	ระยอง	19 หมู่ 7 หมู่บ้านจำรุง ต.เนินฆ้อ อ.แกลง จ.ระยอง 21110	08-7817-8030	chartchai@pdc.go.th
10. นายชาติวัฒน์ ร่วมสุข	อำนาจเจริญ	132 หมู่ 13 ชุมชนหลักเมืองพัฒนา ช.วิจารณ์ ต.บุ่ง อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ 37000	08-6878-6044	chatwat@pdc.go.th
11. นายโชคชัย ชิวเจริญกุล	ภูเก็ต	สำนักงานตลาดหลวง อำนาจนารักษ์ 40/8 หมู่ 6 ถนนวิจิตรสงคราม ต.กระทุ้ง อ.กระทุ้ง จ.ภูเก็ต 83120	08-1569-9296	chockchai.ch@pdc.go.th
12. นายทองสุข สีสิด	ปทุมธานี	83/1 หมู่ 5 ต.บึงกาสาม อ.หนองเสือ จ.ปทุมธานี 12170	08-9412-9796	thongsuk@pdc.go.th

13. นายทิสปาโมกษ์ ปรีชากิ่ง	สระบุรี	23 หมู่ 11 ต.บ้านยาง อ.เสาไห้ จ.สระบุรี 18160	08-9830-9808	tisapamoke@pdc.go.th tisa.p@hotmail.com
14. นายธรรณินทร์ แวดอเลาะ	ยะลา	234 หมู่ 1 หมู่บ้านแลเกาะ ต.โกตาบารู อ.รามัน จ.ยะลา 95140	08-1368-4112	thoranin@pdc.go.th
15. นายธานินทร์ แสงวิภาสณภาพร	ลพบุรี	24 หมู่ 4 (ซอนกาเหว่า) ต.ซอนม่วง อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี 15110	08-1309-9238	tannin@pdc.go.th
16. นายนิคม อุ้อ่อน	สมุทรสงคราม	57 หมู่ 1 ต.บางพรม อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม 75120	08-1458-3894	nikom.o@pdc.go.th
17. นายนิพนธ์ เสวตะดุล	นครพนม	98 หมู่ 13 หมู่บ้านนาบัว ต.โคกหินแฮ่ อ.เรณูนคร จ.นครพนม 48170	08-7858-2960	niphon@pdc.go.th
18. นายนิมาโซ นियो	นราธิวาส	119 หมู่ 3 หมู่บ้านเจ๊ะเหม ต.แว้ง อ.แว้ง จ.นราธิวาส 96160	08-1963-2073	nimaso@pdc.go.th
19. นายนิมิตร โต้สังจจา	อุทัยธานี	99/1 บ้านมุงกะเซอร์ ต.น้ำรอบ อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี 61160	08-9858-7486	nimit@pdc.go.th
20. นายนิวัฒน์ เคนโยธา	กาฬสินธุ์	57 หมู่ 2 ต.กมลาไสย อ.กมลาไสย จ.กาฬสินธุ์ 46130	08-5250-7215	neenawat@pdc.go.th
21. นายบุญเรือง ปาแสนกุล	นครปฐม	26/1 หมู่ 6 ต.ห้วยด้วน อ.ดอนตูม จ.นครปฐม 73150	08-7815-4819	boonreung@pdc.go.th
22. นายประทีป พลมณี	ชัยภูมิ	228 หมู่ 8 หมู่บ้านสามพันตา ต.ห้วยต้อน อ.เมือง จ.ชัยภูมิ 36000	08-7254-9248	prateep@pdc.go.th
23. นายประนอม เข็มชัยภูมิ	เชียงราย	45 หมู่ 27 ต.ท่าก้อ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย 57180	08-1885-6103	pranom@pdc.go.th
24. นายประพาส บัวแก้ว	สงขลา	1 ม.1 ต.สะพานไม้แก่น อ.จะนะ จ.สงขลา 90130	08-1898-1161	prapart@pdc.go.th
25. นายประยูร เผ่าเต็ม	พะเยา	95 หมู่ 5 หมู่บ้านทุ่งกาไชย ต.คือเวียง อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา 56120	08-1881-3723	prayoon.p@pdc.go.th
26. นายประยูร จงไกรจักร์	พังงา	41/44 หมู่ 2 ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา 82190	08-6686-9077	prayoon.j@pdc.go.th
27. นายประยูรณิ ศิริน้อย	แม่ฮ่องสอน	158 หมู่ 1 ต.เมืองปอน อ.ขุนยวม จ.แม่ฮ่องสอน 58140	08-00060-2158	prayoon.s@pdc.go.th
28. นายประสิทธิ์ ช้างแก้ว	ราชบุรี	168 หมู่ 3 บ้านทุ่งหลวง ต.ทุ่งหลวง อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี 70140	08-1459-6693	prasit@pdc.go.th
29. นายผดุงศักดิ์ ปะวะกุล	ยโสธร	265 หมู่ 1 ต.สวาท อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร 35120	08-9619-2745	pradungsak@pdc.go.th
30. นายพงษ์ศักดิ์ ทองอยู่	อุตรดิตถ์	44/1 บ้านใหม่พัฒนา หมู่ 10 ต.วังแดง อ.ตรอน จ.อุตรดิตถ์ 53140	08-1040-4939 08-6679-6489	phongsak@pdc.go.th

31. นายไพโรพนม พลยศ	อุตรธานี	33 หมู่ 5 ถนนศรีสุข ต.ศรีสุขโท อ.บ้านดุง จ.อุตรธานี 41190	08-5452-6512	paipanom@pdc.go.th
32. นางมณฑิธร ธรรมวัตติ	ระนอง	220/1 หมู่ 8 ต.ลำเลียง อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	08-2279-5203	monthien@pdc.go.th
33. นายมะลิ ทองคำปลิว	พิษณุโลก	225 หมู่ 4 ซอยพรสวรรค์ (3) ต.ชมพู อ.เนินมะปราง จ.พิษณุโลก 65190	08-9706-8894	mali@pdc.go.th
34. นายเมริน สายดวง	อุบลราชธานี	28 หมู่ 6 บ้านนิมิตใหม่พัฒนา ต.ค้ำน้ำแซบ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190	08-1877-5157	merin@pdc.go.th
35. นายยะโกะ เบ็มะเซ็ง	ปัตตานี	6 หมู่ 6 ตลาดบ่อทอง ถนนเพชรเกษม ต.บ่อทอง อ.หนองจิก จ.ปัตตานี 94170	08-1897-3118	yakoh@pdc.go.th
36. นายเริ่ม สานุสันต์	สุรินทร์	88 หมู่ 1 หมู่บ้านตระแสง ถนนตะเคียน ต.ตระแสง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000	08-4842-7135	rem@pdc.go.th
37. นายลำยอง บุญลพ	สุราษฎร์ธานี	44/1 หมู่ 5 ต.ท่าสะท้อน อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี 84270	08-1787-1435	lumyong@pdc.go.th
38. นายวงษ์ ก่อเกิดบุญ	นนทบุรี	11/1 หมู่ 10 ซอยบางเลน 17 (เอื้ออารีย์) ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140	08-1431-5052	wong@pdc.go.th

39. นายวัชรินทร์ จันท์เดช	ประจวบคีรีขันธ์	273 หมู่ 4 ต.ทองมงคล อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77230	08-9919-7836	watcharin@pdc.go.th
40. นายวิกิจ แก้วจิตคงทอง	กาญจนบุรี	วิสาทกิจชุมชน ศูนย์สาธิตการเกษตร ร้านค้าชุมชน 89 หมู่ 8 ต.ท่าเสา อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี 71150	08-9039-7429	vikit@pdc.go.th
41. นายวิเชียร วงษ์วรรณรัตน์	สมุทรสาคร	อาคารศูนย์บริการชุมชน 26 หมู่ 5 ต.อำแพง อ.บ้านแพ้ว จ.สมุทรสาคร 74120	08-1421-9505	wichien@pdc.go.th
42. นายวิทยา ปิยะพงษ์	ชลบุรี	137/17 หมู่ 4 ต.มาบไผ่ อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี 20170	08-1863-4501	vithaya@pdc.go.th
43. นายวิทยา ศรีวงศ์สืบ	ตาก	47/1 หมู่ 8 บ้านใหม่สามัคคี ซอย 2 ต.ยกกระบัตร อ.สามเงา จ.ตาก 63130	08-6927-3122	vitthaya@pdc.go.th
44. นางสาววิภาศติ ช่างทอง	สุพรรณบุรี	85 หมู่ 2 ต.ยายยาว อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี 72130	08-9742-2740	vipasasi@pdc.go.th
45. นายวีระ จงไพศาล	ตราด	42/3 หมู่ 8 ต.ห้วยแร้ง อ.เมือง จ.ตราด 23000	08-9543-5007	weera@pdc.go.th
46. นายวีระพรรณ พรหมบุตร	ปราจีนบุรี	198 หมู่ 5 ต.เนินหอม อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี 25230	08-4129-8221	weeraphan@pdc.go.th

47. นายศรายุทธ อันทะไชย์	ร้อยเอ็ด	318 หมู่ 22 ซอยเทวาทิบาล 13 ต.เหนือเมือง อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด 45000	08-4916-1099	sarayut@pdc.go.th
48. นายศิวกรวิชญ์ อ่วมป่วน	สิงห์บุรี	50/2 หมู่ 3 ต.หัวป่า อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี 16120	08-9141-3718	sevakonvisit@pdc.go.th
49. ส.ต.ศุภกร วุฒิพันธ์	พิจิตร	82 หมู่ 5 ต.ไผ่ขวาง อ.เมือง จ.พิจิตร 66000	08-1605-1444	suppakorn@pdc.go.th
50. นายสน รูปสูง	ขอนแก่น	71 หมู่ 8 ต.ท่านางแมว อ.แจ้ห่ม จ.ขอนแก่น 40230	08-9449-7772	sun@pdc.go.th
51. นายสมคิด เรืองอร่าม	สมุทรปราการ	156 หมู่ 6 ต.ท้ายบ้าน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10280	08-1859-5657	somkhit@pdc.go.th
52. นายสมบุญร์ จันทร์ชมภู	หนองบัวลำภู	48 หมู่ 1 ต.หนองกัญศุนย์ อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู 39000	08-4029-0980	somboon@pdc.go.th
53. นายสมภร ทัพพาค	เพชรบุรี	30/3 หมู่ 3 ต.ท่าตะคร้อ อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี 76160	08-9551-0835	sompohn@pdc.go.th
54. นายสมยศ ถิ่นปกาลัย	กระบี่	105 หมู่ 7 ต.โคกยาง อ.เหนือคลอง จ.กระบี่ 81130	08-7043-3120	somyos@pdc.go.th
55. นายสมศรี ทองหล่อ	บุรีรัมย์	1 หมู่ 10 บ้านหนองแม่เม็ด ต.ร่อนทอง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ 31150	08-1967-6430	somsri@pdc.go.th
56. นายสมศักดิ์ จิตรเอื้อตระกูล	ชัยนาท	47/1 หมู่ 12 หมู่บ้านบางกระเบียน ต.ตะตุลก อ.สรรพยา จ.ชัยนาท 17150	08-1604-5683	somsak@pdc.go.th
57. นายสันทนา ธรรมสโรจน์	นครราชสีมา	88 หมู่ 2 ถนนนพรางค์ ต.ในเมือง อ.พิมาย จ.นครราชสีมา 30110	08-6263-0408	Santana@pdc.go.th
58. นายสามารถ พุทธา	ลำปาง	17 ซอย 11 ถนนนาแก้ว ต.ชมพู อ.เมือง จ.ลำปาง 52100	08-9955-0832	samart@pdc.go.th
59. นายสายัณห์ ศรีน้อย	สตูล	246 หมู่ 7 ต.ควนโพธิ์ อ.เมือง จ.สตูล 91140	08-9978-5342	sayan@pdc.go.th
60. นายสายันต์ ไหมพิมพ์	ฉะเชิงเทรา	4 หมู่ 4 ต.เกาะขนุน อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา 24120	08-1821-3575	sayun@pdc.go.th
61. นายสำเร็จ แก้วเทพ	น่าน	28 หมู่ 1 ต.ยม อ.ท่าวังผา จ.น่าน 55140	08-9951-4572	sumrang@pdc.go.th
62. นายสิงห์ อุปพงษ์	สกลนคร	4 หมู่ 5 ต.นาแก้ว อ.โพนนาแก้ว จ.สกลนคร 47230	08-7047-2250	sing@pdc.go.th
63. นายสิทธิวัชร สุขลัธมนิต	พระนครศรีอยุธยา	32/3 หมู่ 10 ต.บางนมโค อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา 13110	08-9214-2471	sitthiwat@pdc.go.th
64. นายสุเทพ บุญส่ง	นครสวรรค์	1/1 บ้านอ้อมราชพงษ์ หมู่ 5 ต.โคกหม้อ อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์ 60120	08-1962-3795	sutep@pdc.go.th

ข. โครงสร้างดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI)

ดัชนีย่อย	องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
1. สุขภาพ	1. คุณภาพชีวิต 2. การส่งเสริมสุขภาพ 3. บริการสุขภาพ	1. ทารกน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ) 2. ประชากรที่เจ็บป่วย (ร้อยละ) 3. ประชากรพิการและ/หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง (ร้อยละ) 4. จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์รายใหม่ (ต่อประชากรแสนคน) 5. จำนวนผู้ป่วยโรคจิต โรคประสาท (ต่อประชากรแสนคน) 6. จำนวนประชากรที่มีพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (สูบบุหรี่และ/หรือดื่มสุรา) (ร้อยละ) 7. จำนวนประชากรต่อแพทย์ (คน)
2. การศึกษา	4. ผลสะท้อนด้านการศึกษา 5. การเข้าเรียน 6. คุณภาพการศึกษา 7. บริการการศึกษา	8. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป (ปี) 9. อัตรานักเรียนต่อประชากรวัยเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา (ร้อยละ) 10. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ) 11. จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่อห้องเรียน (คน)
3. ชีวิตการทำงาน	8. การทำงาน 9. การคุ้มครองแรงงาน	12. อัตราการว่างงาน (ร้อยละ) 13. อัตราการทำงานระดับต่ำลง (ร้อยละ) 14. แรงงานที่มีประกันสังคม (ร้อยละ) 15. การบาดเจ็บจากการทำงาน (ต่อแรงงานพันคน)

ดัชนีย่อย	องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
4. รายได้	10. รายได้ 11. ความยากจน 12. หนี้สิน	16. รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน (บาท) 17. สัดส่วนคนจน (ร้อยละ) 18. ครัวเรือนที่มีหนี้สิน (ร้อยละ)
5. ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	13. ความมั่นคง ในที่อยู่อาศัย 14. สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน 15. สภาพแวดล้อม	19. ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง (ร้อยละ) 20. ครัวเรือนที่มีตู้เย็น (ร้อยละ) 21. ครัวเรือนที่หุงต้มด้วยเตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส (ร้อยละ) 22. ประชากรที่ประสบภัยแล้งและ/หรือน้ำท่วม (ร้อยละ) 23. ครัวเรือนที่ไม่ได้รับผลกระทบจากมลพิษ (ร้อยละ)
6. ชีวิตครอบครัวและชุมชน	16. ชีวิตครอบครัว 17. ความปลอดภัย	24. จำนวนเด็กกำพร้า เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ (ต่อประชากรพันคน) 25. เด็กอายุ 15-17 ปีที่ทำงาน (ร้อยละ) 26. ครัวเรือนที่มีหัวหน้าเป็นม่าย หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ (ร้อยละ) 27. ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว (ร้อยละ) 28. การแจ้งความคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ (ต่อประชากรแสนคน) 29. การจับกุมคดียาเสพติด (ต่อประชากรแสนคน)

ดัชนีย่อย	องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
7. การคมนาคมและการสื่อสาร	18. การคมนาคม 19. การสื่อสาร	30. หมู่บ้านที่มีถนนสายหลักที่ใช้การได้ตลอดปี (ร้อยละ) 31. จำนวนรถจดทะเบียน (ต่อประชากรพันคน) 32. ความยาวของถนน (กม. ต่อพื้นที่) 33. อุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อประชากรแสนคน) 34. ครั้วเรือนที่มีโทรทัศน์ (ร้อยละ) 35. ครั้วเรือนที่มีโทรศัพท์มือถือ (ร้อยละ) 36. ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)
8. การมีส่วนร่วม	20. การมีส่วนร่วมทางการเมือง 21. การมีส่วนร่วมทางสังคม	37. การใช้สิทธิเลือกตั้ง (ร้อยละ) 38. จำนวนองค์กรชุมชน (ต่อประชากรแสนคน) 39. ครั้วเรือนที่มีสมาชิกกลุ่มองค์กรท้องถิ่น (ร้อยละ) 40. เวลาที่ให้บริการชุมชนหรือครัวเรือนอื่น (ชั่วโมง/วัน)

ที่มา: โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย. (2550). รายงานการพัฒนาของคนไทยปี 2552: เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาคน.

ณ. การวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา/ปฏิญญาสมัชชาการศึกษา จังหวัด 4 กลุ่มจังหวัด

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	พิษณุโลก	อุดรธานี	นันทบุรี	อยุธยา	สตูล	สงขลา
1. ด้านคุณภาพการศึกษา								
1.1 การพัฒนานักเรียน								
นักเรียน นักศึกษา เยาวชนใฝ่รู้ใฝ่เรียน รับผิดชอบ เอาใจใส่งานที่ได้รับมอบหมาย		✓						
พัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านจิตอาสา จิตสาธารณะ							✓	
ปลูกฝังค่านิยมในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม							✓	
นำหลักโรงเรียนวิถีพุทธเข้ามาสอดแทรกใน การนำเสนอสื่อ เพื่อให้นักเรียนเกิดความตระหนัก ในการดำเนินชีวิต			✓					
เน้นการพัฒนาทักษะภาษาไทย โดยเน้นการอ่านออก เขียนได้ มีนิสัยรักการอ่านและศึกษาค้นคว้า							✓	

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	ปีงบประมาณ	ปีงบประมาณ	งบพิเศษ	งบอุดหนุน	งบเงินนอก	งบเงินนอก	งบเงินนอก	งบเงินนอก
ให้ความรู้ ความเข้าใจให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของจังหวัด เน้นคุณลักษณะ สำคัญที่รักท้องถิ่น		✓						
นำผล O-NET และ NT มาประกอบการพิจารณา การเลื่อนชั้นผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้นและจัดให้มี หน่วยงานกลางรับผิดชอบในแต่ละช่วงชั้น เพื่อทำการกรองความรู้ของผู้เรียน			✓					
1.2 การพัฒนาครู								
เน้นจิตวิญญาณความเป็นครูคุณภาพเป็นครูเพื่อศิษย์		✓						
พัฒนาครูให้มีความรู้ เช่น ด้านหลักสูตร การจัดการเรียน การสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาสื่อการสอน และแหล่งเรียนรู้ และเพิ่มโอกาสให้ครูได้มีการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนและลดภาระงานอื่น ๆ ของครูให้น้อยลง						✓	✓	

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	พิษณุโลก	อุดรธานี	นันทบุรี	อยุธยา	สงขลา	สงขลา
ครูมืออาชีพควรได้รับการดูแล ยกย่อง เชิดชูเกียรติ ชำนาญและกำลังใจจากรัฐบาลให้มากขึ้น		✓				✓	✓	✓
จัดหลักสูตรการพัฒนาครูให้ตรงกับความต้องการ และสร้างจิตสำนึกให้กับครู		✓						
นำผล O-Net และ NT มาประกอบการพิจารณา การเลื่อนวิทยฐานะ เงินเดือนและค่าตอบแทน		✓						
จัดให้มีเจ้าหน้าที่ในทุกโรงเรียนเพื่อรับผิดชอบงานธุรการ		✓						
ควรมีการสนับสนุนสวัสดิการครูและการพัฒนา บุคลากรครูวิชาชีพ	✓							
เชิญผู้มีปัญหาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้านมาสอน ในวิชาที่ผู้เรียนเลือกเรียน และกำหนดไว้ในหลักสูตร ของสถานศึกษานั้น ๆ		✓						
นำภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้น ๆ มาเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้		✓						

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	ปิระเจเนอ	ไพระเบอเออ	เบอไซพ	เบอเตรอ	เอินเน	เบอเออ	สอ	สงชอ
1.3 การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน								
ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจและสังคม		✓						
การเรียนการสอนยึดหลักสูตรแกนกลาง และปรับปรุง หลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทโรงเรียนและท้องถิ่น			✓				✓	✓
ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนสายอาชีพให้มากขึ้น โดยมีการประชาสัมพันธ์ในทุกรูปแบบ		✓				✓		
รัฐบาลต้องส่งเสริมสนับสนุนหรือจัดตั้งโรงเรียน ที่เป็นเลิศทางวิชาการแยกออกมา		✓						
ควรส่งเสริมองค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและบรรจุ ไว้ในหลักสูตรในทุกกระดับโดยเฉพาะระดับอุดมศึกษา		✓						
รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณด้านสื่อ การเรียนการสอนและเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้กับโรงเรียน อย่างเสมอภาคและเพียงพอ		✓						

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	อำนาจเรอ	ออบเรอชอ	พชอ	อูเตรอ	เนนเออ	เบอเออ	สอ	สงชอ
พัฒนาสื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีที่มีอยู่ ให้มีความทันสมัย ทัวอ	✓	✓					✓	
จัดหาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้กับผู้เรียนได้นำมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนเน้นเพิ่มผลผลิต การผลิตให้มากขึ้น		✓			✓			
รัฐบาลต้องมีหน่วยงานรับผิดชอบในการคัดกรอง เอกสาร สื่อ และเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับผู้เรียน		✓						
ควรมีการส่งเสริมให้ผลิตสื่อการเรียนการสอน ที่สามารถใช้ได้จริงในสถานศึกษา เพื่อร่วมกัน แก้ปัญหาการขาดแคลนสื่อของโรงเรียนขนาดเล็ก				✓				
สถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่น ได้แก่ มหาวิทยาลัย ราชภัฏต้องพัฒนาครูในโรงเรียนด้านองค์ความรู้และ วิธีการจัดการเรียนการสอนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์						✓		
รัฐต้องพัฒนาและลงทุนด้านการประเมินผลในการ ประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียนในแต่ละช่วงชั้น เพื่อนำผล ไปแก้ปัญหาในด้านนักเรียน ครู และสื่อการเรียนการสอน			✓				✓	

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	ปิระจเเบอ	ปุระจเเบอ	เบอปุระจ	เบอปุระจ	เบอปุระจ	เบอปุระจ	เบอปุระจ	เบอปุระจ
1.4 การพัฒนาด้านการบริหารและงบประมาณ								
การบริหารสถานศึกษาต้องยึดหลักธรรมาภิบาล การบริหารเป็นระบบ และเป็นประชาธิปไตย						✓	✓	
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องกระจายอำนาจมายังโรงเรียนให้มากขึ้น ทั้งการบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคลและ งบประมาณ						✓		
จัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนการศึกษา							✓	✓
รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าตอบแทน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้านอย่างเหมาะสม และเพียงพอ พร้อมทั้งให้การยกย่องและเชิดชูเกียรติ		✓						
รัฐบาลต้องจัดงบประมาณอุดหนุนโรงเรียนขนาดเล็ก หรือโรงเรียนในชนบทให้มากขึ้น เพื่อนำไปพัฒนา โรงเรียน นักเรียน และครู ให้มีความเสมอภาคหรือ ใกล้เคียงกันกับโรงเรียนที่มีความนิยมสูง		✓						

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	อำนาจเรอ	อุมลระจ	ปุระจเเบอ	อุมลระจ	นนทปุระจ	อุมลระจ	อุมลระจ	อุมลระจ
1.5 การพัฒนาด้านนโยบาย								
ควรมีคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของจังหวัด		✓						
ให้แต่ละองค์กร/หน่วยงานไปบริหารจัดการภายในเอง		✓						
รัฐบาลต้องมีการยืดหยุ่น ลดการผูกพันจากอำนาจ ราชการ เพื่อการบริหารจัดการได้มากโดยไม่ต้องผ่าน อำนาจจากผู้ใหญ่กว่า		✓						
นโยบายด้านการศึกษาต้องชัดเจนและต่อเนื่อง ไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปลี่ยนผู้บริหารในระดับสูง		✓						
มีการกำกับดูแลการนำเสนอของสื่ออย่างเข้มงวด			✓					
ส่งเสริมสนับสนุนแกนนำความดีทุกรูปแบบ		✓						
จังหวัดควรนำข้อเสนอแนะเข้าสู่แผนการพัฒนาจังหวัด ที่เป็นรูปธรรม		✓						

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	ปิยะเจษฎา	ปิยะเชษฐา	เบญจกมล	อุตรดิตถ์	ฐานาน	เกษียร	ชุตติ	สงขลา
ให้ความสำคัญกับการแนะนำอาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนมีแนวทางในการพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสมโดยให้สถานประกอบการ องค์กรเอกชนต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการให้ความรู้/สร้างความตระหนัก/เป็นแหล่งเรียนรู้ก่อนการตัดสินใจอนาคต								✓
1.6 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้								
สถานศึกษาควรใช้ทรัพยากรร่วมกันให้มากขึ้น				✓	✓			
สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ	✓							✓
2. ด้านการมีส่วนร่วม								
2.1 บุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา								
หาแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง ตามบริบทหรือวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ			✓					

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	พิษณุโลก	อุตรดิตถ์	นนทบุรี	อยุธยา	สตูล	สงขลา
ประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เช่น การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน ศิลธรรม จริยธรรม			✓			✓	✓	
พัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายที่เกี่ยวข้องให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง			✓					
ผู้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ ระเบียบ โดยไม่ขัดแย้งกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง			✓					
ควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่หน่วยงาน องค์กร ชุมชนและครอบครัวในการมีส่วนร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา	✓					✓	✓	✓
ควรมีการส่งเสริมและยกย่องคนทำดีทุกระดับ ทั้งระดับตำบล อำเภอ จังหวัด	✓					✓	✓	✓
ควรมีการกำหนดเป้าหมายให้ชุมชน ตำบล จังหวัด เข้าใจการพัฒนาการศึกษาให้ยั่งยืน	✓							

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	ปีงบประมาณ	ปีงบประมาณ	บัญชี	งบอุดหนุน	งบลงทุน	งบดำเนินงาน	งบอุดหนุน	งบดำเนินงาน	งบอุดหนุน
ควรให้องค์การบริหารส่วนตำบลและชุมชนเป็นผู้ดูแลครูและโรงเรียน	✓								
ควรกำหนดจุดมุ่งหมายในระดับจังหวัด ตำบล ชุมชน ให้เข้าใจการพัฒนาการศึกษาให้ยั่งยืน	✓								
ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้องค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการหมู่บ้านใส่ใจดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างเต็มที่	✓								
ควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกองค์การบริหารส่วนตำบล	✓								
ให้องค์กรอิสระมีส่วนร่วม ตรวจสอบและเฝ้าระวังทุกระดับ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ชุมชน ตำบล จังหวัด และประเทศ	✓								
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลทุกภาคส่วนเน้นการทำงานเชิงรุกมีการทำงานร่วมกันทุกเขตพื้นที่		✓							

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	พิษณุโลก	อุดรธานี	นนทบุรี	อยุธยา	สตูล	สงขลา
สถานศึกษาทำหน้าที่ตนเองให้เต็มความสามารถทำงานแบบมีส่วนร่วมโรงเรียนเป็นที่พึ่งของชุมชน		✓						
คณะกรรมการสถานศึกษาทำหน้าที่ในการกำกับโรงเรียนใส่ใจโรงเรียนและทำหน้าที่ตามบทบาทที่กำหนด		✓						
การสรรหาคณะกรรมการสถานศึกษา ต้องคำนึงถึงระบบคุณธรรมมากกว่าระบบอุปถัมภ์			✓					
พัฒนาองค์ความรู้ให้คณะกรรมการสถานศึกษา			✓					
ควรมีมาตรการส่งเสริมแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา เช่น ให้ค่าตอบแทนคณะกรรมการสถานศึกษา ยกย่อง เชิดชูเกียรติ โดยเผยแพร่ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น วิทยุชุมชน หอกระจายข่าว เว็บไซต์ ฯลฯ			✓					
ผู้บริหารสถานศึกษาควรรู้จักพื้นที่และทำงานอย่างมีส่วนร่วมเป็นเครือข่าย		✓						

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	พิจารณา อำนาจ	พิจารณา อุปสรรค	ผลประโยชน์	ผู้รับผิดชอบ	เป้าหมาย	ระยะ เวลา	งบ ประมาณ	สง ชชช
ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร	✓							
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนสถานศึกษา ในเขตบริการให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการวิเคราะห์ถึง ความต้องการของสถานศึกษา มิใช่สนับสนุนตาม ความต้องการของท้องถิ่น				✓				
การประชุมเพื่อการมีส่วนร่วมควรเป็นข้อมูลจากชุมชน สู่จังหวัดและระดับชาติ		✓						
2.2 ครอบครั								
สร้างโอกาสให้ผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษา ได้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อเสนอแนะ							✓	
ส่งเสริมสนับสนุนสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง และรับผิดชอบด้านศึกษามากขึ้น			✓				✓	✓
ควรมีการจัดตั้งสถานที่ทำงานในการประสาน การมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล ให้ชัดเจน	✓							

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	อำนาจ เจริญ	อุปสรรค ราชธานี	พิษณุโลก	อุตรดิตถ์	นนทบุรี	อยุธยา	สตูล	สง ชชช
สถาบันครอบครัวต้องตระหนักและสนับสนุน การจัดการศึกษา							✓	
ผู้ปกครองและชุมชนควรส่งเสริมการมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตให้เด็กและเยาวชนมีคุณภาพชีวิต ที่ดี อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข			✓					
สถานศึกษาควรจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการ ของผู้ใช้โดยร่วมกับภาคธุรกิจและเอกชน ในการวิเคราะห์ความต้องการ				✓				
2.3 องค์กรเอกชนและหน่วยงานอื่น ๆ								
สนับสนุนองค์กรเอกชนดำเนินการแบบมีส่วนร่วม	✓							
สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดโครงการมหาวิทยาลัยชีวิต ในชุมชนและท้องถิ่น	✓							
ผู้ใช้บริการและผู้ประกอบการ ควรมีส่วนร่วมในการ ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชน				✓				

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	ปีงบประมาณ	หน่วยงาน	งบพิเศษ	งบอุดหนุน	งบลงทุน	งบยืม	งบอุดหนุน	งบกลาง
3. ด้านการขยายโอกาสทางการศึกษา								
ควรมีการระดมสรรพกำลังทุกภาคส่วนช่วยกันสร้างโอกาสทางการศึกษา	✓							
ควรมีการสนับสนุนทุนการศึกษาให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน	✓							
จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้ครอบคลุมทั่วถึง และมีคุณภาพ						✓		✓
ให้มีการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางวิชาสามัญและวิชาชีพ					✓		✓	✓
จัดให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต					✓			
ให้สิทธิการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงต่าง ๆ ทุกระดับ สำหรับเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส								✓
จัดสถานศึกษาที่จัดการศึกษาแก่เด็กพิเศษอย่างทั่วถึง							✓	
สถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นควรเปิดการศึกษาให้ครบทั้งปริญญาตรี โท และเอก							✓	

ข้อเสนอด้านนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	พิษณุโลก	อุดรธานี	นันทบุรี	อุทัยธานี	สุโขทัย	สงขลา
4. ด้านกลไกในการขับเคลื่อน								
งบประมาณ	✓						✓	✓
มีกรรมการบริหารจัดการนโยบายที่ชัดเจน	✓							
มีวาระการทำงาน	✓							
มีผู้รับเรื่องร้องเรียน	✓							
มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	✓							
กำหนดเป้าหมายให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์	✓							
มีการอบระยะเวลา	✓							
มีตัวแทนเยาวชนร่วมในการดำเนินงาน	✓							
มีตัวแทนองค์กรศาสนาในการดำเนินงาน	✓							

ปฏิญญาสมัชชาการศึกษา	พิษณุโลก	อุตรดิตถ์	น่าน	สกล
ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษา	✓		✓	
คุณภาพการศึกษาต้องได้มาตรฐาน จะส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทุกวิถีทาง	✓		✓	✓
สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้เรียน	✓			
ใช้หลักคำสอนทางศาสนาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม	✓			
การระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการจัดการศึกษา โดยใช้มาตรการทางภาษี	✓			
ทุกภาคส่วนจะร่วมมือร่วมใจผนึกกำลังกันปฏิรูปการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน		✓		
ร่วมมือร่วมใจผนึกกำลังกันระดมทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อพัฒนาการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน		✓		✓
จะร่วมมือกันแก้ปัญหา ส่งเสริม และสร้างโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของทุกภาคส่วน				✓
จะรวมใจเป็นหนึ่ง เพื่อร่วมกันสร้างสรรค์การศึกษาที่ดีให้เด็ก ให้เกิดการเรียนรู้อย่างหลากหลายบนพื้นฐานวัฒนธรรมและวิถีชีวิตท้องถิ่นอันดีงาม				✓
จะประสานสัมพันธ์ทุกภาคส่วนในการสร้างองค์กรให้เข้มแข็งทำให้สถานศึกษาและสังคมปลอดอบายมุข				✓

ปฏิญญาสมัชชาการศึกษา	พิษณุโลก	อุตรดิตถ์	น่าน	สกล
จะเสริมสร้างเด็กให้มีศักยภาพสู่สากลทั้งภูมิภาคอาเซียนและนานาชาติ				✓
ส่งเสริมให้คนได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ			✓	
สมัชชาการศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง			✓	
สมัชชาส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามวิถีธรรมวิถีไทยโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง			✓	
จะมุ่งมั่นสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ และเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม			✓	
ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนและสถานศึกษา			✓	
จะยึดมั่นและส่งเสริมวิถีประชาธิปไตย			✓	
มุ่งมั่นพัฒนาตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติ			✓	
พัฒนาครูให้มีความรู้คู่คุณธรรมนำเยาวชนไทย			✓	
ร่วมมือร่วมใจเป็นหนึ่งเพื่อสร้างศรัทธาและเสริมศักดิ์ศรีต่อวิชาชีพครู			✓	
ประสานความร่วมมือ ยึดถือภูมิปัญญาชุมชน พัฒนาค้นทุกวัย ให้โอกาสในมิติทุ่หลังคม			✓	
ร่วมมือร่วมใจกันมุ่งมั่นสร้างแนวทางแห่งการเรียนรู้ขยายสู่ชุมชนตามอัธยาศัย			✓	

คณะผู้ดำเนินงาน

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์พิเศษทองของ จันทรางศุ	เลขาธิการสภาการศึกษา
ดร.สุพทศรี วงษ์สุมาน	รองเลขาธิการสภาการศึกษา
ดร.จิรพรรณ ปุณเกษม	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายด้านการศึกษามหภาค (เริ่มโครงการ - 30 กันยายน 2553)
นางสาววัฒนา อาทิตย์เที่ยง	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายด้านการศึกษามหภาค (1 ตุลาคม 2553 - ปัจจุบัน)

คณะผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์	หัวหน้าโครงการ
ดร.วิชุดา กิจธรรรม	นักวิจัย
ดร.เพ็ญอรุณ ปรีดีติลภ	นักวิจัย
ดร.บุณพริกา มูลภักดี	นักวิจัย

คณะผู้พิจารณารายงานการวิจัย

คณะอนุกรรมการสภาการศึกษาตามนโยบายและแผนการศึกษา
ผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมการประชุมเพื่อนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนา
รูปแบบสมัชชทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน”

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ดร.สุภาพร โภเชงกุล	หัวหน้าโครงการ (เริ่มโครงการ - 30 กันยายน 2553)
นางเก็ฏล ชั่งใจ	หัวหน้าโครงการ (1 ตุลาคม 2553 - ปัจจุบัน)
นางรัชณี พึ่งพาณิชย์กุล	นักวิชาการประจำโครงการ
นางสาวชิตชล ตั้งสุขชัยศิริ	นักวิชาการประจำโครงการ
นางสาวนภาพร กาญจนศิริ	นักวิชาการประจำโครงการ

บรรณาธิการ

ดร.สุภาพร โภเชงกุล
นางรัชณี พึ่งพาณิชย์กุล

บรรณาธิการต้น

นางสาวชิตชล ตั้งสุขชัยศิริ

หน่วยงานรับผิดชอบ

กลุ่มนโยบายการศึกษามหภาค
สำนักนโยบายด้านการศึกษามหภาค
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรของชาติให้คุ้มค่า
หากท่านมีข้อสงสัยแล้วโปรดมอบให้ผู้อื่น
นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป